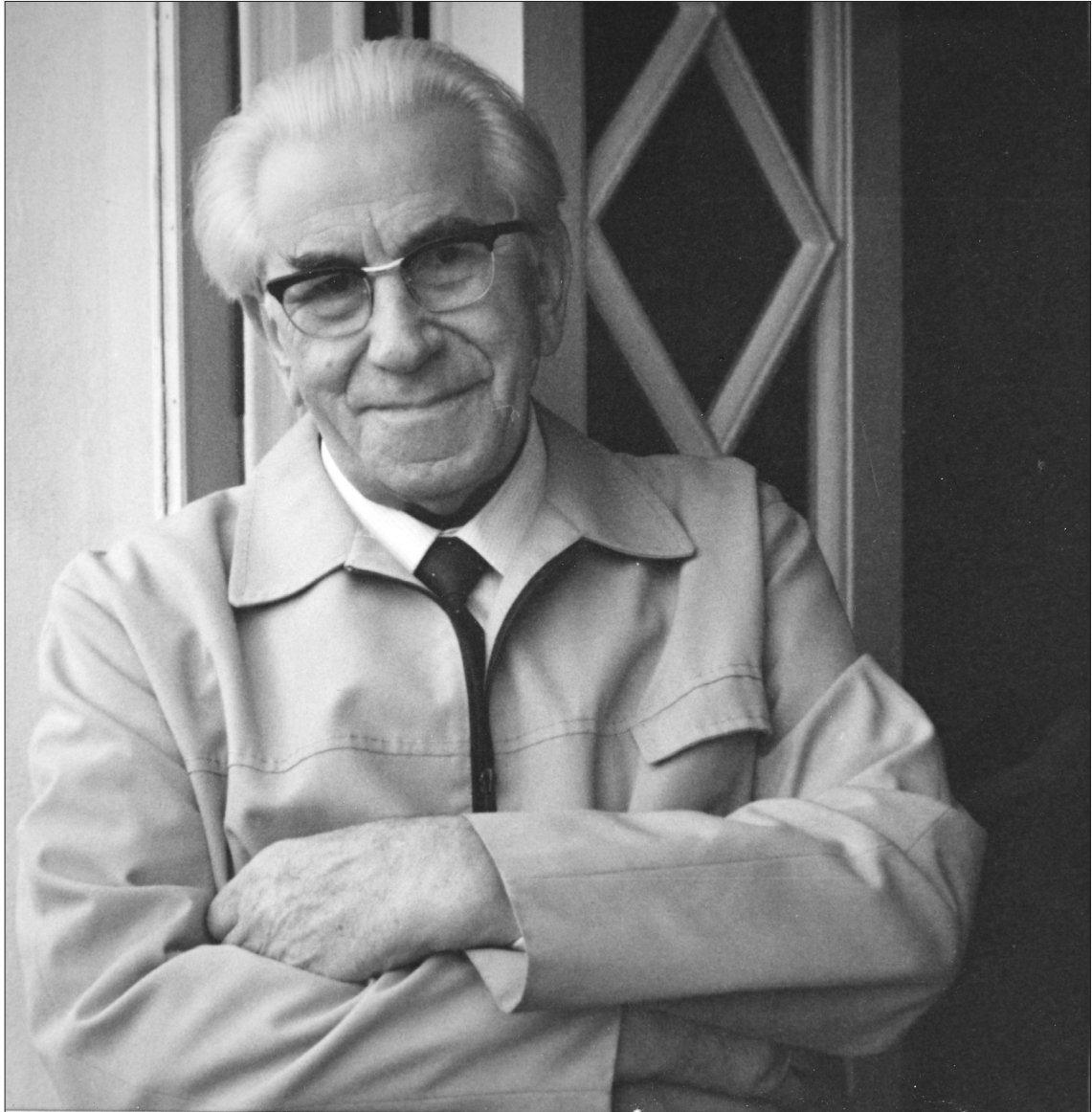

F2.1 - Martinus fotografert i Villa Rosenberg på sin 50 års fødselsdag 1940

*Heldi Tog og System.
Med Tak for mange karlige Timer*

F2.2 - Martinus fotografert på altanen på Instituttet i 1972. - tb

Kurt Christiansen

**Martinus og hans livsværk
Det Tredie Testamente**

En biografi

Bind 2

KOSMOLOGISK INFORMATION

Klintvej 104

4500 Nykøbing Sjælland

Tlf. 59305272

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

Kurt Christiansen

Martinus og hans livsværk
Det Tredie Testamente
En biografi.

Bind 2

1. udgave – 1. oplag

Copyright © 2005 by Kurt Christiansen og KOSMOLOGISK INFORMATION
All rights reserved

KOSMOLOGISK INFORMATION'S forlag 2005

Forsidebilledet: Martinus med Livets Bog foran sit symbol "Det levende væsens grundanalyse",
fotograferet 1955.

Billedet brugt i artikel i BT den 17. august 1955
samt Berlingske Aftenavis, Kronik den 25. august 1960.
Fotograf P. Pedersen Foto. Scanpix.

Tekst og layout: Kurt Christiansen.
Billedmaterialet: se efterfølgende redegørelse.
Korrektur: Ruth Olsen, KOSMOLOGISK INFORMATION.

Tryk: STIPO TISKARNA - KNIHARNA, Martineves 39, Decin, Czech Republic.

ISBN Nr. 87 - 985474 - 9 - 6

Billedmaterialet i bogen

Det billedmateriale som ses i bogen er venligst stillet til rådighed for mig af mennesker, som i en længere årrække har haft nær tilknytning til Martinus, og som gennem denne tid har samlet et stort antal amatørfotografier. Billederne dækker en periode fra 1930 til 1981. Det betyder naturligvis at mange billeder er fotograferet med fotoudstyr der, med hensyn til teknisk kvalitet, ikke svarer til det man i dag har til rådighed. Billederne er derfor ikke alle lige skarpe, men stadig er de meget værdifulde, idet de fortæller deres egen historie som vi herigennem får en visuel oplevelse af.

Jeg har i alt fået stillet mere end 2000 billeder til rådighed, og jeg har af disse udvalgt ca. 500 billeder, dem der var bedst, og som hver især fortæller sin egen lille historie og gør teksten nærværende. Egentlig fortæller billedmaterialet sin egen historie som supplement til teksten.

Alle de tidlige billeder er fotograferet i sort/hvidt, medens der i de sidste år også blev fotograferet i farve. De første farvebilleder var imidlertid ikke så stabile i farverne, så de var blevet misfarvet og falmede. Sådanne billeder er det ikke muligt at rette op, så jeg har omsat sådanne til sort/hvide billeder. Alle de viste billeder har jeg i øvrigt bearbejdet med den mest avancerede computerteknologi for at få dem så skarpe og gode som muligt.

De farvebilleder der var gode i farverne, og som var betydningsfulde for teksten, har jeg samlet på de sidste sider i bind 2. At de er samlet på et sted i bogen er naturligvis begrundet deri, at man ved trykningen af bogen derved kan nøjes med at trykke få sider i farver, hvilket har gjort produktionen billigere, da man ved sort/hvide sider kun bruger en trykplade medens man ved farvesider bruger fire plader med hver sin farve, og derved trykker farvesiderne fire gange efter hinanden.

I forbindelse med billedteksterne har jeg angivet hvem der har stillet billedet til rådighed for mig. Det har jeg gjort ved at angive et eller to bogstaver, der henviser til hvem jeg har lånt billedet af. Det er naturligvis ikke et absolut udtryk for, at det er fotograferet af vedkommende. Der har nemlig gennem tiden været en betydelig udveksling af billeder mellem de mennesker, der stod Martinus og Sagen nær. Min kode til billederne er følgende:

Tage og Sysse Buch	tb
Henny Bøgedal	hb
Vera Cavling	c
Helge og Emilie Skyttegaard Hansen	hm
Aksel Kristensen	ak
Landinspektøren i Nykøbing Sjælland	la
Ebbe og Tune Laug	et
Christer Malmström	cm
Martinus Åndsvidenskabelige Institut/Tune Laug	mi
Verner Mogensen	vm
Mogens Bang Nielsen/Sam Zinglersen	mb
Kate Nisdam	kn
Elin Saxe	es
Per Thorell/Flemming Thorell	pt
Erik Weiraugh	ew
Birthe Zacho Lapenna	bz
Mine egne billeder	e

Jeg vil gerne på dette sted rette en dybtfølt tak til alle ovennævnte venner som har bidraget med dette værdifulde billedmateriale, så bogen også på denne måde kan give læseren en billedmæssig oplevelse af det, der foregik omkring Martinus og Sagen.

F2.3 - 1979. Martinus kommer ud fra foredragssalen i feriebyen i Klint efter sit næst sidste åbningsforedrag i juni 1979. Hans sidste offentlige foredrag var åbningsforedraget i feriebyen den 22. juni 1980. - cm

9. Afsnit

Helmer Fogedgaard og tidsskriftet Okkultisten.

9.1 Begrundelsen for at se på tidsskriftet "Okkultisten" og dets redaktør og stifter, Helmer Fogedgaard.

Martinus og hans kosmologi gav forbavsende lidt anledning til offentlig debat. De forskellige trosretninger og åndsvidenskabelige bevægelser beskæftigede sig slet ikke med hans kosmologi i deres medlemsblade, eller lad os kalde dem special-tidsskrifter. Dette på trods, af at nogle af deres tilhængere, specielt teosoffer og antroposoffer, var interesserede i og mødte op til Martinus foredrag og studiekredse.

I de første år hvor Martinus arbejdede med sine analyser, var der ikke noget tidsskrift i Danmark der upartisk gav mulighed for, at de forskellige åndsvidenskabelige retninger kunne komme til orde side om side. Der var et tilløb i form af tidsskriftet "OM", hvori Martinus skrev sine første artikler. Dette medførte at redaktøren og udgiveren af "OM", William Haste, betegnede Martinus som medarbejder ved bladet. Tidsskriftet fik kun en kort levetid, da det kun udkom i 11 måneder fra januar 1933 til november 1933, hvorefter det af økonomiske grunde måtte ophøre med at udkomme. William Haste havde på dette tidspunkt i alt haft 30.000 kr. i underskud på bladet.

Helmer Fogedgaard som var meget bredt åndsvidenskabeligt orienteret, var af den opfattelse, at det ville være godt med et upartisk tidsskrift, hvor de forskellige åndsvidenskabelige retninger kunne lære hinanden at kende og udveksle synspunkter i form af artikler. Derfor besluttede Helmer Fogedgaard i slutningen af trediverne, at han selv ville starte et okkult tidsskrift hvor alle åndsretninger kunne komme til orde. Dette resulterede i, at han startede tidsskriftet "Okkultisten", hvor 1. årgang nr. 1 ud-

kom i januar 1940. Helmer Fogedgaard var selv redaktør i de første fire år, og skrev i sin lederartikel i første nummer:

"Det er hverken vort Ønske eller Maal at konkurrere med eller skade de allerede eksisterende Special-Tidsskrifter. Vi haaber tværtimod at opretholde et venskabeligt Samarbejde med dem. "Okkultisten" vil ikke splitte, men samle. Vi forsøger – ene af de okkulte Tidsskrifter i Danmark – at blive Talerør for de mange beslægtede Aandsretninger, ligesom vi ogsaa vil dyrke den videnskabelige Side af Sagen. Vort Maal er at skabe Viden, hvor der før kun var Tro."

Længere fremme i lederen skriver han:

""Okkultisten" skal være Organet for alle vort Lands fordomsfrie aandelige Forskere. Vi vil lade enhver Mening indenfor den højere Okkultisme komme til Orde. Det er vort Maal at gøre Bladet virkelig frisindet, alsidig og ikke mindst aktuelt."

Og længere fremme i lederen:

"Vi beder vore Læsere tage vel imod "Okkultisten", som er det eneste Tidsskrift her i Landet, der på virkelig uafhængig Måde beskæftiger sig med samtlige højere aandelige Bevægelser."

Helmer Fogedgaard havde studeret Martinus analyser fra 1933 hvor han netop fik øje på Martinus gennem artiklerne i OM. Helmer Fogedgaard havde en meget stor forståelse for og indlevelse i Martinus kosmologi. Dette skinner klart igennem i

9.1 - Helmer Fogedgaard fotograferet 1969. - e

såvel lederen som de artikler, Helmer Fogedgaard efterfølgende skrev i sit blad.

Bladet blev vel modtaget af mennesker der var interesseret i åndsvidenskabelige emner. Mange af de førende skribenter på de forskellige specielle åndelige områder skrev i bladet, men det var ikke rigtig økonomisk rentabelt, og Helmer Fogedgaard måtte da ofte spæde til af sine private penge for at få bladets økonomi til at hænge sammen. Det kostede ham omkring 2500 kr. om året at udgive bladet. Heldigvis var han økonomisk velstillet, og det generede ham ikke at ofre lidt penge på bladet, med den idealistiske ånd som han var besjælet af. Med udgangen

af 1950 ophørte bladet dog med at udkomme, efter at det flere gange havde skiftet redaktør.

Det er i dette blad at vi skal undersøge, hvilken modtagelse Martinus fik i de kredse, hvor der arbejdedes med åndsvidenskabelige emner. Det er også i dette blad, at Lars Nibelvang allerede fra bladets start bliver fast medarbejder og skrev sine artikler. I artiklerne belyste han bl. a. Martinus kosmologi i forhold til andre okkulte retninger, som vi har set i det foregående afsnit. Og det er jo også her, som vi har set, at Lars Nibelvang lader sin harme få luft da han følte, at man fra Martinus side behandlede Helmer Fogedgaard og "Okkultisten" på en ufin måde.

Lars Nibelvangs forfatterskab som helhed, har jeg specielt gennemgået i det foregående afsnit.

Ud over hvad Nibelvang og Fogedgaard skrev om Martinus kosmologi, blev der kun skrevet meget lidt om denne i Okkultisten.

Vi skal bemærke, at både Nibelvang og Fogedgaard gik fuldt ind for Martinus kosmologi, dog sådan at forstå, at de altid med deres betydelige intelligens, klare tænkning, samt store kendskab til andre åndsvidenskabelige retninger, prøvede at analysere Martinus udtalelser samt undersøgte, hvordan de passede med logisk tænkning og med deres egne erfaringer med naturen og dens levende væsener, og samspillet med disse.

Denne indstilling er i fuld overensstemmelse med hvad Martinus selv anbefalede. Martinus sagde at man ikke skal tro, men prøve at forstå.

Denne logiske analyserende holdning gav imidlertid anledning til, at specielt Fogedgaard, når han skrev om forskellige emner set ud fra Martinus kosmologi, også gav udtryk for sine personlige synspunkter i sine artikler. Synspunkter og holdninger hvor Fogedgaards egen logiske tænkning også kom til udtryk.

De tanker og personlige synspunkter som Helmer Fogedgaard gav udtryk for, gav dog af og til anledning til at Martinus opfattede dem som udtryk for mistro overfor hans kosmologiske analyser. Det kan jeg egentlig ikke rigtig forstå, henset til Martinus eget udsagn om hvordan man skal nærme sig Martinus kosmologi.

Dette afsnit om Helmer Fogedgaard og tidsskriftet Okkultisten, skal for det første afdække den sparsomme polemik, der opstod vedrørende Martinus og hans kosmologi.

Hvad vigtigere er, det skal også give læseren et indgående kendskab til Martinus og hans nærmeste medarbejder Erik Gerner Larssons menneskelige aspekter og karakterer, via deres individuelle og meget forskellige indstilling til Okkultisten og Helmer Fogedgaard.

Martinus og Gerner Larssons individuelle indstillinger har jeg fået mulighed for at afdække via et betydeligt brevmateriale, der omfatter såvel breve fra Martinus som Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard, skrevet gennem en årrække.

Disse breve er meget vigtige, ikke specielt fordi de

siger noget om Helmer Fogedgaard, men specielt fordi de afslører vigtige sider af brevskrivernes karakteregenskaber.

Herudover har jeg en række breve som Helmer Fogedgaard har skrevet til Lars Nibelvang, hvor Fogedgaard beskriver situationen samt meddeler sine egne synspunkter.

En virkelig forståelse af Martinus og Gerner Larssons indstilling er særdeles vigtig, da det netop var denne deres indstilling, som den blev opfattet ”udefra”, der gav Nibelvang anledning til hans skarpe indlæg i sin artikel i Okkultisten, hvor han specielt fordømte Erik Gerner Larsson, men også til en vis grad fordømte ”mennesket” Martinus, idet han skelner mellem ”skribenten Martinus” og ”mennesket Martinus”.

I artiklen oplyser Nibelvang, at Okkultisten er en torn i øjet på Martinus, og at Livets Bogs Bureau’s kontor frabad sig at få bladet tilsendt, selv om det blev tilsendt gratis. Videre i artiklen siger Nibelvang, at Martinus og Erik Gerner Larsson har tilbudt Helmer Fogedgaard at blive medarbejder ved Tidsskriftet Kosmos, men på den betingelse, at han lod Okkultisten gå ind (ophøre med at udkomme). Disse forhold forargede Lars Nibelvang meget, og i artiklen går han i rette med Martinus og Erik Gerner Larsson.

Som vi har set i foregående afsnit, skelner Lars Nibelvang i sin kritik ikke klart mellem Martinus og Erik Gerner Larssons personlige indstillinger. Det er netop disse vi skal udforske i dette afsnit, og prøve at skille ud fra hinanden.

Jeg har hele tiden været i tvivl om berettigelsen i Nibelvangs fordømmelse af Martinus, og har derfor ønsket at belyse situationen helt i dybden for at se, om Nibelvang alligevel skulle have ret.

Jeg finder det meget betydningsfuldt for mine bestræbelser på at belyse Martinus og hans indstilling, og dermed se om der er forskel på ”skribenten Martinus” og ”mennesket Martinus”, først at prøve at forstå hvad baggrunden kunne være for denne skelnen mellem ”skribenten Martinus” og ”mennesket Martinus”. Det er min opfattelse, at jeg netop har fået muligheden for at få denne forståelse gennem det materiale som jeg skal vise læseren i dette afsnit. Vi vil her se, at denne specielle skelnen udkrystalliseres gennem to samtidige mennesker, der efter min opfattelse:

1. Har haft relativ nær kontakt med Martinus.
2. Har den fornødne åndelige udvikling og dybe kendskab til tidens åndelige retninger.
3. Er helt fri for tilbøjelighed til persondyrkelse.
4. Har manifesteret deres tanker om og opfattelse af Martinus og Gerner Larsson, på skrift.

Disse to mennesker er Helmer Fogedgaard og Lars Nibelvang.

9.2 Kildematerialet.

Som kildemateriale til belysning af de ovenfor beskrevne forhold har vi de artikler der blev skrevet i Okkultisten. Herudover har vi også tidsskriftet Kosmos og Kontaktbrevene udsendt af Korrespondanceafdelingen ved Martinus Institut.

Som nævnt er jeg i den lykkelige situation, at Helmer Fogedgaard før sin død forærede mig et meget omfattende materiale bestående af et utal af bøger fra sin bogsamling, samt breve og optegnelser fra årene hvor han havde kontakt med Martinus og Erik Gerner Larsson. I særdeleshed er jeg glad for, at han har foræret mig den originale brevveksling, han havde med disse to. Samlingen omfatter alle breve til Helmer Fogedgaard fra dem begge.

Det brevmateriale jeg er i besiddelse af, består af ca. 140 breve, hvoraf de 41 er fra Martinus personlig. Disse breve, som er af overordentlig stor historisk værdi, giver også et godt førstehåndsindtryk af hvad der foregik i den periode, hvor hovedparten af brevvekslingen fandt sted (i perioden 1940 til 1950).

Brevene giver et klart indtryk af hvordan Martinus og Erik Gerner Larsson tænker og handler i denne periode, ikke mindst i relation til den omtale af Martinus og hans kosmologi der via artikler i Okkultisten er tilgængelig for offentligheden. Brevene giver et klart og nuanceret billede af Martinus og Erik Gerner Larssons individuelle holdning til tidsskriftet Okkultisten som sådan, og til Lars Nibelvang og Helmer Fogedgaard som personer.

Vi får gennem denne brevveksling mellem på den ene side Helmer Fogedgaard og, på den anden side Martinus og Erik Gerner Larsson, et dybtgående indtryk af såvel mennesket Martinus som af Mennesket Erik Gerner Larsson, fra en side hvor de udtrykker sig direkte til et andet menneske om deres synspunkter, uden at deres udsagn skal være tilpasset for en større kreds af mennesker, som når det fra Gerner Larssons hånd var "Kontaktbreve" han skrev, og for Martinus når han skrev artikler og foredrag.

Sådanne breve giver klare oplysninger om brevskrivernes inderste karakter, som man ikke i alle tilfælde kan være helt sikker på, at man oplever gennem det som skrives med udgivelse for øje.

Fogedgaard havde imidlertid ikke kopier af de breve han selv havde skrevet til dem. Jeg er derfor ikke i besiddelse af disse. Om Martinus-Instituttet er i besiddelse af dem ved jeg ikke, da ledelsen af Institutet under ingen omstændigheder vil tillade at jeg får adgang til deres historiske arkiv. Det er heller ikke sikkert at de er i besiddelse af Helmer Fogedgaards breve til Martinus.

Det er imidlertid ikke nogen alvorlig mangel, da det er brevene fra Martinus og Erik Gerner Larsson der alene er i stand til helt at klarlægge de holdninger, som er af så stor interesse for belysning af specielt de omtalte forhold, og i brevene fra de to nævnes i stor udstrækning hvad Helmer Fogedgaard har skrevet.

Ud over de ovennævnte breve har jeg fra anden side fået adgang til en række breve, som Helmer Fogedgaard har skrevet til Lars Nibelvang i perioden 1940 til 1943 inkl. I denne periode udviklede der sig et nært venskab mellem Fogedgaard og Lars Nibelvang i forbindelse med, at Nibelvang var medarbejder ved Okkultisten. Disse breve udgør en værdifuld erstatning for de manglende breve fra Fogedgaard til Martinus og Gerner Larsson. Brevene til Nibelvang giver en værdifuld indsigt i Fogedgaards meninger om Martinus og Gerner Larsson, og de giver samtidig et meget betydningsfuldt indblik i Fogedgaard som menneske. Et indblik som er af betydning for at vurdere relevansen af hans synspunkter vedrørende Martinus.

Brevene giver også et førstehåndsindtryk af, hvordan livet udfolder sig i kredsen omkring Martinus. Sådanne oplysninger er et værdifuldt supplement til

de oplysninger, der er tilgængelige fra de andre kilder som jeg har. Som man vil have bemærket, har jeg allerede benyttet nogle af brevene til at belyse specielle forhold fra tidligere perioder.

Gennem de breve jeg har gengivet i dette kapitel, kan læseren selv, på første hånd opleve baggrunden for og vurdere relevansen af den kritik, som Lars Nibelvang rettede mod Martinus og Erik Gerner Larsson i sin artikel i *Okkultisten* marts 1944 med titlen; ”Ord der bør siges!”.

Læseren kan også på denne måde få et indblik i, hvordan ”mennesket Martinus” håndterer sine medmennesker, sideløbende med arbejdet med skabelsen af hans kosmologi.

De breve som ikke vedrører forhold der har relation til emnerne jeg behandler i dette afsnit men har relevans for andre afsnit i bogen, har jeg flyttet til disse afsnit.

Jeg medtager naturligvis ikke alle brevene, men kun dem der er relevante som historisk materiale. Helmer Fogedgaard blev med årene nær ven med Erik Gerner Larsson, hvorfor Gerner Larsson betrodde Helmer Fogedgaard forskelligt af meget privat karakter. Sådanne sider af brevvekslingen har jeg naturligvis udeladt.

Jeg stiftede bekendtskab med og blev ven med Helmer Fogedgaard i de allersidste år af hans liv. Han døde 10. januar 2002. Han havde egentlig overvejet at brænde brevene, men han forærede mig dem med henblik på at jeg, i den udstrækning jeg ønskede det, kunne benytte dem som kildemateriale i denne bog.

Det skal bemærkes, at jeg i det efterfølgende, hvor jeg gengiver breve, kun eksempelvis medtager brevhoved og den håndskrevne underskrift, idet det vil være alt for pladskrævende at medtage disse elementer som helhed. I gengivelsen af breve har jeg, som det vil ses, valgt at bibeholde den originale stavemåde. Teksten er således på ingen måde ændret.

9.3 Helmer Fogedgaard og de forhold der danner baggrunden for hans dybe interesse for Martinus kosmologi.

For at læseren kan få den fulde forståelse af situatio-

nen omkring Helmer Fogedgaard, må jeg starte med at give en kort redegørelse for Helmer Fogedgaards baggrund.

Helmer Fogedgaard blev født i Skrøbelev, der ligger lige uden for Rudkøbing, den 21. juli 1907. Han var et meget alsidigt og udadvendt menneske, og han var en god skribent, som markerede sig stærkt inden for flere forskellige af hinanden uafhængige områder. Som 35-årig blev han redaktør af ”OZ” som er medlemsblad for ”Eksperimenterende danske radioamatører”. Han var redaktør for dette tidskrift i perioden 1932-1939. Han var i en årrække selv meget aktiv radioamatør, og fik på den måde en vennekreds som strakte sig langt uden for landets grænser.

Han var homofil, og startede i 1948 bladet ”Venner”, et tidsskrift for homofile. I 1977 skrev han bogen: ”Sådan er jeg – Et liv med mange facetter”. I 1985 skrev han sammen med Axel Axgil, bogen: ”Homofile kampår – Bøsseliv gennem tiderne”.

Han var meget kunstinteresset og startede tidskriftet *International Grafik* som er et kunsts-tidskrift.

Han samlede på exlibris, og startede *Nordisk Exlibris Tidsskrift*, som han var redaktør for i 26 år. Han havde den største samling af exlibris i Danmark, og skrev alene, og sammen med andre, flere bøger om exlibris.

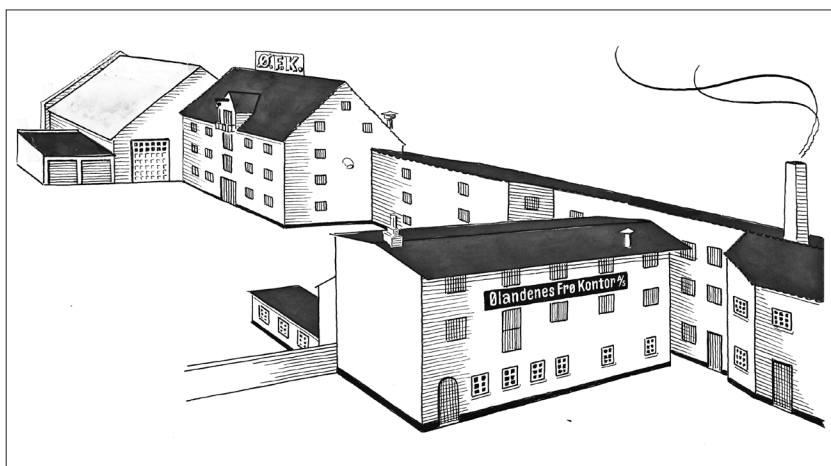
Af åndsvidenskabelige bøger, skrev Helmer Fogedgaard bogen ”Tilværelsens mysterium” som udkom i 6 oplag, i 6 forskellige udgaver (se nedenfor).

Han var meget interesseret i åndelige anliggender og abonnerede på mange okkulte tidsskrifter, samt andre tidsskrifter med åndeligt indhold. Bl. a. var han medlem af teosofisk selskab, og var i en periode leder af den teosofiske loge på Langeland.

Helmer Fogedgaard oprettede en studiekreds for Martinus kosmologi på Langeland. Studiekredsen havde til huse i lejede lokaler. Senere i Helmer Fogedgaards villa, Rue Villavej 5, Rudkøbing som Fogedgaard købte og flyttede ind i 1. oktober 1943. Der kom jævnligt foredragsholdere fra København. Såvel Martinus, Erik Gerner Larsson som Mogens Munch holdt foredrag i studiekredsen på Langeland. Fogedgaard holdt også selv foredrag i studiekredsen. Han var et meget søgende menneske, og bearbejdede alt hvad han blev præsenteret for med sit intellekt og sin kritiske sans.

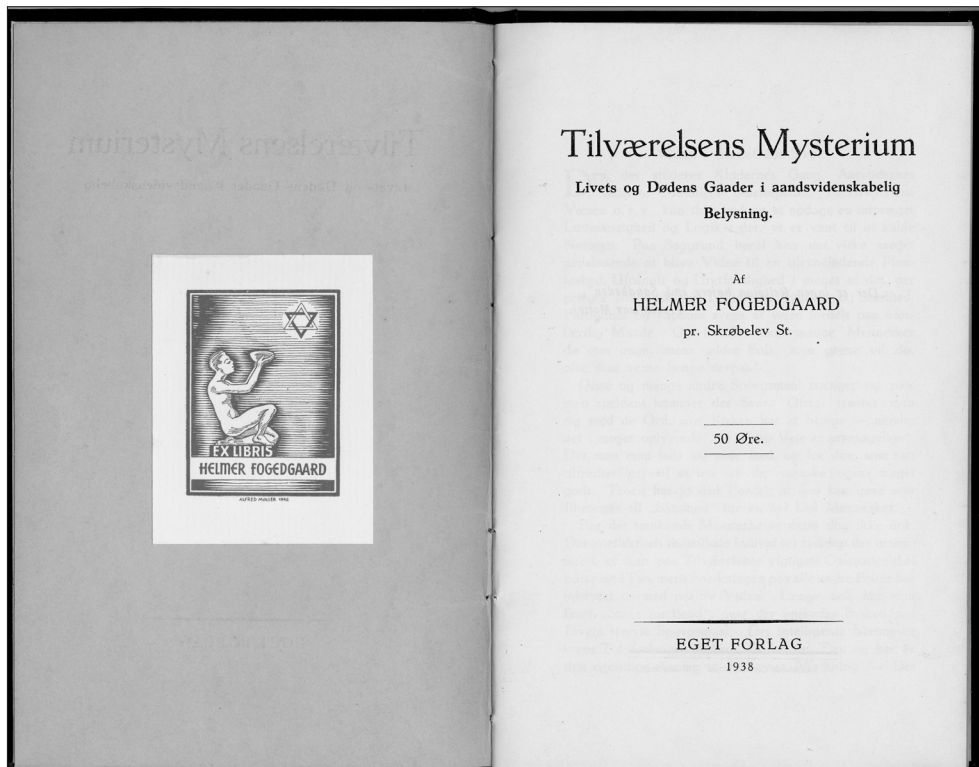
9.2 - Helmer Fogedgaard var direktør for, og blev efterhånden ejer af frøfirmaet "Ølandenes Frø Kontor.". Vi ser her facaden af bygningen med renseriet og frøtørningsanlægget.. - e

9.3 - På billedet ses en skitse af fabriksanlægget. Firmaet som fra starten var et familieføretagende er nedlagt for en del år siden. - e

Helmer Fogedgaard fik som sagt kendskab til Martinus i 1933 ved at læse de artikler, Martinus havde skrevet til tidsskriftet "OM". Han henvendte sig skriftligt til Martinus. Han hørte forskellige foredrag, holdt af Martinus selv, samt andre foredrags-

holderes udlægning af Martinus kosmologi. Han deltog en årrække i sommerkurserne i Kosmos Feriekoloni i Klint. Han studerede grundigt alt hvad der kom på tryk fra Martinus hånd, og abonnerede på Kosmos og kontaktbrevene helt fra starten.

9.4 - Første udgaven af Helmer Fogedgaards bog "Tilværelsens Mysterium" som han i 1938 udgav på Eget Forlag. Den blev efterfulgt af 5 andre udgaver som Fogedgaard udgav på forskellige forlag, heriblandt Okkultistens Forlag. På venstresiden ses Helmer Fogedgaards exlibris. Han havde mange exlibris, men han var særlig glad for dette, da det indeholder megen symbolik i sit motiv. Se herom længere fremme i dette afsnit. - e

Helmer var økonomisk velstillet. Han var handelsuddannet og kom hurtigt ind i familiefirmaet "Øl-andenes Frø Kontor", hvor han hurtigt blev direktør og efterhånden overtog det. Han udlånte penge til Martinus når det var nødvendigt, og købte straks en grund i Klint da der blev udbudt byggegrunde til salg i 1947. Han købte udelukkende grunden med den hensigt, at støtte Martinus projekt i Klint. Han ejede den i nogle år men fik den aldrig bebygget. Han lejede sig derimod, i flere år, ind som almindelig deltager på sommerholdene. Her fik han af og til lejlighed til at tale mere personligt med Martinus.

Han var et af de mennesker der straks forstod hvad Martinus forklarede i sine foredrag, men han var

også kritisk, og det indebar, at han ofte borede dybere i emnerne for at få absolut vished for, at det han blev præsenteret for var logisk og rigtigt. Han ønskede også at se det i relation til andre åndelige retningers indhold. Han sagde somme tider til mig under vores samtaler:

"Vi to er af samme type, vi vil ikke tage for givet hvad vi får meddelt af autoriteter, før vi selv har erkendt at det er rigtigt, og det har jo sommetider givet nogle problemer".

Trods sin kritiske holdning til alle autoriteter, var Helmer Fogedgaard helt fra starten grebet af Martinus kosmologi og det Martinus forklarede. Han forstod det fuldt ud, også selv om han stillede kritiske

spørgsmål, for at få det enkelte emne belyst yderligere, og få det indpasset i større sammenhænge.

Som nævnt, udgav han i 1938, på eget forlag, en lille bog på 32 sider med titlen: "Tilværelsens Mystorium. Livets og Dødens Gåder i aandsvidenskabelig Belysning". Prisen var 50 øre. Bogens indhold er helt i overensstemmelse med Martinus lære. Bogen blev meget læst, og den blev efterfølgende udgivet i 5 nye oplag på den måde, at hvert nyt oplag var en forøget udgave af den forrige udgave. Således var 2. udgave fra 1941 noget forøget i omfang og indeholdt også en "Ordlister med Forklaringer indenfor Filosofi, Okkultisme og psykisk Forskning". 3. udgave fra 1946 udgivet på Okkultistens Forlag var på 56 sider og indeholder også en udvidet ordliste på 13 sider. 4. udgave fra 1961 blev udgivet på Strubes Forlag. Bogen var på 38 sider inklusive ordlisten. Denne udgave er trykt med meget små bogstaver. 5. udgave fra 1973 blev trykt på Petit Forlaget og var på 72 sider inklusive ordliste og 6. udgaven fra 1980 blev trykt på Aarslefs Forlag og var på 80 sider inklusive ordliste. Bogen var i alle dens oplag en let læselig, og let forståelig fremstilling af de grundlæggende sandheder, som Helmer Fogedgaard fandt i Martinus kosmologi. Den var skrevet i en form, så den kunne være til oplysning og glæde for mennesker, også for dem der ikke i forvejen kendte til Martinus kosmologi. Bogen var langt mere dybtgående. end man skulle tro med de få sider den indeholdt. Med de efterfølgende oplag blev indholdt noget forøget hver gang, selv om det ikke helt fremgår af sidetallene. Dette skyldes at bogen blev trykt på forskellige forlag og med forskellig bogstavstørrelse

For at give læseren en fornemmelse af Helmer Fogedgaards indstilling til tilværelsen som menneske, og til alt levende omkring ham, gengiver jeg her en lille artikel som han skrev i tidsskriftet Okkultisten i september 1943 side 209, med titlen "Kun en ussel bille!".

Kun en ussel Bille --- !

Af HELMER FOGEDGAARD .

Paa mit Skrivebord kommer en lille graa Bille langsomt kravlende. Den ser saa beskeden og uanselig ud. Hvad vil du lille, usle Kryb? Du kommer jo hen imod mig. Tror du, at jeg

interesserer mig for dig? Du er jo nærmest hæslig især paa Bagsiden ligesom alle andre Insekter. Skal jeg taale dig paa mit Skrivebord? Var det ikke rimeligst at gøre kort Proces med dig og mase dig? Saadan plejer Folk jo at gøre.

Lad mig alligevel se lidt nærmere paa dig, du lille Kræ. Nu er du et Par Gange stødt imod min Haand, og du trækker dig resigneret tilbage og begynder troskyldigt at traske i en anden Retning hen over Bordet. Hver Gang jeg, som det drilagtige Menneske, bremser dig paa din nye Rute, standser du blot, og efter lidt Betænksomhed drejer du en helt ny Vej. Der kommer ingen Protest fra dig, og du irriteres ikke, saadan som et Menneske vilde være blevet.

Lille forunderlige Bille! Hvordan kan du dog være saa uendelig taalmodig? Stadig drejer du stille af, naar jeg kommer dig i Vejen. Jeg kender ingen saa beskeden og sagtmodig som du. Hvor kunde vi Mennesker lære uendelig meget af din Væremaade. Beskedenhed, Ydmyghed, Sagtmodighed, Blidhed og Taalmodighed er dit Væsens Kendemærke. Kun de allerstørste blandt Menneskene har kunnet staa Maal med dig!

Kære lille Bille! jeg er kommet til at holde af dig. Jeg vil ikke drille dig mere. Og dræbe dig kunde jeg naturligvis aldrig tænke mig. Du har jo heller ikke gjort mig noget ondt. Du er her blot, fordi vi begge er født til samme Verden. Vi er underkastet de samme Love. Ja ingen af os kan gøre anderledes, end vi gør. Vi er nødt til at følge den Natur der bor i os. Skulde jeg da dræbe dig, fordi du følger din iboende Natur og kommer kravlende paa mit Skrivebord? Aldrig!

Vi er to Sjæle, der mødes paa Livets Vej. Kanske at jeg mener, at jeg er mere end dig. Det er maaske min Fejl. Kun min egen Indbildskhed kan faa mig til at mene, at det Liv, der besjæler mig, skulde være mere guddommeligt end dit. Nej, kære lille sagtmodige Bille, du er ligesaa meget værd som jeg. Vi fylder begge vor Plads i Universet, hvor Skaberen har sat os. Vi er kosmisk set lige værdifulde. Begge er vi langsomt paa Vej op imod en forklaret Tilværelse. Kun det illusoriske Tidsbegreb skiller os.

Kære yngre Broder! Jeg elsker dig, fordi det

Liv, der bor i dig, er det samme Liv, som besjæler alle andre Skabninger i det ganske Univers. Ligesom enhver anden er du en Aabenbaring af den Gud, der virker i alt levende. Du er en fuldgyldig Repræsentant for DEN STORE ENE, hvis universelle Liv og Kærlighed bor bag enhver Form og gør alle Væsener til et eneste altomfattende Broderskab.

Kærtægne dig fysisk kan jeg ikke, kære lille Bille. Dertil er du rent legemligt for besked. Du kunde jo tage Skade. Men jeg vil kærtægne dig i mine Tanker, og jeg vil love aldrig nogensinde at dræbe dig eller dine Slægtninge. Mit Møde med dig paa Skrivebordet vil faa varige Følger for mig. Du lærte mig saa meget. Du fik mig til at meditere over det højeste og jeg saa, at DEN HØJESTE ogsaa bor i dig! Denne Erkendelse om den universelle livgivende Kærlighed, som sammenknytter alle levende Væsener, er Lysets Vej og den virkelige Lykkes Vej.

I sin skribentvirksomhed som redaktør for Okkultisten var han altid en stærk fortaler for Martinus kosmologi, selv om han ind imellem kom med kritiske bemærkninger til denne. Et eksempel har vi fra 1944 hvor Helmer Fogedgaard skrev nogle debatartikler om forskellige sider af Martinus kosmologi, hvori Fogedgaard stillede nogle spørgsmål til kosmologien.

Dette medførte, at Nibelvang skrev en artikel i Okkultisten, september 1944, med titlen: ”Fogedgaard kontra Martinus” hvor Nibelvang på en nænsom måde siger, at Helmer Fogedgaard nok har misforstået noget. Det har Helmer Fogedgaard ikke, men det er blot Helmer Fogedgaards måde at gå dybere ned i emnerne. Det kan godt være at Nibelvang ved det, men synes at han er nødt til at komme med sine synspunkter, for at undgå at mennesker, der ikke er så velbevandrede i Martinus kosmologi, skal misforstå noget. Helmer Fogedgaard svarer Nibelvang i en artikel i Okkultisten okt./nov. 1944 med titlen: ”Svar til Nibelvang” Jeg skal dog ikke gå dybere ind i disse problemstillinger for ikke at brede mig for meget.

På den nu opridsede baggrund vil vi se nøjere på relationen mellem Helmer Fogedgaard – tidsskriftet Okkultisten - Martinus - Erik Gerner Larsson - Lars Nibelvang.

9.4 Helmer Fogedgaard får kontakt til Martinus og Erik Gerner Larsson, 1935/36.

Helmer Fogedgaard begynder at korrespondere med Livets Bogs Bureau i 1936/37 hvor Fogedgaard stiller forskellige dybtgående spørgsmål. Disse besvares fortrinsvis af Erik Gerner Larsson.

Helmer Fogedgaard og andre abonnenter på Livets Bog, sender deres hefter til indbinding. Indbindingen formidles af Livets Bogs Bureau.

København d. 25-2-36

Hr. Helmer Fogedgaard, her.

Idet jeg takker Dem for Deres Forespørgsel i dag sender jeg Dem hermed de Ønskede Aargange af Kosmos. Det traf sig nemlig saa pudsigt, at jeg netop havde dem med til Dem nu til Morgen. Aarsagen til at De ikke har faaet dem før er den, at vi har haft saa mange Eksemplarer fra Abonnenterne til Indbinding, og da Indbindingen har fundet Sted i den Rækkefølge Hefterne er indkommet, ja saa har det jo ikke kunnet undgaas, at adskillige og deriblandt Dem er kommet til at vente lidt, hvad jeg maa bede Dem tilgive os. Nu haaber jeg, at De maa faa mange gode Timer ved Læsningen af disse tre Binds Indhold, ja jeg tillader mig at sige, at jeg føler mig overbevist om at De vil faa det!

Med venlig Hilsen,

Deres Erik Gerner Larsson

København F., Den 30/6 1937

Kære Helmer Fogedgaard!

Samtidig med, at jeg beder Dem undskylde Forsinkelsen, vi er nemlig inde i en meget

travl Periode, for Tiden, ønsker jeg hermed at udtrykke min inderligste Tak for Deres Interesse og Venlighed for Sagen, Med kærlig Hilsen.

Martinus

I januar 1938 forespørger Helmer Fogedgaard om det er muligt at arrangere en studiekreds i Rudkøbing på Langeland, hvor Mogens Munch og eventuelt andre kan komme og holde foredrag. Der er flere på de kanter der er interesserede i at høre mere om Martinus kosmologi. Han korresponderer lidt med Gerner Larsson og Martinus. Nogle af brevene er vist i 5. Afsnit af denne bog.

9.5 Helmer Fogedgaard tilbyder Martinus et lån, hvis Martinus skulle få behov for det, og kommer med forslag til ændring af tidsskriftet Kosmos, 1938.

Helmer Fogedgaard var bekendt med Martinus stramme økonomi, og tilbød i 1938 at låne Martinus penge, hvis det blev nødvendigt.

Helmer har jo en stor erfaring i at redigere tidsskrifter, og han kan derfor ikke rigtig lade være med at foreslå Martinus forskellige ændringer til tidsskriftet Kosmos. På Helmer Fogedgaards forslag svarer Martinus med sit brev af 20/10 1938.

København F., den 20/10 1938

Underskrevet

Martinus

Kære Helmer Fogedgaard!

Mange Tak for Deres venlige Brev af 3. ds. jeg ser, at De er bekymret for "Kosmos". Men det maa naturligvis skyldes, at De ikke ser helt klart, hvad der er Sagens Kerne. Hvis Kosmos skulde have nogen Sandsynlighed for at kunne fortsætte i sin gamle Form efter Nytaar, vilde det betyde, at jeg maatte fortsætte med at skrive Storartikler i dette Blad. Jeg skulde altsaa, foruden at skrive ca. 16 Sider Fortsættelse til "Livets Bog" hver Maaned, ogsaa skrive ca. 12 Spalter til "Kosmos". Dette vilde jeg muligvis kunne præstere nogle ganske enkelte Maaneder, men

saa vilde al min Hjerne og Nervekraft ogsaa dermed være saa undermineret, at en større Rekreation og dermed Standsning i mit Arbejde vilde blive paakrævet. En saadan Kamitet har jeg ingen Ret til at risikere, lige meget hvor stor en mental Hunger der saa end maatte forekomme hos mine læsere.

At manifestere "Livets Bog" er et Arbejde, der kræver hele sin Mand.

Naturligvis er jeg glad for at se, at der er Længsel efter det Stof, jeg manifesterer, men mine Venner og Hjælpere maa først og fremmest forstaa mig saa meget, at de er klar over, at mine beslutninger eller Dispositioner kun er baseret paa den allerdybeste Gennemtænkning og Overvejelse med Hensyn til at være til størst Gode for min Sag.

Med Hensyn til Deres venlige Tilbud om Laan beder jeg Dem modtage min bedste Tak. Men hele min Sag er nu blevet saa godt økonomisk konsolideret, at jeg ikke har Brug for et saadant i Øjeblikket. Men derfor er det jo ikke udelukket, at jeg senere kan faa Brug for et saadant Laan, og vilde da være glad, hvis det samme Tilbud saa eventuelt kunde staa ved Magt.

Samtidig med at jeg takker Dem og Deres Venner, fordi De saa flittigt beskæftiger Dem med min Sag, beder jeg Dem alle modtage min kærligste Hilsen.

9.6 Helmer Fogedgaard skriver til Martinus og tilkendegiver, at han synes det er forkert at ændre den tradition, at man kun spiser vegetarisk i feriekolonien. Ændringen skyldes at der ogsaa kommer gæster fra Dansk Folkeferie, 1939.

I 1939 har Martinus ekstraordinært tilbudt Dansk Folkeferie at stille nogle feriehuse til rådighed for denne organisation, så mennesker der ikke ellers kender til Martinus og hans kosmologi kan få et ophold i feriekolonien (se omtalen i 5. afsnit). Disse mennesker er ikke vegetarer. Helmer Fogedgaard synes at man skal fastholde den vegetariske linie, der har været kutyme ved sommerkurserne (Helmer

„LIVETS BOG“S BUREAU
MAANEDSBLADET „KOSMOS“
„KOSMOS FERIEKOLONI“

TELF. GODTHAAB 9280. KL. 9--1
POSTGIRO 29580

JOAKIM LARSENSVEJ 31

KØBENHAVN F., DEN 20/10 - 1938

Kære Helmer Fogedgaard!

Mange Tak for Deres venlige Brev af 3. ds. Jeg ser, at De er bekymret for "Kosmos". Men det maa naturligvis skyldes, at De ikke ser helt klart, hvad der er Sagens Kerne. Hvis "Kosmos" skulde have nogen Sandsynlighed for at kunne fortsætte i sin gamle Form efter Nytaar, vilde det betyde, at jeg maatte fortsætte med at skrive Storartikler i dette Blad. Jeg skulde altsaa, foruden at skrive ca. 16 Sider Fortsættelse til "Livets Bog" hver Maaned, ogsaa skrive ca. 12 Spalter til "Kosmos". Dette vilde jeg muligvis kunne præstere nogle ganske enkelte Maaneder, men saa vilde al min Hjerne- og Nervekraft ogsaa dermed være saa undermineret, at en større Rekreation og dermed Standsning i mit Arbejde vilde blive paakrævet. En saadan Kalamitet har jeg ingen Ret til at resikere, ligemeget hvor stor en mental Hunger der saa end maatte forekomme hos mine Læsere.

At manifestere "Livets Bog" er et Arbejde, der kræver hele sin Mand.

Naturligvis er jeg glad for at se, at der er Længsel efter det Stof, jeg manifesterer, men mine Venner og Hjælpere maa først og fremmest forstaa mig saa meget, at de er klar over, at mine Beslutninger eller Dispositioner kun er baseret paa den allerdybeste Gennemtænkning og Overvejelse med Hensyn til at være til størst Gode for min Sag.

Med Hensyn til Deres venlige Tilbud om Laan beder jeg Dem modtage min bedste Tak. Men hele min Sag er nu blevet saa godt økonomisk konsolideret, at jeg ikke har Brug for et saadant i Øjeblikket. Men derfor er det jo ikke udelukket, at jeg senere kan faa Brug for et saadant Laan og vilde da være glad, hvis det samme Tilbud saa eventuelt kunde staa ved Magt.

Samtidig med at jeg takker Dem og Deres Venner, fordi De saa flittigt beskæftiger Dem med min Sag, beder jeg Dem alle modtage min kærligste Hilsen.

9.5 - Brevet af 20/10 1938 fra Martinus til Helmer Fogedgaard.
Brevet er vist som et eksempel fra de originale breve.. - e

er selv vegetar). Disse synspunkter tilkendegiver Helmer Fogedgaard i et brev dateret 28/3 1939 til Erik Gerner Larsson.

Erik overlader brevet til Martinus, og Martinus svarer Helmer Fogedgaard med følgende brev:

København F. den 3. April 1939.

Kære Hr. Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Brev i dag med Billederne. Reproduktionen er meget smuk, Jeg er blot ikke rigtig klar over, hvorfor Billedet er omtegnet. Men De har aabenbart ikke været helt tilfreds med Originalen.

For at undgaa Misforstaaelse vil jeg gerne i samme Forbindelse gøre bemærket, at Tilsladelsen til Reproduktionen naturligvis kun gælder, for saavidt Billederne anvendes som Gave.

Som De sikkert har set i "Kosmos", er jeg til Raadighed for Vennerne i Rudkøbing. Tirsdag den 9. Maj og accepterer med Glæde Deres Tilbud om at ordne det fornødne med Hensyn til Lokale og Hotelværelse.

I et Brev til Gerner Larsson den 28/3 d. A. har De givet Udtryk for en vis Bekymring, med Hensyn til de menneskers Anti-Vegetarisme, som skal være Koloniens Gæster i den Del af Sommeren, som ikke kan benyttes af Koloniens ordinære Gæster. Men hvortil denne Bekymring?

Naar jeg har indbudt disse Mennesker til at være Sagens Gæster, er det naturligvis først og fremmest for at give en hel Serie af Mennesker, der arbejder haardt i Samfundets Tjeneste, en Adgang til Naturens Fred, Skønhed og Hvile, de af økonomiske Grunde ellers vilde være ganske afskaaret fra at blive til Del. Men for at disse Mennesker skal kunne føle noget af den samme Glæde og Lykke, den samme guddommelige Nærhed, som største Parten af vore ordinære Gæster er blevet velsignet med i Kolonien, maa nævnte fremmede Mennesker naturligvis mødes med en Forstaaelse af deres Mentalitet, der er vor viden og Udvikling værdig, Hvis ikke, hvortil saa den Viden, det er blevet min Mission at

skabe i Form af "Livets Bog"? -

Disse Mennesker gør ikke Krav paa at være Forskere, ja, er muligvis ikke engang søgende efter Sandheden, De er ikke kommen med noget Spørgsmaal eller paa anden Maade givet til Kende, at de var i Vildrede med deres Ernæring og Levevis. Hvad skal da give mig Ret til at blande mig i deres Tro eller Opfattelse af Tilværelsen?

Gud har maget det saaledes, at jeg sidder inde med ca. 18 tomme Huse i en af Sjællands skønneste Egne paa et Tidspunkt, hvor en Masse Mennesker af økonomiske Grunde maa undvære en haardt tiltrængt Ferie i Naturen. Skal jeg holde disse Huse lukkede for de nævnte Mennesker, blot fordi de mentalt set er "yngre" i Udvikling end jeg? Staar der ikke skrevet: "Lader de smaa Børn komme til mig" o.s.v.

At aabne mine Døre for dem paa den Betingelse, at de mere eller mindre maa opfylde eller praktisere min Levevis, som de slet ikke har nogen Forudsætning for at kunne forstaa eller tilegne sig men inderst inde muligvis vilde føle som fanatisk, vilde jo være det samme som at forlange, at "Børn" skulde gøre "voksne"s Arbejde. At kræve en saadan Betaling for Opholdet hos mig vilde jo umuligt kunne bringes i Kontakt med dette: "Kommer til mig alle I, som er besværede, og jeg skal give eder Hvile". At vore ordinære Gæster maa være Vegetarer, under deres ophold paa Kolonien, er jo en ganske anden Sag. De har for længst afsløret sig som Forskere, som Studerende af mit Arbejde. Og for Studenter er praktisk Øvelse og Oplevelse et uundværligt Led i Undervisningen. For disse Mennesker er Ferien i Kolonien ikke blot og bar en fysisk Rekreation, men den er ogsaa et Studieophold, et Kursus i ophøjet Væremaade. Og den paabudte Vegetarisme og det øvrige ophøjede Reglement kan for disse Mennesker kun være et Led i den af disse selv ønskede Uddannelse og Træning, der skal gøre dem lysende for andre.

Jeg haaber derfor, kære Hr. Helmer Fogedgaard, at De herigennem maa blive stimuleret til at forstaa, at mine Dispositioner altid hviler

paa et Grundlag, der ikke har intellektuelle Brist, der maa afstives af andre, men er helt og holdent i den Kærlighedens og forstaaelsens Aand, det er blevet min Hovedopgave at illustrere for Menneskene.

Og saa har jeg kun tilbage at udtrykke min Taknemlighed og Glæde over Kredens Vækst, ligesom jeg ogsaa glæder mig meget til Samværet med Dem alle den 9. Maj.
Med min kærligste Hilsen til alle.

Martinus.

Som det ses af brevet viser Martinus her, som et praktisk eksempel, sin kærlige holdning til sine medmennesker, uanset om de kender ham og sympatisere med hans kosmologi, eller ikke. Man ser ogsaa Martinus kærlige holdning til Helmer Fogedgaard, selv om han anfægter Martinus beslutninger. Helmer Fogedgaard argumenterer i efterfølgende brev for sine synspunkter, men forstår det kærlige i Martinus dispositioner, og får følgende svarbrev af 2/5 1939 fra Martinus.

København F., den 2/5 1939

Kære Herr. Helmer Fogedgaard!

Mange Tak for Deres kærlige Brev af 11/4. Jeg er meget glad ved at se, at De stoler paa mig. Der har jo været lidt i et par af Deres Breve, der gav mig Følelsen af, at De ikke rigtig stolede paa mine Dispositioner, og at De derfor ligesom gerne vilde vejlede mig. Et Saadant Forhold kan jeg ikke staa i til noget Menneske i Tilfælde, hvor det drejer sig om min Mission. I denne er jeg helt udlært.

Men nu er jeg altsaa glad hvad Dem angaar. Deres aabenlyse og kærlige Brev har atter beroliget mig.

Jeg rejser fra Odense Mandag den 8/5 Kl. 23,01 og ankommer til Rudkøbing med Færgen Kl. 2,55. Men det er naturligvis en Selvfølge, at der ikke behøver at komme nogen til Færgen paa dette sene Tidspunkt for at modtage mig. Jeg kan sagtens selv finde Hotellet. For øvrigt glæder jeg mig meget til Turen og

til Samværet med mine Venner paa Langeland.

Med kærlig Hilsen og paa glædeligt Gensyn

Martinus.

Dette brevs indhold er et klart eksempel på Martinus syn på sin missions suverænitæt i forhold til sine omgivelser. Der er ikke nogen rysten på hånden, som det kan ses af Martinus ordvalg:

” Et Saadant Forhold kan jeg ikke staa i til noget Menneske i Tilfælde, hvor det drejer sig om min Mission. I denne er jeg helt udlært.”.

Hvis Martinus ikke var så overbevist om sin mission, som han føler helt bliver styret og støttet af det guddommelige, ville han ikke have været i stand til at få hele den praktiske del til at køre så godt som den gjorde. Dette indser Helmer Fogedgaard ogsaa. Den samme klare fornemmelse af sin mission tilkendegiver Martinus ogsaa i det efterfølgende brev hvor han svarer på et brev fra Helmer Fogedgaard af 11/5 1939.

9.7 Martinus holder foredrag i studiekredsen på Langeland, 1939.

KØBENHAVN F., den 15/5 1939.

Kære Helmer Fogedgaard!

Hjertelig Tak for Deres vidunderlige Brev af 11.ds. som jeg har læst flere Gange. Den Kærlighed, det giver Udtryk for, har varmet mig meget.

Samtidig vil jeg gerne udtrykke min Taknemlighed for samværet med Dem og de øvrige Venner paa Langeland. Den Venlighed, de alle lod mig blive til Del, har skabt Længsel i mit Sind efter atter engang at faa Lejlighed til at gentage Besøget.

Med Hensyn til Deres Ensomhed, da forstaaer jeg den saa udmærket, kære Helmer Foged-

gaard. Den Vej maa alle Mennesker før eller senere komme til at vandre. Den udgør de "40 Dages Vandring i Ørkenen" før den virkelige Forening med Guddommen kan finde Sted. Uden denne Vandring vilde ingen faa nogen virkelig Træning i "hellere at give end at tage".

Det er i denne Zone, at man lærer at "give sit Liv" for senere at komme til at "eje det".

Men jeg er jo kommen til Verden for at gøre dette Offer eller ovennævnte Ørkenvandring lettere for alle efterfølgende Slægter. Verdensgenløsningens straalende Lys vil naa frem til "Ørkenen"s mest Golde og øde Slugter. Det vil skinne ned i selv de dybeste og mørkeste Afgrunde. Og Livet vil spire frem overalt. Uvidenhedens natsorte Taager letter. Og i Forstaaelsens klare Lys vil Menneskene komme til at hilse den "Skabelse af det rigtige Menneske", de i Dag korsfæster, med Livets største Hjertevarme. Og den saarede Flygting gaar i Triumftog ind til "den Herlighed, der var forberedt ham, før Verden var".

Der er reserveret et stort Hus til Dem i Pinsen. Jeg kan meddele Dem, at Johannes Rasmussen kommer til Kolonien Pinselørdag Aften. For øvrigt kommer der mange. Alt er udlejet.

Jeg har saa tilbage kun en lille venlig Forespørgsel. De var saa venlig sidste Sommer at tilbyde mig et rentefrit Laan paa 2000 Kr. som jeg i sin Tid ikke fik Brug for. Imidlertid har forskellige nødvendige Dispositioner nu stillet mig i en Situation, hvor jeg har meget Brug for et saadant Laan. Jeg vil derfor gerne spørge om De, kære Helmer Fogedgaard, mener at kunne yde mig dette uden Besvær af nogen Art.

Og hermed min kærligste Hilsen.

Martinus

Brevet indeholder som det kan ses kommentarer til Helmer Fogedgaards sidste brev, hvor han har åbnet sig for Martinus og givet udtryk for sin ensomhedsfølelse. Denne skal ses som en ensomhed han føler, ved at så få mennesker i hans nære omgivelser i Rudkøbing, interesserer sig for dybere åndelig forskning, men ensomheden er nok forstærket der-

ved, at han som homofil, heller ikke bliver forstået af sine omgivelser. Dette er sikkert medvirkende til, at han senere starter debatten om homofile mennesker, og starter tidsskriftet "Vennen".

Det ses også, at studiekredsen som Helmer Fogedgaard har etableret i Rudkøbing, er kommet godt i gang.

KØBENHAVN F., den 18/5 - 1939

Kære Helmer Fogedgaard!

Mange Tak for Deres kærlige Brev i Dag. Jeg glemte helt, i mit sidste Brev, at bede Dem og de øvrige Herrer, som var saa venlig at komme til Færgen for at tage Afsked med mig, om Undskyldning for, at jeg kom til at skuffe Dem med min Fraværelse. Men denne Fraværelse var ganske ufrivillig. Da jeg kom ned til Havnen, laa der en Færge i Færgelejet. Det forekom mig at være den Færge, hvormed jeg kom til Rudkøbing. Men for en Sikkerheds Skyld gik jeg om Bord for at faa den rette Orientering. Den første, jeg traf om Bord, var Urmager Nissen fra Vester Skerlinge. Jeg kunde genkende ham fra Foredraget, og vi hilste paa hinanden. Han inviterede mig venligst til at køre med i hans Vogn over Taasinge. Dette var jeg ikke stemt for, da jeg jo vidste, at der kom nogle af mine Venner ned til den anden Færge for at tage Afsked med mig. Men lige i det samme gav man los, og Færgen sejlede. Og da jeg ikke er ti meter springer, var der ikke noget Tilbagetog muligt. Jeg var fuldstændig "kidnappet" af den forkerte Færge. Jeg var i mit stille Sind ked af, at mine Venner nu maatte blive skuffede. Men jeg haaber, De efter disse Qplysninger vil undskylde mig. Som et Lyspunkt i Uheldet blev Turen over Taasinge til stor Glæde for mig. Foruden Hr. Nissens elskværdige Selskab, som jeg satte stor Pris paa, glædede jeg mig meget over Taasinges skønne Natur, som jeg aldrig før havde besøgt, og over den pragtfulde Udsigt fra Bregninge Kirke ind over Svendborg. Alt straaledede i pragtfuldt Sollys og Nysommerflor.

Med Hensyn til Sommerhuse i Kolonien da

er alt nu lige ved at være udlejet. Men det er lykkedes mig at holde Hus Nr. 15 (Hustype A.), der er det bedst beliggende i Kolonien, tilbage til Dem fra den 23/7 til den 1/8 .

Hvis De maatte ønske at komme herop noget før, kan jeg skaffe Dem og eventuelt en Herre til Plads i et Værelse med to Senge fra den 16/7 til den 23/7 til hvilken Tid, De altsaa kan faa Hus Nr. 15.

Hvis dette har nogen Interesse, vil jeg gerne høre nærmere. I modsat Fald kan jeg jo leje det ud til nogle andre.

Kære Helmer Fogedgaard, jeg takker Dem meget for Deres store Beredvillighed med Hensyn til det omtalte Laan. De var saa venlig at forespørge mig, om det har Betydning for mig at faa Laanet inden Juni Termin. Hvis det kan lade sig gøre for Dem at ordne det straks, vilde det være mig meget kært. Men det maa selvfølgelig bero paa Dem selv. Jeg er naturligvis glad for den store Tjeneste, De gør mig, selv om den først kommer til Terminen. Jeg vil frem for alt ikke have, at De maa faa gene deraf af nogen Art.

Og, hermed vil jeg endnu engang, sige Dem af Hjertet Tak for al Kærlighed. Og til Slut min kærligste Hilsen til alle Vennerne paa Langeland.

Underskrevet Martinus

9.8 Helmer Fogedgaard låner Martinus 2000 kr., 1939.

Straks efter at Helmer Fogedgaard fik dette brev, sendte han Martinus de 2000 kr. som Martinus havde bedt ham om.

København F., Den 23/5 1939.

Kære Helmer Fogedgaard!

Samtidig med en Kvittering for det modtagne Beløb beder jeg Dem modtage min inderligste tak for den store Tjeneste, De dermed har gjort min Sag. Jeg var meget glad for de kærlige Ord, hvormed de gav mig denne Haands-

rækning. De viser mig, at den er givet i den rette Aand.

Nu glæder jeg mig meget til gensynet med Dem og alle de øvrige Venner i Pinsen. Jeg tror, det bliver et Par dejlige Dage for alle Koloniens Gæster.

Jeg tør ikke love, at der bliver Pension i Pinsen. Saa det vil være meget fornuftigt at faa en god Pakke madvarer med hjemmefra.

Hus Nr. 15 er reserveret Dem fra den 23/7 til den 30/7, saaledes som De ønskede det i deres sidste Brev.

Og saa vil jeg gerne, sammen med min kærligste Hilsen, endnu engang sige Dem Tak for Venlighed.

Underskrevet

Martinus

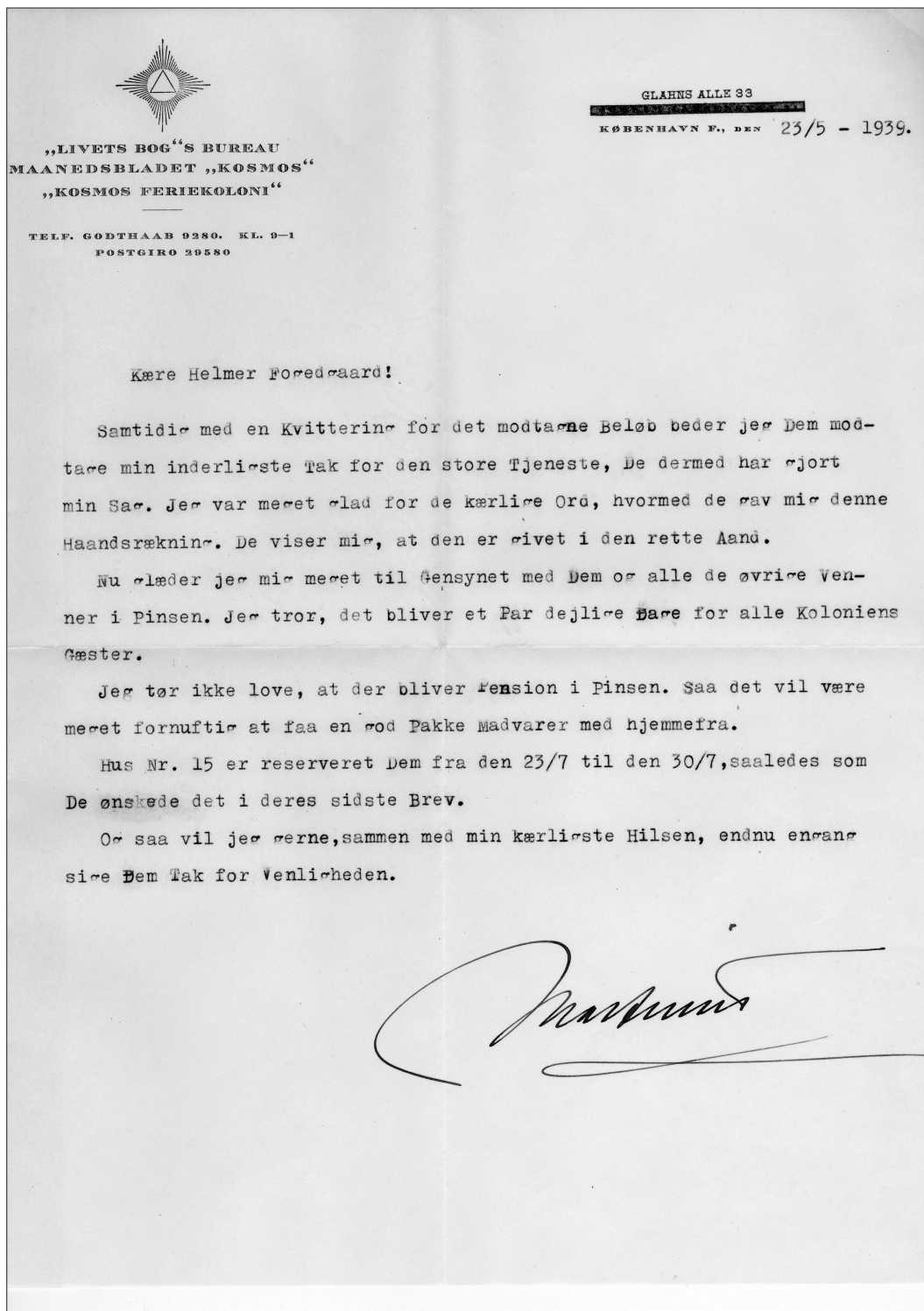
9.9 Helmer Fogedgaard har tanker om at slutte sig til Martinus som medarbejder, og fremsætter ideer til hvordan forskellige ting kan forbedres, 1939.

Af det efterfølgende brev fra Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard ser det ud til, at Helmer Fogedgaard som føler sig ensom, har lyst til at opgive sine aktiviteter, og gå ind i et arbejde for Martinus kosmologi. Det skal bemærkes, at Helmer Fogedgaard på dette tidspunkt endnu ikke er begyndt at udgive tidsskriftet Okkultisten. Som det ses af brevet, fraråder Gerner Larsson Fogedgaard at indgå i nærmere samarbejde med Martinus, hvilket nok også er ganske fornuftigt, henset til at Helmer Fogedgaard er af en helt anden analyserende natur, end de mennesker Martinus har brug for som medarbejdere. Dette vil fremgå af den efterfølgende brevveksling.

København d. 15 - 9 - 39.

Kære Helmer Fogedgaard!

For at De ogsaa engang kan faa den Fornemmelse, at jeg kan svare hurtigt, vil jeg idag benytte Lejligheden til at sige Dem Tak for Deres sidste to Breve med Deres Radioblad, som jeg slet ikke er uinteresseret i, i hvert Fald er jeg meget interesseret i Deres

9.6 - Martinus takker for pengene som Helmer Fogedgaard sendte ham. - e

9.7 - Helmer Fogedgaard er i Feriekolonien i Klint i juli 1939. Personerne set fra venstre er: Helmer Fogedgaard, Ingeniør T. C. Johnsen (i en kort tid redaktør af Okkultisten), Sam Zinglersen, lektor Konrad Simonsen, Martinus med den mexikanske hat som han fik af forfatteren og globetrotten Holger Rosenberg, frisør Johannes Rasmussen, antikvarboghandler Ibbesen, snedkermester fra Roskilde (navn kendes ikke) og Henrik Voss. - mb

9.8 - Juli 1939. Personerne fra venstre er: Johannes Rasmussen, en af Helmer Fogedgaards venner fra Langeland, Helmer Fogedgaard, hr. Amtsbeller og Andreas Kroyer. De står foran den første foredragssal der blev nedrevet da man byggede nummer to. - mb

9.9 - Juli 1939. Personerne på billedet er fra venstre: Sam Zinglersen, Henrik Voss og hans kone Elisabeth, Johannes Rasmussen, Helmer Fogedgaard, ukendt person bagved, Erik Gerner Larsson, T. C. Johnsen, Konrad Simonsen og Johannes Hansen som byggede Fyrrebakken, det sommerhus som Sam Zinglersen nu ejer. - mb

udmærkede Artikler!

De bad mig i Deres sidste Brev om et Raad m.H.t. dette Blads Redaktion. Kære Ven, jeg mener, at De bør fortsætte! Som Redaktør har De en Chance for at paavirke Deres Læsere i den rigtige Retning (en Chance De jo ogsaa benytter), jeg forstaa saa udmærket Deres Trang til at kaste alt overbord, men i vore Dage hedder det ikke: Sælg alt og følg mig!, men derimod i langt højere Grad: Gør alt paa den Plads du staa for at hjælpe mig! Martinus bedste Støtter er nemlig alle de der i Stilhed, men uafbrudt, hver paa sin Plads tjener hans Sag. Det er givet de fleste at tilegne sig den Viden han bringer, rent intelligensmæssigt, men den Tilegnelse interesserer mig ikke ret meget. Hvor Tilegnelsen derimod successive omsættes til virkelig Viden, som igen bliver direkte Væremaade, ja der har Vi ”Kernerne” omkring hvilken Livet (her mener jeg Martinus Liv) uundgaeligt vil blomstre, simpelthen fordi vi her oplever den Lov, der er hele Betingelsen for det 2o. Aarh. Verdensgenløsning. Ogsaa jeg har engang haft Trang til at ”specialisere” mig i Aaandsvidenskab, men saa kom der en

”Dag”, da jeg opdagede, at jeg overhovedet intet vidste, og saa brast de Illusioner. At den ”Dag” endnu ikke er et overstaaet Stadium, haaber jeg De forstaa. Nej kære Ven, lad aldrig det døde stof tvinge Deres Sjæl til Jorden og faa Dem til at føle Dem ”kaldet”, thi denne ”Kaldelse” kan uden at man selv ved det være Udtryk for camoufleret Selvdyrkelse. At jeg skriver dette, er ikke Udtryk for, at jeg mener De har det saaledes, jeg Ønsker blot at paapege for Dem, at vi alle maa bestræbe os paa ikke at forcere vor Udvikling frem. Takket være den Viden De allerede har, kan De jo paa nuværende Tidspunkt hjælpe mange, og De bør ikke være i Tvivl om, at Rudkøbing kosmisk er lige saa værdifuld som København.

Jeg har nu været ti Aar hos Martinus og har i den Tid mødt alt for mange som vil hjælpe ham aandeligt, medens de ganske roligt har overladt alle Kampene til os selv, naar jeg overhovedet nævner det, er det fordi jeg ved, at De jo ikke her kan føle Dem ramt. Idag staa dette Arbejde stærkt, men hvorfor? Fordi Martinus altid har haft god Tid! Vi

Studiekredsledere maa her lære af ham! Derfor er det jeg giver Dem det Raad, at fortsætte Ledelsen af Deres Blad, De lærer af det og igennem det, hjælper De andre ind paa Tanker, de ikke af sig selv kunde tænke. Dertil kommer, at De i Stilhed allerede nu, har begyndt at faa gode Studiekredserfaringer og det tager Tid før man der kan sige, at man føler sig ”voksen”! Og skulde Martinus saa en Dag beordre Dem andre Steder hen, saa - - -

Torsdag d. 28. ds. Begynder Studiekredsarbejdet herinde, det bliver en travl Vinter, Dyreriget Dødskamp er nu i Skred, Diktatorernes Stjerner synker, men samtidig stiger en ny og eventyrlig skøn Stjerne frem paa det kosmiske Firmament - Martinus!

Min kærligste Hilsen til Dem selv og alle Venner!

Deres hengivne

Erik Gerner Larsson

I dette brev tilkendegiver Gerner Larsson klart, at han ikke er den ”videnskabeligt” arbejdende type som Helmer Fogedgaard helt klart tilhører. Gerner Larsson er et udpræget følelsesmenneske og kan reelt slet ikke forstå en sådan holdning til Martinus kosmologi, som Helmer Fogedgaard står for. Denne forskel i holdninger kommer også klart til kende i efterfølgende breve. Se specielt brevene fra Gerner Larsson dateret 17/8 1942, 3/9 1942 og 11/9 1942. Denne holdning som Gerner Larsson har til Martinus og kosmologien, og vel til livets udfordringer som helhed, er sikkert det der får Lars Nibelvang, og i nogen grad Helmer Fogedgaard, til at tale om Gerner Larsson med nogle lidt nedvurderende betegnelser, se herom længere fremme.

Den 3 – 11 – 39.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Breve! De Ønskede Mærkater følger hermed. Ligeledes Tak for den lille, udmærkede Artikel, som Martinus nu har faaet, og som De sandsynligvis inden længe vil gense paa Tryk. Med Hensyn til det lille smukke Kort, saa er det, sin uom-

tvistelige Skønhed til Trods, lidt forkert opfattet, idet den kosmiske Straale blot skulde have dækket Danmark helt og derefter være tonet bort i dets Nabolande. Som det nu er, faar man den Opfattelse, at det nærmest er hele den nordlige Halvkugle, der ligger bade i kosmisk Lys og det er desværre ikke Tilfældet. Men bortset derfra har vi desværre ikke Raad til at lade den slags Kort lave nu selvom lysten er der.

Med Hensyn til at lade Symbolerne udføre i stort Format maa jeg henvise Dem direkte til Martinus. Personligt ved jeg, at han altid har været imod, at hans Symboler bliver kopieret uden at han selv har Kontrol derover, men da det vel ikke er et Problem, der ligger for netop nu, kan det maaske drøftes ved et personligt Møde paa Deres Rejse her til Byen. Jeg forstaa saa godt Deres Længsel efter at dette Arbejde skal vokse sig stort, men kære Fogedgaard, jeg nærer Bekymring for, at denne stærke længsel skaber Dem selv en Skuffelse. En Dag vil Martinus Tanker bryde igennem, det er sandt, men Tidspunktet - - -. Ogsaa jeg har haft disse Længsler, derfor tror jeg at forstaa Dem bedre end de fleste. Men Livet har lært mig i nogen Grad da at have Taalmodighed. Med Hensyn til Deres Forslag om et Dobbeltnummer af Kosmos, da kan dette ikke lade sig gøre. Vi maa alle vise Martinus det Hensyn at give ham Fred til at skrive sit Stof og til at lade ham selv bestemme, hvornaar og hvordan det skal udkomme. Ethvert Forslag der griber ind i hans egne Planer, føles af ham, det ved jeg, som et Pres, og den Slags er jo ikke direkte stimulerende. Glem aldrig kære Ven, at Martinus Skabelse er saa egenartet og dens Maal saa forud fastlagt, at det kun skyldes Fejl hos os, og ikke hos ham, naar den ikke forløber saadan som vi synes. Nu vil De maaske synes, at jeg altid er unødvendig ukærlig overfor Dem, men dette er ikke Tilfældet. Tværtimod. Jeg Ønsker at hjælpe Dem til den Forstaaelse af Martinus Arbejde der betinger, at De altid vil kunne leve indenfor Samarbejdets Rammer. Med kærlig Hilsen til Dem selv og til alle Venner ovre hos Dem, forbliver jeg Deres hengivne

Erik Gerner Larsson

Som det ses af brevet har Helmer Fogedgaard stadig forslag til forbedringer af tidsskriftet Kosmos, og han har nu fået den gode ide at Martinus symboler bør fremstilles i et større format. Dette er utvivlsomt med henblik på studiekredsarbejdet i mindre studiekredse, hvor man kan bruge de store symbolbilleder direkte i undervisningen, idet de vil kunne ses af et lidt større antal mennesker på en gang. Man undgår på denne måde at skulle bruge lysbilledapparat ved foredragene. Det skal bemærkes, at en stor del af symbolerne nu foreligger til salg fra Institutet, i stort format.

9.10 Helmer Fogedgaard har besluttet at han vil udgive tidsskriftet "Okkultisten" og meddeler dette til Erik Gerner Larsson, 1939.

Inden Helmer Fogedgaard begyndte udgivelsen af sit tidsskrift Okkultisten skrev han og fortalte Erik Gerner Larsson om sit forehavende, og tilbød Livets Bogs Bureau en annonce i bladet. I et brev dateret 12/12 1939 som ses nedenfor svarer Gerner Larsson på Helmer Fogedgaards brev.

JOAKIM LARSENS VEJ 31
KØBENHAVN F.
„LIVETS BOG”S BUREAU
MAANEDSBLADET "KOSMOS"
"KOSMOS FERIEKOLONI"

Den 12 - 12 - 39

Kære Helmer Fogedgaard!

Jeg skammer mig over, at jeg ikke for længst har besvaret Deres venlige Brev, med Oplysningen om Deres nye Blad. Men kære Ven, det er efterhaanden saadan for mig, at hver eneste Time Dagen igennem er besat, og naar jeg saa naar Aften, ja saa skal jeg enten holde Foredrag et Sted, eller ogsaa i Seng! Naa, men inden jeg straks i Morgen tidlig smutter til Aarhus skal De nu have et Par Ord. Selvfølgelig studsede jeg over Deres Brev. De havde vel heller ikke ventet andet!? "Den maa jeg sove lidt paa", var min første Tanke.

Naa, efter at have grundet frem og tilbage kom jeg til det Resultat, at Deres Tanke med

et Blad paa det skitserede Grundlag, maaske nok kunde have en Mulighed for sig, endskønt jeg maa tilstaa, at jeg synes der næsten skal Overmenneskemod til at gaa i Gang med en saadan Opgave. Jeg har drøftet Sagen med Martinus, men han er jo, som altid i den Slags Sager, 100 % neutral, han Ønsker det bedste for Dem, men beder Dem m.H.t. hans Arbejde, da at være meget varsom. De ved jo at han ikke Ønsker publicity, blot Fred til at fuldføre sin Mission. Men jeg føler mig nu rent personlig overbevist om, at De i den Sag ser med mine egne Øjne, og er derfor ikke nervøs. Med Hensyn til den Annonce De saa kærligt tilbyder os, ja, da er De næsten selvligesaa godt i Stand til at "sætte" den op som jeg er, ja bedre, thi De kender jo Bladets Format etc. Indholdet af den er der vel kun det at sige, at den skal bringe Besked om Livets Bog I, Logik og Kosmos, evt. den lille blaa Bog om Martinus. Priserne paa alle disse Bøger har De jo paa Kosmos Omslag. Forøvrigt vedlægger jeg en duplikeret Meddelelse, som vi har anvendt herinde til Martinus offentlige Foredrag, maaske kan den give Dem en eller anden lille Ide.

Med Hensyn til vort eget Arbejde, ja da gaar det sin rolige og støtte Gang fremad. Deltagelsen paa Holdene er jo i meget stærk Vækst i Aar og der synes at være en meget stor Trang til Viden til Stede. Efter Nytaar har vi saa den store Glæde at se Mogens Munch knyttet helt til Sagen. Hvad det betyder for mig, ved De, en meget stor Byrde tages dermed fra mine Skuldre og mine Kræfter kan nu helliges Arbejdet her i Byen. I Munch faar Provinsen en Lærer af sjælden Kvalitet. Det er min Overbevisning, at han stille vil vandre ind i Hjertet paa alle han vil komme i Forbindelse med. Efter Aftale vil vi nu søge oprettet en Studiekreds i Svendborg, idet vi mener dermed at imødekomme alle Ønsker. Kender De noget Lokale dernede, og vil De evt. være Munch behjælpelig med at faa den Sag bragt i Orden? Det er Mening at han vil komme to Gange i Maanedens.

For det tilsendte Beløb siger jeg min hjerteligste Tak! Alle Udgiftsposter er nu dækkede og vor dejlige Koloni er nu bragt i Læ for alle Storme. Takket være Deres Hjælp kan jeg nu

se frem til et Aar, hvor den Undervisning jeg er saa lykkelig at kunne beskæftige mig med om Vintren, ogsaa kan fortsættes ind i Sommeren, det vil forhaabentlig blive lykkelige Timer for mange! Angaaende Pengene faar De sikkert inden længe Brev fra Martinus, han saa i Deres Maade at ordne denne Sag paa, Beviset for Deres aandelige Kvalitet og er lykkelig ved Deres Venskab og Trofasthed.

Jeg vilde gerne skrive meget mere til Dem, men da mit Foredrag her i Kbhvn. faktisk først sluttede Kl. 24.30 i Nat og min Arbejdsdag idag med et Hospitalsbesøg Kl. 19, og jeg igen skal med "Kronjyden" Kl. 8.00 i Morgen tidlig, tror jeg, at De tilgiver jeg slutter dette lille Brev.

Jeg Ønsker for Dem, kære Helmer Fogedgaard, at De maa faa Glæde af Deres Blad. Jeg er Dem taknemmelig, at De ikke spurgte mig til Raads, thi jeg ville ikke have haft Mod til at raade Dem positivt. Ganske vist er jeg jo selv beskæftiget ved et Special Tidsskrift som udelukkende søger sine læsere blandt de mest fremskredne og derfor mindst talrige, derfor har jeg maaske oplevet de mange Skuffelser, jeg indenfor det Omraade vitterligt har oplevet. Personlig haaber jeg, at De maa undgaa disse Skuffelser. Skulde de alligevel indfinde sig, ja da ved jeg, at intet Menneske bliver ringere af at prøve sine Vingers Bæreevne, og om Dem ved jeg yderligere, at ligegyldigt om Fremtiden skænker Dem Modgang eller Succes, vil De blive os en stedse større og større Støtte!

Med min hjerteligste Tak for Haandsrækningen og mine bedste Ønsker for vore fælles Idealers Fremtid! er jeg Deres hengivne Ven

Underskrevet Erik Gerner Larsson

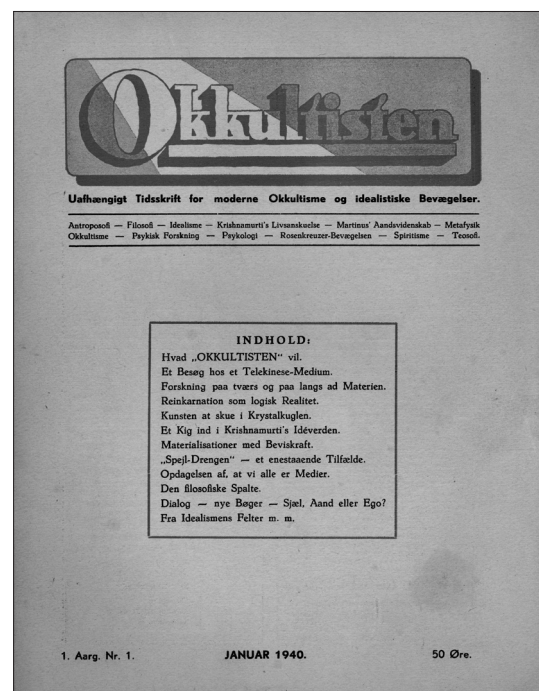
P.S. Naar jeg faar lidt mere Ro og faar sat mig ind i Deres Blads Struktur, skal det være mig en kær Glæde at skrive en Artikel om Martinus Arbejde til Dem!

Som det ses af brevet, er Martinus helt neutral overfor Helmer Fogedgaards tanker om at udgive tids-

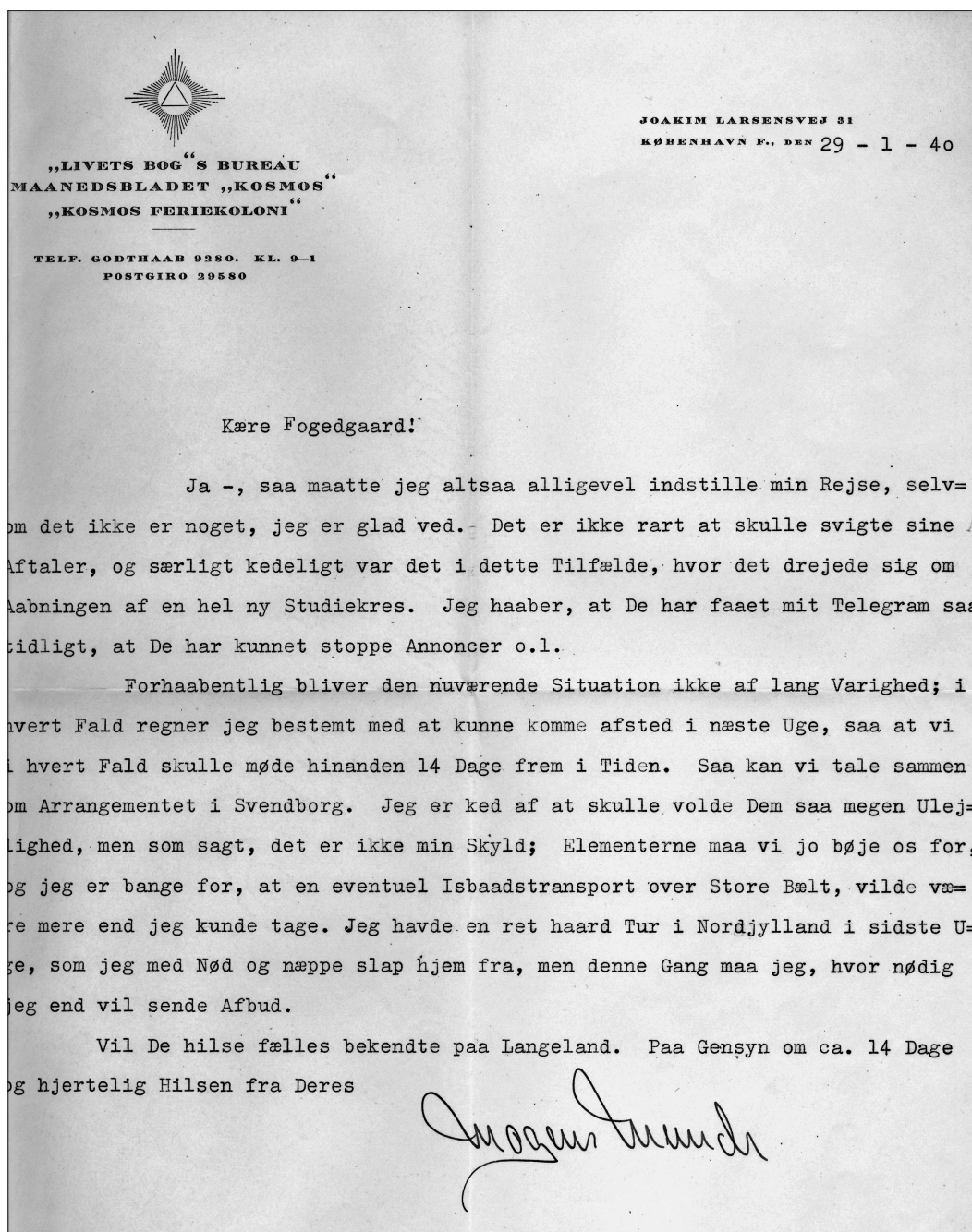
skriftet Okkultisten, men også i første omgang ret tavs. Gerner Larsson derimod, tænker mest på hvor svært det er at få sådan et special-tidsskrift til at løbe rundt, og udtrykker derfor sin betænkelighed herfor.

Man skal også bemærke, at Erik Gerner Larsson, på egne vegne, er meget positivt indstillet for tanken om at få en annonce i Okkultisten, og han siger endda, at han gerne vil skrive artikler om Martinus kosmologi i dette tidsskrift. Der er altså ikke på dette tidspunkt nogen form for mislyd i Martinus og Gerner Larssons reaktion på udgivelsen af tidsskriftet Okkultisten.

9.11 Okkultisten begynder at udkomme, og Helmer Fogedgaard sender de enkelte numre gratis til Livets Bogs Bureau efterhånden som de udkommer, 1940.

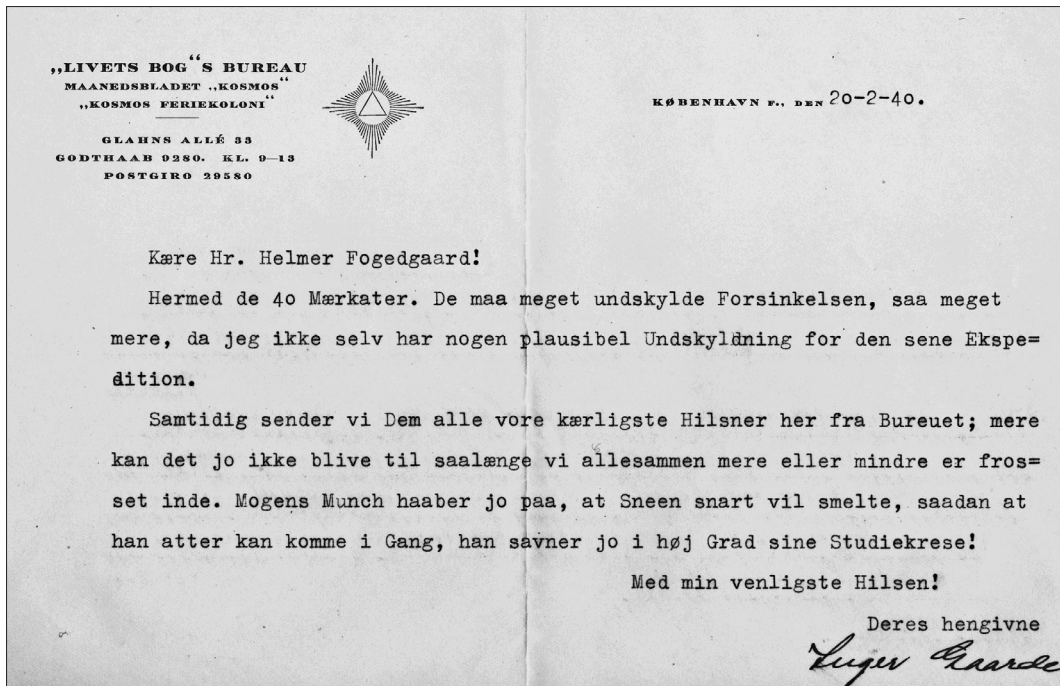

9.10 - Okkultisten 1. Aargang Nr. 1
kom på gaden januar 1940.
Indholdet var på 20 sider
med gult omslag.
Navnet trykt med rødt - e

9.11 - Et par breve til Helmer Fogedgaard henholdsvis fra Mogens Munch og fra Inger Gaarde, som beskriver den positive stemning der er omkring studiekredsen på Langeland. Samtidig fortæller brevene lidt om, at netop vinteren 1940 var en meget kold og hård vinter med megen sne og frost.

Et eksempel fra de originale breve. - e

9.12 - En lille meddelelse fra Inger Gaarde til Helmer Fogedgaard. Inger Gaarde var endnu ikke gift med Erik Gerner Larsson, men arbejdede med forefaldende kontorarbejde for Martinus.
 Et eksempel fra de originale breve - e

Okkultisten udkom med sit første nummer i begyndelsen af januar 1940. Helmer Fogedgaard sender numrene af Okkultisten gratis til "Livets Bogs" Bureau, så både Martinus og Erik Gerner Larsen kan læse dem. Helmer Fogedgaard korresponderede jævnligt med Erik Gerner Larsen, og undlod ikke at spørge hvordan man syntes om bladet, og den måde hvorpå Helmer Fogedgaard behandler stoffet omkring Martinus kosmologi. Gerner Larsson skrev følgende brev dateret 7/3 1940, altså efter at han har set de tre første numre af Okkultisten:

ERIK GERNER LARSSON
 SEKRETÆR København F. d. 7 - 3 - 40.
 SMALLEGADE 1

Kære Ven!

Tak for Deres kærlige Brev i Gaar, som det glædede mig meget at læse. Jeg kan glæde Dem med, at De kan disponere over Hus Nr.

13 fra d. 28/7 - 4/8, saa den Sag er nu i Orden. Desværre har vi endnu ikke faaet det Eksempplar af Livets Bog som De har bestilt, men det skal blive sendt saa snart vi har det hjemme. De har nu forhaabentlig faaet det nye Nr. af Kosmos og har saa deri set, at Kolonien er blevet udvidet med syv nye Huse, deraf min Influenza, idet jeg jo har maattet foretage adskillige Ture til Klint i den skrækkeligste Kulde. Men Husene er nu blevet bygget og Kolonien i det hele taget udvidet saa meget, at det vil blive vanskeligt for de fleste at genkende den. Bl.a. har vi nu faaet et aldeles vidunderligt Pensionat til ca. 50 Personer, det vil sikkert vække Glæde hos Ungkarlene! I en Tid hvor alt næsten er Destruktion er det jo næsten en utrolig Oplevelse at faa Lov til at bygge og udvide paa det, man har viet sit Liv til. Og dog, selvom jeg sætter Kolonien umaadeligt højt, er det jo trods alt langt mere Ideverdenen bagved som optager mig, men Kolonien er vor Sags ydre Ansigt og saa læn-

ge jeg kan gøre noget dertil, skal dette Ansigt Aar for Aar blive mere og mere indbydende. Vi har i Aar oplevet det helt uventede, at Kolonien allerede nu næsten er fuldt udlejet, og det før Provinsen saa at sige har meldt sig. Vi faar m.a. Ord en stor Sommer, derfor forstaar De sikkert ogsaa, at jeg glæder mig meget til at undervise deroppe!

De spørger mig om min Mening om "Okkultisten"s Maade at behandle Martinus Stof paa. Jeg synes at De gaar meget klogt til Værks, maaske en Tone endnu mere diskret, der er jo noget, der hedder Opposition og Vrangvilje!

Det lykkedes Mogens Munch at forcere Storbælt i Mandags, efter at han havde krydset rundt i Ismasserne det halve af Søndag Nat. Vi fik netop Brev fra ham i Gaar, og jeg forstaar, at der har været stor Glæde over Gensynet. Nu mister Kulden forhaabentlig sit Tag, saa at vi kan vende Blikket mod Foraaret. For at faa Ro til at gøre en hel Del Arbejde i Paasken, aflyste Martinus Udlejningen, hvad vi er meget glade for, vi skulde gerne have malet de fleste Huse i de Dage.

Paa den rent aandelige "Front" gaar Arbejdet sin rolige og støtte Gang. Deltagelsen bliver jo Aar for Aar større og større. For mig selv staar det klart, at denne Sags Vækst under ingen Form maa forceres. Studiet af Livets Bog, saaledes som jeg opfatter det, kan kun fuldbyrdes af de virkelig kvalificerede. Jeg har altid næret Angst for, at det Værk skal komme til at staa og pynte paa Reoler. Glem aldrig kære Ven, at Martinus Arbejde ligger paa et højt Plan, et Plan, der stiller store Fordringer til den, der vil nærme sig det. I denne Sag spiller Kvantiteten praktisk talt ingen Rolle, idet Antallet af Interesserede ikke er underlagt vort Ansvar, men beror hos Forsynet, vi har kun at dygtiggøre os i Kunsten at elske vor Næste som os selv, paa den mest hensynsfulde og dermed mindst generende Maade. Var det saaledes at Honningen skulde gaa til Bierne, var det hele jo anderledes! Jeg ser saaledes paa det, at vort største "publicity" er vor Kultur, som jeg bedst ser udtrykt i Begreberne: Beskedenhed og Ydmyghed. At jeg engang har haft en anden Opfattelse, har jeg aldrig lagt Skjul paa, men jeg har

med egne Øjne set, at Vejen frem for Martinus Sag, gaar over Forædlingen af os selv. Den gamle okkulte Lov; "at kunne tie", var engang en Teori for mig, idag er den mit Livs største Realitet!

Idet jeg beder Dem hilse alle Venner, beder jeg Dem saa til Slut modtage en kærlig Hilsen fra os alle her, med en kærlig Tak for hver en kærlig Tankebølge vi modtager fra Dem!

Deres

Erik Gerner Larsson

Vi får her Gerner Larssons klare accept af den måde, hvorpå Helmer Fogedgaard håndterer Okkultisten. Gerner Larssons vurdering er muligvis kun baseret på de to første, højst tre numre af Okkultisten, hvor Helmer Fogedgaard bl. a. har skrevet en artikel "Reinkarnation som logisk Realitet" og "Hvad er "Liv" egentlig for noget?", hvor han ser på emnerne ud fra forskellige kosmologiske synsvinkler, herunder også Martinus kosmologi's synsvinkel.

Erik Gerner Larsson følger dog Martinus indstilling, som består i, at man ikke skal sige så meget om Martinus kosmologi med navns nævnelser, idet Martinus som det er tilkendegivet flere steder, ønsker at få arbejdsro til at skrive. En holdning som Martinus har haft gennem alle de år han har arbejdet på at udarbejde sin kosmologi.

I brevet får vi også en situationsrapport om arbejdet i almindelighed. Den skal ses i sammenhæng med hvad der er nævnt i 5. afsnit, foran.

En anden ting som er interessant at læse, er Gerner Larssons selverkendelse, og dermed erkendelse af den udvikling han har gennemgået. Dette skal ses i relation til hvad Alf Lundbeck havde af bemærkninger om Gerner Larsson fra de første gange han var sammen med ham i 1929, hvor Martinus netop valgte ham som sin første faste medarbejder. Se herom i 3. afsnit foran i bogen.

9.12 Martinus skriver til Helmer Fogedgaard for at tilkendegive sin holdning til, at Fogedgaard skriver om Martinus og hans kosmologi i Okkultisten, marts 1940.

Den 12/3 1940. Altså lige efter at 3. hefte af Okkultisten er udkommet, skriver Martinus følgende brev til Helmer Fogedgaard.

Glahns Alle 33.1.

København F.

Den 12/3 1940

Kære Helmer Fogedgaard:

Sammen med Kvittringen for Deres venlige Støtte af min Sag med Laanet af det fra Dem modtagne Pengebeløb, vil jeg gerne hermed bede Dem modtage min hjerteligste Tak for de store Tjenester, De har ydet min Sag. Jeg føler mere og mere disse Tjenester som Udtryk for, at min Sag er noget, De ligesom saa mange andre, efterhaanden ikke kan leve foruden. Dette tilskynder mig derfor ogsaa til at haabe, at De vil forstaa det, jeg i det efterfølgende føler mig nødsaget til at maatte udrede for Dem.

Som De ved, har jeg faaet til Mission, i Form af "Livets Bog", at skabe et aandsvidenskabeligt Værk, der kan blive et urokkeligt Fundament for al fremtidig Kultur og Moral, en Lyskilde, der kan oplyse Vejen ud af Dyreriget og Krigens mørke Zoner.

Da dette Værk endnu er langt fra at være færdigt, vil det absolut eneste fornødne stadig være dette, at skabe Ro og Fred om dets Tilblivelse. Dets Publicering er og skal derfor foreløbig kun foregaa i Stilhed. Flertallet af Menneskene staar ikke i Dag med aabne Arme for at modtage de højeste Analyser. Inden dette er naaet saa vidt, maa der endnu flyde meget Blod, mange Taarer eller manifesteres megen Dødedans, Kanontorden og Lemlæstelse. Det er jo disse Foreteelser, der i Øjeblikket er de mest aktuelle i Menneskeheds Udvikling.

"Livets Bog", min Mission eller mit Arbejde er derfor mere beregnet paa Fremtiden end paa Nutiden. Naturligvis er der en vis Skare Mennesker, der, midt i Nutiden, eksisterer som Fremtidsmennesker og derfor er modne for at møde mit Arbejde og som Følge heraf faar lov til at opleve dette Møde. Det er i denne Skare af Væsener, at jeg allerede har fundet "den gode Jord", i hvilken jeg kan gøre "Livets Bog" levende i Kød og Blod. Men disse Væsener findes ikke ved en ligefrem Efterlysning, hvilket vil sige ved

Reklame eller en forstærket Publiceren. De kommer urokkeligt til Sagen ad andre Veje og paa Basis af helt andre Love end de, der bærer Forretningsverdenen. Mit Arbejde kan derfor ikke forceres eller forsinkes. Det følger Spiralens egne evige Love. Og kun ved at lade mit Arbejdes Udbredelse være i Kontakt med disse Love tjener man samme Arbejde og dets Udbredelse bedst.

Og her er det, kære Helmer Fogedgaard, at De ligesom saa mange andre, i Deres Glæde over Deres Møde med Lyset, har faaet en altfor stærk Trang til at ville gøre alle Mennesker delagtig i Deres egen Glæde. En saadan Trang overdøver i al Almindelighed Fornuftten, og dens Ophav raaber Nyheden ud til alle, ligesaavel uimodtagelige som modtagelige. "Perlerne kastes for Svinene". At det er Synd for Perlerne siger sig selv. De bliver tygget i Stykker. Og den Omstændighed, at disse slet ikke kan være sund Føde for Svinene, gør ikke Sagen bedre.

At komme i Berøring med "Livets Bog" og dens Analyser er et Privilegium, det er at faa udleveret "betroede Talenter". Det kræver Forpligtelse og Ansvar. Men her vil enhver Modtager faa stor Støtte og Vejledning ved at henvende sig til Kilden.

Af denne førnævnte Trang blev "Okkultisten" et Resultat. Dette Blad skulde faktisk være en Slags Basun, en Højtaler, ved hvis Hjælp alle skulde føres til den ny Kilde.

Men det er imod Lovene at fylde "ny Vin paa gamle Læderflasker". Til ny Vin maa man have rene Flasker, ellers bliver den overgæret og uren i Smagen, ja, bliver helt Ødelagt. Alle disse mange religiøse Bevægelser eller Sekter, De haaber at samle ved Hjælp af Deres Blad, har jo hver især deres eget Lys og er lykkelige ved det.

Det kan derfor kun være en Forstyrrelse i denne Lykke at udsætte dem for Propagandaen af et andet Lys, som de hverken vil eller kan anerkende som noget retmæssigt, fordi de netop ikke trænger til dette lys. De bliver derfor meget lettere Fjender og Forfølgere end de bliver Venner af det Lys eller den Sag, De vilde anbefale dem. Og det er for at forebygge denne unødige Skabelse af Forfølgelse eller Antipati mod min Sag, at jeg har følt det

nødvendigt at skrive til Dem. De forstaar saaledes kære Helmer Fogedgaard, at det er mit absolutte Ønske, at De i Deres Blad omtaler mig og mit Arbejde saa lidt som muligt, ligesom det er mit Ønske at Annoncen udgaar. Saalænge "Livets Bog" ikke er færdig, og der indenfor mit Arbejde endnu ikke findes nogle, for den store Offentlighed tilpasset, elementære Skrifter, er mit Blad "Kosmos" mere end tilstrækkeligt til den offentlige Publication af min Sag, hvis Udbredelse foreløbig kun kan være personligt fra Ven til Ven. Denne Udbredelsesform garanterer jo, at Sagen kommer til de flest mulige Venner og færrest mulige Fjender, hvilket naturligvis er en uundværlig Faktor i enhver Sag under dens Fødsel eller Tilblivelse.

Jeg er meget ked af at skulle meddele en saa god Ven af Sagen som Dem, kære Helmer Fogedgaard, disse Ting. Men var De kommen til mig angaaende Starten af Deres Blad, vilde jeg allerede den Gang kunne have meddelt Dem nærværende Analyser.

Nu er det mit Haab, at De forstaar, at det er en Ven, der taler til Dem, ikke alene for at gavne vor fælles store Sag, men ogsaa for at minde Dem lidt om "Tærskelens Vogtere".

Med de kærligste Hilsener og haabende paa Gensyn i Rudkøbing til Foraaret.

Underskrevet Martinus

Som det ses af Martinus brev, havde han et stort ønske om at hans kosmologi ikke blev kendt offentlig, udover i venners kreds, før arbejdet var fuldført. Jeg tror at Martinus er bange for at det ville medføre for meget spild af tid for ham, og sandsynligvis tvinge ham til at fremkomme med forhastede redegørelser for sider af kosmologien. Sider som han endnu ikke havde bearbejdet og formuleret, og at der deraf skulle opstå en polemik desangående som han eventuelt kunne blive inddraget i. Han siger jo netop "Saalænge "Livets Bog" ikke er færdig, og der indenfor mit Arbejde endnu ikke findes nogle, for den store Offentlighed tilpasset, elementære Skrifter", ønsker han det ikke.

Martinus siger i sit brev, at Helmer Fogedgaard netop udgav Okkultisten fordi han på denne måde

gerne ville bidrage til at gøre mennesker bekendt med Martinus kosmologi.

Med denne udtalelse mener jeg at han netop peger på noget helt essentielt. Helmer Fogedgaard ville gerne, med den linie som Okkultisten skulle repræsentere, nemlig den frie debat mellem de forskellige indstillinger til tilværelsen, skaffe en mulighed for, at der blev udkrystaliseret en afklaring som viste, at Martinus kosmologi er den absolut rigtige. På basis af det Martinus skriver til Fogedgaard, er det iøjnefaldende at Martinus kunne se dette. Jeg tror også selv, at det netop var Helmer Fogedgaards tanke med Okkultisten, men Martinus problem var som sagt, at den debat der muligvis ville opstå, kunne være uheldig, og muligvis negativt i forhold til Martinus og kosmologien, og i hvert fald tidskrævende for Martinus, hvorfor den måtte vente til et senere tidspunkt hvor kosmologien var færdigudarbejdet.

Det er jo klart, og i øvrigt naturligt, at når man ser sandheden, og for Fogedgaard var sandheden Martinus kosmologi, så vil man gerne delagtiggøre andre mennesker i den, og om muligt overbevise disse mennesker om, at det man går ind for er sandheden. Det var jo det der var Helmer Fogedgaards ønske og hensigt, med hensyn til det han selv skrev i Okkultisten, men det var naturligvis ikke Okkultistens eneste opgave.

Det var Okkultistens hovedopgave at være et forum, hvor åndelige retninger kunne præsentere deres opfattelse af, hvad de mener er sandheden, og i debatform afprøve denne opfattelse overfor andre åndelige retningers opfattelse.

Det var uden tvivl Helmer Fogedgaards tanke, at når Martinus kosmologi blev beskrevet og forklaret i samme tidsskrift som andre åndsretninger, så ville den opmærksomme læser, der var i stand til at analysere indholdet af de forskellige åndsretninger, let kunne se, at Martinus kosmologi er den rigtigste, at den er sandheden nærmest.

Man skal jo være opmærksom på, at Okkultistens læsekreds netop var de mennesker, der var specielt åndelig interesseret, og til en vis udstrækning også var søgende, som Helmer Fogedgaard selv. Set fra dette synspunkt må man sige, at Helmer Fogedgaards holdning både var naturlig og også rigtig, men den indeholdt dog ikke tanken om den risiko, at der kunne opstå en mere eller mindre hårdnakket polemik og eventuel "kamp" om hvem der var i besiddelse af sandheden. En "kamp" der ville være

tidskrævende og belastende, hvis Martinus skulle forfægte sine synspunkter allerede på dette tidlige tidspunkt, hvor han kun var i sit arbejdes begyndelsesstadium, og endnu ikke havde skrevet en sammenhængende kosmologi.

Helmer Fogedgaard selv var imidlertid ikke i tvivl om, at ethvert dybtænkende menneske let ville kunne se den lysende sandhed i Martinus budskaber.

Det er meget forståeligt, menneskeligt set, at Helmer Fogedgaard netop havde et specifikt mål af denne art med Okkultisten. For det første var han helt overbevist om at Martinus kosmologi var den rigtige. Via en sådan skriftlig debat ønskede han sikkert også at få nogle af de spørgsmål på bordet, som han så gerne ville diskutere, og som han ikke rigtig syntes han kunne få besvaret fyldestgørende.

Vi skal endvidere erindre, at vi netop på et tidspunkt kort før han tog initiativet til at starte Okkultisten, i et brev til Gerner Larsson beklagede sig over en stærk ensomhedsfølelse, hvorfor han på dette tidspunkt, gerne vil ind og være Martinus medarbejder, men som Gerner Larsson på det bestemteste frarådede ham. Det er muligt at dette tiltag med Okkultisten er en erstatning for det andet ønske, og for på denne måde alligevel at få mulighed for at arbejde med Martinus kosmologi.

Selvfølge havde Martinus ret i hvad han sagde om sin egen situation i relation til Okkultistens artikler. Han havde jo Kristus som sit forbillede, og der havde han jo set, at hvis man var alt for udadvendt, kunne det gå grueligt galt.

Dette var for Kristus mission en nødvendighed, for at hans budskab netop kunne få den fornødne vægt. Det var derimod ikke nødvendigt for Martinus mission, idet menneskenes åndelige og intelligensmæssige udvikling, var kommet så meget længere frem, så Martinus var nødt til at overbevise mennesker med analyser og beviser, ikke blot ved at demonstrere sin egen alkærlighed, som det egentlige bevis, selv om han selv efterlevede den.

Det betød naturligvis ikke, at Martinus som menneske, kunne slippe for at fremstå med en karakter som var et klart eksempel til efterfølgelse. Martinus største problem var at skaffe sig arbejdsro, så han kunne få mulighed for at få fuldført sit værk. ”At fuldføre sit værk”, er naturligvis også et relativt begreb. Han siger jo selv: ”det jeg kan give jer er kun en håndfuld riskorn fra et helt jernbanetog fyldt med ris”. Men det var naturligvis vigtigt, at hans kosmo-

logi fik en afrunding, og fik et sådan omfang, at det kunne ses som en helhed.

Man skal dog være opmærksom på, at Martinus på ingen måde anfører, at der er noget forkert i at Helmer Fogedgaard udgiver sit blad, og han siger heller ikke, at det Helmer Fogedgaard siger om Martinus kosmologi er forkert.

Helmer Fogedgaard svarer straks Martinus. Da jeg ikke har kopier af Helmer Fogedgaards breve kan jeg ikke vide hvad han skriver til Martinus. Muligvis opponerer han lidt imod Martinus holdning, for Martinus sender den 17/3 1940, altså 5 dage senere endnu et brev til Helmer.

Glahns Alle 33. 1.
Den 17/3 1940.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Svar paa min Henvendelse angaaende mit Arbejde og Deres Blad. Men jeg maa her gentage, at det stadigt er mit Ønske, at jeg og mit Arbejde bliver omtalt saa lidt som muligt i Deres Blad, og at Annoncen udgaar.

Grunden hertil skyldes udelukkende den Omstændighed, som jeg allerede foreholdt Dem i mit sidste Brev. Det er kun en Forlængelse af den Beskyttelse mod ukontrolleret Publication, Forsynet allerede hidtil har ladet mit Arbejde blive til Del.

Ud over dette har jeg intet at sige. Deres Udgivelse af ”Okkultisten” har jeg ingen Ret til at blande mig i. De har valgt at være selvstændig eller eneraadende i Deres aandelige Arbejde, og det har De jo saa fuldt ud Ret til. Men dermed er De kommen i et sært Modsætningsforhold til den Respekt, De altid tidligere har bestræbt Dem for at vise min Sag, og igennem hvilket jeg var begyndt at blive tilskyndet til at tro paa et tiltagende mere intimt Samarbejde imellem os. Men et Samarbejde med mig, i hvilket jeg ikke har Indflydelse, og hvor man ikke regner med min Mening, er ikke noget Samarbejde. Og saaledes maa jeg nu se paa Deres Aandsvirksomhed, kære Helmer Fogedgaard.

Men dette betyder naturligvis ikke nogen som

helst Form for Bitterhed eller Skumleri fra min Side. Jeg forstaa saa fuldt og vel, at De maa løbe Deres Erfaringslinie fuldt ud. Og jeg har kun Grund til at tænke i Taknemlighed paa den Venlighed, jeg har modtaget fra Deres Side, ligesom jeg ogsaa skal bestræbe mig for at naa frem til, ved Lejlighed, eller naar De selv maatte Ønske det, at kunne betale de Beløb tilbage, De har været saa venlig, som Laan, at stille til Raadighed for min Sag. I Haab om at De maa forstaa mig rigtigt, be-der jeg Dem modtage min kærligste Hilsen.

Martinus.

Af brevet ses at Martinus stadig har fuld respekt for Helmer Fogedgaards valg. Martinus fastslår her helt klart, at han naturligvis ingen ret har til at blande sig i Helmer Fogedgaards udgivelse af Okkultisten. Martinus konstaterer dog, at når Helmer Fogedgaard ikke kan acceptere at Martinus ønsker at holde en lav profil overfor omverdenen, har Martinus svært ved at samarbejde med ham. Martinus er dog helt klar over, at Helmer Fogedgaard her har noget han skal have udlevet (have afprøvet), hvilket han ogsaa udtrykker i sit næste brev. Helmer skriver igen til Martinus, og Martinus svarer med et brev af 29/3 1940.

Glahns Alle 33, 1.
Den 29/3 1940.

Kære Helmer Fogedgaard!

Mange Tak for Deres Brev af 19. Marts og den deri udtrykte Venlighed. Jeg nærer efter dette fuld Tillid til at mit Navn og Arbejde ikke mere omtales i "Okkultisten", og at Betegnelsen "Martinus Aandsvidenskab" ligeledes udgaar af Bladhovedet. Grunden til dette mit Ønske har jeg udtrykt i mine to andre Breve.

Udover dette har jeg ikke noget at sige, kære Helmer Fogedgaard. De har hidtil været ualmindelig venlig og forstaaende overfor min Sag. Derfor kan jeg kun nære en hjertelig Taknemlighedsfølelse overfor Dem. Naar De nu tilsyneladende har valgt at gaa Deres egne

Veje, ved jeg jo, at Forsynet dermed har noget særlig specielt at maatte sige Dem, som De ikke ad anden Vej vil kunne faa Rede paa. Jeg kommer rimeligvis til Odense og Rudkøbing først i Maj Maaned.

Og hermed min kærligste Hilsen.

Martinus

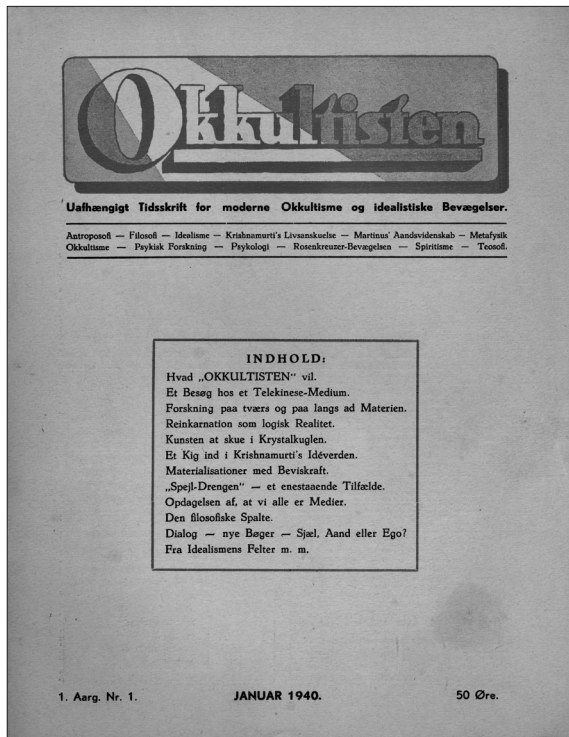
Man skal bemærke, at de ovenfor viste breve, alle er skrevet på basis af et kendskab til Okkultisten der kun omfatter de tre første numre. Man skal ogsaa bemærke, at der ikke er fremført nogen kritik af hvad Helmer Fogedgaard har skrevet om Martinus kosmologi.

I de 3 numre har Helmer Fogedgaard kun skrevet nogle få artikler. Nogle hvor han sætter Martinus kosmologi op mod andre trosretninger på en meget seriøs måde, og lader skinne igennem, at Martinus står for det rigtige. Den artikel som måske har fået Martinus til at reagere, er nok artiklen i 3. hefte, hvor han under titlen "Gamle Profetier i aktuel Belysning" omtaler de gamle profetier af forskellig art. Her nævner Helmer Fogedgaard Nostradamus' og andres profetier om "Manden fra Norden". Uden at nævne Martinus, antyder Fogedgaard at Martinus nok er den mand Nostradamus sigter til. Han siger sidst i artiklen:

"For os, der lever i det Land, som Profetierne gør til Udfaldsport for den nye Kultur, er der særlig Grund til at følge de kommende Begivenheder med Opmærksomhed. Det skulle nødigt gaa os som de ukloge Jomfruer i Lignelsen, der ikke havde "Olie paa Lampen", da Brudgommen kom!".

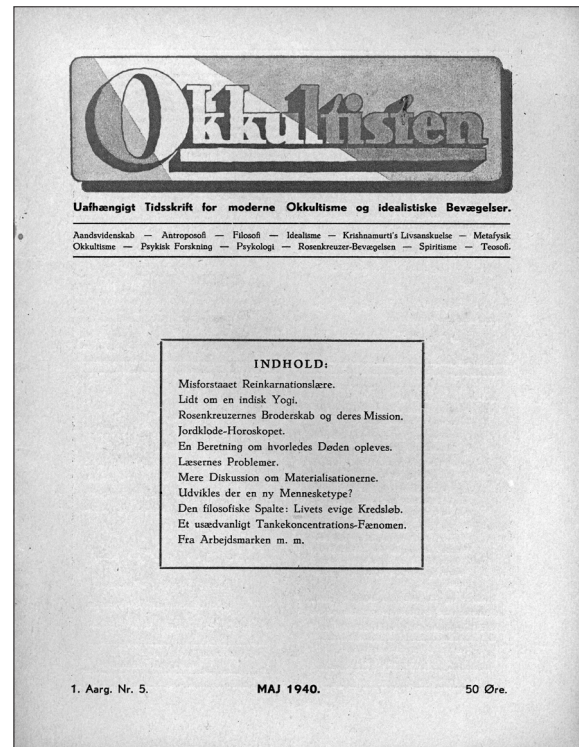
Martinus holdning er stadig helt og holdent baseret på, at han ikke ønsker nogen debat om sin kosmologi så længe den ikke er færdigskrevet, og dette undgås bedst ved at den ikke bliver omtalt overhovedet.

Det er klart, at hvis debatten skulle komme til at gå på, om Martinus er "Manden fra Norden" vil den naturligvis blive meget følelsesladet og uheldig, idet en sådan debat ikke er baseret på åndelige sandheder som sådan, men noget meget mere subjektivt. Det skal her bemærkes, at allerede i forbin-

9.13 - Det første nummer af Okkultisten, januar 1940. Læg mærke til at der i opremsningen af det emnespektrum som bladet spænder over, blandt andet er nævnt "Martinus' Aandsvidenskab".

Denne tekst bliver ændret med virkning fra og med det femte nummer som ses til højre. - e

9.14 - Det femte nummer af Okkultisten, maj 1940. Læg mærke til at der i opremsningen af det emnespektrum som bladet spænder over, nu er sket den ændring at "Martinus' Aandsvidenskab" er ændret til "Aandsvidenskab", og at det af alfabetiske grunde nu står forrest. - e

delse med Martinus artikler i "OM" blev der antydnet i dette blad, at Martinus muligvis kunne være den omtalte "Manden fra Norden". Dette skete i form af en introduktionsartikel, til Martinus efterfølgende artikler, med titlen "Manden fra Norden? Martinus har den kosmisk-clairvoyante Evne", "OM nr. 1, den 1. januar 1933.

Man kan nok forstå Martinus angst for, at et sådan udsagn, som uden navns nævnelser, klart hentyder til ham, har en risiko for at fremkalde en negativt ladet debat fra de menneskers side, der ikke er enig med Helmer Fogedgaard. Martinus har naturligvis ret når han siger, at noget sådan let kan føre til en meget negativ hetz mod ham og hans kosmologi, som er meget skadelig for hans fortsatte arbejde. Denne holdning som Martinus giver udtryk for, er den gennemgående holdning, som han har haft gen-

nem hele perioden hvor han udviklede sin kosmologi.

Af hans udsagn ser man også, at han på trods af sin neutrale holdning til Helmer Fogedgaards tiltag med udgivelse af Okkultisten, fra starten har set hvad det kunne medføre af problemer. Som vi kan se har Martinus dog ikke fra starten udtalt noget om sin betænkelighed, idet Gerner Larsson jo skriver til Helmer Fogedgaard at "Martinus jo som sædvanlig er 100 % neutral".

Af Martinus udsagn om forsynet kan man klart se, at Martinus ikke ser noget som en tilfældighed. Martinus opfattelse er, at Helmer Fogedgaard går den vej der er nødvendig for ham og hans udvikling, og det ønsker Martinus ikke at søge at ændre på.

9.13 Erik Gerner Larsson skifter nu holdning til Okkultisten og påpeger, at han aldrig har haft nogen anden opfattelse end den Martinus selv har givet udtryk for, april 1940.

Som den opmærksomme læser sikkert har bemærket, var Erik Gerner Larsson både meget positivt stemt, og optimistisk i sine første breve til Helmer Fogedgaard angående Okkultisten.

Gerner Larsson følte imidlertid nu, at hans positive indstilling til artikler i Okkultisten om Martinus kosmologi er i et modsætningsforhold til den seneste udvikling i sagen, altså Martinus stillingtagen. Det bevirker, at Gerner Larsson forsøger at gøre det skrevne til uskrevet. Gerner Larsson sender i hvert fald følgende brev til Helmer, dateret 1. april 1940:

København F., Den 1 - 4 - 40.

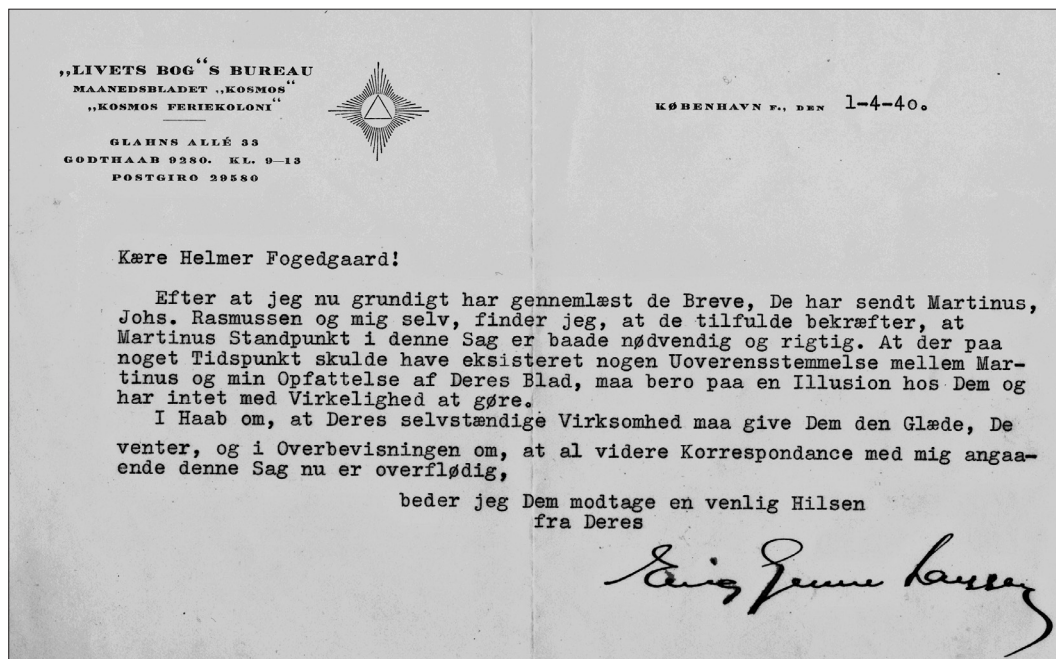
Kære Helmer Fogedgaard!

Efter at jeg nu grundigt har gennemlæst de Breve, De har sendt Martinus, Johs. Rasmussen og mig selv, finder jeg, at De til fulde bekræfter, at Martinus Standpunkt i denne Sag er baade nødvendig og rigtig. At der paa noget Tidspunkt skulle have eksisteret nogen Uoverensstemmelse mellem Martinus og min Opfattelse af Deres Blad, maa bero paa en Illusion hos Dem og har intet med Virkeligheden at gøre.

I Haabet om, at Deres selvstændige Virksomhed maa give Dem den Glæde, De venter, og i Overbevisningen om, at al videre Korrespondance med mig angaaende denne Sag nu er overflødig,

Beder jeg Dem modtage en venlig hilsen fra Deres

Erik Gerner Larsson

9.15 - Brevet som Erik Gerner Larsson sendte til Helmer Fogedgaard. Teksten er gengivet ovenfor. - e

Man kan vel nok sige at Gerner Larsson har ret når man læser det ordret. Der har naturligvis ikke været nogen uoverensstemmelse mellem Gerner Larsson og Martinus holdning til selve bladet som tidsskrift, men Gerner Larssons og Martinus indstilling til, at Martinus kosmologi omtales samt annoncering af Martinus kosmologi i bladet, er i hvert fald stærkt divergerende henset til Gerner Larssons første tanker desangående.

Dette viser blot, at Gerner Larsson ikke har drøftet annoncering og muligheden for at skrive artikler i Okkultisten med Martinus, før Gerner Larsson skrev til Helmer Fogedgaard desangående. Han har været lidt for impulsiv, hvilket vi skal se også gør sig gældende i den fortsatte korrespondance, og her får det mere uheldige følger. Miseren skyldes naturligvis, at Gerner Larsson ikke har kunnet se de problemer som Martinus ser, før Martinus har fortalt ham om dem.

9.14 Helmer Fogedgaard skriver for første gang til Lars Nibelvang, 1940.

Det efterfølgende brev fra Helmer Fogedgaard til Lars Nibelvang er Fogedgaards første henvendelse til Nibelvang, og dette brev danner, som det vil ses i det efterfølgende, begyndelsen til et samarbejde i forbindelse med tidsskriftet Okkultisten, samt et venskab mellem Fogedgaard og Lars Nibelvang som består til Lars Nibelvangs død i januar 1947.

Jeg indfører brevene fra Helmer Fogedgaard til Lars Nibelvang her, fordi jeg har valgt at vise materialet i kronologisk rækkefølge, selv om det i enkelte tilfælde, muligvis vil give en afbrydelse i de viste relationer mellem Helmer Fogedgaard og Martinus og Erik Gerner Larsson.

”OKKULTISTEN” UAFHÆNGIGT TIDSSKRIFT FOR MODERNE OKKULTISME OG IDEALISTISKE BEVÆGELSER

Redaktør: HELMER FOGEDGAARD.
Postboks 9, Rudkøbing.

RUDKØBING, D. 14. Maj 1940.

Herr Lars Nibelvang,
Ane Katrinesvej 28, København F.

Herr Anker Garf, som jeg i længere Tid har korresponderet med, meddeler mig, at De endnu har et Restoplag af “Er Døden en Illusion”, som De gerne vil af med. Da jeg synes, at det er en fortræffelig Bog, vil jeg gerne hjælpe Dem, saa godt jeg kan.

Jeg har selv haft flere Eksemplarer af Bogen til at laane ud, men jeg har ikke faaet dem tilbage. Hvis De vil sende mig et Eksempplar, skal den faa en lille Omtale i “OKKULTISTEN”, og Bogen vil samtidig blive betragtet som Betaling for et Halvaars-Abonnement paa “OKKULTISTEN” til Dem. Saa vidt jeg erindrer, har De allerede tidligere faaet Januar-Nr. Yderligere vil jeg indtil videre give Dem en gratis Annonce (1/8 Side) i hvert Nummer af “OKKULTISTEN”, saa De ad den vej kan faa solgt nogle flere Eksemplarer. Maaske De saa til Gengæld vil anbefale “OKKULTISTEN” til Deres Bekendte, som har saadanne Interesser, eller evt. give mig nogle Adresser, som jeg kan sende Prøvenumre til.

Hvis dette Tilbud har Deres Interesse, hører jeg gerne fra Dem, og Manuskriptet til Deres Annonce vil jeg gerne have til den 20.ds.

Med venlig Hilsen

Helmer Fogedgaard

Lars Nibelvang reagerer positivt på Fogedgaards henvendelse, og det resulterer i en brevvæksling hvor vi efterfølgende kan se Fogedgaards breve til Nibelvang. Ud over den etablerede kontakt de to personer imellem, fortæller disse breve også en hel del om Helmer Fogedgaards problemer med Okkultisten, og som tiden går, også hans syn på Martinus og Erik Gerner Larsson. Herudover giver brevene et godt indtryk af Helmer Fogedgaard som menneske.

„OKKULTISTEN“

UAFHÆNGIGT TIDSSKRIFT FOR MODERNE OKKULTISME OG IDEALISTISKE BEVÆGELSER

Redaktør: HELMER FOGEDGAARD.
Postboks 9, Rudkøbing.
Giro-Konto: 58626.

RUDKØBING, D. 14. Maj 1940.

Herr Lars Nibelvang,
Ane Katrinesvej 28, København F.

Herr Anker Garf, som jeg i længere Tid har korresponderet med, meddeler mig, at De endnu har et Restoplag af "Er Døden en Illusion", som De gerne vil af med. Da jeg synes, at det er en fortræffelig Bog, vil jeg gerne hjælpe Dem, saa godt jeg kan.

Jeg har selv haft flere Eksemplarer af Bogen til at laane ud, men jeg har ikke faaet dem tilbage. Hvis De vil sende mig et Eksempel, skal den faa en lille Omtale i "OKKULTISTEN", og Bogen vil samtidig blive betragtet som Betaling for et Halvaars-Abonnement paa "OKKULTISTEN" til Dem. Saa vidt jeg erindrer, har De allerede tidligere faaet Januar-Nr.

Yderligere vil jeg indtil videre give Dem en gratis Annonce (1/8 Side) i hvert Nummer af "OKKULTISTEN", saa De ad den Vej kan faa solgt nogle flere Eksemplarer. Maaske De saa til Gengæld vil anbefale "OKKULTISTEN" til Deres Bekendte, som har saadanne Interesser, eller evt. give mig nogle Adresser, som jeg kan sende Prøvenumre til.

Hvis dette Tilbud har Deres Interesse, hører jeg gerne fra Dem, og Manuskriptet til Deres Annonce vil jeg gerne have til den 20. ds.

Med venlig Hilsen

„Okkultisten“
[Signature]

9.16 - Det første brev som Helmer Fogedgaard sender til Lars Nibelvang.
Brevet er vist som et eksempel fra de originale breve. - e

RUDKØBING, D. 22. Maj 1940.

Herr Lars Nibelvang,
K ø b e n h a v n.

Tak for Deres venlige Brev af 16.ds.og for de tilsendte Bøger. Saavel Omtale som Annonce kommer i næste Nummer, og Annoncen faar Lov til at løbe, saa længe De kan bruge den, saafremt der ikke paa anden Maade skulde blive Brug for Pladsen.

De er overrasket over min Imødekommenhed og siger, at naar man har arbejdet med okkulte Emner i en Menneskealder, er man ikke forvænt med Opmærksomheder. Jeg er jo af de lidt yngre Aargange og har ogsaa lært ikke saa lidt, siden jeg skrev det Brev til Herr Aage Hermann, som De nævner. Men jeg finder det saa rimeligt, at vi, der har samme Interesser og kun arbejder for Sagen af idealistiske Grunde, hjælper hinanden, naar det er muligt. Derfor vil jeg gerne hjælpe Dem med at faa solgt Deres Bog, som lige fra første Færd er faldet saa absolut i min Smag. Det er den bedste Bog af sin Art herhjemme, og den havde fortjent en bedre Skæbne. Men den ligger paa et højere Niveau end de almindelige Spiritistbøger, og den er slet ikke retningsbestemt. Den har hentet noget fra baade Aandsvidenskab, Teosofi, psykisk Forskning og Spiritisme. Det gør den særlig værdifuld, men skaffer ikke saa mange Læsere, da de fleste Mennesker helst vil staa i en eller anden religiøs Baas.

Jeg kæmper jo ogsaa min Kamp med "Okkultisten", som jo endnu langtfra kan svare sig, men alligevel skal Niveauet ikke sænkes. Jeg kan ikke tænke mig andet, end Interessen for disse Emner vil vokse under de øjeblikkelige Verdensforhold, og kan jeg blot holde Skuden oven Vande, indtil Krigen er forbi, vil det nok gaa meget bedre. Men i Øjeblikket er der et maanedligt Underskud paa 150 Kr., skønt alle arbejder gratis. Underskuddet maa jeg selv betale, saa det er jo et helt igennem idealistisk Foretagende. Jeg vil være glad for den tilbudte originale Artikel fra Dem ved Lejlighed, og ikke mindst vil jeg være Dem taknemmelig, hvis De vil omtale "Okkultisten" venligt over for Mennesker med okkulte Interesser, som De støder paa. Det vilde

være Synd, om Bladet ikke fik Lov til at leve, da saa mange Mennesker er overordentlig glade for det, men det store Underskud kan jeg næppe tage i aarevis. Abonnent-Antallet skulde gerne fordobles. Jeg haaber, De har modtaget de allerede udkomne Numre. Juni-Numret bliver tilsendt Dem omkring den 1.

Hjertelig Hilsen,
Deres forbundne
Helmer Fogedgaard

Gennem dette brev får vi en lille fornemmelse af de økonomiske vanskeligheder med at udgive Okkultisten, samt Fogedgaards stærke engagement i arbejdet med bladet. Vi ser også Fogedgaards imødekommenhed overfor Nibelvang, med henblik på at hjælpe ham med at sælge sin bog "Er Døden en Illusion" (Nibelvang var bestemt ikke økonomisk velstillet, men var idealist ligesom Fogedgaard).

9.15 Lars Nibelvang begynder at skrive artikler til Okkultisten, 1940

RUDKØBING, D. 17 Juni 1940.

Kære Herr Nibelvang !

Herved vil jeg gerne takke Dem hjerteligt for Deres venlige Brev og for den fortrinlige Artikel til OKKULTISTEN. Det er en Artikel med en vældig god Moral og mange glimrende Sandheder fortalt paa en hyggelig og livlig Maade. Den skal nok gøre Lykke. Jeg haaber, at Pladsen tillader mig at faa den med i førstkommende Nummer.

Deres Forfatterskab er saa dejligt afvigende fra det ordinære. Jeg har ogsaa glædet mig meget over at læse "En Flynders Beretning". Selv om denne Artikel falder lidt udenfor OKKULTISTENs Rammer, kunde det være fristende at optage den, men Pladsmangel hindrer det. Som Dyreven og ivrig Vegetar kan jeg i højeste Grad underskrive Historiens Moral. Ja - jeg mener, at den maa gøre et dybt Indtryk paa ethvert følsomt Menneske.

Det er jo ikke noget stort Antal, der endnu er solgt af "Er Døden en Illusion?", men Aars-

tiden er maaske ikke den bedste. Imidlertid fortsætter Annoncen jo, og saa maa vi haabe, at Resultatet bliver større efterhaanden.

Jeg vil altid være glad for en lille Artikel fra Dem, naar Inspirationen melder sig, og De har Tid. I Øjeblikket forstaar jeg, at De er ret optaget, naar De er i Gang med hele 3 Bøger paa een Gang. Men Held og Lykke med dem!

Hjertelig Hilsen fra
Deres hengivne
Helmer Fogedgaard

Den artikel som Nibelvang har sendt til Fogedgaard er ”En gammel Filosofis Betragtninger” som trykkes i Okkultisten juli 1940.

Her nævnes for første gang de manuskripter som Lars Nibelvang arbejder på, og hvor det ene er det der kan læses i appendiks A her i bogen. Manuskripterne bliver omtalt flere gange senere.

RUDKØBING, D. 9. Septbr. 1940.

Kære Herr Nibelvang!

Hjertelig Tak for Deres venlige Brev af 2. ds. hvormed fulgte en ny interessant Artikel til OKKULTISTEN. Den indeholder ligesom sin Forgænger dybe Tander og store Sandheder, som takket være den anvendte Form vil gaa let og smertefrit i Læserne. Pladsmangel lider jeg stadig under, men Deres Artikel skal komme med en af de første Maaneder.

Det sker jo af og til, at jeg kommer til København, og jeg vil da gerne ved Lejlighed følge Deres venlige Invitation. Jeg tror ogsaa, at vi vil faa meget at tale om. Iøvrigt vil jeg altid være taknemmelig for Kritik og Forslag fra Dem vedrørende OKKULTISTENS Redaktion. De har jo de mange Aars Erfaring, mens jeg tilhører den lidt yngre Aldersklasse. Men hvad jeg ikke har i Aar, har jeg i Iver. Okkultismen fylder mit Liv mere end noget andet. De hjerteligste Hilsner og Tak fra Deres hengivne

Helmer Fogedgaard

Den artikel som Nibelvang sender er ”En lille Blomsts Betragtninger” der blev trykt i Okkultisten oktober 1940.

RUDKØBING, D. 16. Oktbr. 1940.

Kære Herr Nibelvang!

De skal have saa hjertelig Tak for Deres venlige Brev i Dag og for den glimrende Artikel samt for den nye Abonnent. Jeg maa sige Dem, at jeg er aldeles begejstret over den Artikel, som er den bedste, De endnu har sendt mig. De tidligere Artikler indeholder store Sandheder, men den nye Artikel bringer mere ren Okkultisme, og saa er den skrevet i en vidunderlig overbevisende og levende Form. Og Slutnings-Saluten er simpelthen pragtfuld! Jeg har allerede disponeret over al Plads i det kommende Nummer, saa Deres Artikel maa, desværre vente til 1. December. Men det er ogsaa meget værd at kunne afslutte Halvaaret med saa udmærket Stof, som nok skal friste Læserne til at fortsætte.

Det var kedeligt med den Trykfejl i Deres forrige Artikel, men Fejlen bliver rettet i det kommende Nummer.

De skriver, at De selv sender Beløbet for Oktober-April en af de første Dage. Jeg gaar ud fra, at De mener for Dem selv privat, idet Tandlæge Ivert i Hillerød formodentlig betaler selv. Men De har jo betalt for 2. Halvaar og skylder intet. Skulde De alligevel have indbetalt et Beløb, naar De modtager dette Brev, vil Beløbet blive betragtet som Forskud paa den nye Aargang. Helst saa jeg jo, at De fik Friabonnement som Tak for Deres udmærkede Medarbejderskab, men jeg er nødt til at indskrænke mig noget i den Retning, saa længe Bladets Underskud er saa stort. Det gaar dog ellers stadig fremad. Der er nu lige ved 280 Abonnenter, saa vi skulde gerne være et Stykke forbi de 300 inden Nytaar.

Jeg hører, at De har boet sammen med Martinus i længere Tid, saa De har nok et mere intimt Kendskab til ham, end vi andre nogensinde faar. Jeg synes ogsaa mellem Linjerne i et Brev fra Dr. Simonsen forleden at kunne forstaa, at De ligesom følte Dem noget skuffet paa en eller anden Maade. Jeg er godt nok klar over, at ikke alting er saa godt paa Livets

Bogs Bureau, som man kunde have Grund til at vente. Jeg har ogsaa saa ofte undret mig over, at Martinus paa een Gang kan være barnligt naiv og samtidig naa den højeste Intellektualitet. Vil det være stadigt gældende at Geniet ogsaa skal have sine "svage Punkter"? Kan det harmonisk udviklede Geni ikke skabes, eller erhverves Genialitet altid paa Bekostning af noget andet? Det har undret mig saa meget, at Martinus og hans Sekretærer tilsyneladende ikke har Sans for Kunst. Her staar deres Arbejde langt tilbage for Teosofien, som ogsaa har min store Sympati. Før Foredragene i Kosmos Kolonien spilles altid nogle Grammofonplader, men jeg har mange Gange undret mig over den daarlige Smag, der prægede Valget. Skal en der er kosmisk bevidst, ikke kunne skønne om, hvad der er Kunst, og hvad der er Underholdning? Jeg er selv lidenskabelig Beethoven-Elsker og kunde ikke tænke mig noget skønnere end at lade et aandfuldt Foredrag indlede af en Sats af en af Beethovens Symfonier. Naar saadan Musik kan bringe os paa Ekstasens Højder og give os Fornemmelsen af at være det guddommelige nær, skulde saa en, der er eet med Guddommen (eller hævder at være det) ikke have Sans for den samme Skønhed? Eller er det, som er Skønhed for os Jordmennesker, noget primitivt for den, der har kosmisk Bevidsthed? Ja - saadan faar man sommetider Anledning til at fundere over Tingene, naar der er noget, som ikke rigtig synes at passe sammen!

De hjerteligste Hilsner fra Deres hengivne

Helmer Fogedgaard

Den artikel som Fogedgaard omtaler i brevet er "En Idealists Betragtninger" som er trykt i Okkultisten i december 1940, hvor Nibelvang behandler problemstillingen omkring ånd, liv og død, og konkluderer at:

"AAND er evig! Fødsel og Død er kun Krusninger paa det evige Oceans Overflade!" i slutningen skriver han:

"Det er ganske vist kun de færreste, som til

Dato har grebet denne, den dybeste og vigtigste af alle Sandheder – men muligvis ogsaa de klogeste. Man kan nægte Emnet sin Interesse. Man kan som Strudsen stikke Hovedet i Busken og blindt lade staa til. Man kan holde Kikkerten for det blinde Øje og nægte, at Flaget er hejst; men hvis man drister sig til at hævde, at Mennesket intet ved og aldrig vil faa noget at vide om Livet efter Døden," har man enten stillet sin Uvidenhed til offentlig Skue – eller er ophørt med at elske Sandheden."

Gennem de viste breve får vi en fornemmelse af Helmer Fogedgaards klare logiske tænke måde og hans store engagement og kærlighed til sit tidsskrift Okkultisten, hvormed han føler at have fået muligheden for at bidrage til at skabe interesse for åndelige anliggender, og i særdeleshed Martinus kosmologi. Vi ser her, at han er blevet klar over at der er problemer i forholdet Lars Nibelvang og Livets Bogs Bureau, repræsenteret ved Martinus og Erik Gerner Larsson.

Vi ser ogsaa at Helmer Fogedgaard undrer sig over Musikken, der spilles i forbindelse med Martinus foredrag. Han mener det må være Martinus der bestemmer hvilken musik der skal spilles, eller i det mindste godkender den. Dette er sikkert en korrekt antagelse, når det er den musik der skal spilles i forbindelse med at Martinus selv holder foredrag. Det er dog ikke sikkert at det er Martinus der vælger musikken, når nogle af hans medarbejdere holder foredraget.

Vi ved dog fra Verner Mogensens beskrivelse af sommerophold på Kosmos Feriekoloni, gengivet i 5. afsnit, at Martinus efter Verner Mogensens udsagn selv vælger den musik der skal spilles. Han siger:

"Inden foredraget blev der dengang over højtaleranlægget spillet 2-3 klassiske musiknumre fra grammofonplader, altid udvalgt af Martinus. Endnu den dag i dag påvirker det mig særligt, når jeg tilfældigt hører disse værker. Noget af den samme forventningens glæde og harmoniske vibrationer fylder bevidstheden."

Vi ser her at det ikke er alle der føler at musikken er mindre lødig, sådan som Helmer Fogedgaard føler det. Jeg tror at Helmer Fogedgaard på dette punkt er meget, måske urimelig kritisk.

Vi ved godt nok at Martinus på et tidspunkt købte et klaver og øvede sig i at spille på det, men det blev ikke til så meget, og jeg har ikke fornemmelsen af at Martinus interesserede sig specielt for musik. Her kan man nok nærmere henføre dette til værende under mennesket Martinus vurdering, som jo også skal have sin plads, men som naturligvis må forventes ikke at stå i noget modsætningsforhold til, hvad han forstår med sin kosmiske bevidsthed. Jeg mener ikke at et mere almindeligt musikvalg, som stadig er lødigt, gør vold på denne sammenhæng.

Hvis vi skal se lidt nærmere på hvordan Martinus ser på kunst, og herunder musikken, kan vi få oplysning ved at se i "Livets Bog" 1. bind stykke 129 side 149 hvor han skriver:

"Med Hensyn til den ny Verdensimpuls, da har allerede mange af Væsenerne inden for Kunstens Rækker, om end ubevidst, været besjælede af dens Kræfter. Dette har saa igen, som vi tidligere har nævnt, givet sig Udslag i moderne Kunst, Musik og Arkitektur. Disse Resultater er endnu i sin Vorden og saaledes ufærdige, men er derfor ikke desto mindre identiske med det første gryende Morgenskær fra en ny kunstnerisk Solopgang over Verden."

Vi ser her at Martinus ser det hele fra et højere kosmisk synspunkt, og derfor ikke, hvis han skal følge dette synspunkt i det daglige, kan tage afstand fra musik der ikke hører ind under det absolut klassiske, som Helmer Fogedgaard er så glad for og sværger til som det eneste værdifulde. Hvis Martinus havde en opfattelse på linie med Fogedgaard, ville han netop handle imod sin kosmiske bevidsthed. Og hvis Martinus som menneske i alle forhold var så forfinet i sortering af det menneskelige spektrums udfoldelser, ville han distancere sig så meget fra mennesker i almindelighed, at det kunne blive et problem for ham. Man kan nok også med rette sige, at Fogedgaard har et specielt kritisk forhold til meget musik. Vi kan læse mere om Fogedgaards indstilling til musikvalget i Fogedgaards brev dateret 31. marts 1941.

Det er ikke så underligt at Helmer Fogedgaard tæn-

ker som han gør, idet han underforstår at Martinus bør have de samme skønhedsidealiser som ham selv, og at disse er i overensstemmelse med de kosmiske love. Samt at han på dette punkt opfatter det således, at Martinus er den ledende person i et projekt, og derfor også er den der er ansvarlig for alle beslutninger. Sådan ser Martinus det muligvis også, men han reagerer ikke som andre ledere, han ser sine medarbejdere som mennesker på hvert sit udviklingstrin, som man ikke kan ændre men må acceptere som de er, og i nogen grad tilpasse sig. Det er også denne opfattelse der bevirker, at såvel Lars Nibelvang som Helmer Fogedgaard misforstår Martinus væremåde og henfører det under begrebet enfoldighed og i visse tilfælde som en personlig accept af tingenes tilstand. Det er dette forhold som giver anledning til, at man efterhånden skelner mellem skribenten Martinus og mennesket Martinus (Hr Thomsen).

RUDKØBING, D. 2. December 1940.

Kære Herr Nibelvang!

Deres værdifulde Medarbejderskab ved OKKULTISTEN er en stor Glæde for baade Læserne og mig selv, og jeg vil derfor gerne meddele Dem, at De fremtidig vil modtage Bladet gratis. Deres Annonce faar De naturligvis ogsaa Lov til at beholde indtil videre. Deres Artikel, som offentliggøres i det nye Nummer, er jeg overordentlig begejstret for. Den er saa ubetinget December-Nummets bedste Afhandling. Særlig Slutningen er pragtfuld. Der er en Appel over den, som river med og begejstrer. Deres Skriveform er overordentlig inciterende og overbevisende. Saa fik vi afsluttet OKKULTISTENS første Aargang, og der kom ialt 305 Abonnenter, saa det maa vist kaldes tilfredsstillende. I hvert Fald er det et godt Grundlag at arbejde videre paa, og jeg glæder mig til at gaa i Gang med 2. Aargang. Underskudet er ganske vist stort endnu, men jeg mærker, at Bladet er til stor Glæde for mange Mennesker, og det er det vigtigste.

Jeg hører fra Dr. Simonsen, at De har været syg, men jeg haaber, at alt er vel overstaet. De hjerteligste Hilsner fra

Deres hengivne

Helmer Fogedgaard

Dr. Simonsen som Fogedgaard omtaler er Dr. Phil. Konrad Simonsen som er ansat på Københavns Universitet, og som er medarbejder ved Okkultisten. Han omtales flere gange i det følgende under sit fornavn.

9.16 Venskabet mellem Helmer Fogedgaard og Lars Nibelvang udvikler sig, 1940

RUDKØBING, D. 21. Decbr. 1940.

Herr Lars Nibelvang,
K ø b e n h a v n F.

Kære Ven!

Hjertelig Tak for Deres interessante Brev af 11. ds. Hvad De skriver om Martinus optager mig særligt, og jeg kan slet ikke forstaa, hvordan han kan have de ualmindelige Seer-Evner, uden at den moralske Side af Sagen er i fineste Orden. Efter hans egne Udtalelser faar man jo ogsaa kun kosmisk Bevidsthed, naar man er et moralsk Geni. Men gennem Deres lange Samliv med Martinus kender De ham naturligvis meget bedre end vi andre. Jeg har længe haft paa Fornemmelsen, at ikke alt var, som det burde være men jeg har nærmest troet, at det var Gerner Larsson, der "kørte" med Martinus. Tidligere stod jeg d'Herrer ret nær men efter at OKKULTISTEN er blevet startet er der sket en hel Del. Nu skal jeg vel fryses helt ud, saadan som ogsaa andre er blevet det. Dog - jeg vil ikke dømme nogen paa Forhaand, og under alle Omstændigheder vil jeg altid staa i Gæld til Martinus for den Viden, jeg har faaet.

Det glæder mig meget, at De synes om min maade at redigere OKKULTISTEN paa. Jeg mener jo ogsaa netop, at et frisindet og uafhængigt Blad paa disse Felter nu er mere nødvendigt end nogensinde før, og De kan være overbevist om, at "Skyklapperne" fremdeles vil være bandlyste.

Fra Ingeniør Johnsen har jeg lige modtaget Deres lange Afhandling, som jeg dog endnu ikke har haft tid til at studere. Men hjertelig Tak for den. Der vil nok gaa et godt Aars Tid, inden vi faar det hele offentliggjort i OK-

KULTISTEN. Jeg haaber dog ikke, at vi af den Grund helt skal undvære Deres smaa værdifulde Artikler om forskellige okkulte Emner. I Almindelighed er jeg ikke glad for altfor lange Afhandlinger, som skal gaa meget længe, idet det med den nuværende Pladsmangel er svært at sikre den nødvendige Alsidighed. Men jeg forstaaer paa Johnsen, at Deres Afhandling er noget ud over det almindelige, og det er overordentlig smukt af Dem at De giver OKKULTISTEN Førsteret til Offentliggørelse. Der burde skabes en lille Bog deraf ved samme Lejlighed, men desværre vanskeliggøres det meget af, at OKKULTISTEN sættes med Haandsats, som jo stadig skal bruges paany.

Jeg takker Dem nu hjerteligt for Deres værdifulde Medarbejderskab i 1940 og haaber, at det maa gaa godt fremad med Helbredet. Rigtig glædelig Jul og lykkeligt Nytaar.

Deres hengivne Ven

Helmer Fogedgaard

Vi ser at Nibelvang nu er blevet en fast medarbejder ved Okkultisten. En medarbejder som Fogedgaard sætter meget pris på såvel som menneske som på grund af hans fint formulerede artikler.

Den artikel som der omtales i det sidste brev, er det store arbejde "Guddomsbegrebets Udvikling" som udgives i afsnit gennem 1941.

Af brevet ser det ud til, at Nibelvang åbner sig for Fogedgaard og fortæller ham om sit forhold til Martinus, som han er meget skuffet over. Det ser ikke ud til at Fogedgaard har haft noget egentlig kendskab til dette, før Nibelvang fortæller ham om det. Det ser ud til at Fogedgaard den 1. februar 1941 skriver til Martinus for om muligt at opløse forholdet. Martinus svar kan læses efterfølgende i et brev fra Martinus til Fogedgaard dateret 10/2 1941.

RUDKØBING, D. 2. Januar 1941

Kære Ven!

Efter at jeg har læst Deres geniale Manuskript til "Guddomsbegrebets Udvikling" er jeg blevet saa begejstret for det, at jeg abso-

lut mener, det bør udgives i Bogform ogsaa. Som nævnt i sidste Brev bruger vi Haandsats til OKKULTISTEN, men jeg har nu talt med Bogtrykkeren om at faa sat Deres Artikelserie med Maskinsats, og saa er der ikke noget i Vejen for samtidig at trykke en Bog gradvis. Bogtrykkeren mente, at det udmærket kunde lade sig gøre, og jeg har nu bedt ham udregne, hvor meget det vil komme til at koste. Nu ved jeg jo ikke, hvor meget De mener at kunne ofre, men jeg vil i hvert Fald gerne vide, hvor stort Oplag, der skal trykkes, saa vi kan give et rigtigt udregnet Tilbud. Jeg regner med, at Artikelserien fylder ca.35 Sider i OKKULTISTEN, og hver af disse Sider kan passende danne 3 Bogsider. Det bliver saaledes en Bog paa godt 100 Sider. Da her saaledes kun bliver Tale om Ombrydning, Trykning, Papir og Hefning, skulde det være en meget billig Maade at faa en Bog fremstillet paa, idet Udgifterne til den dyre Sætning jo helt bortfalder i dette Tilfælde. Der er heller ingen Tvivl om, at et stort Antal af OKKULTISTENs Læsere ønsker at eje Deres Artikelserie i Bogform, ligesom der nok paa anden Maade skal gaa Ry af den, inden Offentliggørelsen er færdig. Men jeg vil være glad for at høre fra Dem, om vi alvorligt skal tænke paa at Skabe den Bog samtidig. Det er jo den helt rigtige Lejlighed at udnytte. Hjertelig Tak for den nye Abonent og rigtig glædeligt Nytaar med min hjerteligste Hilsen.

Deres hengivne Ven
Helmer Fogedgaard

9.17 Helmer Fogedgaard prøver på at forbedre forholdet mellem Martinus og Lars Nibelvang, 1941

Herefter følger nogle breve der mest omhandler hvordan og til hvilken pris "Guddomsbegrebets Udvikling" kan blive trykt. Lars Nibelvang går ind for trykningen af bogen som bliver udgivet i 1941 på Okkultistens Forlag.

Der udveksles kun mere almindelige meddelelser imellem Martinus og Fogedgaard i perioden frem til februar 1941. De omhandler mest praktiske forhold vedrørende Martinus og Mogens Munchs besøg i studiekredsen på Langeland, som holdes i lejede lokaler. I juli Som ovenfor nævnt skrev Lars

Nibelvang 1940 sin første artikel i Okkultisten, og i oktober og december 1940 skrev han yderligere to artikler. Ingen af dem omtaler Martinus og hans kosmologi, men de er alle i deres fremstilling klart baseret på denne kosmologi, og på en helt positiv måde.

Som det ses af brevvekslingen mellem Nibelvang og Helmer Fogedgaard harmonerer de godt i deres tænkemåde og deres holdning til livets store spørgsmål. Den 1. februar sender Helmer Fogedgaard et brev til Martinus, hvor det ser ud til, at Helmer Fogedgaard antyder noget vedrørende Lars Nibelvang (Lasses) følelse af at være frosset ud af Martinus.

Martinus svarer Helmer Fogedgaard med brev dateret 10/2 1941.

Glahns Alle 33. 1.. tv. den 10/2 1941.

Kære Helmer Fogedgaard:

Tak for Deres venlige Brev af 1. ds. til os. Med Hensyn til, at der skulde være Mennesker, der har bragt "store Økonomiske Ofre og senere, paa en ufin Maade, er blevet frosset ud af mit Arbejde," maa jeg svare Dem, at det er en Opfattelse, der ikke har noget som helst realistisk Fundament under sig. Jeg er mig ikke bevidst at befinde mig i nogen som helst Disharmoni med de Mennesker, der virkelig har støttet min Sag Økonomisk. Jeg har derimod i Form af Breve talrige Udtalelser fra dem om, hvor stor en Glæde det stadig er for dem at tjene min Sag. Ja, en af disse Personer (hvem Rygtet i særlig Grad udpegede som "frosset ud") har, for at mobilisere mig imod Bagtalelsen, endog sendt mig en herpaa baseret særlig speciel udformet Erklæring, hvor han udtrykker sin Glæde over at have tjent min Sag.

I samme Forbindelse maa jeg naturligvis udtrykke, at det Beløb, De har været saa venlig at støtte min Sag med, i Henhold til Deres Breve, af mig hidtil er blevet betragtet som givet under samme lykkelige Omstændigheder. Skulde De imidlertid have forandret Synspunkt, og igennem Rygtesmederiet være kommen til at nære Tvivl om min Persons og Medarbejderes Hæderlighed, er det en Selvfølge, at Deres Bidrag, af mig, ikke kan ac-

ceperes som en Gave, men maa være noget, jeg helst ser tilbagebetalt Hurtigst mulig,

Med Hensyn til Rygtesmederiet er det noget, jeg i Realiteten er ganske immun overfor og aldrig tager til Genmæle imod. Mit Arbejdes Natur bærer det højeste Forsvar i sig selv. Jeg ved jo, at de Mennesker, der kan lade sig forlede til at tro, at Ophavet til "Livets Bog" er et Væsen med en lav og primitiv Karakter, ja, ligefrem er en Mand med Svindlernatur og Pengeglubskhed, udnyttende alle Økonomisk for bagefter at "fryse" sine Ofre ud, og ligeledes er omgivet af Medarbejdere af samme Natur, kun kan være Personer, der ikke har nogen som helst Forstaaelse af, hvad eller hvem de har for sig i "Livets Bog" og dens Ophav. De er ganske blottet for Forstaaelsen af den moralske Basis, der saa udelukkende er en Betingelse for Opnaaelsen af det højeste Lys. Og jeg tilgiver dem gerne. Thi jeg er ikke saa naiv at forlange, at de skal dømme ud fra noget, de ikke ser, ikke forstaar og ikke kender. Intet Væsen kan have anden Mening om en Ting, end den, det i Kraft af dets Sansesæts Udviklingsstandard af Naturen er nødsaget til at have.

Med Hensyn til Hr. Nibelvangs Skuffelse, og den herpaa baserede Bagtaleskampagne, vil det være det kærligste ikke at komme ind paa her, idet det maatte medføre, at jeg maatte sige noget ubehageligt om ham. Og slige Vaaben er i dette Tilfælde ikke alene uværdigt for min Sag, men ogsaa ganske imod min Natur at anvende. (Dog vil jeg gerne bemærke, at det her ikke drejer sig om noget Økonomisk Offer udover et Laan, Nibelvang var saa venlig, paa eget Initiativ, at tilbyde mig i Sagens første Aar. Men dette Laan er forlængst, med fuld Kapital og Renter, tilbagebetalt.)

Af Deres Brev fremgaar det, at Hr. Nibelvang skal begynde en større Artikelserie i Deres Blad. I den Anledning vil jeg gerne gøre Dem opmærksom paa, at meget af hans skriftlige Materiale er baseret paa Samtaler med mig. Meget af det, jeg under disse udtalte, var naturligvis af rent privat Karakter og med absolut Forbehold imod Offentliggørelse. (Lad mig i denne Forbindelse bemærke, at Brevet til Krishnamurti ogsaa var af privat Natur og

ligeledes med Forbehold imod Offentliggørelse.)

Hvor meget af Nibelvangs Materiale, der nu skal offentliggøres i Deres Blad, ved jeg ikke. Men Deres kærlige Henvendelse til os i Brev af 1. ds. lader mig formode, at De vil forstaa at tage de nødvendige Hensyn til de Ting, der er af privat Natur. Jeg haaber saaledes, kære Helmer Fogedgaard, at De nødigt vil skrive noget, det vil blive nødvendigt for mig at skulle imødegaa i "Kosmos".

De skriver i et af Deres Blade, at "Ekstrabladet" har udtrykt mig som "Bedrager" eller "Svindler". Da dette imidlertid maa bero paa en Misforstaaelse fra Deres Side, idet nævnte Blad er mig meget sympatisk stemt, vil jeg meget gerne, at De undersøger sagen nærmere og faar den berigtiget.

Og hermed min kærligste Hilsen.

Underskrevet Martinus

Det skal her bemærkes, at det rygtesmederi som Martinus omtaler, ikke hentyder til Helmer Fogedgaard. Det ses klart, at Helmer Fogedgaard derimod skriver til Martinus og omtaler rygterne, hovedsagelig for at få klaring på Martinus synspunkter desangående. De mennesker, som Martinus omtaler, der står bag de negative opfattelser af Martinus karakter, er mennesker i den gruppe der tog afstand fra Martinus i den periode, hvor Nibelvang var særlig skuffet over Martinus dispositioner. Jeg ved godt hvem det er, men da det ikke er af betydning for den videre beskrivelse af hændelsesforløbet, skal jeg undlade at nævne navnene her. Alf Lundbeck beskriver situationen i sine notater.

Det var kendt i kredsen omkring Martinus, at Nibelvang havde lånt Martinus penge på et tidspunkt, kort efter at Martinus havde fået kosmisk bevidsthed. Nibelvang gav pengene til Martinus for at befri ham for at have fast arbejde ved siden af, at han skrev og tegnede symboler. Derfor blev disse mennesker meget forargede på Nibelvangs vegne.

Det forholder sig dog sådan, at på det tidspunkt hvor Nibelvang trak sig bort fra Martinus, følte Martinus det ubehageligt at han skyldte Nibelvang penge.

Med pengebeløb som Martinus fik foræret af Bernhard Løw og af Alf Lundbeck, tilbagebetalte Mar-

tinus pengene med renter til Nibelvang i 1930 eller 1931, som nævnt i brevet. Se oplysninger desangående i 4. afsnit her i bogen.

Den større artikelserie som Nibelvang påbegyndte, og som Martinus omtaler, er den der kom til at løbe over hele 1941 under titlen: ”Guddomsbegrebets Udvikling”. I artikelserien er der efter min opfattelse ikke noget, der kan virke anstødeligt eller af mere privat karakter. Det kan dog ikke udelukkes, at noget af det som Nibelvang beskriver omfatter dele af Martinus kosmologi, som Martinus ikke selv har redegjort skriftligt for på dette tidspunkt. Jeg har ikke gennemført en nøjagtig sammenligning.

Martinus kommentar vedrørende et brev han skrev til Krishnamurti skyldes, at Okkultisten februar 1941 side 39, under afsnittet ”Fra Arbejdsmarken” skriver :

”Martinus sendte Torsdag den 4, December 1924 en Opfordring paa Dansk til Krishnamurti om at sætte sig ind i dette Sprog og ”Livets Bog”s kommende Beskrivelse af Verdensbilledet. Heri stilledes i Udsigt en senere Afsløring af de to Læreres førjordske kødelige Slægtsskab.”

Se en grundig gennemgang af situationen omkring brevet til Krishnamurti i 3. Afsnit.

9.18 Helmer Fogedgaard arbejder ihærdigt på at få trykt Nibelvangs Artikelserie ”Guddomsbegrebets Udvikling” i bogform, 1941

RUDKØBING, D. 5.Marts 1941.

Kære Ven!

Mange Tak for Deres venlige og hjertelige Brev, som glædede mig meget. Jeg er ogsaa glad for, at De synes om mit første Svar til Herr Stender. Nu til sidst er han imidlertid blevet saa abstrakt, at det gaar for vidt i et Blad som OKKULTISTEN.

Nu har jeg faaet talt med Bogtrykkeren og gjort ham bekendt med, hvad De i sin Tid gav for at faa fremstillet Deres første Bog. Han mente, at den i Dag vilde komme til at koste

1000 Kr., saa De ser jo, at alt er steget meget ogsaa indenfor Bogtrykfaget.

Imidlertid har jeg nu faaet et nyt Tilbud paa Fremstilling af ”Guddomsbegrebets Udvikling”. Hvis Bogen bliver paa 100 Sider, vil den i 500 Eksemplarer i fuldt færdig Stand (altsaa incl. Bogbinderarbejde) koste 450 Kr. Men da Bogen - saa vidt jeg i Dag kan se - knap vil komme paa 100 Sider, bliver den forholdsvis billigere i Virkeligheden. I hvert Fald vil jeg personligt gerne garantere for de 50 Kr., saaledes at de 500 Eksemplarer under ingen Omstændigheder vil komme til at staa Dem i mere end 400 Kr. Det vil sige 80 Øre pr. Stk. Da der kun skal sælges 160 Eksemplarer til 2,50 Kr. pr. Stk. (vil det ikke være en passende Pris?), for at Udgifterne er dækket, mener jeg, at Risikoen er saa uhyre ringe, at der endog skulde blive stor Chance for nogen Fortjeneste. Naar De overbringer Deres Financier disse Tal, vil han sikkert slaa til, og jeg vil være taknemmelig for Deres endelige Svar i Løbet af nogle Dage.

De hjerteligste Hilsner fra Deres hengivne Ven

Helmer Fogedgaard

RUDKØBING, D. 20. Marts 1941.

Kære Ven!

Tak for Brevet angaaende Trykningen af Deres Manuskript. Sagen ligger saadan, at det er et mindre Trykkeri, som ikke selv har Sætemaskine, og Satsen skal derfor afleveres igen. Bogtrykkeren er allerede blevet rykket for den Del, der er anvendt i OKKULTISTEN. Det kan saaledes desværre ikke lade sig gøre at bevare Satsen ret meget længere. Bogens Størrelse vil efter mine løselige Beregninger blive ca.80 Sider foruden Omslag, og jeg tænker mig at det matte Papir vil virke tykkere end det glittede. Bogens Format kan sikkert blive saadan, at den fremtræder ret statelig. Betaling sker, naar Bogen er færdig - antagelig omkring Oktober.

De skriver, at ingen ved, hvad 400 Kr. betyder om et Aar. Nej, men Deres Financier kan jo sætte Beløbet til Side nu mens han ved, hvad det betyder. Er Pengene saa paa Grund af evt. Inflation mindre værd til Efteraaret, er det jo

kun Bogtrykkeren, det gaar ud over.

Naar vi har trykt Deres Afhandling med Maskinsats i OKKULTISTEN, er det jo udelukkende i det Haab, at den ogsaa skulde anvendes til Bogen, idet Maskinsatsen kan faa Lov til at vente et Par Maaneder, hvad Haandsats ikke kan. Og da vi nu er saa langt fremme med Kalkulationer, synes jeg, det vil være ærgerligt at opgive denne Bog, som vil komme til at betyde meget for mange Mennesker. Af Interesse for Sagen vil jeg derfor strække mig med 100 Kr. yderligere, saaledes at De kun behøver at skaffe ialt 300 Kr. Den eneste Betingelse er, at jeg ikke vil have noget med Salget at gøre, da min Tid ikke tillader det. Men naturligvis faar De gratis Annonce i OKKULTISTEN. De kan saa sige til Deres Financier, at hans 300 Kr. skal dækkes, før jeg faar noget. Det vil igen sige, at der kun skal sælges ca 120 Bøger a 2,50 Kr., for at Deres Financier har sin Risiko dækket. Jeg synes, at vi saa efterhaanden er kommet saa langt ned, at Ordet "Risiko" begynder at tage sig latterligt ud. Skal vi saa ikke tage en rask Beslutning og faa Gang i Arbejdet? Jeg venter at modtage Deres endelige Svar i Løbet af et Par Dage. Kan De iøvrigt ikke sagtens selv garantere de 300 Kr., hvis ikke andre vil? Jeg vil i saa Fald gerne optræde som Deres Kompagnon, naar blot De vil gøre Arbejdet med Ordernes Ekspedition.

Bør der forresten ikke være en Overskrift over de forskellige Kapitler? Det er der jo der, hvor de 3 X'er behandles. Derfor synes jeg ogsaa, der bør være det foran i Afhandlingen, hvor der forekommer nye Afsnit. Kunde De ikke sende mig nogle Forslag, saa de kan komme med i Bogen? En Undertitel paa Omslaget synes jeg ogsaa vil have salgsmæssig Betydning, f. Eks. "Fra Hulebeboer til moderne Aandsvidenskab".

Jeg glæder mig meget til at træffe Dem i paasken. "Det er rigtigt, at vi har meget at tale om. Men nu venter jeg foreløbig en af de første Dage at faa Deres endelige Tilslutning til bogens Trykning.

De hjerteligste Hilsner fra

Deres hengivne

Helmer Fogedgaard

RUDKØBING, D. 31. Marts 1941

Kære Ven!

De skriver saa smukt i Deres sidste Brev, at De er ganske betaget over den dybe Forstaaelse og Uselvskhed, De har mødt hos et Menneske, De aldrig har set. Maaske, men jeg er ogsaa ganske betaget af Deres Afhandling, og derfor skal den ud i Bogform! Jeg beundrer Deres Evne til at iklæde Udredningen af vanskelige filosofiske Problemer en Form, som paa samme Tid er letfattelig og aandfuld.

Hils venligst Herr Bunch og sig ham Tak for hans Venlighed. Saa tager han og jeg Risikoen i Fællesskab, og den kan da ikke komme til at trykke nogen af os. De øvrige Detaljer om Bogens Pris, Forhandlere m.m. kan vi tale om, naar vi ses. Vi gaar saa i Gang med at trykke Bogen, og jeg skal sørge for, at den faar et præsentabelt Format med smuk bred Margen. De kender vel ikke en Kunstner, som kunde tænke sig at fremstille en lille Tegning eller Vignet til at pryde Omslagets Forside? Bogtrykkeren har nemlig som sin Part tilbudt at bekoste den dertil nødvendige Kliche. Men der er god Tid til at tænke nærmere over dette, for Omslaget trykkes ikke før til Efteraaret. Det er dog min Mening, at Bogen skal ud, før hele Manuskriptet er offentliggjort i OKKULTISTEN, idet Købelysten maaske bliver større, naar man endnu ikke kender Slutningen.

Vi giver saa Bogen Titlen "Guddomsbegrebet i okkult Belysning" med Undertitlen "Fra Hulebeboer til Aandsvidenskabens højeste Repræsentanter" Jeg tror, De har misforstaaet mig lidt. Jeg mente ikke at der skulde laves andre Afsnit eller Kapitler end dem, De allerede har inddelt Manuskriptet i. Men jeg mente at der burde en speciel Overskrift til hvert Afsnit - altsaa ikke blot til de Afsnit der omhandler de 3 X'er. Jeg kunde tænke mig at foreslaa følgende Kapitel-Overskrifter og modtager gerne endnu bedre Forslag fra Dem:

Fra Fetichdyrkelse til den store Nazaræer.
 Materialismens Verdensbillede.
 Den østerlandske Filosofi.
 En ny Epoke: Aandsvidenskaben.
 Guddommens 1. Princip: X-1.
 Guddommens 2. Princip: X-2.
 Guddommens 3. Princip: X-3
 Fremtidens Gudsbegreb klarlagt.

Disse 8 Kapitler med speciel Overskrift vil uden Tvivl pynte paa Bogen. I Stedet for slet og ret at skrive X-1, som jeg synes er for kort, har jeg af rent skønhedsmæssige og orienteringsmæssige Grunde foreslaaet som Overskrift at skrive "Guddommens 1. Princip: X-1". Jeg hører gerne Deres Mening herom, og saa er vi klar til at begynde at trykke, saa snart vi faar Papiret hjem. Den Maskinsats, der er anskaffet, vil foreløbig strække til ca. 32 Sider, og saa trykker vi fremtidig 16 Sider hver anden Maaned, indtil Bogen er færdig.

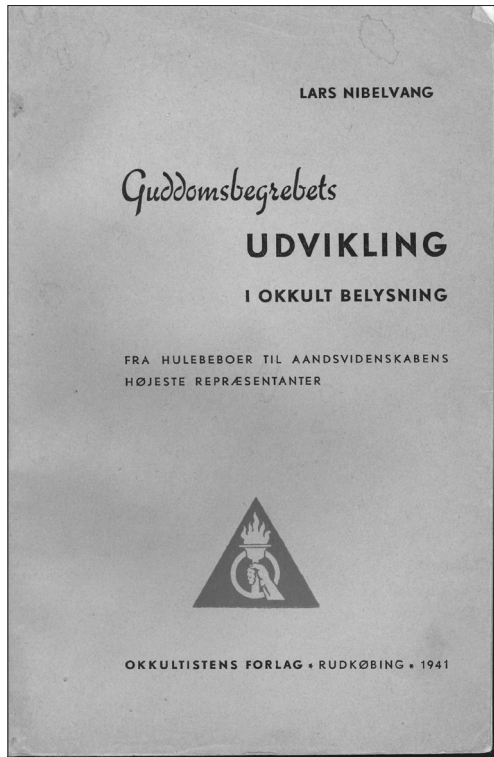
Det glæder mig meget, at Deres Kræfter og Arbejdslyst rigtig er ved at komme tilbage, og vi maa vist have studeret Deres Skrivebordsskuffe, saa vi kan se, om der ikke er noget mere, der bør udgives snarest. Hvordan "Programmet" for mit Besøg i København i Paasken bliver, ved jeg daarligt nok endnu idet jeg overlader til Dr. Simonsen at lægge det, saa jeg kan naa at træffe saa mange interessante Mennesker som muligt. Jeg er meget spændt paa at træffe Dem, kære Nibelvang. Vi kender jo efterhaanden hinanden helt godt, skønt vi aldrig har set hverandre. Tak for Synet af Deres smaa Historier, som jeg hermed returnerer. Vulgær-Spiritisten er taget lige paa Kornet, men Satiren er alligevel næsten for skrap. Kværlantens Betragtninger synes jeg bedst om. Det er nogle ganske ypperlige Betragtninger, og jeg er selv saa meget "Kværlant", at jeg har de samme Opfattelser. Ganske særlig glædede det mig at læse Kritikken over Nutidens aandløse Musik, som saa tydeligt er et Hjerneprodukt uden Præg af intuitiv Genialitet. Men kun de færreste har Mod til sætte den moderne Musik paa Plads. Det er Historien om Kejserens nye Klæder om igen! Jeg er lidenskabelig Musikelsker og sætter Beethoven, Haydn og Mozart højest. Specielt deres Symfonier kan hæve mig til ligefrem ekstatiske Tilstande. Den AAND, der staar

bag disse vidunderlige Værker kalder mere end noget andet paa den religiøse Følelse i mig. Jeg ser heri det største Bevis for det guddommeliges Eksistens, fordi Følelsen for mit Vedkommende er saa intensiv her. Det er forøvrigt interessant at lægge Mærke til, at de fleste aandeligt vakte Mennesker er Musikelskere. Men netop paa Baggrund heraf har jeg ofte undret mig over, at der ofte serveres os ret tarvelig Musik i Foredragssalen i Kosmos Kolonien. Hverken Martinus eller hans Sekretærer synes at have rigtig Sans for den sublime Kunst. Der er noget, der hikker her! Det er meget trist og paa Baggrund af Genialiteten ufatteligt, at Martinus ikke synes at være det moralske Geni, som han selv hævder, han er. En stor Part af de uheldige Forhold skyldes dog sikkert at han lader sig dirigere af Gerner Larsson. Men De kender jo alle disse Forhold meget bedre end mig, og jeg vil gerne orienteres nærmere, naar vi ses. I Deres kommende Bog skriver De, at De er Martinus' første Elev og tidligere Ven. Vil det være hensigtsmæssigt at bibeholde Ordene "og tidligere Ven"? Det vil i hvert Fald sikkert faa mange til at studse. Men iøvrigt maa jeg sige, at De har omtalt Martinus ualmindelig smukt hele Vejen - ikke mindst i Betragtning af det, De har været udsat for. Jeg kan iøvrigt betro Dem, at Martinus har været lidt urolig i Anledning af Deres Afhandlings Offentliggørelse i OKKULTISTEN, og jeg har maattet berolige ham med, at der absolut ikke kommer noget, som han behøver at være ked af. Men d'Herrer paa L.B.B. er vist lidt betænkelige ved OKKULTISTENS Fremgang. I Løbet af 2 Aar naar vi samme Antal Abonnenter, som "Kosmos" var 8 Aar om at naa. De hjerteligste Hilsner fra Deres hengivne

Helmer Fogedgaard

P.S. Vedlagte brochurer kan De faa flere af til Omdeling eller Vedlæggelse i Breve, hvis det har Interesse.

Af de sidste tre breve som Fogedgaard skriver til Nibelvang ser vi, at Fogedgaard arbejder uegennyttigt paa at få trykt "Guddomsbegrebets Udvikling", og i

9.17 - Bogen "Guddomsbegrebets Udvikling" som den kom til at se ud. Den har formatet 14 x 21 cm. Omslaget er gult og symbolet er blå. Kapitel-overskrifterne blev som Helmer Fogedgaard foreslog i sit brev til
Lars Nibelvang.
Udformning og papirkvalitet blev også som Fogedgaard foreslog. - e

realiteten selv sætter penge i den uden forventning om at få dem hjem igen. Han støtter også Nibelvang ved udformningen af detaljerne.

Helmer Fogedgaard viser også her i det sidste brev lidt af sin perfektionisme, som han i realiteten er gennemsyret af på mange felter. Han viser det i sit syn på musikken, hvor han selv erkender at han er lidenskabelig musikelsker. Vi ser her lidt af hans, til tider, firkantede syn på sin omverden, idet han forudsætter at sådan en person som Martinus pr definition også må være lige så kritisk og musikelskende. Det kan man ikke forudsætte at han er, og det har naturligvis ikke noget direkte at gøre med hans øvrige åndelige evner. Vi husker at Martinus på et meget tidligt tidspunkt spillede lidt klaver, men ikke gik særligt op i dette område. Jeg mener at Fogedgaards kritik af Martinus på dette felt er ubegrundet, men måske nok meget naturlig når man selv er stor ynder af klassisk musik. (Se også Fogedgaards brev til Nibelvang dateret 16. oktober 1940 med mine efterfølgende kommentarer).

Det ser også ud til at Fogedgaard i brevform har beroliget Martinus med hensyn til Nibelvangs artikel. Det manuskript som Fogedgaard har haft til gennemlæsning, og som han omtaler forordet til, er et manuskript til en bog hvori Nibelvang beskriver

Martinus som lærer og menneske. Det er et manuskript der er forsvundet, og kun læst af ganske få, af Fogedgaard og måske en person til. Det drejer sig ikke om det manuskript som er indføjet sidst i denne bog som appendiks A. Dette manuskript omtales i det næste brev af 30. april 1941.

RUDKØBING, D. 30. April 1941

Kære Ven!

Forlængst burde jeg have skrevet til Dem med Tak for Deres sidste Brev og ikke mindst for Laanet af de tilsendte Manuskripter. Den Tilid, De viser mig gør mig saa godt, og jeg skal gøre mit bedste til altid at være den værdig. Travlhed med OKKULTISTEN har hindret mig i at læse saa meget, som jeg gerne vilde. men nu læser jeg hver Aften i Deres interessante Manuskripter Jeg maa jo sige, at det er en overordentlig smuk Maade, De omtaler Martinus paa - som den virkelig hengivne og beundrende Elev. Jeg følte ligefrem en hel Salighedstilstand ved at læse derom og oplevede en Løftelse lignende den, jeg mødte,

da jeg i sin Tid læste "Livets Bog". De har en fænomenal Evne til at udtrykke Dem, kære Ven, og det er en Nydelse at læse, hvad De skriver. Men samtidig føler jeg en Sorg over, at der tilsyneladende er Sket en Ændring i Martinus Væremaade i de senere Aar. Gid det kun var tilsyneladende! Jeg synes, vi trænger til en saadan Mester, som De beskriver i Deres Manuskript. Det maa have været en vidunderlig Tid, hvor De følte Dem som Mesterens Elev og intime Ven. Og jeg foretaar i høj Grad ogsaa den Sorg De nu maa føle. Men Jeg kan ikke forlige mig med Tanken om, at der ikke skulde kunne bringes noget af det gamle Forhold tilbage. Maaske beror det paa Gerner Larsson, mere end paa Martinus. Kan et Menneske med en oprindelig kærlig Natur virkelig gaa tilbage? Det vilde jo svare til, om Kyllingen gik tilbage i Ægget! Men man kan have uheldige Medarbejdere, som lægger Gift og en Tid ødelægger et gammelt Venskabsforhold. Det er en given Sag, at Deres Bog om Martinus skal udgives engang. Men det er ligesaa givet, at De og Martinus atter maa forenes, inden I forlader det fysiske Plan. Intet vilde være mig kærere, om jeg kunde gøre noget til det. Jeg forstaar Dem, kære Nibelvang, og jeg er kommet til at holde endnu mere af dem efter at være blevet sat ind i, hvor frygteligt et Slag De maa have oplevet, da Martinus gik en anden Vej. Nu er jeg spændt paa, i hvor høj Grad .jeg kommer til at opleve den kolde Skulder i Anledning af OKKULTISTENs Start. Hos Gerner Larsson har jeg jo forlængst mødt den. Iøvrigt synes jeg, at den sidste Del af 2. Bind af "Livets Bog" mangler den Genialitet, der prægede Værket i Begyndelsen. Der er nu saa mange Gentagelser og Selvfølgeligheder. Mon Kraften eller den kosmiske Bevidsthed er ved at forlade ham?

I og for sig tror jeg, at De bedst selv kan skrive Forordet til Deres Bog om Gudsbegrebet. Konrad (Dr. Phil. Konrad Simonsen) har jo ogsaa allerede skrevet et forord til en anden Bog af Deres – ikke sandt? Skal denne Bog forøvrigt ikke udkomme før "Gudsbegrebet"? I saa Fald bør den ogsaa nævnes sammen med "Er Døden en Illusion" i Fortegnelsen "Tidligere udkomne". Med Tiden

bliver "OKKULTISTENs Forlag jo nok en Realitet, men denne Gang maa vi vel helst skrive "Eget Forlag"? Ja, jeg bemærkede, at Martinus forleden holdt Foredrag om "Tærskelens Vogtere". Det vil maaske interessere Dem, at Martinus mindede mig om de samme Vogtere, da jeg startede OKKULTISTEN. De spiller en stor Rolle for ham. Jeg føler imidlertid, at Starten af OKKULTISTEN var noget, der blev mig paalagt, og den stadige Fremgang og Glæde blandt Læserne synes da ogsaa at være mig et Tegn paa, at vi i mindst ligesaa høj Grad som "Kosmos" har Forsynet med os.

Jeg bed mærke i, at De ikke kunde følge mig i min sidste Artikel om det kendte Bibelord i kritisk Belysning. Efter at have læst i Deres Manuskript til Bogen om Martinus, forstaar jeg Dem bedre. Dog vil jeg stadig mene, at jeg rent filosofisk har Ret, naar jeg mener, at der kun kan ske Guds Vilje. Ogsaa naar vi tilsyneladende har en anden lokal Vilje, kan det kun være Guds Vilje. Tænk paa Konsekvenserne, hvis en hel Del Individuer i en vis Del af Spiralen opgav deres "egen" Vilje til Fordel for en højere Vilje, der kunde kaldes Guddommens. I saa Fald vilde der pludselig mangle et Led i Evolutionsrækken, og det vilde svare til, at der var blevet et Hul i Universet! Noget saadant (som jo kun er et Tankeeksperiment) vilde være abnormt, og det kan umuligt være Guds Vilje. Derfor kan det kun være Guds Vilje, at alt gaar, som det gaar, d.v.s. at vi beholder vor lokale Vilje som atter kun kan være Guds Vilje. Det er derfor reelt set uden Mening at sige: "Fader ske ikke min, men din Vilje", selv om det skal indrømmes, at det lyder kønt. Martinus skrev engang til mig (ogsaa i Anledning af OKKULTISTENs Start), at man ikke skulde komme ny Vin paa gamle Læderflasker. Men han synes at glemme, at det samme ogsaa maa gælde de gamle Skriftsteder fra den nu forældede Verdensimpuls.

Angaaende Spiritisme, da har jeg ingen særlig Interesse for denne, da den forekommer mig primitiv. Jeg er mere filosofisk indstillet og holder derfor af Teosofien og af Martinus Arbejde. Naar jeg alligevel har den mere lodige

Spiritisme med i OKKULTISTEN, skyldes det, at det er værd at forsøge at gøre Spiritisterne interesseret i noget højere, og dels maa jeg jo ogsaa gøre lidt for Bladets Økonomi. Men jeg kan i øvrigt tænke mig, at De vil synes om min Leder i Maj-Nummeret .

De kan være sikker paa, at jeg gaar ikke Deres Dør forbi, naar jeg fremtidig kommer til København. Det var en Oplevelse for mig at møde Dem og Deres hjertelige Venskab, som jeg haaber maa antage en stadig stigende fortrolig Karakter.

Kærlig Hilsen fra Deres hengivne Ven

Helmer

I dette brev giver Fogedgaard udtryk for, hvad han føler ved at læse Lars Nibelvangs manuskript omhandlende de første år i samvær med Martinus. Det er det manuskript som er indføjjet i appendiks A her i bogen. Vi kan se at han sætter værdien af det meget højt, selv om han måske ser det på baggrund af nogle af de efterfølgende mørke skyer som han føler har vist sig i baggrunden, og som han er tilbøjelig til at tilskrive Martinus, selv om hans logiske sans siger ham, at det godt kan være de stammer fra Gerner Larsson.

RUDKØBING, D. 6. Maj 1941.

Kære Ven:

Nu har jeg læst de meget interessante Manuskripter, som jeg hermed returnerer med hjertelig Tak for Laan. Manuskriptet om Spiritismen bærer Præg af at være skrevet paa et noget tidligere Tidspunkt, men det er i øvrigt ellers udmærket og intelligent skrevet.

Men Bogen om Martinus blev jo en hel Oplevelse for mig, og det er med Sorg, jeg maa tænke paa, at det vil være nødvendigt at rette visse meget væsentlige Ting, naar Bogen skal udgives. Tænk, hvor vidunderligt det vilde have været, om Martinus virkelig var den store Lysbringer, som vi venter, og som Tiden trænger til - ikke blot intellektuelt, men ogsaa kærlighedsmæssigt. Og skal vi virkelig opgive alt Haab allerede nu? Kan der ikke - væsentlig gennem Gerner Larsson - være skabt Misforstaaelser, som i Virkeligheden

ikke har noget reelt paa sig? Tiden vil vise det. Men skulde der engang blive Brug for en Mægler, vil intet være mig kærere, end jeg kunde blive det.

Saa vidt jeg kan se, mangler der et Kapitel i Manuskriptet, idet hverken Pagineringen eller Kapitelnumrene passer. Øjensynlig er der ogsaa en eller anden, som har læst Manuskriptet igennem og af og til anført sine kritiske Bemærkninger. Jeg er nu ikke altid enig med vedkommende. F. Eks. bør Brevvekslingen med den kendte Professor (som jeg kan gætte maa være Harald Høffding) ikke udelades, da den er saa karakteristisk for sin Tid og for den kærlighedsløse Videnskab, som af samme grund aldrig kan blive til Visdom. Jeg synes ogsaa, at alle Navne, som har betydet noget for Martinus i de første Aar, bør nævnes fuldt ud i Stedet for kun at angive Forbogstaver. Denne Bog bør være et historisk Dokument, og det kan bedst tidsfæstes og bevises som værende rigtigt, naar der er nævnt Personer, som ad anden Vej kan efterforskes.

Den indgaaende Beskrivelse af Deres Stilling til "Stjernen i Øst" og den teosofiske Bevægelse interesserede mig overordentligt. Det er jo altsammen noget, der ligger før den Tid, hvor jeg kom i Kontakt med disse Ting, og den historiske Side af Sagen interesserer jo ret naturligt i høj Grad. Men hvor er det karakteristisk for en Bevægelse, at den trods en foregiven Frisindethed opstiller bestemte Betingelser for den kommende Verdenslærer, saa den slet ikke kender ham, naar han kommer. Teosofferne er jo blandt de sidste til at anerkende Martinus Genialitet, selv om jeg dog kender en Del Undtagelser. Alligevel maa jeg sige, at De mange Steder omtaler Annie Besant og Teosofien paa en højagtende Maade, som maa glæde mig meget. Noget tilsvarende har vi aldrig set fra den Sekt, som nu samler sig om Martinus. De er sig selv nok og følger saaledes Traditionerne fra de gamle Bevægelser i Stedet for at glæde sig over det meget, som er fælles. Vi vil i OKKULTISTEN aldrig blive træt af at finde de mange Bevægelses Slægtsskab, selv om nogle af dem ikke holder af Familieskabet. Det er jo dog DEN HØJESTE, det hele stammer fra.

Jeg er ked af, at det ikke lykkedes Dem at faa Brevet til Annie Besant oversat til Engelsk. Det er efter min Mening vanskeligt at laste hende for det manglende Svar. Vi kan jo selv tænke os, hvad vi vilde gøre, hvis vi fik et Brev paa et eller andet mærkeligt Sprog fra et lille Land paa den anden Side af Kloden. Vi kunde maaske ikke - selv med god Vilje - finde en eneste her i Landet, der kunde oversætte det. Ja, saa var der ikke andet at gøre end at lade Brevet gaa i Papirkurven.

Havde Martinus i Begyndelsen intet imod at møde Hjælp og Forstaaelse fra de andre aandelige Retninger? Det blev jo saa fra antroposofisk Side, han fandt Forstaaelse. Min Mening er dog, at Teosofien staar langt højere. Dr. Steiners mærkelige Forestillinger om "Kristusvæsenet", "Korsets Gaade" og "Naaden" viser en ensidig Tilknytning til en enkelt Verdens-Religion, som er meget betænkelig. Desuden synes mange Antroposoffer at være saa stilfulde, at de ikke er til at komme i Nærheden af. Det er et rent Under, at en af dem nu vil skrive i OKKULTISTEN. Hidtil har jeg kun mødt en kold Skulder og megen Eksklusivitet fra den Kant. Teosofferne har dog megen Varme i deres hele Fremtræden, og de interesserer sig ogsaa for alle Livsformer, mens Antroposofien fremhæver Menneskene som noget artsforskelligt fra andre Livsformer. Jeg ser ingen anden Forskel end en Smule Gradsforskel i Evolutionsstadiet. Til Gengæld har Teosofferne hængt sig i Begrebet "Gruppesjæl" for de lavere Livsformer. De anerkender ikke den Individualitet i enhver Livsform, som Martinus gør, og her har Teosofien sin store Begrænsning. Ingen kommer paa Siden af Martinus i intellektuel Analyse af Verdensaltet.

Naa - det var bare saadan et lille Ekstrabrev med nogle Tanker i Anledning af det interessante Stof, De har givet mig Indblik i. Endnu engang hjertelig Tak for Deres Tillid og Fortrolighed imod mig, kære Ven. - De kærligste Hilsner fra
Deres altid hengivne

Helmer

Helmer Fogedgaard har igen kommentarer til et manuskript som Nibelvang har skrevet. Dette manuskript er igen manuskriptet om Martinus som lærer og menneske. Det manuskript som aldrig er kommet til syne. Man kunne ellers forledes til at tro at det var manuskriptet i appendiks A, på grund af at Nibelvang ogsaa der skriver om "Stjernen i Øst", brevet til Anni Bessant og Teosofien, som ogsaa omtales i manuskriptet i appendiks A, men det er ikke dette manuskript. Det der her omtales er det mere rent historiske manuskript.

RUDKØBING, D.14.Juni 1941.

Kære Lasse!

I Dag er Konrad (Dr. Phil. Konrad Simonsen) rejst hjem, efter at vi har haft 12 dejlige Dage sammen, og nu maa jeg have skrevet til dig. Jeg er kommet lidt bagefter med mit Arbejde og maa desværre ogsaa skrive ret kort til dig. Jeg takker dig imidlertid hjerteligt for dit kære Brev af 19. Maj. Du kan tro, at jeg er glad for at være kommet dig saa nær, at jeg maa sige du til dig. Du har imidlertid saa fuldkommen Ret i, at vi længe har været dus i Tankerne, og det betyder meget for mig at have naaet et saa nært Venskab med dig. - Det gør ikke noget, at du skriver til mig med Blyant, men jeg beder dig dog benytte en der er mere spids, da jeg ellers har stor Besvær med at læse det. Du kan tro, at jeg forstaar dig, kære Lasse og føler med dig i alt, hvad du skriver om Martinus og Larsson. Det er noget af det mest tragiske jeg nogensinde har faaet Indblik i. - Jeg forstaar, at du ikke tror meget paa Mægling, og at du mener, at den, der forsøger derpaa, faar Ubehag. Det skal indrømmes, at det ikke gik Dr. Simonsen godt, men Aarsagerne kan jo ogsaa være andre. Mig kan Martinus i hvert Fald ikke skade økonomisk, og jeg staar i det hele taget saa frit, at jeg kan tage ret roligt paa, hvad der end sker. Efter hvad jeg forstaar paa Konrad, er man paa L.B.B. temmelig ærgerlige over, at du faar dit Manuskript offentliggjort i OKKULTISTEN. Jeg ser forresten ogsaa, at Martinus er begyndt at polemisere imod mig, men hans sidste Artikel i "Kosmos" var temmelig ulogisk, og der kommer derfor et Svar fra mig. Iøvrigt synes

jeg, at Martinus Imødegaaelse af alle sine smaa Kritikere vidner om en Forfængelighed, som i højeste Grad er jordmenneskelig. En stor Mester vilde da ignorere disse Ting som noget uundgaaeligt, der ikke skal tages større Notits af.

I og for sig kan jeg ikke se, at du trænger til Oprejsning, kære Ven, idet du næppe i Offentligheden staar som fornedret. Men jeg forstaar inderlig godt, at du ogsaa overfor Martinus med tilhørende Inderkreds ønsker en Retfærdiggørelse, og dette vil jeg i hvert Fald kunne give dig ved at aabne OKKULTISTENs Spalter for dig, som jeg allerede har gjort. Du staar højt hos Læserne, og alle, der kan tænke selv, vil gennem dine Artikler faa det rette Indblik i din eminente Evne til at udlægge Martinus Analyser. I saa Henseende - og maaske ogsaa paa andre Omraader efterhaanden - kan jeg i hvert Fald give dig Oprejsning, men du forstaar nok, at OKKULTISTEN ikke kan gaa med til noget Brud med Martinus Arbejde. Det vilde skade baade Bladet og Sandheden. Men dit Medarbejderskab taler jo ogsaa saa godt for sig selv, som nogen kan ønske. Det ærgrer sikkert d'Herrens paa L.B.B., at OKKULTISTEN har naaet en saa fin Position, men det er jo ogsaa deres daarlige Karma, som herigennem finder Udløsning.

Jeg synes, der bør en lille Fortale i din Bog - et Par orienterende ord om Bogens Hensigt og den anvendte Fremgangsmaade. Du kan sikkert selv bedst lave et Par Linjer derom men hvis du ikke vil, maa jeg forsøge - Jeg, forstaar, at det var Anna Schiøtt, der nægtede at oversætte for dig. Hun er nu ogsaa undertiden temmelig skrap i sin opførsel. - Konrad er meget optaget af Dr. Steiner i Øjeblikket, men der er lidt paafaldende i, at det kom samtidig med hans Ophør som medarbejder ved "Kosmos". Martinus Person synes jeg ikke har nogen Indvirkning paa hans Analysers Rigtighed men iøvrigt mener jeg, at der er noget, der tyder paa, at hans kosmiske Bevidsthed i den sidste Tid er taget af. Hans sidste Artikler i "Kosmos" har været noget i Retning af at koge Suppe paa en Pølsepind - ligegyldige Petitesser - og den sidste Del af 2.

Bind af "Livets Bog" var idelige Gentagelser uden reelt Nyt. Dertil kommer jo, at Martinus slet ikke mestrer den beaandede og kunstneriske Form, som du er en speciel Kapacitet i. - Hjertelig Tak for den nye Abonnent, som du skaffede forleden. I denne Uge og næste med har jeg en Annonce i "Hjemmet" for OKKULTISTEN, og i Morgen (Søndag) kommer der en i "Politiken". Det gælder om at gøre endnu flere bekendt med Bladets Eksistens. Vi skulde gerne være oppe paa 500 Abonnenter til Nytaar.

Det kan kun glæde mig, at du mener at kunne gøre de sidste Afsnit af din Bog endnu bedre, og jeg sender hermed den omtalte Del af Manuskriptet. Om Bogen koster 25 Kr. mere eller mindre at fremstille er jo underordnet for mit Vedkommende, men vi skulde jo gerne naa at faa det hele offentliggjort i Bladet i Aar, og saa kan Bogen udkomme et Par Maaneder forinden. De hjerteligste Hilsener fra

din hengivne Ven

Helmer

"Konrad" som Helmer Fogedgaard omtaler er Dr. Phil. Konrad Simonsen, som jeg har omtalt andre steder i bogen og som i en periode gik stærkt ind for Martinus kosmologi, men derefter skiftede over til at mene at Rudolf Steiner var den der havde sandheden. Konrad Simonsen er ogsaa medarbejder ved Okkultisten og skriver artikler her. Vi hører mere om Konrad Simonsen og dennes skift i indstilling til Martinus, i efterfølgende breve fra Helmer Fogedgaard til Lars Nibelvang.

Vi ser her igen eksempler på Helmer Fogedgaards perfektionisme, som han mener må komme til fuld udfoldelse hos et menneske med kosmisk bevidsthed. Det vil dog være naturligt at se på situationen således, at Martinus er et menneske med almindelige menneskelige evner og talentkerner i alle mere praktiske forhold, og som må leve med de evner han har, henset til alt andet end sin kosmiske bevidsthed. Når dette er sagt, er det dog naturligt og forventeligt, at hans åndelige og mentale egenskaber er helt i harmoni med denne kosmiske bevidsthed, hvilket jo er det forhold som vi skal være opmærksom på, og

derefter vurdere om det også er tilfældet når vi har gennemgået hele hans liv.

Vi skal også lægge mærke til, at vi i dette brev for første gang ser en skelnen mellem ”Skribenten Martinus” og ”Personen Martinus” i form af den udtalelse som Fogedgaard kommer med: ”Martinus Person synes jeg ikke har nogen Indvirkning paa hans Analysers Rigtighed”. En skelnen som kommer fuldt frem i Lars Nibelvangs artikel i Okkultisten ”Ord der bør siges”

RUDKØBING, D. 22. Juli 1941.

Min kære Ven!

Nu er jeg jo atter kommet hjem efter at have haft en dejlig Ferie i Kosmos Kolonien, og du skal have et par ord fra mig med endnu engang Tak for dit kære Brev.

Mens jeg husker det, vil jeg gerne bede dig sende mig Fortsættelsen af ”Guddomsbegrebets Udvikling” i Løbet af ca. 14 Dage, idet jeg ikke har mere Manuskript, da der kommer 4 Sider af din Artikelserie i næste Nummer.

Det er forresten helt morsomt, at der i dette Stof findes Udtalelser, hvor du indirekte meget klart giver mig Ret i, at der kun kan ske Guds Vilje. I Kolonien havde vi en ivrig Diskussion om dette Emne en Aften, hvor vi havde fyldt vort Hus med Gæster, og enkelte var chokeret over, at det kunde lade sig gøre at have en anden Mening end Martinus. Dette maa Martinus have kunnet mærke, for hans Foredrag næste Dag behandlede dette Emne ret indgaaende. Sagen er imidlertid den at vi begge har Ret. Jeg ser kosmisk paa det, mens Martinus i dette Tilfælde ser lokalt paa det. Det samme gør han, naar han i sit Foredrag sagde, at Livets formaal var at komme i Harmoni med de guddommelige Love. Det er det ganske rigtigt i Resten af denne Spiral, men heller ikke et Øjeblik længer. Martinus sagde forresten ogsaa, at alle Væseners Viljer er en Del af Guds Bevidsthed. Her saa han kosmisk paa det og gav altsaa indirekte mig Ret i, at der kun kan ske Guds Vilje.

Jeg maa ellers sige, at jeg var vældig glad for at være i Kolonien. Den var fyldt med kærlige Mennesker, selv om maaske nok enkelte saa med en lille Smule Skepsis paa OKKULTI-

STENS Redaktør. Til Gengæld var der andre - efter hvad der blev mig fortalt - som var ivrige efter at faa at vide, hvordan jeg saa ud. Jeg traf forresten en Datter af Red. Chr. Brinch i Kolonien. Larsson talte jeg ikke med, og han var der ogsaa kun den halve Uge. Derimod talte jeg en Del med Martinus, som var meget venlig. Han kom med et Par Bemærkninger om, at selv om der var lidt, vi saa forskelligt paa behøver det jo ikke at skille os, og det gav jeg ham Ret i. Han sagde ogsaa, at der jo var en enkelt af mine Medarbejdere, der ikke kunde lide ham (nemlig dig), og i saadanne Tilfælde var der jo ikke andet at gøre end at gaa hver sin Vej, saadan som han for sin Part havde gjort. Jeg naaede lige at faa inført en lille Beklagelse over, at det skulde gaa saadan, men saa kom der andre tilstede, og der var ikke Lejlighed til at berøre den Sag nærmere. Men mit Indtryk er, at Martinus ikke ønsker noget Brud med mig. Da jeg til Frk. Gaarde havde ytret Ønsket om at købe et af de nye smaa Emblemer, kom hun Dagen efter med et til mig som Gave fra Martinus, og den sidste Eftermiddag var jeg sammen med 2 Ingeniører inviteret hen i Villa Rosenberg og drikke Kaffe som Martinus Gæst. Gid du havde været med, kære Lasse!

Det er dejligt at høre, at du har haft en dejlig Ferie, som rigtig har givet dig den gamle Vitalitet og Arbejdsglæde tilbage. Det skal nok give gode Resultater i din Forfattervirksomhed. Du nævner Ing. Johnsen og andre intelligente og aandfulde Venner, som virker meget inspirerende. Ja, det er herligt at omgaa saadanne Mennesker. Ogsaa oppe i Kolonien omgikkes jeg mange saadanne interessante Mennesker, men jeg savner i nogen Grad noget tilsvarende her i det daglige. - I Johnsen har jeg jo faaet en glimrende Redaktionssekretær, og ligesom du værdsætter jeg i høj Grad hans straalende Lune. Og en mere kyndig og aandfuld Skribent end dig kunde jeg ikke faa.

Naar jeg tænker paa dette i Forbindelse med andre gode Medarbejdere og Hjælpere, som næsten er kommet af sig selv, kan jeg ikke sige andet, end Forsynet har givet OKKULTISTEN en fin Start. 400 Læsere paa 1½ Aar er virkelig pænt. Med alle de gode Venner og Hjælpere, der samles om mig, skal Jeg nok

faa Mod til at holde ud.

I Denne Uge har jeg noget travlt, da jeg atter holder Ferie i næste Uge (i Juelsminde), og jeg skal jo sørge for, at OKKULTISTENS August-Nummer udkommer præcist. Rigtig mange kærlige Hilsner fra
din altid hengivne Ven

Helmer

Vi ser her, i Fogedgaards gengivelse, at Martinus ikke nærer nogen antipati imod hverken Lars Nibelvang eller Helmer Fogedgaard, men ønsker af hjertet at etablere et hjerteligt forhold til dem. Men som han selv siger, Nibelvang og Martinus har været nødt til at gå hver sin vej. At en tilnærmelse til Nibelvang så vanskeliggøres af Gerner Larssons tilstedeværelse og dennes holdning er så en anden sag.

Vi ser også at Helmer Fogedgaard og Lars Nibelvang på dette tidspunkt er meget positivt indstillet overfor Ingeniør Thorkil C. Johnsen som senere, i et år, var redaktør af Okkultisten. Vi skal efterfølgende se, at Johnsen ændrer stil og bliver ret ubehagelig i sine artikler i Okkultisten.

RUDKØBING, D. 8 August 1941.

Min kære Ven!

Du skal have saa hjertelig Tak for dit sidste Brev og for Manuskriptet. Det er en meget værdifuld Forøgelse, du har givet din Bog. Jeg tror dog, at den alligevel ikke vil fylde væsentligt mere end de 100 Sider. Det nye Kapitel kunde jeg tænke mig at give Overskriften "Omridsene af det nye Verdensbillede" - hvis du ikke selv har et bedre Forslag. Der bliver saaledes i alt 9 Kapitler. Et Forslag til Forord vedlægges. Jeg er ikke helt tilfreds med det, men du kan sikkert pynte paa det, saa det faar mere Præg af det Aandens Vingesus, som du er en Mester i. Som du ser, har jeg formet Forordet som skrevet af Forfatteren selv, da jeg mener, at det vil være mest hensigtsmæssigt ved denne Lejlighed. Saa snart du har taget endelig Bestemmelse om

Forordet, vil jeg gerne have det, saa vi kan begynde at trykke en Del af Bogen nu. Vi skal jo have den færdig om et Par Maaneder, synes jeg. Kender du ikke en Kunstner, som vil lave en eller anden Tegning til Forsiden, saa vi kun faa gjort Bogen lidt iøjnefaldende eller kunstnerisk udsmykket? Som tidligere nævnt har Bogtrykkeren tilbudt at bekoste den nødvendige Klichee. Kommer de smaa Afhandlinger, som Konrad har skrevet Forordet til, ud i nær Fremtid? I bekræftende Fald bør den Bog jo sammen med "Er Døden en Illusion?" anføres i Fortegnelsen "Tidligere udkomne". Mon ikke din Artikelserie i OKKULTISTEN, som nu bliver til Bog, trods alt skulde kunne faa Martinus til at se, at du i Virkeligheden er en overordentlig trofast Ven af ham? Mon han ikke kan se, at du er en glimrende Udlægger af hans Tanker, og at du giver hans Arbejde en enestaaende Reklame i Kredse, som han hidtil ikke selv har haft Kontakt med? Bedst vilde det være, om han takkede dig, og at det kunde blive Indledningen til et fornyet Venskab, som aldrig bristede. Det glæder mig dog at se i dit Brev, at det ikke er mere end et Aars Tid siden, at du og nogle Venner har været inviteret hjem til Martinus. Saa har I dog ikke været ude af personlig Kontakt med hinanden saa længe, som jeg havde troet. Den smukke Maade, du omtaler Martinus paa i dine Artikler, kan i hvert Fald kun gøre dig meget afholdt i de Kredse, der samles om Martinus, og skulde Mesteren selv ytre noget om dig, som er mindre pænt, vil han jo i de samme Kredse kun kunne nedsætte sit eget Omdømme. Du har ved din smukke Skrivemaade og din Anerkendelse af Martinus valgt at gengælde ondt med godt, og det ved vi jo, kære Lasse, at det bringer før eller senere sin Løn. Jeg beundrer dig, fordi du har været i Stand til at optræde saa storsindet. Hvis Martinus nu fortsætter med at fortælle, at du er hans Fjende, saa vil han gøre sig selv til Grin, efterhaanden som din Afhandling bliver kendt i vide Kredse. Du har faktisk afvæbnet ham paa en meget fin Maade !

Jeg forstaar ikke rigtig, kære Ven, at du ikke mener, at jeg fik dit forrige Brev rigtig besvaret. Ganske vist er min Tid meget optaget, men alle vigtige Ting vil jeg da gerne svare paa. Men det er muligt, at der i det blyant-

skrevne Brev har været enkelte Ting, som jeg ikke har kunnet læse. Hvis der er noget vigtigt, saa spørg mig venligst igen.
De kærligste Hilsner fra
din hengivne Ven

Helmer

P.S. Jeg saa ikke Magister Saxe og Fruen i Kolonien, saa vidt jeg ved.

Vi ser her i dette brev at Helmer Fogedgaard har det aller mest dybtfølte ønske om at der skal blive en tilnærmelse mellem Martinus og Lars Nibelvang. En tilnærmelse som Helmer Fogedgaard vil gøre alt for at hjælpe med til at få i stand.

Det skal dog lige bemærkes, at det i Nibelvangs afhandling er skribenten Martinus som han beskæftiger sig med, og ikke det som han forstår ved mennesket Martinus. Det gør en forskel da Nibelvang ligesom Fogedgaard skelner mellem disse to sider af Martinus. Det indebærer derfor, at Nibelvang samtidig kan føle sig skuffet og lidt vred på mennesket Martinus som han opfatter ham. Fogedgaard er uden tvivl klar over dette forhold, men prøver at glatte ud på forholdet. Han har jo netop fra Martinus selv hørt om hans indstilling som bestemt ikke virker ukærlig eller afvisende.

RUDKØBING, D. 6. Septbr. 1941.

Kære Lasse!

Tak for dit Kort og kære Brev. Nu er din Bog ved at tage Form, idet de første Ark er trykt, og den skulde saa blive helt færdig i Begyndelsen af næste Maaned. Jeg sender et Korrekturark med, for at du kan se Formatet, Udstyret og Papirets Art. Det bliver en ret statelig Bog med den brede Margen, og vi har valgt temmelig tykt Papir for at gøre Bogen fyldig. Du skal ikke bryde dig om Trykfejlene i medsendte, for det er urettet Korrektur. Desværre lader den Udsmykning af Omslaget, som du foreslaar, sig ikke udføre for en overkommelig Pris, naar der er flere Farver. Saa skal Papiret nemlig igennem Maskinen

en Gang for hver Farve, og der skal ogsaa en Klichee til hver Farve. Men kan du ikke finde en passende dekorativ Tegning som egner sig til Gengivelse i een Farve, er Bomærket for OKKULTISTENS FORLAG i den store Grad maaske anvendeligt (se Aftrykkene), og det kan saa trykkes i en anden Farve end det øvrige paa Omslaget for at falde lidt i Øjnene. Men Bomærket i den lille Grad er jo i Forvejen paa det indvendige Titelblad, saa kan du finde en anden Tegning, vil det kun være godt. Bomærket symboliserer jo baade det treenige Princip og Livets evige Kredsløb (Cirklen) samt den aandelige Oplysning. (I Virkeligheden er Livet jo mere et Kredsløb end en Spiralvinding, idet al Tale om store og smaa Spiraler og Væsener jo i Henhold til Perspektivprincippet er illusorisk. Det er ogsaa en almindelig Overtro, at den overliggende Spiral repræsenterer noget højere end en underliggende. Men al Udvikling er jo en Illusion, idet der nødvendigvis maa svare en ligesaa stor Indvikling til en given Udvikling, for at der skal blive Balance i Regnskabet. Der kan jo heller ikke skabes noget af intet. Tilværelsen er kun en stadig Omplacering af noget allerede værende. Det er dog Synd at fortælle Begyndere, at al Udvikling er en Illusion, og det er ogsaa almindeligt i Martinuskredse at tro, at næste Spiral er større end den nuværende, og at den nye repræsenterer en Fremgang. Martinus har dog selv overfor mig indrømmet, at al Udvikling er en Illusion. (Det morer Mig at lege med denne Slags filosofiske Kuriositeter, som ofte chokerer de troende Væsener).

I denne Maaned udsender jeg en omarbejdet Udgave af min Pjece om "Tilværelsens Mysterium", og det nystartede OKKULTISTENS FORLAG kommer saaledes med to nye Publikationer med det samme. Dog er det kun et Navn, som af rent praktiske Grunde er valgt, for hvad Overskud, der i Tidens Løb maatte blive, skal naturligvis gaa til OKKULTISTENS Trivsel. Og det er jo en Selvfølge, at hvad du kan tjene paa din Bog skal tilfalde dig selv helt og fuldt. Forlaget lægger kun Navn og Reklame til her, fordi det selv pynter paa Forlaget at kunne udgive en saa værdifuld Bog. Der kommer en Annonce i

OKKULTISTEN, naar Bogen er udkommet, og vi vil gerne hjælpe til med at sælge den herfra. Torkil J. vil ogsaa gerne være med til at repræsentere Forlagets Interesser i København, og du hjælper jo ogsaa til. Jeg beder dig ogsaa i nær Fremtid tale med Axel Andersens Boghandel og H. Chr. Bakkes og faa at vide, om de vil forhandle din Bog. I saa Fald skal det ogsaa staa i Annoncen i OKKULTISTEN. Vi maa ogsaa se at blive enige om Udsalgsprisen i nær Fremtid. Skal den være 2,50, 3,00 Kr eller hvordan? Alle Bøger er jo ellers dyre i Aar. Jeg kan daarligt huske Aftalen med Bogtrykkeren og Direktør Bunchs Tilbud (var det ikke i sidste Omgang Halvdelen?). Men det maa du kunne se i mine gamle Breve. Jeg har ikke taget Kopi. Vi maa ogsaa have talt om Anmeldereksemplarer. Er du indforetaet med, at jeg disponerer over det nødvendige Antal Eksemplarer, naar jeg saa sørger for at sende dem til Fagpressen? Dagspressen kan næppe nytte. Men vilde det ikke være en Ide at lade en Mand som Forfatteren Jacob Paludan faa et Eksempplar? Han er sommetider inde paa noget af det rigtige, og kunde vi faa ham til at skrive en Kronik om Bogen i et af de store Dagblade, vilde det være en stor Triumf. For tænkende Mennesker af Paludans type er din bog nemlig intet mindre end et Fund - en spirituel Udlægning af et genialt Livssyn. Jeg tænker ogsaa paa at sende et Eksempplar til Anmeldelse i "Bogens Verden", som læses af alle Bibliotekarer. Kunde vi faa de større Biblioteker til at købe Bogen, vilde det være en god Hjælp, og de mangler vist i højeste Grad Litteratur indenfor den højere Okkultismes Omraade. - For at billiggøre Bogen var det jo Meningen at bruge til Omslag Resten af det rødgyule Karton, vi fik tilbage, da OKKULTISTEN gik over til sit nuværende sennepsgule Omslag. Jeg tror nok, det skal blive pænt. Men jeg vil gerne spørge dig til Raads m.H.t. den Farve, vi maa trykke Titlen eller Bomærket med, idet vi sandsynligvis ikke vælger sort. Men der er jo visse Farver, som kyndige Okkultister afskyer (muligvis grundet paa Kendskab til Auraens Farve hos primitive Væsener), og vi skulde jo nødig dumme os for meget her, naar det drejer sig om OKKULTISTENS Forlag. Paa den anden Side er der jo en Fare

for, at Bogtrykkeren skulde vælge en Farve, som udfra almindelige Betragtninger kan synes velegnet, men som altsaa for en Okkultist vidner om Uvidenhed. Da jeg ikke er særlig kyndig her, beder jeg dig inden saa længe meddele mig, hvilke Farver vi absolut maa undgaa.

Ja - der skydes jo lidt til Maals efter Martinus i sidste Nummer paa en fiks og vittig Maade. Jeg tror nok, at Læserne kan goutere det. Efterhaanden viser det sig jo, at Martinus ikke er saa helt beskyttet endda, og det kan jo kun skyldes daarlig Karma. Der har jo ogsaa lige fornylig være et Angreb paa ham og hans Virksomhed i et Nazistblad. Larsson skrev til mig og bad om at undlade et Forsvar for dem i OKKULTISTEN. Jeg tror nu ogsaa, det er farligt at røre ved, naar Angrebet kommer fra den Kant. Men det morer mig ud fra den Betragtning, at det viser sig, at de daarlige Skæbnebølger ogsaa kan finde Vej til L.B.B. Ifølge Martinus Lære har den Slags jo sin ganske bestemte Aarsag!!

Ja, kære Ven - dit sidste Brev viser jo forskelligt, som forklarer disse Sager, men det er mig ganske uforstaaeligt, at udviklede Mennesker kan være saa smaalige. At den lille Frk. Garde med Maanestraalerne i "Kosmos" ikke kan have nogen fornuftig Mening om OKKULTISTEN er jo indlysende, men derfor morede din Vens Spørgsmaal til hende mig alligevel. Larsson er begyndt at sende kærlig Hilsen til mig igen i Brevene. Det blev ellers suspenderet en Overgang, men jeg har ogsaa fornylig skaffet dem en ny Abonnent og solgt flere Eksemplarer af "Livets Bog". Jeg har aldrig ønsket at besvare Smaalighed med samme Mønt. Men nu er jeg spændt paa at se, om det nye Forlags Publikationer bliver anmeldt i "Kosmos". - Det gjorde mig oprigtigt ondt at se, hvordan Magister Saxe har behandlet dig. Det er mig ufatteligt, at et Menneske kan være saa forhippet paa at høre til Inderkredsen, at han nænner at skubbe gamle trofaste Venner ud af den Grund.

Og det er forresten særlig besynderligt, at det skulde være umuligt at have dig til Ven, fordi han ogsaa vilde have Martinus til Ven. Hvis man kun kan være Ven med een af jer af Gangen, saa er jeg altsaa ikke Ven med Martinus,

for dig er jeg Ven med, kære Lasse, og det bliver der aldrig nogen Ændring i, om saa Jordan slaar Revner og Himlen falder ned. Og som et beskedent Udtryk for dette Venskab sender jeg dig vedlagte Foto, som vel ikke er overvældende godt - men Meningen er i hvert Fald god nok. Venskab er for mig noget meget dyrebart, som altid kræver omhyggelig og kærlig Pleje. At Larsson taler om Sindssyge i din Familie appellerer egentlig nærmest til min humoristiske Sans. Et Menneske, der har Kendskab til Reinkarnation, kan da ikke regne med Forældrene. Dette maa dog vist være en Tanketorsk fra Larssons Side. Men ogsaa Torkil - ikke Familien men ham selv - skal efter samme Kilde have Tendens til Sindssyge(!). Hvad der er galt med mig har jeg endnu ikke faaet oplyst, men jeg vil stedse tage det fra den humoristiske Side.

Hvis alt gaar efter Beregning kommer jeg til København den 19. ds., og har du Tid, vil jeg meget gerne sludre med dig Formiddag eller Eftermiddag Lørdag den 20. ds. Men jeg hører jo nok fra dig forinden om de forskellige Spørgsmaal, jeg stiller i dette Brev.

De kærligste Hilsener fra
din altid hengivne Ven

Helmer

I dette brev får vi en lille fornemmelse af at det nok er sandt, at Gerner Larsson har en tilbøjelighed til at fremføre ting, der kan være til skade for mennesker han af den ene eller den anden grund ikke synes om. At han efter Fogedgaards udsagn beskæftiger sig med at der er sindssyge i Nibelvangs familie og hos Torkil C. Johnsen, samt at Saxe er af den opfattelse at han ikke kan være ven med både Martinus og Nibelvang, er forhold der, hvis de er korrekt forstået, må svare til at der bliver lagt gift for oprettelse af et godt forhold. Efter alt hvad jeg har erfaret gennem studiet af situationen omkring Martinus og hans nære kreds er det i hvert fald ikke Martinus, der er kilden til en sådan holdning.

9.19 Lars Nibelvangs bog "Guddomsbegrebets Udvikling" er nu ved at være færdigtrykt og skal markedsføres, 1941

RUDKØBING, D. 17. Septbr. 1941.

Min kære Lasse !

Det var mig en stor Glæde at modtage dit sidste kære Brev og ikke mindst Fotografiet. Det kan du tro, jeg er lykkelig over at eje. Hjertelig Tak for det alt sammen.

Jeg besøger dig saa paa Lørdag Eftermiddag (kommer nok omkring Kl. 14), og saa faar vi nok lidt mere tid end sidst til at sludre sammen. Der er nu foreløbig trykt de 80 Sider af din Bog, og den bliver nok ialt paa ca. 110 Sider. Dit Navn kommer til at staa over Bogens Titel. De to Aftryk, jeg sendte med, var forskellige Forslag (forskellige Typer) til Titelbladet. Paa det ydre Omslag bliver Titlen og det hele sat op efter mere moderne Principper. Klicheen kan saa blive blaa eller grøn. Bare vi nu kan faa Farverne til at staa rent paa det farvede Karton. Det er kedeligt nok, at rødt og brunt er saa uheldige Farver i okkult Betydning, for rent skønhedsmæssigt vilde de have passet bedst til Omslaget. Det glæder mig iøvrigt, at du og Direktør Bunch er tilfreds med Udstyret. Bogen vil ogsaa komme til at præsentere sig pænt og slet ikke lille. Derfor holder jeg ogsaa paa, at den skal koste 3 Kr. De, der vil købe den, køber nemlig uanset om den koster 50 Øre mere eller mindre. Men det betyder en hel Del for dig med de 50 Øre mere. Og der bliver vel heller ikke mere end 2 Kr. tilbage til dig for de Eksemplarer, Boghandlerne sælger. Vi er derfor enige om at sætte Prisen til 3 Kr., hvad jeg saa bemærker i Annoncen i OKKULTISTEN. Jeg synes ogsaa at erindre, at Aftalen med Dir. Bunch var, at vi delte Underskuddet. Men hvornaar bliver det konstateret? Jeg finder, at det mest tiltalende vil være, at han og jeg betaler hver Halvdelen af Bogens Fremstillingsomkostninger, og saa betaler du tilbage til os, efterhaanden som det lader sig gøre. Ellers bliver Resultatet, at det bliver mig, der skal have alle Pengene staaende i Bogen foreløbig, og jeg

er egentlig ganske godt spændt for i Forvejen. Den lille Begynderbog, jeg nu udsender, koster mig ca 300 Kr., og hvert Nummer af OKKULTISTEN koster 340 Kr. at fremstille, hvortil kommer Porto og diverse Tryksager. Min lille Bog sender jeg dig i Morgen. Jeg har ikke skrevet andre (bortset fra l. Ud-gave, som altsaa nu er forbedret). Som du vil se er det en udpræget Begynderbog, men en saadan har vi ogsaa hidtil savnet. Jeg sørger saa for foreløbig at ekspedere din Bog til Axel Andersens, H. Chr. Bakkes og Steenbergs Bogh., eller vil du have Lageret, saa de kan rekvirere hos dig? Det er maaske det mest praktiske. Der bliver for store Portoudgifter, naar Bøgerne stadig skal rekvireres i smaa Partier. Saa vidt jeg ved, er Poul Lunds Far Papirhandler. Jeg ved ikke, om han handler med Bøger, men det var meget rart med en Forhandler i Aarhus. Det skal blive spændende at se de forskellige Anmeldelser. Dagspressen skal vel ikke have Anmeldereksemplarer? Om Aage Hermann kan goutere din sidste Bog er nok mere tvivlsomt. Jeg har indtrykket af, at han i temmelig høj Grad endnu staar paa de troendes Stade. I hvert Fald er hans Vers naivt kristelig-religiøst betonet.

Jeg hører, at Larsson var paa Besøg i Provin-sen, da han blev gjort bekendt med "National-Socialisten"s Angreb paa Martinus og hans Hjælper. Larsson blev meget ilde tilpas og tog tidligere hjem end det ellers havde været Meningen. Jeg begriber ikke, hvad Martinus mener at kunne faa ud af sin mærkværdige Artikelserie i "Kosmos". En Mand som han burde da være hævet over Lyst til at sætte sine Kritikere paa Plads. Vi andre almindelige Mennesker søger dog at ignorere den Slags og se stort paa det. Kan denne vedvarende Analyse af Kritikerne være andet end et Udslag af krænkede Forfængelighed? Jeg læser det med stigende Undren og mener jo ogsaa, i sidste Nummer at se særlig mange Hentydninger til dig. At han gider! Da B-Kritikerne første Gang blev omtalt, følte jeg mig særlig ramt. Paa Martinus Vegne føler jeg en vis Flovhed over denne malplacerede Serie. Naar man ser bort fra Tillægget "Livets Bog", er "Kosmos" saa godt som uden Interesse I Øjeblikket. Hvilken sølle Forvaltning af store

okkulte Kundskaber, som Menneskeheden hungre efter! I Stedet faar vi Frk. Gaardes Maanestraaler og de forskellige Referater med Udslag af de noksom bekendte Prima-donnanykker.

Kære Ven - du har saa sandelig ret i, at vi to altid kan sludre med hinanden i Brevene uden at tage Hensyn til Stil eller Form. Venner er ikke kritiske overfor hinanden. Vi skal blot sørge for, at vi har det rart i hinandens Selskab. Men saa paa glædeligt Gensyn Lørdag Eftermiddag.

De hjerteligste hilsner fra din hengivne Ven

Helmer

Vi ser her at Fogedgaard er meget generøs med hensyn til at støtte Nibelvang økonomisk med udgivelsen af hans bog "Guddomsbegrebets Usvikling"

RUDKØBING, D. 11. Oktober 1941.

Kære Lasse!

Tak for dine Breve. Det glæder mig, at du har faaet Bøgerne, og saa maa vi haabe, at der vil komme et godt Salg. Men før Anmeldelserne kommer, kan vi vel ikke vente, at der kommer rigtig Fart i det. Hverken "NY Tid og Vi", "Bogens Verden" eller Spiritistbladene havde noget denne Gang, men der har næppe været Tid til at faa Anmeldelsen med, da Bogen jo blev sendt i sidste Øjeblik. Jacob Paludan fik ogsaa et Eksemplar, men endnu har han ikke givet Lyd fra sig.

Endnu har jeg intet hørt fra Direktør Bunch, men det kommer forhaabentlig. Det er lidt svært for mig at finde hans Brev frem, da jeg har det liggende sammen med Tusinder andre i et Arkiv, men det kan jo lade sig gøre, hvis det er nødvendigt. Men saa vidt jeg husker, skulde vi dele halv Skade. Jeg har heller ikke noget imod, at han faar sin Halvpart dækket først, hvis det kan hjælpe paa ham.

Hvis der ikke kommer nogen Anmeldelse i næste "Kosmos", vil de altsaa ikke anmelde vore Bøger. Det er vist, hvad man kalder

Egoisme og Smaalighed i Renkultur! Lagde du Mærke til, hvordan Martinus paa en hidtil uhørt skarp Maade tog Afstand fra Teosofi, Antroposofi og Spiritisme i det sidste nye Afsnit af "Livets Bog"? Det er en forbavsende Selvtillid, han har, men han bør i hvert Fald aldrig glemme, at det er de andre Bevægelser, der har gødet Jordbunden for hans Arbejde. Den Slags kræver almindelig Velanstændighed, at man ikke ignorerer. Den fortsatte Artikel om Kritikerne tror jeg ikke du skal tage saa højtidelig, kære Lasse. Hvad der staar i sidste Nummer var sikkert skrevet før jeg begyndte paa min diplomatiske Virksomhed mellem dig og Martinus. Jeg har i hvert Fald for nogle Dage siden meddelt Martinus, at heller ikke du har noget imod en Genoptagelse af det gode gamle venskabelige Forhold, og at de ikke skal være bange for, at du ønsker at være Lærer indenfor "Sagen". Dette vil sikkert berolige svært! Men iøvrigt er det vel saa Martinus, der nu har Udspillet, og saa beder jeg dig tage venligt imod ham, hvis der sker noget.

Det glæder mig, at Axel Andersens Boghandel vil udsende en Fortegnelse over okkulte Bøger. Det kan jo kun være en gavnlige Reklame for os. Ja, OKKULTISTEN gaar det stadig pænt fremad med. Alene saadan en lille Ting, som at der nu sælges 40 Eksemplarer hver Maaned fra Aviskiosken paa Hovedbanegaarden, siger jo en Del. - Det undrer mig, hvordan du kan "høre", at Martinus har faaet din Bog. Men det er jo rigtigt. Han har faaet den sammen med min lille Bog, da jeg ogsaa sendte til de andre Tidsskrifter.

Det er kedeligt med disse Rettelser, men er det nødvendigt, maa vi naturligvis gøre det for ikke at faa noget stukket i Næsen fra L.B.B. Imidlertid kan jeg ikke rigtig se, at det virkelig er forkert, du har skrevet, kære Lasse, og i hvert Fald mener jeg da ikke, at "den slutelige Mursten" kan blive. X-2. Saa maa det da være X-1. X-2 er jo kun en Evne, nemlig Skabeevnen, og den kan da ikke have noget med Skabematerialet at gøre, men er blot det, som former Materialet. Materialet maa efter min Formening være X-3, som du ogsaa har skrevet i Bogen. At X-3 saa i Virkeligheden

er det samme som lutter X-1'er er saa en Sag for sig. Men X-2 kan jeg nu ikke se, at det under nogen Omstændigheder kan blive. Skabematerialet kan efter min Formening kun være identisk med Stof eller Materie, d.v.s. det, som er Legeme for X-1, og det kan da følgelig kun være X-3, som du har skrevet. Og da du i din Analyse kun har tænkt paa den enkelte Spiral, kan det i denne Forbindelse ikke komme Sagen ved, at alle X-3'er i deres inderste Analyse (d.v.s. ned i Mikrokosmos) er lutter X-1'er. Skabemateriale og Form er efter min Mening det samme, idet et hvilket som helst Skabemateriale i sin Egenskab af fysisk Materie nødvendigvis maa have en eller anden Form. At denne Form gennem X-2 kan ændres til en ny forandrer ikke i mindste Maade Skabematerialets Identitet med X-3. Altsaa, kære Ven - jeg ser ikke rettere, end det er rigtigt, hvad du oprindeligt har skrevet. Det er slet ikke nogen Tanketorsk. Men prøv for en Sikkerheds Skyld at drøfte det med Torkil. Naar jeg har Rettelsen til omkring den 20., er det jo tidligt nok, men jeg haaber jo, at den slet ikke bliver nødvendig.

De hjerteligste Hilsener fra
din altid hengivne Ven

Helmer

I dette brev ser vi at Fogedgaard går ind og analyserer en problemstilling, som synes at være opstået i forståelsen af de tre X'ers betydning. Jeg skal ikke kommentere dette her, da det ligger uden for denne bogs rammer.

9.20 Helmer Fogedgaard tilbyder igen at Martinus kan få en annonce i tidsskriftet Okkultisten, oktober 1941.

Erik Gerner Larsson svarer på et fornyet tilbud fra Helmer Fogedgaard om en annonce i Okkultisten, og udtrykker Martinus og Gerner Larssons indstilling til Lars Nibelvang.

København F. den 13-10-1941.

Kære Helmer Fogedgaard!

Vedlagt sender jeg Dem hermed den bestilte Livets Bog II. Deres Kosmos skal blive sendt saa snart vi har den fra Bogbinderen. Angaaende Deres venlige Tilbud med Annonce beder Martinus mig sige Dem Tak, men da han er mod enhver Form for Avertering paa nuværende Tidspunkt, beder han Dem forstaa, at han heller ikke i dette Tilfælde kan gøre nogen Undtagelse. Med Hensyn til Nibelvang er der kun det ene at sige, at han til enhver Tid vil være velkommen her, vi har "aabent hus" for enhver og følgelig ogsaa ham. Meget vilde blot have været lettere for denne Mand om han for længst vilde have gjort Brug af denne staaende Indbydelse, men lad os nu se!

Ellers alt vel her. Holdene vokser stadig hvad der jo daglig skænker os mange Glæder. I Haab om at De har det godt, beder jeg Dem modtage en kærlig Hilsen fra Martinus og

Deres
Erik Gerner Larsson

Det ses af dette brev, at Gerner Larsson kun udtrykker venlige følelser for Lars Nibelvang, og at Martinus naturligvis aldrig har afvist ham, hvorfor dørene altid står åbne hvis han ønsker at komme tilbage i Martinus nærmeste vennekreds, som han jo selv har trukket sig ud af. Af personlige oplysninger som jeg har fået fra mennesker der oplevede situationen på nært hold ser det ud til at Gerner Larsens venlige følelser overfor Nibelvang ikke var så rodfæstede som det kunne se ud til på overfladen. Udtalelsen stemmer i hvert fald heller ikke så godt sammen med hvad vi har erfaret fra Fogedgårds sidste breve, hvor han beretter om Gerner Larssons udsagn om "sindssyge" i Nibelvangs familie.

Helmer har igen tilbudt Martinus at optage annoncer for "Livets Bog"s Bureau, men Martinus siger igen at han ikke ønsker at annoncere. Tilbudet er ikke fremsat med henblik på at tjene penge på annoncen, men for at bidrage til at Okkultistens læsekreds ogsaa kan blive bekendt med det Martinus har skrevet.

9.21 Helmer Fogedgaard udveksler synspunkter med Lars Nibelvang.

R U D K Ø B I N G, D. 20. Novbr. 1941.

Min kære Ven!

Denne Gang er jeg vist lidt bagefter med at skrive til dig, kære Lasse. Hjertelig Tak for dit sidste Brev. Du skriver, at "Tærskelens Vogtere" synes at have sat mig paa den rette Plads. Pudsigt nok var det ellers netop disse Vogtere, som Martinus i sin tid advarede mig imod, da jeg startede OKKULTISTEN! (Martinus brev til Helmer Fogedgaard dateret 12/3 1940).

Vi har endnu engang set det mærkelige, at Spiritisterne er mere tolerante end de Aandsretninger, der holder paa at repæsentere noget højere. At Teosofferne ikke anmelder din Bog, som gaar saa afgjort ind for Martinus, er maaske forstaaeligt, men at Martinus er saa utaknemmelig, at han ikke nævner den med et Ord, er ufatteligt. "Spiritistisk Tidende" har bragt nogle faa venlige Ord, og "Psykisk Tidsskrift" har lovet at gøre det. Der var intet i "Bogens Verden" endnu denne Gang. "Ny Tid og Vi" bebuder en Anmeldelse i næste Nummer. Den korte Forhaandsomtale i sidste Nummer (hvor dit Navn iøvrigt var angivet forkert) bevirkede, at jeg solgte et Eksemplar. Ialt har jeg solgt en halv Snes Stykker, hvoraf Halvdelen er til Boghandlere rundt om i Landet. Bogen er jo nemlig optaget i "Dansk Bogfortegnelse". Men det er jo en Bog, som ikke nemt forældes, og naar der stadig sælges lidt, gaar det nok altsammen. Jeg tvivler om, at en Annonce i "Politiken" kan betale sig. Var det saa ikke bedre at forsøge at faa dem til at bringe en Anmeldelse? Der er ikke Tvivl om, at mange Martinus-Tilhængere kunde have Lyst til at eje din Bog, hvis de ikke allerede havde læst den i OKKULTISTEN, eller fik at vide i "Kosmos", at den eksisterer. Kunde den omtalte Anmeldelse komme i den socialdemokratiske Provinspresse som du nævner, vilde det utvivlsomt betyde en hel Del. Men ellers er Aviserne jo endnu bange for alt, hvad der har med det okkulte at gøre. Det regnes fremdeles for Overtro. De nye Abonnenter,

der kommer paa OKKULTISTEN i Fremtiden, har jo ikke læst Afhandlingen i Bladet, saa flere af dem faar nok ogsaa Lyst til at købe din Bog, som vi jo stadig vil reklamere med. Vi har Tiden for os, og for min Skyld skal du ikke være ked af det, kære Lasse. De Penge, jeg har betalt, har jeg - i hvert Fald i Tankerne - afskrevet, og iøvrigt er jeg altid Optimist. Efter hvad jeg forstaar fra en af de A-Kritikere, som holder meget til paa L.B.B., kunde Martinus nok ønske, at vi lidt oftere opgav "Livets Bog" som Kilde i OKKULTISTEN. Dette hænger meget godt sammen med det, du nævner at man skal have sagt, at det kun er Martinus Ting, vi skriver om i vort Blad. Nu kan i hvert Fald ingen beskyldte dig for at være forsigtig med at opgive Kilden, og iøvrigt er det jo ogsaa en Misforstaaelse, at det meste af OKKULTISTENs Indhold stammer fra Martinus. Og det, vi omtaler fra Martinus, har i mange Tilfælde slet ikke været nævnt i "Livets Bog", idet vi ogsaa har mange Ting fra Samtaler. Det nytter saaledes ikke meget at henvise til Bogen. Ja, det er ogsaa min Opfattelse, at d'Herrer paa L.B.B. hellere end gerne vil udbrede det nye Budskab, men vi andre, som ikke har "Autorisation", maa ikke. Det siges ikke direkte, men det føles! Iøvrigt var det jo morsomt at høre fra dine Venner i Hillerød, (tandlæge Ivert) at Martinus var saa begejstret for din nye Bog, men hvorfor viser han det saa ikke for andre?

Jeg beundrer dit Storsind, kære Lasse. Trods alt det, du har været udsat for, har det dog ikke kunnet formørke din sunde Dømmekraft. Du ser stadig de kosmiske Analysers Genialitet og har Evnen til at holde dem ude fra Personen, der fik Opgaven at overbringe dem. Du har gengældt ondt med godt og har herved i Praksis under den maaske vanskeligste Prøve i dit Liv vist, at de okkulte Love for dig er mere end Teori. Det vil bringe dig Lys og Glæde før eller siden, kære Lasse. Det er altid bedst at undgaa at hade, for Skæbnebølgerne slaar jo ned, hvor de skal, uden vor direkte Medvirken. Dette, at OKKULTISTEN blev skabt, hvorved du fik Oprejning og L.B.B. mærkede andre Boller paa Suppen, viser jo allerede, at Skæbnebølgerne er i Funktion. Lad aldrig Vrede eller Had (selv om det synes

nok saa berettiget) faa Overtaget. Desværre synes baade Torkil (ing. Torkil C. Johnsen) og Konrad (Dr. Phil. Konrad Simonsen) at gaa over Gevind i saa Henseende, men nu vil jeg ikke have mere af den Tone i OKKULTISTEN fra den nye Aargangs Begyndelse. De Spydigheder, Torkil i 1941 har faaet indflettet i sine Artikler, har ramt Martinus haardt, ved jeg fra den omtalte A-Kritiker, og jeg vil ikke mere have en Tone i Bladet, som viser manglende Respekt for de mest elementære okkulte Love. Vi kan simpelthen ikke være det bekendt! Vi kan ikke behandle Martinus ringere end Steiner, Blavatsky og Krishnamurti - hvad vi saa ellers mener om ham. At jeg altid vil staa i Gæld til ham for den Viden, jeg har fra ham, kan jeg ikke komme udenom. - I næste Nummer bringer Torkil et Interview med Konrad, og de to har naturligvis brygget noget sammen, som skal ramme Martinus. Jeg kan ikke tillade mig at censurere et Interview, men dette har alligevel sat Hovedet paa Sømmet. Det er Martinus Analyser, vi skal beskæftige os med i OKKULTISTEN og ikke Privatmanden Martinus. Forøvrigt dummer Konrad sig rigtig godt ved at frakende Martinus kosmisk Klarsyn og ved at betegne de 3 X'er som Kejserens nye Klæder. Det er trist, at Torkil, som udmærket kender Analyserne, i den Grad har lokket Konrad paa Glatis, for at han ikke fatter Analyserne, har jeg længe vidst. Men saa er han heller ikke kompetent til at kritisere dem, og han viser jo samtidig, at han ikke har begrebet et Pluk af din geniale Bog. Jeg føler mig meget pinligt berørt af dette, især da jeg ikke er i Tvivl om, at Konrads ubegribelige Begejstring for Steiner var udeblevet, hvis han var fortsat som Medarbejder ved "Kosmos" og fik sine maanedlige 50 Kr. Det hele er for let gennemskueligt og har været medvirkende til, at jeg nu tydeligt har sagt til Torkil, at OKKULTISTEN i det nye Aar ikke faar Lov til at være Afløbskanal for privat Had. Derimod kan Martinus Analyser blive drøftet sagligt, saa meget han lyster, og der kan muligvis ogsaa blive Mulighed for at omtale L.B.B.s Meriter, hvis de bliver for slemme. Men de faste Spydigheder til Privatmanden Martinus maa undgaaes. Jeg vil ikke gaa i denne Pine mere, og jeg vil ikke bryde nogen Broer af. Jeg er nemlig overbevist om,

at det bliver Martinus Analyser, der bliver staaende, naar de andre Aandsretninger degenererer. Det vilde have glædet mig at mærke samme Storsind fra Konrads og Torkils Side, som jeg har fundet hos dig, kære Lasse.

Hjertelig Tak for den nye Abonnent (Kommunelærer Aage Hansen). De 500 Abonnenter er nu ved at blive passeret (400 direkte og 100 i fast Løssalg). - De kærligste Hilsener fra din altid hengivne Ven

Helmer

Vi ser her i dette brev, at Fogedgaard to gange skelner mellem "skribenten Martinus" og "privatmanden Martinus":

"Du ser stadig de kosmiske Analyseres Genialitet og har Evnen til at holde dem ude fra Personen, der fik Opgaven at overbringe dem."

"Det er Martinus Analyser, vi skal beskæftige os med i OKKULTISTEN og ikke Privatmanden Martinus."

Det skal lige bemærkes, at Torkil og Konrad som Fogedgaard omtaler, er henholdsvis ingeniør Torkil C. Johnsen som er medarbejder ved Okkultisten, og som i 1944 var redaktør af okkultisten indtil han blev frataget denne stilling på grund af hans meget aggressive skrivemåde, og Dr. Phil. Konrad Simonsen der ligeledes er medarbejder ved Okkultisten.

Vi ser også at Fogedgaard nu har fået nok af Torkil C. Johnsens stil. Det ses også at Helmer Fogedgaard ikke har så meget til overs for Konrad Simonsens indsigt i Martinus analyser, og for hans karakter i øvrigt. Helmer Fogedgaard formulerer her mere klart sin vurdering af baggrunden for Konrads ændrede indstilling til Martinus. Fogedgaard har allerede givet en hentydning til denne sin opfattelse af, at Konrad Simonsens indstilling til Martinus kosmologi måske ikke var så sagligt velbegrunderet i sit brev af 14. juni 1941.

Vi ser også at Helmer Fogedgaard går fuldt og helt ind for Martinus analyser, og er overbevist om at Martinus kosmologi er langt mere fyldestgørende end det de andre omtalte retninger har at byde på. Vi ser, at selv om Fogedgaard ikke synes om det der sker på L.B.B., og i nogen grad tilskriver Martinus skylden for miseren, ikke lader det få indflydelse på sin holdning til Martinus kosmologi.

Vi ser også her med al tydelighed, at Fogedgaard ikke har den mindste form for autoritetsrespekt. En stærk autoritetstro er ellers meget udtalt i mange kredse. Det forhold at Fogedgaard ikke ligger under for autoriteter giver hans vurderinger en større sandhedsværdi end udsagn fra mennesker, der kritikløst ser op til dem de opfatter som autoriteter. Til gengæld mangler han lidt selvkritisk ydmyghed. Han er som i andre breve noget fordømmende i sit syn på mennesket Martinus, og man kan nok med rette sige at han ser lidt firkantet på Martinus måde at være på. Man må nok sige, at hvor Martinus ser alting fra et mere kosmisk synspunkt, ser Helmer Fogedgaard det fra et absolut jordnært synspunkt, og kan ikke frigøre sig fra at føle lidt skadefryd over, hvor godt Okkultisten klarer sig i konkurrencen med bladet Kosmos.

RUDKØBING, D. 20. Novbr. 1941

Kæreste Lasse!

Kort efter, at jeg havde afsendt det lange Brev til dig, fik jeg en lille ny Hilsen fra dig, som jeg straks vil takke for. Og ligeledes Tak for den nye Abonnent. Du har snart skaffet mange, kære Ven, og i Nytaarsnummeret meddeler jeg offentligt, at vi har over 500 Læsere, idet der saa vil blive regnet mere med os. De fleste aner vel nemlig ikke, at det gaar saa godt med Bladet, som det gør. Ogsaa paa L.B.B. har de godt af at vide det. Maaske har vi nu flere Abonnenter end "Kosmos". Man regnede jo sikkert med, at OKKULTISTEN blev en Dødssejler men selv den kosmiske Bevidsthed har altsaa ikke kunnet tænke sig Muligheden af, at vi andre ogsaa havde Forsynet med os!

Jeg maa sige, at det er et stivt Stykke, at man ikke kender din Adresse paa L.B.B. Nu kan vi dog ikke regne med, at det er Martinus, der har sagt saadan. Det er snarere Frk. Gaarde eller Larsson. Men under alle Omstændigheder er det et alt andet end fint Træk. Naar jeg tænker paa, hvordan jeg ofte varetager Martinus Interesser og har solgt Masser af Bøger for ham, saa er det trist at mærke en saadan Smaalighed fra hans Kontor. Jeg begriber det ikke!!! Jeg har i 2 Aar sendt OKKULTISTEN gratis til Martinus og Larsson, men maa selv

betale "Kosmos". Og saadan fortsætter det. Min Finfølelse forbyder mig simpelthen at røre ved Sager, der forekommer mig altfor smaalige.

Ellers ved jeg ikke noget at tilføje mit første Brev. Med Ønsket om god Fremgang med Helbredet forbliver jeg din meget hengivne Ven

Helmer

RUDKØBING, D. 27. Januar 1942 .

Min kære Lasse

Det er snart længe siden, du har mærket Livstegn fra mig, men bortset fra, at Langeland er ved at fryse inde, gaar det godt her. I denne Maaned er der kommet ikke mindre end 24 nye Abonnenter. Tak for dit kære Brev og for den nye Artikel. Du skriver, at du i dit Brev ikke agter at komme ind paa "Fænomenet" Stender. Vil det sige, at du tager Afstand fra hans "Samtale med Fanden"? Der er ellers mange der har moret sig over den, og den indeholder ogsaa nogle drøje Sandheder som jeg synes fortjener at komme frem. Kun maa jeg sige, at Bakteriernes Inkarnationer paa den angivne Maade ikke er okkult korrekt, men det er ogsaa det eneste jeg kan udsætte paa Artiklen.

Din Artikel til Forsvar for Spiritismen er udmærket, og det er vel ogsaa bedst med den Overskrift, du nu har valgt (for at man ikke skal tro, at du selv er Spiritist), skønt "En gammel Spiritists Betragtninger" var mere fængende. Der bliver dog ikke Plads til Artiklen før fra Marts-Nr. - Denne skrappe Vinter gavner vel ikke dit Helbred, men jeg haaber sandelig, at du snart vil faa din gamle Energi tilbage, kære Ven. Naar jeg skrev, at jeg ønskede Artikler inspireret af dit Samliv med Martinus, tænkte jeg ikke paa Biografier eller noget i Retning af den Bog om Martinus, du senere vil udgive. Jeg tænkte udelukkende paa Artikler, hvori udnyttes den okkulte Viden, du har fra Samlivet med Martinus - altsaa andsvidenskabelige Artikler af rent oplysende Indhold. Jeg mangler nemlig noget af den Slags Stof i OKKULTISTEN, efter at din Afhandling om Gudsbegrebet er afsluttet, og vi skulde jo gerne stadig bringe

noget, som kan interessere ogsaa Martinus-folkene. Ellers risikerer vi, at det bliver antroposofi det hele med den Aktivitet, Konrad nu udfolder. Og ingen er bedre til alt skrive om Martinus Analyser end du, kære Lasse. Det er paa det Felt, jeg helst ser dig arbejde i OKKULTISTEN, for Forsvarere af Spiritismen har vi nok af i Forvejen. Men bortset fra det lidet, jeg selv kan naa at skrive, er du den eneste, jeg har til at repræsentere Martinus Aandsarbejde i OKKULTISTEN. Var det ikke en Ide at anvende din store okkulte Viden til en Artikelserie, der former sig som en Samtale mellem en Materialist og en Aandsforsker? Mogens Munch forsøgte i sin Tid - og med Held - i "Kosmos", men fuldførte det desværre ikke. Vi kunne forme det som Samtaler mellem to Venner paa Spadsereture, og det er jo en Serie, som vi kan lade fortsætte i det uendelige, hvis vi vil og faa Lejlighed til at putte en Masse okkult Viden ind deri. Vi trænger til noget af dette, efter at "Kosmos" næsten helt har svigtet Okkultismen til Fordel for moralsk Filosoferen. Jeg synes ikke, at Martinus okkulte Viden bliver tilstrækkelig udnyttet. Men laver vi en saadan Serie i OKKULTISTEN og giver de to Venner, som diskuterer sammen faste Navne, vil de hurtigt blive populære og blive glimrende belærende Læsestof, som ogsaa vil give andre en Mængde Argumenter i Hænde, naar de støder paa lignende Materialister. Jeg tror, at du er den helt rette til at skabe en saadan Serie. Tænk alvorligt over det kære Lasse.

Desværre ligger Salget af din Bog helt stille endnu. Jeg har heller ikke hørt eller set noget til, at Aage Hermanns Anmeldelse skulde være blevet optaget. Du kunde jo godt prøve med en Annonce i "Politiken"; men saadanne er jo meget dyre hvis de skal have en ordentlig Placering. Men noget maa jo gøres. - Du skriver om en lille Artikel, "Tolerance" som du mener at have sendt mig, men jeg har aldrig modtaget en saadan. Her maa du huske forkert, kære Ven. Maaske har du sendt den til et andet Blad? Havde jeg faaet den, vilde jeg for længst enten have offentliggjort eller returneret den.

Det interesserer mig meget, at du fik julehilsen fra Martinus, og at han oven i Købet

takkede for dine Artikler i OKKULTISTEN. Det er dog altid noget! Dette, at han baade takker dig og sender Julekort er vel noget Nyt fra de senere Aar og kan kun være et godt Tegn. Jeg er derfor glad over at du skrev venligt igen. Desværre maa der jo sættes et Spørsaalstegn ved Taknemmelighedsfølelsen fra L.B.B., saalænge man hemmeligholder for "Kosmos" Læsere, at din Bog eksisterer. Dog tror jeg, at Martinus gerne vil have en Tilnærmelse til dig - og her er Julekortet jo ogsaa et godt Tegn - men at Larsson stadig er den, der hindrer det gode gamle Forhold i at opstaa. Derfor har Julehilsnen fra Martinus dog alligevel sin Værdi, men du svarede jo ogsaa med en Invitation, og saa er det jo atter Martinus, der har Udspillet.

Jeg havde givet Torkil Adresserne paa vore abonnenter i København og Omegn, fordi han var interesseret i at følge med. Nu opdager jeg, at han uden Tilladelse fra mig har givet Rudolf Steiner-Forbundet Adresserne, saaledes at de kan udsende Indbydelse til deres antroposofiske Foredrag til vore Abonnenter. Dette er jeg meget utilfreds med, for OKKULTISTEN er et uafhængigt Organ der ikke kan aflevere Adresser eller paa anden Maade stille sig ensidigt i en enkelt Aandsretnings Tjeneste. Tillige har vort Blad hidtil ikke mødt megen Forstaaelse fra Antroposofernes Side - men Konrad arbejder paa alle Maader for at faa bundet os ensidigt til den Aandsretning, og det vil jeg ikke være med til. Vi maa fremdeles have vort uafhængige og alsidige Organ.

De hjerteligste Hilsner fra
din altid hengivne Ven

Helmer

Artiklen som omtales i brevet "Samtale med Fanden" drejer sig om en lille artikel i Okkultisten i januar 1942 side 14 – 15 af Aksel Stender: "En Samtale med Fanden" er ret morsom og indeholder nogle sandheder i indpakket form, selv om de er mindre videnskabeligt korrekte som Fogedgaard selv skriver.

Lars Nibelvangs manuskript til "En gammel Spi-

tists Betragtninger" blev trykt i Okkultisten i marts 1942 under titlen "En gammel Spiritists Bekendelse".

Vi skal ogsaa i dette brev teks bemærke, at Fogedgaard direkte udtaler, at han mener at det er Gerner Larsson der står hindrende i vejen for en forbedring af forholdet mellem Martinus og Nibelvang.

9.21 Martinus frabeder sig at få tilsendt flere numre af tidsskriftet Okkultisten, februar 1942.

Den 3/2 1942 sender Martinus følgende brev til Helmer Fogedgaard, hvor han gør opmærksom på, at han ikke ønsker at få tilsendt flere numre af Okkultisten.

København F., den 3/2 1942

Kære Helmer Fogedgaard!

Jeg vil gerne hermed takke Dem for Deres kærlige Brev af 2/1 d. A. Det giver Udtryk for en Tillid til og Forstaaelse af mig og mit Arbejde, der har gjort mig meget glad.

Da jeg helst vil bevare dette Brevs venlige Indhold som Udtryk for Deres virkelige Opfattelse af min Mission, beder jeg Dem venligst undlade at sende os flere Numre af Deres Blad "Okkultisten".

Haaber De vil forstaa mig rigtig og sender Dem min kærligste Hilsen.

Martinus

Helmer Fogedgaard forstår ikke rigtigt grunden til at Martinus ikke ønskede at modtage bladet, som han i øvrigt modtager gratis. Helmer Fogedgaard skriver et brev til Martinus om sagen, hvor han som det ses af efterfølgende brev fra Martinus, ønsker at Martinus skal skrive nogle artikler ("være medarbejder") i Okkultisten. Martinus svarer med et brev af 5/3 1942.(det skal bemærkes, at den dato som Martinus angiver at Helmer Fogedgaards brev har, er forkert. Det kunne f. eks. være 1/3 i stedet for 10/3, men dette er reelt uden betydning)

Inden Helmer Fogedgaard modtager brev fra Mar-

tinus skriver han følgende brev til Lars Nibelvang hvor Fogedgaard fortæller hvad han føler ved Martinus afvisning af Okkultisten.

9.22 Helmer Fogedgaard undrer sig over Martinus holdning, fortæller Lars Nibelvang om situationen og skriver igen til Martinus, 1942.

RUDKØBING, D. 21/2 1942.

Kære Lasse!

Den er jo ikke saa rar, naar man har ca. 25 ubesvarede Breve liggende og tillige har travlt med Korrekturlæsning, men paa den anden Side kan jeg jo ikke andet end glæde mig over den store Korrespondance, som Blad-Arbejdet giver, fordi den er Udtryk for saa stor Interesse fra Læsernes Side. Men jeg har meget svært ved at naa, hvad jeg skal. Du skal dog have Svar nu, kære Ven, idet jeg takker dig for dit sidste Brev. Samtidig vil jeg lige sige, at din Annonce desværre kommer til at gaa ud i næste Nr., fordi jeg har faaet et Par betalte Annoncer, og der er ikke mere Plads. Men det er jo kun midlertidigt, at din Annonce udgaar.

Tak for din Artikel om Spiritismen. Den er virkelig fremragende i sin Form og er et glimrende Forsvar for Spiritismen. Jeg har dog tilladt mig at bibeholde din oprindelige Titel paa Artiklen, da den er langt den bedste, men samtidig bringer jeg nogle indledende redaktionelle Kommentarer, hvoraf fremgaar, at du ikke er bundet til nogen bestemt Aandsretning, saaledes at ingen skal tro, at du nu er blevet Spiritist. Samtidig faar jeg her en Lejlighed til at nævne - ligesom i Forbigaaende - at Martinus har takket dig for den forrige Afhandling. Denne mere diskrete Form er mere tiltalende end den, som Torkil ønskede. Men nu skal du høre noget, som sikkert vil gøre lidt Indtryk paa dig. Martinus har frabedt sig at modtage flere Numre af OKKULTISTEN, som jeg ellers gennem mere end 2 Aar gratis har sendt ham og Larsson, mens jeg selv har maattet betale for "Kosmos". Til Jul fik jeg en Hilsen med et Ungdomsbillede of Martinus, og det takkede jeg ham for i et pænt Nytaars-

brev. Saa skrev han forleden, at da han helst vilde beholde det Indtryk af mig, som Brevet bragte anmodede han mig om ikke mere at sende OKKULTISTEN. Det var jo en diskret maade at sige det paa, men alligevel følte jeg det som en Spand koldt Vand over Hovedet. Nu haaber jeg, at vi snart kan faa noget Foraar, saa du rigtig kan blive rask og virkelysten igen, kære Lasse. Det er muligt, at Samtaleformen i en Artikel ikke er den bedste, fordi den er ofte anvendt, men selv om du ikke er 100 % Tilhænger of Martinus Lære, er du alligevel den Medarbejder, der bedst behersker hans Analyser, og derfor vil jeg gerne have noget fra din Haand indenfor det Felt. Vi har jo ikke saa faa Martinus-Folk blandt Abonnementerne og maa jo ogsaa gøre noget for dem. Men iøvrigt er alt Stof fra dig jo velkomment - ogsaa Pro- og Kontra-Analyser over Martinus og Rosenkreuzernes Lære. Det vil sikkert interessere uhyre, men det skal helst være i en Form, saa man ikke ligefrem fornærmer nogen af disse Retningers Tilhængere. En Fremstilling af Menneskenes første Erfaringer efter Døden vil ogsaa være knippelgodt Stof, og det er et Emne som vi alle gerne vil vide noget mere om. I det hele taget skulde vi jo gerne rigtig have udnyttet dine omfattende okkulte Kundskaber, kære Ven.

Forleden Dag købte det nordjydske Landsbibliotek i Aalborg en af dine Bøger. Laanerne maa formodentlig have spurgt efter den. Jeg har endnu ikke set den anmeldt i "Bogens Verden". - Naar du nævner "Landboværnet", erindrer jeg ganske rigtigt, at du engang sendte mig en Artikel, du havde haft optaget deri, men jeg mener at have sendt den retur, da jeg helst ikke tager Stof, som allerede har været trykt her i Landet. Udklippet ligger i hvert Fald ikke blandt mine Redaktionspapirer, men jeg tør naturligvis ikke benægte, at det kan ligge i et of dine gamle Breve, og jeg skal gerne se efter, naar jeg engang faar Tid. - Efter hvad jeg hører, har Konrad i et Selskab af overvejende Antroposoffer udtalt en vis Utilfredshed med OKKULTISTEN, og han skriver ogsaa Gang paa Gang, at vi skal hæve Niveaue. Nu er jeg nok klar over, at der nærmest er det i Vejen, at jeg ikke vil gøre OKKULTISTEN til et antroposofisk Tidsskrift, men ønsker at beholde Alsidighe-

den og Uafhængigheden. Der kan jo ogsaa være delte Meninger om, hvorvidt Konrads Artikler gennemgaaende hæver eller sænker Bladets Niveau. Jeg synes, at Konrad og Torkil efterhaanden har faaet mere Maskepi med Antroposofferne, end det tiltaler mig, og det har berørt mig ilde, at min Redaktionssekretær bag min Ryg udleverer Adresser paa OKKULTISTENS Abonnenter til Rudolf Steiner Forbundet. Gennemgaaende tiltaler Antroposofien mig slet ikke - specielt ikke dens "Kristus-Impuls" - og der er ingen Fare for, at Torkil og Konrad nogensinde skal faa mig overtalt. Jeg vil være fri og søge Sandheden uden om al Personforgudelse. Derfor føler jeg mig særlig aandsbeslægtet med dig, kære Lasse, og det er ogsaa en stor Støtte for mig, at du er mere standhaftig end Konrad og Torkil, som jo ogsaa hører til mine nære Venner. Men aldrig har jeg følt mig nærmere knyttet til dig end netop nu!
Kærlig Hilsen fra din altid hengivne Ven
Helmer

Vi ser her i Fogedgaards brev, at han er meget skuffet over at Martinus ikke mere ønsker at læse Okkultisten.

København F., den 5/3 1942

Kære Helmer Fogedgaard

Tak for Deres Brev af 10/3. Naar jeg har bedt Dem undlade at sende Deres Blad "Okkultisten" hertil os, er det fordi, at dette Blads Ideal ikke synes at være i kontakt med den Aand og Indstilling til mit Arbejde, som De giver Udtryk for i Deres Breve til mig. Da "Kosmos" plus dets Indhold af "Livets Bog" fuldt ud dækker Udgivelsen af hvad jeg er i stand til at producere, kan jeg ikke paatage mig at være Medarbejder ved noget som helst andet Blad og følgelig heller ikke ved "Okkultisten". Men jeg takker for Venligheden.
I stadig Tillid til og Glæde over den Sympati, De saa uforbeholdent har ladet mit Arbejde blive til del i Deres Breve, og som jeg værd-

sætter som det sande Udtryk for Deres virkelige Selv, beder jeg dem hermed modtage min kærligste Hilsen.

Martinus

Den 26/3 1942 svarer Martinus på et brev fra Helmer Fogedgaard af 9/3 1942

L I V E T S B O G S B U R E A U
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
GLAHNS ALLE 33. KØBENHAVN F
TLF. GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

København F., den 26/3 1942.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Brev af 9. ds. At jeg, som nævnt i dette Brev, igennem min Bevægelse skulde være mig selv nok er saa fuldstændig rigtig. Er denne ikke netop udgørende den samlede Sum af de Væsener, for hvem mit Arbejde betyder Livet? Og er det ikke en Selvfølge, at det er disse Væsener, der maa være Kanalen for mit Arbejde ud til endnu flere Mennesker, for hvem det betyder Livet?

At jeg skulde gaa udenfor disse Væsener og beskæftige mig med Mennesker, der mere eller mindre er imod mig, kan kun være Tidsspilde, hvor meget jeg saa end forstaar disse andre, og hvor meget Sympati og Tolerance jeg end maatte føle for dem. At jeg skulde fortolke mine Analyser for Væsener, der er overordentlig lykkelige ved egne Meninger og Synspunkter, ja, maaske endog føler ligefrem Antipati mod et større eller mindre Omraade af mine Analyser, kan kun føre til Diskussion, der jo i Virkeligheden er det samme som et Skænderi's første Stadium, og vil saaledes ikke føre til Fred og Harmoni. Det er det samme som det, Kristus kalder at "fylde ny vin paa gamle Læderflasker", og fra hvilket han selv tog Afstand. Til Gengæld staar Vejen til mit Arbejde ganske aaben for

alle, der føler sig draget deraf, og navnlig for de, der har mistet deres egne Meningers og Synspunkters Bærekraft.

Med hensyn til Ferieophold i Kolonien har vi netop i disse Dage sendt en Blanket ud til Undertegning af Deltagerne. Angaaende Deres eget Ferieophold samme Sted kan det kun glæde mig, at det har saa megen Værdi for Dem. Det er mit inderligste Ønske, at de af deres Venner, som De medtager til Kolonien, alle har samme venlige Indstilling til mit Arbejde som De selv, kære Fogedgaard. Det er mig meget magtpaaliggende at bevare den indbyrdes venskabelige Sammensmeltning af Gæsterne i den gode Aand, der hidtil her præget Kolonien, hvilket jo vilde besværliggøres, hvis De medtager nogle af de Personer i deres Omgangskreds, der bærer Nag til mig. Og hermed beder jeg Dem modtage min kærligste Hilsen og haaber paa et glædeligt Gensyn.

Martinus

Tak for det tilsendte i dag, det glæder jeg mig til at læse.

Med de sidste brevvekslinger kunne det se ud som om Martinus har bevæget sig lidt bort fra den holdning som han så omhyggelig gav udtryk for i sit brev af 2. april 1939, da Helmer Fogedgaard anfægtede at der kom mennesker på kolonien som ikke var vegetarer.

Det kunne synes som om Martinus reagerer lidt forskelligt over for de mennesker, der ikke specielt er indstillet på kritikløst at følge ham i hans analyser og kosmologiske redegørelser. I brevet af 2. april 39 tænker han specielt på at gøre det godt for de fremmede mennesker han inviterer til at benytte Kosmos Feriekoloni i en periode, og som ikke har kendskab til hans kosmologi. Her har Martinus fortrinsvis tænkt på at de skulle få en fysisk behagelig oplevelse, men disse mennesker fik imidlertid også tilbud om at høre om Martinus kosmologi. Gerner Larsson fortalte i et brev gengivet i 6. afsnit, at han holdt foredrag for dem og at de var meget lydhøre.

I det sidste brev fra Martinus som jeg har gengivet,

nærer Martinus med sin lignelse om at ”fylde ny vin på gamle læderflasker” frygt for at skabe frustration og antipati hos mennesker, der ikke af eget initiativ har ønsket at stifte bekendtskab med Martinus kosmologi.

Hvis vi er opmærksomme omkring den mulige tvetydighed ser vi imidlertid, at Martinus i sit sidste brev specielt hentyder til to kategorier af mennesker, som han egentlig ikke ønsker som gæster i feriekolonien.

Det drejer sig for det første om mennesker som kommer med forudfattede meninger om at en anden kosmologisk forståelse end den Martinus har, er det absolut rigtige. Disse skal man for det første ikke forsøge at påvirke med belæring om Martinus kosmologi, da det let vil kunne give anledning til frustration hos disse mennesker og medføre uheldige og tidskrævende diskussioner. Det er dem han betegner som ”gamle læderflasker”, og som ved undervisningen i feriekolonien modtager ”ny vin”. Dette er i fuld overensstemmelse med hvad Martinus generelle holdning er, nemlig at man ikke må prøve at udøve åndelig vold på noget menneske. Det er kun de mennesker der kommer af egen fri vilje for at søge efter sandheden der skal satses på.

Den anden type som han helst vil være fri for, er de få der af forskellige årsager bærer nag til ham. Disse mennesker vil Martinus uden tvivl helst have samtaler med på ”tomands-hånd”.

Gennem sit valg af nære medarbejdere, har Martinus også tydelig vist, at det er unge mennesker, der endnu ikke har skaffet sig noget åndeligt ståsted, men er meget søgende han specielt har brug for. Det er dem der er ”de nye læderflasker”. Det gælder såvel Erik Gerner Larsson som Mogens Munch, Per Bruus-Jensen og flere. Det var jo også denne holdning, der fik Martinus til at fravælge Lars Nibelvang som sin nære medarbejder, medens han i øvrigt ikke på nogen måde tog afstand fra ham. Det var nok nærmere Nibelvangs lidt iltre temperament der kom til at lægge afstanden. Det var også Martinus betænkelighed ved at konfrontere mennesker, der havde en anden forudfattet opfattelse af kosmologien end den Martinus præsenterede, der fik Martinus til at bede Helmer Fogedgaard om ikke at omtale Martinus kosmologi specifikt i Okkultisten.

At Martinus ikke ønsker at modtage Okkultisten, selv om han får den gratis, må forstås på den måde,

at han for det første ikke ønsker, og heller ikke har brug for, at stifte bekendtskab med andre holdninger end dem han selv står for og får informationer om via sin kosmiske bevidsthed. For det andet ønsker han ikke at blive bekendt med negative indstillinger til sin kosmologi, da han ikke skal tilpasse den efter nogen form for opinionsdannelse. Langt mindre ønsker han at indgå i en debat om sandheden i sin kosmologi. Han ser en sådan debat som tidsspilde, da han er helt overbevist om at han gennem sin kosmiske bevidsthed videregiver sandheden om det kosmiske til mennesker. Han er derfor ikke rigtig åben for, at mennesker som specielt Helmer Fogedgaard har behov for at afprøve Martinus sandheder overfor andre åndsretninger. At Fogedgaard og Nibelvang har behov for dette er jo imidlertid ganske naturligt, idet de gennem livet har søgt sandheden, og nok er af den opfattelse at Martinus kosmologi er sandheden, men den må kunne bestå sin prøve overfor andre åndelige indstillinger, hvilket netop Okkultisten udsætter den for. Da disse to mennesker ikke har nogen som helst autoritetstro, er de nødt til at foretage denne afprøvning, selv om de jo, som det ses, begge to inderst inde er overbevist om sandheden i Martinus kosmologi.

For Martinus er diskussioner naturligvis tidsspilde, men man kan ikke med rette sige, at det er tidsspilde for det søgende menneske, der skal finde ud af at skelne mellem de ”forskellige tilbud der er på markedet” og derefter finde det rigtige. Man kan jo ikke forudsætte at det søgende menneske umiddelbart via sin intuition kan fornemme, at Martinus kosmologi er den rette. Det er jo netop en sådan indstilling Helmer Fogedgaard har, selv om han reelt ikke er i tvivl om at Martinus kosmologi for ham er det absolut rigtige.

Helmer Fogedgaard udgør altså for Martinus en form for en af ”de gamle læderflasker”, men nok ikke af den helt almindelige type. Det er derfor at Martinus svinger lidt imellem at gå ind for at Helmer Fogedgaard bliver hans medarbejder, og at sige at han ikke kan bruge ham.

Som vi skal se i de efterfølgende breve, svinger Martinus mellem disse to holdninger til Helmer Fogedgaard. Den ene holdning er, at Helmer Fogedgaard kan fungere som en ”discipel-medarbejder”, altså en brugbar ”gammel læderflaske som ikke plumrer vinen”. Den opfattelse får Martinus når han læser Helmer Fogedgaards kærligt formulerede breve, hvor Helmer Fogedgaard tilkendegiver sit ubetin-

get positive syn på Martinus kosmologi. Den anden holdning indtager Martinus når Helmer Fogedgaard alligevel stiller kritiske spørgsmål til forskellige sider af kosmologien, som Helmer Fogedgaard på en måde ønsker at Martinus skal forsvare.

Når Helmer Fogedgaard siger at han meget gerne vil være Martinus medarbejder, men på den betingelse at han stadig får lov til at komme med indvendinger mod visse emner melder Martinus fra. Med dette indtryk af Helmer, afviser Martinus Helmer Fogedgaard som medarbejder, idet Martinus ser Helmer Fogedgaard som et kritisk menneske, på en sådan måde, at ”den nye vin vil blive plumret på den gamle læderflaske”.

Det er på en måde det samme som Martinus så i Nibelvang, og derfor valgte Gerner Larsson som medarbejder. Martinus brugte trods alt Nibelvang til at spille sine første bolde op imod, fordi han på dette tidlige tidspunkt havde brug for at træne sine evner til at formidle sin kosmologi, så han på den bedste måde kunne fremstille denne. På dette tidspunkt var netop en modspiller det rigtige for Martinus, og ikke et ”ubeskrevet blad”. Dette er ikke nogen skævhed, men forskellige behov på to forskellige af Martinus udviklingsstadier. Det er jo indlysende at Martinus ikke kunne være fuldt sikker på de kræfter han havde fået stillet til rådighed, før han ligesom havde afprøvet sine vingers bæredygtighed ved at spille bold med sin viden imod Nibelvangs mur, men så snart Martinus havde opnået denne sikkerhed, og det varede ikke ret længe, vidste han at vingerne kunne bære, og havde derefter ikke mere brug for diskussioner. Det er således denne afprøvende indstilling han fortsat møder hos Fogedgaard og Nibelvang. En tilstand som Martinus på dette tidspunkt for længst har passeret.

Rudkøbing, d. 18, April 1942.

Kære Lasse

Tak for din lille Hilsen forleden Dag, som glædede mig. Det glæder mig ogsaa, at det gaar bedre med dit Helbred. Nu har vi jo Solskin hver Dag, og det gaar for Alvor mod den dejlige Sommertid. Jeg haaber, at det ogsaa vil blive til stor Gavn for din Skribentvirksomhed.

Kære Ven - for min Skyld skal du i hvert Fald ikke føle Sorg over, at det gaar lidt langsomt

med Salget of din Bog. Det ærgrer mig naturligtvis, at Folk ikke i højere Grad interesserer sig for den værdifulde Afhandling, men Pengene, jeg har sat i den, er afskrevet, og du maa ikke tro, at jeg gaar rundt og skumler af den Grund. Jeg betragter det hele som værende ude af Verden, og kommer der alligevel lidt Penge ind efterhaanden, vil de saaledes blive betragtet som en glædelig Overraskelse. Og naar du oven i Købet stiller i Udsigt at kunne sende 100 Kr. inden saa længe, er jeg vældig godt tilfreds. Selv har jeg kun solgt 10 Bøger, og deraf er Halvdelen gaaet til Vide-reforhandling, saa her kommer jo kun 2 Kr. hjem pr. Eksemplar.

Konrad hører jeg ikke meget fra mere. Det er ligesom vi glider lidt fra hinanden, fordi vi er saa forskellige i vort Livssyn. Antroposofien er slet ikke noget for mig. Og Torkil har jeg lidt Bataljer med, fordi han vil skrive for skrapt i Bladet, og jeg vil helst holde en pæn Tone. - Men ellers gaar det stadig vældig godt i den rigtige Retning med OKKULTISTEN. Foraarstiden er meget travl for mig, idet vi har Sæson paa Kontoret, og hjemme om Aftenen har jeg saa Redaktionen af OKKULTISTEN og den store Korrespondance, der følger med. Det er Grunden til, at du ikke har hørt fra mig i den senere Tid. Jeg tænker ellers tit paa dig, kære Lasse, og føler mig specielt aandsbeslægtet med dig. Derfor er dit Venskab mig ogsaa saa kært.

Din altid hengivne Ven

Helmer

Vi ser I dette brev at Fogedgaard fra starten var klar over at "Guddomsbegrebets Udvikling" ikke ville kunne bære sig selv økonomisk, og vi ser at Fogedgaard opfatter sin investering i bogen som en gave til Nibelvang.

Vi ser ogsaa at det nu begynder at give problemer at have Torkil C. Johnsen som medarbejder ved Okkultisten.

Rudkøbing d. 24. Juni 1942.

Min kære Lasse!

Nu nærmer Tiden sig, hvor jeg skal paa Ferie, og jeg vil have skrevet til dig forinden. Jeg er i Kosmos Kolonien fra 5. - 12. Juli. Hjertelig Tak for dit sidste Brev og vedlagte Opsats i Anledning of Fru Lunds Artikel.

Der er jo sikkert en hel Del om, hvad du siger, kære Ven, selv om Kristus ikke var saa stor, som Præsterne vil gøre ham til. Dit Indlæg kom imidlertid for sent, idet Redaktionen slutter den 15., og jeg har jo i Forvejen din anden Artikel i Juli-Nummeret. Svaret til Fru Lund kommer derfor til at vente til August, og det er jo ogsaa nødvendigt at indhente en Kommentar fra Fru Lund, naar man skal være korrekt. Da her er Tale om Polemik, som Redaktionen ikke har noget med at gøre, mener jeg, at det hører hjemme i Rubrikken "Hvad Læserne mener". "Arbejdsmarken" er jo mere beregnet paa korte aktuelle Kommentarer til Dagliglivet i okkult Belysning, og dette Stof fremkommer paa redaktionelt Initiativ.

Det glæder mig, at du synes om min Artikel i Juni-Nr. om Aand og Materie. Torkil skriver, at den var "svag" og uden noget Nyt. Det ærgrer ham maaske, at den ikke er skrevet ud fra et antroposofisk Synspunkt. Den, der har studeret Martinus Analyser og ved, at X-1 er identisk med X-3, finder maaske ikke noget nyt i min Artikel, men de mange, som ikke kender denne i Virkeligheden chokerende Analyse, kan vistnok finde adskilligt nyt i Artiklen. Jeg skriver jo heller ikke for at brillere overfor de faa overintellektuelle. Derimod føler jeg visse pædagogiske Forpligtelser overfor den jævne Læser, som paa letfattelig Maade skal have de store okkulte Love klarlagt. Det er her, OKKULTISTEN efter min Mening har sin særlige Mission. Jeg har da ogsaa oplevet nogle Gange, at Læserne har fortalt mig, at de forstaar Martinus Analyser meget bedre, efter at de har set dem behandlet i OKKULTISTEN. Saadan noget er virkelig morsomt.

Du kender vel ikke en Fru E. Sonne Bergstein i Valby? Hun har skrevet en okkult Roman,

hun gerne vil have ud paa OKKULTISTENS Forlag, men af forskellige Grunde er jeg jo lidt forsigtig. Hun er imidlertid interesseret i at sende mig Manuskriptet til Gennemlæsning. Efter hvad hun selv mener, har hun gode okkulte Kundskaber, og der er heller ikke endnu fremkommet noget, som tyder i modsat Retning.

Jeg har lige faaet anskaffet et Ex-Libris til min Bogsamling, og som du ser, har det okkult Symbolik. Men jeg lever og aander jo ogsaa for Okkultisme, og der er jo Tradition for, at disse Bogejernmærker skal symbolisere noget personligt ved Ejeren.

I Hast mine kærligste Hilsner fra
din meget hengivne Ven Helmer

Den artikel som Helmer Fogedgaard antyder at have modtaget fra Nibelvang, og som omhandler Kristus, blev trykt i Okkultisten i august 1942 med titlen: ”Kunde Jesus blive vred”.

Den artikel som kom i juli-nummeret er Lars Nibelvang: ”Mediumisme kontra Genialitet”

9.22 Nogle breve fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard fra 1942. Brevene viser den indstilling som er begrundelsen for Lars Nibelvangs kritik af Martinus og Erik Gerner Larsson, fremført i artiklen ”Ord der bør siges”.

De efterfølgende tre breve fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard skal ses i sammenhæng. De udgør det der får Lars Nibelvang til at skrive sin artikel i Okkultisten i marts 1944 side 49: ”Ord der bør siges”, hvori Lars Nibelvang går hårdt i rette med Martinus og Erik Gerner Larsson for deres forsøg på at presse Helmer Fogedgaard til at opgive udgivelsen af tidsskriftet Okkultisten.

I denne artikel siger Nibelvang at:

”Martinus og hans evigt smilende, næsten kosmiske Generalsekretær har vovet sig så langt ud i Hængedyndet, at de har kastet en mental Medekrog ud til Herr Fogedgaard – med en lille Forfængelighedens Orm som

9.18 - Det er dette exlibris som Helmer Fogedgaard omtaler i brevet til Lars Nibelvang.

Helmer Fogedgaard var specielt glad for dette exlibris fordi han følte at det repræsenterede, og havde for ham, en høj symbolværdi.

Helmer Fogedgaard havde mange personlige exlibris, og var samler af exlibris fra hele verden. - e

Madding. Man tilbød ham nemlig – ifølge samme Kilde – en plads som kvalificeret Medarbejder blandt ”Sagens Venner”. Men vel at mærke – ja der er unægtelig en del at mærke! – paa den Betingelse, at han skulle lade det Blad gaa ind, der havde bragt Trøst, Glæde og Oplysning til saa mange af de smaa ”jordmenneskelige Han- og Hunindivider”.

Vi skal i det følgende prøve, om vi kan skelne mellem hvad Martinus og hvad Erik Gerner Larsson har givet anledning til, og som har givet anledning til Lars Nibelvangs kritiske artikel.

Brev af 17 – 8 – 1942 fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard.

LIVETS BOGS BUREAU
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEKOLONI
 KORRESPONDANCEAFDELINGEN
 GLAHNS ALLE 33 . KØBENHAVN F
 TLF. GOTHAAB 9280
 POSTGIRO 29580

København F., den p. t. . Klint d. 17 - 8 - 42.

Kære Helmer Fogedgaard!

Hjertelig Tak for Deres Brev af 16. Juli, som jeg for længst burde have besvaret, men De ved jo selv lidt om, hvor meget jeg har om Ørene her, og tilgiver mig nok Forsinkelsen. Jeg ser at De har været glad for Turen herover og for vor lille Samtale hvis Indhold De i øvrigt fik bekræftet hos Martinus. Jeg forstår ogsaa Deres Glæde over den Mulighed De nu har for med Tiden helt at kunne tilslutte Dem dette Arbejde. Paa den anden Side forstår jeg ikke helt at De nærer Frygt for at gøre Deres Forældre Sorg med dette Skridt. Vi ved jo intet om hvornaar Sagen kræver Deres Arbejdskraft og naar den endelig gør det, tror De saa ikke, der findes en Mulighed for at De fortsat kan forblive i Deres Firma? Er Deres Stilling ikke der saa overordnet, at De kan tillade Dem senere at lade Dem aflaste af et direkte Kontormenneske. Selv regner jeg jo med at Kummunikationsmidlerne efterhaanden bliver saa fuldkomne at det snart sagt er ligegyldigt hvor man bor i et saa lille Land som vort. Desuden ved De, at denne Sag jo netop vokser stærkest paa de Pladser hvor en i Forvejen agtet Mand tager Sagen i sin Haand og giver sig til at arbejde med den. Tag for Eks. Odense, hvor Fuldmægtig Gaarde har præsteret et vældigt Arbejde. Indtil Sagen har taget et langt større Opsving end Tilfældet er i dag, er det Martinus Plan at dens Arbejde hovedsagelig skal udføres af Mænd, der i Forvejen har vist, at de kan magte Tilværelsen, altsaa Mænd, der ved egen Dygtighed har arbejdet sig frem til agtede og ledende Poster. De er en saadan Mand kære

Ven. Naar De vil tænke hele dette Problem klart igennem vil De sikkert kunde se, at De i højeste Grad gavner Sagen ved arbejde paa at koordinere Deres nuværende Arbejde med det Arbejde De kan gøre indenfor Martinus Sag. At sidstnævnte Arbejde saa paa et givet Tidspunkt maaske kræver Dem helt, nuvel, saa ved jeg, at Forsynet ogsaa vil gøre Dem Springet let ogsaa uden at det vil forvolde nogen af Deres Nærmeste Sorg!

Med Hensyn til ”Okkultisten” ved jeg ikke hvorledes De vil gribe Sagen an, kun skal det jo heller ikke ske over Hals og Hoved. Maaske omgaas De med Planer om at lade andre fortsætte med det, men husk i saa Tilfælde paa, at De løber den Risiko at det en Dag falder Dem selv i Ryggen. Det behøver ikke at blive Tilfældet, men, Muligheden er tilstede. Ogsaa jeg er glad for Deres Venskab Helmer Fogedgaard, men jeg tror ogsaa De forstår mig, naar jeg siger, at jeg, paa den Plads jeg staar, maa stille ret store Krav til de Mennesker, jeg giver min Fortrolighed. Derfor forholdt jeg mig afventende et Par Aar overfor Dem, jeg maatte jo se hvor langt fra eller hvor nær, De stod Martinus Arbejde. Naar jeg talte til Dem den Aften, var det fordi jeg følte, at det var min Pligt at gaa direkte til Dem. De har medfødte Evner for at kunde hjælpe Martinus, men vær klar over, at medens alt andet Arbejde i Verden kan forceres, saa vil Martinus Arbejde kun lide under det. Det vokser organisk og selvom denne Vækst om nogle Aar sikkert tager stærkt til, saa er det vor Opgave i dybeste Stilhed at modnes til det, vi saa bliver stillet overfor. Derfor maa De ikke beklage Dem over at være paa Langeland, det har sin store Betydning. Koncentrer Dem i al Stilhed om Martinus Analyser og prøv paa at genopbygge Studiekredsarbejdet derovre saa snart De er fri af Deres Blad. Som Munch og jeg har maattet tjene syv Aar for Rakel, er det nu Deres Tur. Og husk saa paa, at skulle der komme Modgangsdage, nuvel, saa har De i Martinus kærlige Venskab for Dem et større Rygværn end de fleste, dette Rygværn har hjulpet os i tunge Dage og jeg ved, det vil hjælpe Dem. Hvor meget et Menneskes Liv faar Succes afhænger af hvor helt det formaar at tjene de Idealer, det føler som sande. Væn

Dem til, som vi andre har gjort det, at komme til Martinus naar vigtige Beslutninger skal træffes, saa er Deres Skæbne i de allerbedste Hænder.

Nu glæder jeg mig til atter at høre fra Dem, jeg havde haabet paa et lille Brev den 11 ds., men ogsaa De har vel meget travlt. Ellers alt vel her og tag saa til Slut mange kærlige Hilsener fra os alle!
Deres hengivne.

Erik Gerner Larsson

Brev af 3/9 1942 fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
GLAHNS ALLÉ 33. KØBENHAVN F
TLF. GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

København F., den 3 - 9 - 42.

Fortroligt.

G1.Kongevej 156.3.

Kære Helmer Fogedgaard!

Hjertelig Tak for Deres sidste kærlige og fortrolige Brev, som jeg var meget glad for at modtage. Det bekræftede for mig Deres Karkers Kvalitet og viste mig Omridset af den Medarbejder vi herovre en Dag vil have den Glæde at se midt iblandt os.

Ogsaa Tak for Bladet (Okkultisten) De sendte mig. De skriver godt kære Ven og skal jeg overhovedet indvende noget imod det tilsendte, bliver det Johnsens Skrivemaade som altid udløser et skrækkeligt Ubehag inde i mig. Den Mand har en glimrende Intelligens, men han er, synes det mig, i Forholdet til de aandelige Verdeners kærlige Tilstand, alt for maskulint præget. Misforstaa mig ikke, jeg ser ikke ned paa det ”mandige”, men jeg

kræver det forbundet med et Hjertelag af høj Rang. Uden det havner det næsten altid i en vis Form for Flabethed, der virker afskrækkende. Naa, men jeg skal jo ikke leve den Mands Liv, kun tror jeg ikke at Samarbejdet med ham, har gavnet Dem, i hvert Tilfælde kan jeg ikke tænke mig Dem og ham forbundet med synderligt stærke Baand, Lad os imidlertid forlade Nutiden og lige rette et Blik imod Fremtiden, da det trods alt er den, der optager os begge mest. Jeg er netop i færd med at lægge sidste Haand paa Planerne for en Udvidelse af Korrespondanceafdelingen, den Afdeling, hvis Vækst i sig selv danner Forudsætningen for Deres egen Tilknytning herover til. Jeg har i al Stilhed gennemgaaet Sagens forskellige Afdelinger og er nu ganske klar over, at medens det ikke kan nytte at søge noget Fremstød for Kosmos saa længe Livets Bog udkommer i Bladet, vi maa her være inderlig taknemmelig mod Forsynet for, at Bladet netop har saa mange Abonnenter, at det kan betale sig selv og derfor ikke forvolder os Kvaler, saa har vi i Virkeligheden kun Korrespondancefeltet at tage fat paa. Dette er mig saa meget desto mere kært som jeg selv, udover mine Evner som Lærer, praktisk talt kun har Interesse for Korrespondance. Jeg føler, at der rundt omkring i dette Land sidder et Utal Mennesker, der vilde være lykkelig for et Brev. I det Aar Korrespondanceafdelingen har bestaaet, har den været til stor Glæde for dens Deltagere. Den naede i Aarets Løb op paa ca 300 Deltagere, et Antal, jeg slet ikke havde regnet med. Men dette Antal mener jeg, kan mere end fordobles, hvis vi gør et Arbejde for det, og her er det jeg søger Deres Bistand. Jeg mener at De ligger inde med Viden om de forskellige idealistiske Bevægelses Blade, disse Blades Udbredelse og deres Annoncetakst. Vil De ikke gøre mig den Tjeneste at meddele mig de Oplysninger De sidder inde med, helst ret omgaaende?

Selve det ”Brev” vi udsender bliver nu omredigeret saaledes, at hver Nr. kommer til at indeholde: 1 Brevside (det personlige Brev) 3 Foredragssider (Martinus Referat) 2 Sider Populær Gennemgang, hver Gang indrettet saaledes at disse 2 Sider udgør en lille sluttet Afhandling, 1 Citatside, hvilket i denne For-

bindelse vil sige en Side hvor vi hver Gang kan citere noget fra fremmede Værker som er i Samklang med Martinus Idemateriale og sluttelig 1 Side med Esperanto. Denne Side bliver ligeledes omredigeret saaledes, at den hver Gang kommer til at indeholde baade et Stykke for Nybegyndere og et for Viderekomne. Brevet bliver saaledes på 8 Sider, det højeste vi kan sende indenfor Portogrænsen. Stammen i Brevet er saaledes fortsat Referaterne af Martinus Foredrag. Men da jeg ved at Fortsatte Rubrikker faktisk altid keder, det gør de ihvert Fald mig, og i den Slags Ting bør man vist altid slutte udfra sig selv, søger jeg i det nye Brev at komme denne Uting til livs.

Da jeg imidlertid klart ser, at vi i denne Afdeling har Mulighed for det Fremstød vi faktisk ikke kan foretage paa andre Omraader, har jeg besluttet mig til at prøve en Kraftanstrengelse her. Var jeg velhavende vidste jeg nok, hvordan jeg vilde bære mig ad, men nu maa vi prøve i al Stilhed at gøre hvad vi kan, og der mener jeg, at De kan være med. Kunde De ikke gennemgaa Deres Kartotek og opgive mig de Adresser, som De mener vilde have Interesse af at faa tilsendt et Prøvebrev? Og kunde De ikke være mig behjælpelig med at faa undersøgt hvad en mindre Annoncekampagne vilde koste? Men altsammen i et vist Tempo, da jeg mener at det hele skal iscenesættes ret snart.

Som De ser agter jeg ikke at ligge paa den lade Side. Jeg ved at Deres direkte Tilknytning herover til, staar og falder med, at her er nok at gøre. Vi maa skabe vor egen Travlhed og som Sagerne i Øjeblikket staar, har vi faktisk hele Grundlaget i Orden for en større Tilslutning til Martinus Arbejde. Selv er jeg jo nu stærkt optaget af Tilrettelægningsen af Vinterforedragene. De bliver jo sværere og sværere for hvert Aar og kræver overordentlig meget af min Tid. Jeg har derfor i al Stilhed foretaget en meget radikal Ændring af min private Tilværelse, Idet min Kone og jeg i kærligste Forstaaelse har opløst vort Ægteskab. Jeg har derved, ja for dens Sags Skyld har vi begge, faaet opfyldt et længe næret Ønske om at faa hver sit lille Hjem. Thora bliver

boende i Glahns Alle hvor hun saa har faaet et Værelse mere, hvad hun har meget Brug for, idet hendes Afdeling jo ogsaa stadigt vokser, og jeg selv har faaet en meget smuk, moderne lille Lejlighed paa G1.Kongevej, lige ved Frb.Have. Jeg har derved faaet den Uafhængighed tilbage, som jeg føler er Forudsætningen for mit eget Arbejdes Vækst, og da vi begge fremdeles er akkurat de samme gode Venner som før, er det skete saaledes kun til Gavn for den Sag vi begge tjener med hele vort Hjerte. At jeg naturligvis endnu engang skal igennem en Sladderbølge, er jeg forberedt paa, men det hører sig nu engang til. Jeg beder Dem blot tage Oplysningen ad notam og smile naar De første Gang hører det berømte: "Nu skal De ellers bare høre!!"

- Disse vare altsaa Ordene kære Ven. Nu venter jeg saa Brev fra Dem inden længe. Skulde De sidde inde med Forslag angaaende Korrespondanceafdelingen, saa sig frit frem, det er jo ikke usandsynligt at det bliver Dem selv, der i Fremtiden skal afløse mig, saa det er maaske ingen Skade til at De ogsaa gennemgaa det hele med Dem selv. Med Hensyn til Deres eget Blad mener jeg i al Beskedenhed, at De klart kan henholde Dem til, at da det har været umuligt at faa bragt Balance i Tingene, rent Økonomisk set, har De der den bedste Undskyldning for at likvidere. Det er muligt at nogle faa vil rase imod Dem, men det bliver i saa Tilfælde ikke nogen De alligevel er tjent med at have til Venner. Jeg mener at De selv er bedst tjent med at faa en klar Linje i Deres Liv. Personligt har jeg aldrig opfattet mig selv som noget særligt, jeg ved blot, at den direkte Tilknytning til Martinus Idemateriale, gav mit Sind den Tryghed, som jeg ikke kunne leve foruden, og jeg føler, at naar man ikke i sig selv er noget ekstra fremragende, faar ens Liv større Indhold ved at være en stor Aands trofaste Tjener, fremfor at søge at tjene flere. Jeg maatte i sin Tid igennem mange mørke Dage for min Beslutnings Skyld, og maa det af og til endnu, men min Vej er klar, det skulde De ogsaa gøre Deres!
Med kærlig Hilsen!

Deres hengivne
Erik G. Larsson

Brev af 11/9 1942 fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard.

L I V E T S B O G S B U R E A U
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEKOLONI
 KORRESPONDANCEAFDELINGEN
 GLAHNS ALLE 33. KØBENHAVN F
 TLF GOTHAAB 9280
 POSTGIRO 29580

København F., den 11 - 9 - 42.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres lange Brev af 7 ds. Det glæder mig at De vil være mig behjælpelig med Hensyn til Korrespondanceafdelingen. Hvis De vil foretage den i Deres Brev nævnte Afskrivning af Deres Kartotek og selv fjerne de absolut uimodtagelige, er det vist den bedste Hjælp denne Afdeling i Øjeblikket kan få. I hvert Tilfælde skal det blive spændende både for Dem og for mig selv, hvad der kommer ud af det. Med Hensyn til Annoncering tror jeg, at jeg foreløbig vil prøve de to Esperantoblade. Forsøget her, kan jo ikke blive saa dyrt og det vil interessere mig at se om en Annonce der, har nogen Virkning.

Kære Ven, De ved at jeg sætter Ærlighed højest blandt Mænd og at jeg hele Tiden overfor Dem har bestræbt mig paa at vi begge skal se alting ganske klart i Øjnene. Derfor var jeg tilbageholdende overfor Dem den lange Tid, endskønt jeg meget ofte havde Lyst til, rent kammeratligt at skrive til Dem og sige Dem min Hjertens Mening. Nu Deres sidste Brev. Jeg har læst det flere Gange og for hver Gang er det ligesom mit Humør umærkeligt er sunket lidt. De skriver godt, det ved De sikkert ogsaa godt selv. Men jeg er jo, igennem mine mange Breve fra forskelligartede Mennesker, blevet mere vant til at lytte til Stemmen bag Ordene, end til Ordene selv. Og bag Deres Ord sporer jeg en meget stor Utaalmodighed som gør mig lidt vemodig. Naar jeg for Alvor har koncentreret mig om Dem og Deres Bevidsthed, har jeg ofte følt, at Deres Sjæl er beruset af de aandelige Verdeners Storslaethed, deres Lovmæssighed og ubegrænsede, skønne Detaljerigdom. Men jeg har samtidigt

følt, at De ligesom ikke kender disse Verdeners Stilhed, disse Verdeners Aand. De aner denne Aand, meget stærkt endda, men det er som om De kun har oplevet den intellektuelt. De skriver for Eks. til mig, at De har hørt at Mennesker indenfor Martinus "Inderkreds", et Ord eller et Begreb, som har forskaffet mig mange Lidelser, skulde have udtalt sig fordømmende om Dem. Det er ogsaa paa sin Vis sandt. Paa sin Vis, idet disse Mennesker meget nøgternt har set, at De nok saa Martinus og ogsaa lærte at leve Deres Liv af ham, ja først igennem ham opnaaede at lære Dem selv at kende, og saa var uden Evne til at række ham Haand, helt og fuldt. Der findes i denne Sag Mænd som uden at blinke i Aarevis har hjulpet Martinus med langt større Del af Deres Indtægt end de næsten har kunnet magte, uden saa meget som blot at forlange Tak derfor. Disse Mænd har Hjem og Børn som helt er indforstaaet med dette Afsavn. Hvorledes tror De at vor store Feriekoloni kunde blive til, om ikke nogen vilde ofre sig med mere end en given Sum? De fortæller mig at Okkultisten har kostet Dem ca 2500 Kr, om Aaret. Kære Helmer, det har jeg vidst hele Tiden og det er jo netop det, der skilte Dem fra os. Tag for Eks. Munch, ved De hvad han har givet Afkald paa i disse Aar? Ved De hvor stor en Eksamen han fik og hvor meget han idag kunde have haft til sig selv? Aner De hvor ofte han, saavel som jeg selv, har været ude i dybe Kriser med Tvivl om, hvorvidt vi skulde opgive det vi nu havde for og vælge os rent forretningsmæssige Stillinger og derigennem sikre at Martinus fik Fred og Midler til at fuldbyrde Skabelsen af Livets Bog, uden Økonomiske Spekulationer? Sagens bedste Mænd har ikke næret Uvilje mod Dem personligt, men mod den maade De mødte disse Ting. Tænk for Eks. engang paa om De selv havde været med i Skabelsen af Kolonien, jeg ved jo ganske vist, at De har været med, men jeg tænker her paa, om De havde været med paa samme Vis som Sagens Øvrige Mænd. Hvad kunne De ikke da have udrettet. De har ingen Ægtefælle, der koster Dem Deres Økonomiske Kraft, prøv engang i Stilhed at tænke alt dette igennem og De vil sikkert kunne se, at De ved Deres Ankomst til Kolonien vilde være blevet modtaget med

aabne Arme af enhver og ligeledes af alle være agtet som en af denne Sags mest trofaste Støtter. Maaske synes De at jeg er haard, nej kære Helmer, det er jeg ikke. Jeg ved at De i Deres Aarer har denne Sags Blod, at De af hele Deres Hjerte Ønsker at være med til at fuldbyrde denne Sags Skabelse og at De aldrig mere vil faa Fred med Dem selv, om De ikke slutter op i Rækken af de Mænd og Kvinder paa hvis Skuldre denne Sag hviler.

Men ingen Sag hjælpes frem ved Kompromiser. Set fra Martinus Synspunkt er Sagen ganske klar. Hvis De Ønsker helt og fuldt at være med i denne Sag, maa De ogsaa indstille Dem paa at følge hans Ønsker. Husk, De er endnu helt og fuldt fri. At Okkultisten skal ophøre med at udkomme er givet. At Bladet ikke maa gaa over til andre, er lige saa givet. Ti Gange hellere maa De selv fortsætte og dog overfor denne Sag garantere Bladets Aand, end at Mennesker, ringere end Dem selv, skal have det som Legetøj. Og Afviklingen. Har De ikke her en enestaaende Chance til at gøre rent Bord. Hvorfor ikke anvende det sidste Nummer til ganske klart at give Udtryk for hvad De i Deres Søgen efter Sandheden har fundet. Hvad der giver Deres Liv Mening og Indhold. Ingen Mand er blevet ringere ved at bytte en mindre Mening med en større og sige det aabent. De ved lige saa godt som jeg, at alle de smaa aandelige Bevægelser nu har faaet en Sluttermin, om denne kommer hurtigt eller sent, er i denne Forbindelse ligegyldig, for Dem og mig er det afgørende, at vi har set disse Bevægelseres Mening og Hensigt, at vi har set deres Begrænsning og derfor kan fri os selv for Energispild. Afvikler De aabent og klart Okkultisten kan De med langt større Kraft genoptage Studiekredsarbejdet paa Langeland med det samme. Faar De Sukces ved det, nuvel, saa skal Forsynet nok bane Vej for Deres Energi, endnu har kun de Kræfter, som ikke er helt rene, faaet Lov til at ligge brak i denne Sag. De synes at et Karantæneaar er for haardt. Kære Ven, syv Aar for Rachel var ikke for høj en Pris. En utaalmodig Mand i Martinus Arbejde vil Ødelægge mere end hundrede taalmodige bygger op. Gør endnu engang Deres Stilling op og De vil sikkert se, at De ikke er ringe

stillet. Martinus Arbejde stiller ikke Krav om, at De brutalt skal rive Familjebaand i Stykker. Hans Arbejde er først og fremmest Evolution. De og jeg skal ikke ”naa noget” med vort Liv, vi skal blot træne os selv i at være ydmyge, taalmodige og kærlige saa kommer alt det andet, det er de aandelige Verdeners Aand. Tænk paa Martinus selv. Ved De at han, da han havde oplevet den store Fødsel, maatte tilbage til ”Enigheden” og arbejde som almindelig Arbejder. At han dødtræt kom hjem om Aftenen med ophovnede Hænder og alligevel aldrig bebrejdede Forsynet noget som helst. De sidder i en godt lønnet og fredelig Stilling paa Langeland og knytter Hænderne og synes, at Deres Liv er til ingen Nytte. Jeg tror at De gerne for Landet rundt og ”vakte” de Slumrende, men jeg ved ogsaa, at disse Mennesker vilde falde i Søvn igen.

Kære Ven, vidste jeg ikke, at der i Dybet af Deres Sjæl var de Egenskaber denne Sag bygger paa, vilde jeg aldrig have søgt Kontakt med Dem, men jeg føler, hver gang jeg tænker paa Dem, at De Ønsker at blive vejledt, at blive hjulpet frem i det Lys som bærer mit eget Liv, derfor taler jeg til Dem, som jeg gør. De skal først og fremmest finde Dem selv. Bliv færdig med det Blad, og gør det modigt. Se ikke i dets Medvind noget mærkeligt, der er født større Foretagende i Verden end Deres, for at give en enkelt Mand Viden. Livet omkring taler jo i dette Tilfælde et larmende Sprog. Nej, De har været en Ener som, uden tilstrækkelig Vejledning, gled ind i et Sidespor. Jeg vil gerne hjælpe Dem, men jeg er ude af Stand dertil om ikke De selv ser, at den Vej, vi angiver Dem, er rigtig.

Denne Sags Kendemærke er vor Lydhørhed over Martinus Ønsker. Vi er Disciple, ikke Mestre. At vi maaske hellere vilde gøre andre Ting end de, vi bliver sat til, vidner jo blot om, at det er os, og ikke Sagen, der er noget i Vejen med, vi er Tjenere og jeg kan sige Dem, at vi alle herovre er lykkelige ved at være det!

Maaske faar dette Brev Dem til at fælde en Taare. Det gør intet kære Ven, vi maa alle opleve Mødet med os selv. Jeg sad her i Aftes og lyttede til Trampet af Hundreder af unge

Mænd paa Vej ud til Fest i K.B.Hallen. Gaden var et dirrende Uro af Tyndeenergi og jeg ventede hvert Øjeblik at høre Skuddene knalde. Men vi lever Gudskelov i et Land med de høje Energier i Overvægt. Et Land som sejrer ved at det kan vente, vente! Jeg ved at kun den, der kan det, er moden til at sejre. Magt kommer først, naar Magt ikke Ønskes. Tag aldrig Martinus første Medarbejder til Model. Han kunde idag være ombølget af Kærlighed hvis han havde haft Taalmodighed. Nu lever han i Nagets bitre Verden, til Glæde for hvem? Om jeg kunde det, vilde jeg brænde det ind i hver higende Sjæl! Øv dig i Taalmodighed og Gud vil anvende dig mere end du drømmer om. De er ulykkelig over Deres Energi, De vil saa meget, tæm denne Energi, det vil koste megen Kraft! Lad den blive Deres ydmyge Tjener i Stedet for Herre. Naar jeg før skrev at Begrebet ”Inderkreds” havde voldt mig megen Sorg, saa er det fordi dette Begreb hviler paa en Illusion. Der er ingen Inderkreds. Vort Liv er helt aabent, blottet for enhver. Martinus er 100 % ensom, men lykkelig ensom. Vi andre er det ogsaa, blot ikke altid lykkelige! Men vi har set Vejen og vi gaar den, hvad man så end vil mene derom.

Lad os nu i Fællesskab prøve at faa Korrespondanceafdelingen til at vokse. Men har mit Brev berøvet Dem Lysten til en direkte Tilslutning til os, jeg mener, vælger De at fortsætte som Redaktør og finder større Lykke i det, saa vid, at De naturligvis ikke skal sende mig disse Adresser, vi er fri Mænd og jeg er ikke mindre loyal end De. Jeg har nu givet Dem min fulde Fortrolighed og jeg har følt mig forpligtet til at skrive dette Brev. For mig er disse Ting de alvorligste der findes og min Indstilling til dem er ganske klar. Jeg ved, at De kan blive knyttet til dette Arbejde, at De har Evnerne dertil, men ogsaa, at De maa have den Taalmodighed Martinus kræver. Om det varer et eller flere Aar, bør være underordnet. Jeg har før skrevet til Dem, at jeg intet bestemmer, alle Beslutninger træffes af ham, selvom det maaske ikke altid ser saaledes ud. Det er en Lov her, og den er urokkelig.

Og saa vil jeg til Slut koncentrere alle mine

Tanker om dette ene: at De maa forstaa dette Brev rigtigt!

Med kærlig Hilsen:
Deres hengivne
Erik Gerner Larsson

P.S. Hvis jeg skal have de omtalte Adresser, da maa det helst være ret omgaaende. D.S.

I brevet fra Gerner Larsson skrevet i Klint og dateret 17/8 1942 refererer Gerner Larsson til en samtale han har haft med Helmer Fogedgaard på feriekolonien. Helmer Fogedgaard var dette år på feriekolonien fra 5/7 til 12/7 begge dage inklusive. Af teksten i brevet kan man skønne over hvad der har været samtaleemne Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard imellem. Det ser ud til at Gerner Larsson har foreslået ham at frigøre sig fra sit firma og fuldtids beskæftige sig med Martinus kosmologi, men først og fremmest på Langeland. Det er ogsaa muligt at Gerner Larsson har antydnet at Helmer Fogedgaard måske skal flytte til København på et tidspunkt i fremtiden. (Dette fremfører Gerner Larsson helt tydeligt i det næste brev). Gerner Larsson anfører ogsaa at Helmer Fogedgaard har fået bekræftet perspektivet i samtaleens indhold af Martinus selv. Helmer er mere realistisk og kan ikke se, at han kan frigøre sig helt fra sit og familiens firma, og siger, at han vil gøre sin familie sorg hvis han træder ud af firmaet. Det er ogsaa en ret omfattende ændring i Helmer Fogedgaards liv som Gerner Larsson har foreslået. Den omtalte bekræftelse af samtaleens indhold går sandsynligvis ikke på mere end at Martinus har tilkendegivet, at han gerne vil have et samarbejde med Helmer Fogedgaard. At samtalen i øvrigt er etableret på Gerner Larssons eget initiativ ses af den sætning som Gerner Larsson skriver:

”Naar jeg talte til Dem den Aften, var det fordi jeg følte, at det var min Pligt at gaa direkte til Dem, De har medfødte Evner for at kunne hjælpe Martinus,....”

Bemærk, at Gerner Larsson ogsaa antyder to muligheder vedrørende Okkultisten. Den ene er, at Helmer Fogedgaard opgiver Okkultisten og nedlægger den. Den anden, at han lader andre overtage tidsskriftet.

Det sidste advarer Gerner Larsson dog imod. Som det fremgår af brevet har Martinus ikke været involveret i nogen stillingtagen til Okkultistens fremtid. Det synes helt at stå for Gerner Larssons egen regning.

I brevet af 3/9 1942 udtrykker Gerner Larsson glæde over at modtage Okkultisten, som man må formode bliver hos Erik Gerner Larsson, og ikke gives til Martinus, som jo har sagt, at han ikke ønsker at se dette blad. Det ønsker Gerner Larsson derimod, for han har sikkert et ønske om at følge med i hvad der skrives om ham selv, Martinus og Sagen i al almindelighed, hvilket er ganske naturligt. Gerner Larsson er i øvrigt begejstret for Helmer Fogedgaards måde at formulere sig på. På dette felt er de også noget forskellige. Gerner Larsson skriver i samklang med sin natur, som er meget følelsesladet og knapt så klart intelligensmæssigt styret, medens Helmer Fogedgaard nok har meget følelse, men er meget mere intelligent end Erik Gerner Larsson, og helt anderledes selvstændig, som det vil ses senere.

Erik kører et sololøb, hvor han bestemt ikke har taget Martinus med på råd, endside nævnt noget overfor ham. Derfor bemærkningen på det første brev: ”Fortroligt”. Gerner Larsson har, for det første, allerede de store planer i tankerne for udvidelse af Korrespondancebrevs-aktiviteten. Gerner Larsson forestiller sig allerede på forhånd at Helmer Fogedgaard skal skaffe ham oplysninger om, hvor det vil være klogt at sætte ind med et fremstød bestående af annoncer og udsendelse af prøvebreve. Han går endda så vidt, at han anmoder Helmer Fogedgaard om at udlevere Okkultistens abonnentarkiv, hvilket må siges at være overordentligt provokerende. Han siger endda at det skal ske lidt kvikt da han har travlt. Han vifter med en lidt barnlig gulerod, som han tror Helmer Fogedgaard vil være interesseret i, nemlig at Helmer Fogedgaard kan blive Gerner Larssons afløser, som den der kører Korrespondanceafdelingen. På en primitiv måde fortæller han Helmer, hvordan han skal bære sig ad med at likvidere Okkultisten.

Som man kan læse af brevet, tænker Gerner Larsson med sin udvidelse af Korrespondancebrevs-aktiviteten, at skaffe flere penge til arbejdet med Sagen i almindelighed.

Det kan ikke udelukkes, at den tanke strejfer ham, at hvis Okkultisten blev likvideret, som han siger, vil det blive nemmere derefter, at få en større læserska-

re for kontaktbrevene, og måske også for Kosmos. Han er klart opmærksom på, at der i Okkultistens læserskare, vil være mennesker der kunne vindes for at læse Kontaktbreve. Det er specielt derfor, at han ønsker at få Helmer Fogedgaards adressearkiv over abonnenter på Okkultisten.

Han vil med udgangspunkt i Okkultistens adressekartotek søge at trække nye læsere til kontaktbrevene, uanset om Okkultisten nedlægges eller ikke. Med dette ønske, går han direkte ind på Okkultistens hjemmefront, for at hverve læsere, og optræder således som en klar konkurrent til Okkultisten, henset til at det naturligvis ikke vil være alle læsere, der ønsker at abonnere på såvel Okkultisten som på Kontaktbrevene. Dette forventer han at Helmer Fogedgaard vil acceptere uden at blinke.

Vi skal lægge mærke til, at alt hvad Gerner Larsson her siger, står helt for hans egen regning. Martinus er så vidt jeg kan se, på ingen måde involveret i noget af det Gerner Larsson siger i dette brev. Måden han siger det på, er efter min mening iøjnefaldende langt fra Martinus måde at tænke på. Hele hans tanke om et massivt fremstød, er heller ikke i overensstemmelse med Martinus tankegang, og det vidste Gerner Larsson også godt, hvis han havde tænkt sig om, inden han skrev brevet.

Gerner Larsson er så optaget af sin ide om en måde at få forøget abonnentskaren på, at han fuldstændig uahæmmet prøver at presse Helmer Fogedgaard til at udlevere det fornødne materiale, uden at vise selv den mindste form for anstændighed.

Erik Gerner Larsson kritiserer T. C. Johnsen som skriver en del i Okkultisten. Gerner Larsson påpeger Johnsons ubehagelige og flabede måde at skrive på, hvilket er fuldt berettiget. Den skiller sig klart ud fra de andre skribenters måde at skrive på, og som Gerner Larsson siger, er Johnsen intelligent, men en ganske grov fyr der slet ikke passer ind på Okkultistens kulturniveau. Det har han også helt ret i.

Herudover er det også interessant at se hvordan Gerner Larsson opfatter sin egen udvikling i relation til Martinus, samt Gerner Larssons argumenterede reservation, overfor at betro sig til Helmer Fogedgaard. Med hensyn til det sidste vil det længere fremme vise sig, at Gerner Larsson bliver nær ven med Helmer Fogedgaard, og betror selv de mest private ting til ham. Disse vil jeg dog ikke åbenbare.

Det er bemærkelsesværdigt, at Gerner Larsson i dis-

se breve, faktisk gør sin egen situation klar, hvilket ikke er særlig flatterende, men helt klart den virkelige sandhed. Han siger om sig selv bl. a.:

”Naar man ikke i sig selv er noget ekstra fremragende, faar ens Liv større Indhold ved at være en stor Aands trofaste Tjener....”.

Jeg tror, at denne selvvurdering kommer fra hjertet. Jeg tror ikke den bare er en vurderende sammenligning Gerner Larsson gør mellem sig selv og Martinus. Jeg er sikker på at den ikke er sagt af beskedenhed men måske er det en form for en resignation, som han udadtil prøver at skjule.

Her tegner Gerner Larsson sig selv som den diametrale modsætning til Helmer Fogedgaard, karaktermæssigt betragtet. Helmer Fogedgaard er en særdeles karismatisk person med sine klare gennemtænkte holdninger som han ikke alene har, men som han også har mod, og absolut også evner til at føre til torvs. Det er netop denne side af Helmer Fogedgaards personlighed der får ham til at fremføre sine synspunkter for Martinus, uanset om Martinus kan lide dem eller ej, og uanset om det får konsekvenser for hans nærmere samarbejde med Martinus.

Det er netop denne side af Helmer Fogedgaards personlighed der er aldeles uforståelig for Erik Gerner Larsson, fordi han ikke ejer skyggen af en tilsvarende holdningsfasthed. En mangel vi også så da han prøvede på at gøre det, han havde skrevet til Helmer Fogedgaard, til uskrevet.

Trods det iøjnefaldende hjerteløse og grove angreb på Helmer Fogedgaards arbejde med Okkultisten, et arbejde som er Helmer Fogedgaards hjertesag, skriver Helmer Fogedgaard et brev til Gerner Larsson den 7/9 1942, hvor Helmer Fogedgaard lover Gerner Larsson at hjælpe ham med de adresser han ønsker. Her ser vi Helmer Fogedgaards godhjertede indstilling, også selv om han ved at det kan få betydning for Okkultistens økonomi. Læs Fogedgaards egne kommentarer til Situationen som han nævner i et efterfølgende brev til Lars Nibelvang dateret 26. oktober 1942.

Helmer føler uden tvivl så stor en kærlighed til Martinus og hans kosmologi, at han ikke har noget imod at ofre af sit hjerteblod på dette alter. Det skal absolut ikke ses som et forsøg fra Helmer Fogedgaard på at købe sig ind i kredsen omkring Martinus, for var det det han ønskede, var der andre veje der var meget lettere farbare. Noget sådan ville også være

i et klart modsætningsforhold til Helmer Fogedgaards karakteregenskaber.

Erik Gerner Larsson svarer Helmer Fogedgaard med sit brev dateret 11/9 1942 hvor han siger tak for tilsagnet om adresserne (det sidste brev af de tre ovenfor viste). Som det ses, anmoder Gerner Larsson Helmer Fogedgaard om at foretage en direkte afskrivning af adressekartoteket, og ved hjælp af Helmer Fogedgaards specielle viden, samtidig at få fraseret mennesker i kartoteket, som Helmer Fogedgaard ikke mener vil være modtagelig for Martinus kosmologi.

Det ser ud til at Gerner Larsson har fået kolde fødder med hensyn til at annoncere i forskellige blade, idet det er stærkt i modstrid med hvad Martinus ønsker. Han har nu fundet på, at han kan annoncere i esperantobladene, hvilket Martinus nok vil være mere stemt for.

Af Gerner Larssons brev fremgår det, at Helmer Fogedgaard har hørt, at mennesker i Martinus indkreds har udtalt sig fordømmende om ham (Helmer). Det bekræfter Erik, og fortsætter umiddelbart med at påpege hvor lidt Helmer Fogedgaard har ydet til Martinus, i forhold til, at han er velhavende og er ugift, hvilket Gerner Larsson udlægger som et mål for, at Helmer Fogedgaard ikke har så store udgifter.

Gerner Larsson fremhæver både i dette brev og det foregående, hvor meget de der står Martinus nærmest har ofret på sagen, i forhold til Helmer Fogedgaard.

Man kan naturligvis diskutere kvantiteten af hvad Helmer Fogedgaard har ydet, men som det er fremgået af tidligere breve, har Helmer Fogedgaard af eget initiativ tilbudt rentefri lån som med tiden er blevet konverteret til en gave, og derforuden har han, også givet gaver som støtte til Martinus. I det efterfølgende vil man også se, at Gerner Larsson godt ved hvor han selv skal henvende sig, når han mangler penge.

I brevet af 11/9 reagerer Gerner Larsson om muligt endnu mere euforisk end i det foregående. Dette er helt i tråd med at Gerner Larsson er et udpræget følelsesmenneske, og mangler en udviklet intelligens til at styre alle disse følelser. Eller sagt på en anden måde med Martinus terminologi, Erik Gerner Larsson er et menneske hvor følelsesenergien langt

overstyrer intelligensenergien. Dette bevirker, som vi har set, at han iøjnefaldende kører sit eget sololøb, uden nogen overvejelse om, hvorvidt det nu passer ind i den linie som Martinus kører. Han kører blindt fremad kun fordi han nu har fået den ide, at det vil gavne Sagen. Det værste er, at han undlader en hver form for moralsk betragtning, eller også mener han at målet helliger midlet.

Jeg skal ikke prøve at forklare denne del af brevet, for jeg mener at enhver læser med det samme kan se, at det er helt galt, og baseret på mindre balance-rede egenskaber hos Erik, som må bunde i det oven-nævnte forhold mellem følelse og intelligens. Han prøver endog på at give indtryk af, at det er Martinus linie der køres, idet han i slutningen af brevet skriver:

”Jeg har før skrevet til Dem, at jeg intet bestemmer, alle Beslutninger træffes af ham, selv om det maaske ikke ser saaledes ud.”

Dette må man, specielt i denne situation formode er usandt. Det er uden tvivl kun et forsøg på at få Helmer Fogedgaard til at tro, at Gerner Larsson nærmest skriver på Martinus vegne. Denne fremgangsmåde har Gerner Larsson også, efter sigende, benyttet sig af i andre specielle situationer. Jeg skal dog undlade at omtale disse, men en sådan handle-måde er helt uforenlig med Martinus ånd, og har været til stor skade for Martinus i visse situationer som denne.

Man skal også lægge mærke til det meget vigtige og provokerende som Gerner Larsson skriver:

”At Okkultisten skal ophøre med at udkomme er givet. At Bladet ikke maa gaa over til andre, er lige saa givet”.

Disse udsagn er fulstændig malplacerede, især da Gerner Larsson nærmest forsøger sig med at udtale sig på Martinus vegne. Det er dog muligt, at Helmer Fogedgaard og ligeledes Lars Nibelvang føler at Gerner Larsson trods alt udtaler sig på Martinus vegne. Det ser i hvert fald sådan ud, når man læser den artikel som Nibelvang skriver i Okkultisten i marts 1944 med titlen: ”Ord der bør siges”. Jeg er imidlertid ret sikker på at Lars Nibelvang ikke har set brevet, men kun har fået indholdet beskrevet af Fogedgaard. For Fogedgaard var ikke en person der viste sin korrespondance til andre.

Jeg føler mig helt overbevist om, at Martinus ikke

har det mindste kendskab til de udsagn som Gerner Larsson her er kommet med. Det er helt iøjnefaldende, at hverken tankegangen eller tonen i de tre breve fra Erik Gerner Larsson stemmer overens med Martinus tankegang og efterfølgende breve til Helmer Fogedgaard. Man skal også bemærke, at i tidligere tilfælde, hvor breve har været læst og behandlet af både Gerner Larsson og Martinus har Gerner Larsson nævnt det.

Det kan ikke udelukkes at Gerner Larsson var inde i en eller anden følelsesmæssig krise, han havde jo for kort tid siden ladet sig skille fra sin kone Thora, der arbejdede i esperantoafdelingen hos Martinus. Men det berettiger absolut ikke til at handle som han gør.

Et andet udsagn som vi skal lægge mærke til i Gerner Larssons brev af 11/9 1942 er at han udtaler: ”Martinus er 100 % ensom, men lykkelig ensom. Vi andre er det ogsaa, blot ikke altid lykkelige!”

Denne iagttagelse som Gerner Larsson har gjort, fortæller, at Martinus holder en vis afstand til sine medarbejdere som naturlig er, da han i realiteten ikke har nogen at dele sin kosmiske bevidsthed og sin høje åndelige udvikling med, ud over det han videregiver gennem sine skriverier. Han har ikke noget egentligt kammeratligt forhold til nogen. (Dette skal vi også have i erindringen når vi længere fremme i teksten skal se på Martinus mulige seksualitet). Vi ser her at Martinus står for sine nærmeste omgivelser som en slags faderskikkelse som man ikke kunne få et traditionelt kammeratligt forhold til. Det eneste der minder om et slags kammeratligt forhold finder vi i Martinus kontakt med Per Thorell, når han besøgte ham hver anden søndag eftermiddag i en årrække. Stadig væk var det ikke noget egentlig kammeratligt forhold, idet Thorell så op til Martinus som en inkarneret gudeskikkelse. Men Martinus følte sig ret fri her og fortalte mangt og meget af mere privat karakter, som fremgår af Thorells dagbøger.

Gerner Larsson siger samtidig at i hvert fald han selv også følte sig ensom, men ikke altid lykkelig. Han siger ”vi”, men lad os nøjes med at lade udsagnet gælde ham selv. Heri kan vi muligvis se en spejling af en form for kamp som Gerner Larsson bevidst eller ubevidst kæmpede for at være den, der stod Martinus nærmest uden at have nogen på siden af sig. Ønsker man noget sådant kræver det, at man distancerer sig fra de andre mennesker der stod Martinus nær, og måske til en vis grad prøver at holde dem på en passende afstand af Martinus.

Det kræver energi, og forhindrer at man får disse mennesker som venner. Derved skaber man ensomhed omkring sig selv. Hvis man ikke har sådan en indstilling, vil det være helt naturligt at man bliver nære venner med de mennesker der står en nærmest, specielt når man i øvrigt søger de samme mål med arbejdet og dagligdagen. Jeg har naturligvis ikke et fuldgyldigt bevis for at det forholder sig således, men det er en mulighed, og understøttes af udsagn fra mennesker der har været nær på Martinus og hans medarbejdere i mange år. Martinus har også flere gange udtalt at han altid var omgivet af børn, og i andre tilfælde at han var omgivet af ”Trolde”. Hermed antyder Martinus, i hvert fald i det sidste udsagn, at det kunne være noget hedt og belastende for ham med hans menneskelige omgivelser.

9.23 Helmer Fogedgaard skriver til Lars Nibelvang i anledning af Nibelvangs 63 års fødselsdag, 1942

Rudkøbing, d. 19. Septbr. 1942.

Kæreste Lasse!

Naar du faar dette Brev, er det jo din 63-aarige Fødselsdag. Jeg skriver netop for at ønske dig hjertelig til Lykke, kære Ven, med Haab om alt godt for dig i det nye Aar.

Desværre fik vi jo ikke det ud af Sommeren, vi havde ventet, men jeg haaber alligevel, at det gaar saa godt med dit Helbred nu, at du faar baade Kraft og Lyst til at skrive lidt til OKKULTISTEN i det kommende Vinterhalvaar. Det er ikke fordi jeg mangler Stof - langtfra - men jeg sætter særlig Pris paa din Pen og regner dine Artikler for det lødigste, vi kan offentliggøre i Bladet. Dine mangeaarige Studier i okkulte Emner vil jeg jo gerne have udnyttet saa meget som muligt.

Alt gaar ellers ved det gamle her, og der er stadig jævn Fremgang for Bladet. Jeg regner med at komme en Tur til København sidst i Oktober eller først i November. Du skal blive underrettet i Forvejen, for jeg vil naturligvis meget gerne have Lov til at faa en interessant Eftermiddag med dig som sædvanlig. Det er altid en af mine store Glæder at snakke med dig, kære Ven, naar jeg er i København.

Nu vil jeg ønske alt godt for dig i det nye Aar.

Gid du maa være rigtig rask og rørig, saa din sprudlende Aand kan komme til fuld Udførelse paa den Maade, vi har lært dig at kende, og som vi holder af dig. Rigtig god Fødselsdag og kærlig Hilsen fra din hengivne Ven

Helmer

9.24 Efter de provokerende breve som Helmer Fogedgaard modtog fra Erik Gerner Larsson skrev Fogedgaard tilbage og tilkendegav sine synspunkter. Både Martinus og Erik Gerner Larsson skriver til Fogedgaard som svar på dette brev, 1942.

Idet Helmer Fogedgaard nok tror at Martinus står bag udtalelserne i de tre breve fra Erik Gerner Larsson, skrev Helmer Fogedgaard et brev dateret 16/9 1942, hvor han tog skarpt afstand fra det han føler han er blevet påduttet af meninger og holdninger i Gerner Larssons breve. Jeg har ikke ordlyden af brevet fra Helmer Fogedgaard. Jeg ved heller ikke om Fogedgaard skrev til Martinus personlig, eller til Gerner Larsson som så har vist brevet til Martinus, men jeg forstår fuldt og helt at Fogedgaard reagerer ret skarpt på de tre breve fra Gerner Larsson.

Uanset om Fogedgaards brev er stilet til Martinus eller til Gerner Larsson har Martinus læst brevet, og føler at han må reagere, muligvis uden at kende baggrunden for Helmer Fogedgaards nu ret negative holdninger, og iøjnefaldende skuffelse over Martinus. Martinus skriver et brev til Helmer Fogedgaard dateret 2/10 1942.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
GLAHNS ALLE 33. KØBENHAVN F
TLF GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

København F., den 2/10 1942.

Kære Helmer Fogedgaard!

Efter at have læst Deres Brev af 16/9 til os, i hvilket De saa uforbeholdent giver til Kende Deres Syn paa min Person og mit Arbejde, er

jeg klar over, at De ikke vil kunne blive særlig lykkelig i noget direkte Samarbejde med mig, dertil er vi efter hvad jeg nu forstaar, altfor forskellige.

Deres kritiske Indstilling til alt Sagen vedrørende, skal jeg ikke forsøge at tage til Genmæle overfor, især da jeg tror, at De mener mig det godt, Men den viser mig, at Deres Forstaaelse af min Sag alligevel ikke er af en saadan Natur, at den giver Dem fuld Tillid til det af min Person og Mission, De ikke forstaar. Det kan naturligvis ikke bebrejdes Dem. Forstaaelsen af en Ting er ikke et Villie men et Evnespørgsmaal. Men et Samarbejde, der ikke er baseret paa Tillid og Forstaaelse, kan aldrig blive lykkeligt og frugtbringende, men vil være en Vulkan med permanente større eller mindre Udbrud. Stadige Diskussioner om det uvæsentlige vil i en saadan Situation hæmme mig i min Skabelse af det absolut væsentlige.

Kære Helmer Fogedgaard. Lad os ikke komme ind i en saadan Atmosfære. Lad os saa meget hellere fortsætte med at arbejde hver for sig.

Men jeg takker Dem fordi De saa ærligt har lagt Deres Synspunkter blot for os, ligesom jeg af Hjertet vil Ønske Dem alt muligt Held paa den Vej, der for Dem bliver naturligt at gaa.

Med min kærligste Hilsen.

Martinus

Samme dag som Martinus skriver til Helmer Fogedgaard skriver Gerner Larsson også et brev til ham som svar på det brev man har modtaget.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
GLAHNS ALLE 33 . KØBENHAVN F
TLF. GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

København F., den 2 - 10 - 42.

Kære Helmer Fogedgaard!

Selvom De samtidigt med dette Brev, modtager Brev fra Martinus som i og for sig ogsaa svarer paa mine Vegne, vil jeg alligevel rent personligt sige Dem Hjertelig Tak for den kærlige Tillid De i Deres Brev viste mig, en Tillid, jeg aldrig vil glemme. Jeg havde jo haabet paa, at De havde en anden Indstilling til denne Sag end der kom til Syne i Deres Brevs Linier, men da Terningerne nu er kastet skal jeg ikke berøre det Problem. Kun en enkelt Ting. Deres Fætter Ib Mørk Hansen maa have givet Dem en mærkelig Fremstilling af hans og min Samtale i Aarhus. Jeg talte med ham i faa Minutter mens mange Mennesker stod og vilde hilse paa mig. Jeg var endnu meget varm efter Foredraget og det var kun ganske almindelige Ting der blev sagt. Jeg husker klart, at jeg gav Udtryk for, at De med Skabelsen af Deres Blad gav Udtryk for en vis Ungdom, men for imidlertid at faa en fornøftig Samtale med Deres Fætter om dette Problem, aftalte vi, at vi skulde mødes den næste Dag i Toget. Han kom ikke og det gør mig ondt at maatte sige Dem, at det Billede De i Deres Brev tegner af hans og min Samtale, intet har med Virkeligheden at gøre, hvad skulde bringe mig i Ophidselse i den Anledning? De er og har altid været en fri Mand og kan gøre med Deres Penge hvad De vil. Jeg nævner kun dette for at De kan se hvor let Misforstaaelser fødes i denne Verden.

Jeg havde for faa Minutter den lidet behagelige Oplevelse at tale med Johnsen, der ringede op og indledte med Ordene: De taler med Redaktør Johnsen, Okkultisten - og saa i en meget skrap Tone forlangte Forklaring paa, hvordan vi kunde tillade os at sende os ubekendte Mennesker et Brev, der indeholdt

følgende Passus ”Da vi har bragt i Erfaring, at De har nogen Interesse for Martinus Arbejde osv.” Og hvorfra vi havde de Adresser etc. jeg tillod mig at henvise ham til Dem, han er nu slem kære Ven!

Vi har jo nu udsendt alle Brevene. Vi fik foruden Deres Adresser tilsendt et næsten tilsvarende Antal, saa De forstaar at vi sidste Uge arbejdede under Højtryk. Virkningen har indtil nu været meget stor og selvom jeg ikke vover at tro paa en Fordobling, ser det ud til, at vi gaar meget langt frem. Jeg siger Dem ihvert Fald hjertelig Tak for Deres kærlige Medvirken og jeg vil gerne til Slut sige Dem, at jeg stadig bærer paa det Haab at vi, selvom Vejene aabenbart skal være adskilte, dog arbejder med det same Maal for Øje. Jeg har Tillid til Dem og jeg ønsker, at De skal have Tillid til mig. Er der noget jeg kan være Dem behjælpelig med, vil jeg være lykkelig om De vil komme til mig med samme Aabenhed som jeg ved, at jeg altid vil kunne komme til Dem!

Med kærlig Hilsen:
Deres hengivne

Erik G. Larsson

Helmer Fogedgaard får her to breve på samme dag et fra Martinus og et fra Erik Gerner Larsson. Martinus skriver i en meget kærlig og rolig tone at der ikke kan blive noget samarbejde, da han erfarer, at Helmer Fogedgaard ikke har fuld sympati for ham. Dette er meget naturligt når Helmer Fogedgaard føler at det, Gerner Larsson har skrevet, er baseret på Martinus synspunkter, og vi skal huske på, at Helmer Fogedgaard ikke lider af nogen autoritetsafhængighed, selv om han har fuld respekt for Martinus kosmologi. Vi skal også her se på, at Helmer Fogedgaard ligesom Nibelvang, til en vis grad skelner mellem hr. Thomsen og Martinus. En betragtningssåde som vi har set i Fogedgaards breve til Lars Nibelvang.

Erik Gerner Larsson har to problemer. Det ene er, at han har talt med Helmer Fogedgaards fætter, og Gerner Larsson siger at han er blevet fejlførtolket. Han har dog travlt med at fortælle hvor anstrengt han havde været efter foredraget. I denne sammenhæng siger Gerner Larsson at Helmer Fogedgaard

med skabelsen af sit blad giver udtryk for en vis ungdom. Spørgsmålet er hvordan dette udsagn skal fortolkes. Hvis Gerner Larsson dermed mener at Fogedgaard viser en vis energi der er ung i sin styrke, er udsagnet i orden, for det er jo rigtigt. Hvis han derimod mener at skabelsen af bladet er baseret på en ungdommelig umodenhed, er det helt fejlvurderet. Af de to personer Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard er det ubetinget Gerner Larsson der er den absolut umodne. Det viser hele hans brevveksling og meget andet.

Det andet problem er, at T. C. Johnsen har ringet og præsenteret sig som redaktør af Okkultisten (han er på dette tidspunkt ikke redaktør men redaktionssekretær). Det kan godt tænkes, at T. C. Johnsen har præsenteret sig som sådan, henset til sin stærkt provokerende væremåde.

Det er dog i sig selv ikke særlig provokerende, at ringe for at få klaring på det passerede. Det er en meget speciel situation, at man får en ”konkurrerende” virksomheds kundekartotek, og prøver at lokke kunderne over i sin egen lejr for at kapre dem som ens egne kunder, hvilket er det Gerner Larsson i virkeligheden gør. Enhver forretningsmand ville naturligvis aldrig give sit adressekartotek til en ”konkurrerende” virksomhed, men her må vi konstatere, at Helmer Fogedgaards gode hjerte er løbet af med ham, nok fordi han inderst inde ønsker at hjælpe Martinus så godt han kan. Det siger Fogedgaard også i sit brev af 26/10 1942 til Nibelvang.

På forespørgsel om hvordan man kan finde på at henvende sig til Okkultistens abonnenter, henviser Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard, for ikke selv at få brændt fingrene, selv om det er Gerner Larsson der har presset Helmer Fogedgaard til at udlevere adresserne. Det viser også noget om Gerner Larssons karakter og umodenhed. At Helmer Fogedgaard føler at han er blevet lidt misbrugt på grund af teksten i det brev som Gerner Larsson udsender til de mennesker hvis adresser han har fået af Helmer, kan ses af efterfølgende brev fra Helmer Fogedgaard til Lars Nibelvang.

Trods den lidt hektiske brevveksling, er det ikke således, at Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard ophører med at skrive til hinanden. Der er dog flere breve der ikke bidrager med væsentlige oplysninger af historisk interesse, og som derfor ikke er medtaget.

9.25 Helmer Fogedgaard fortæller Lars Nibelvang om det passerede, og inviterer ham til medarbejdermøde i Okkultistens regi, 1942.

Rudkøbing d. 26 . Oktbr. 1942 .

Kære Lasse!

Hjertelig Tak for dine to smaa Breve og for din meget interessante Artikel om Viljens Frihed. Jeg regner med, at hele "Samtalen" er opdigtet? Men den er ganske glimrende. Og du faar ogsaa anbragt en lille Finte til Martinus (fordi han ikke anmeldte din Bog) paa en overordentlig elegant Maade, samtidig med at du forsvare ham smukt i dine Udtalelser. Det er en Artikel, jeg er meget glad for. Samtidig vil jeg gerne lykønske dig med den Artikel, du lige har faaet optaget i "Politiken"s Søndagstillæg paa den fine Midterside!

Du skrev forleden i Anledning af, at L.B.B. sendte Reklamer til OKKULTISTENs Abonnenter. Jeg maa desværre tilstaa, at det i nogen Grad er min egen Skyld. L.B.B. opfordrede mig til at give dem nogle Adresser til deres Korrespondanceafdeling, og det fik de. Dog havde jeg ikke regnet med, at der var Følgeskrivelse med i Retning af: "Da vi har erfaret, at De har Interesse for Martinus Arbejde, tillader vi os" o.s.v. Jeg kender jo ikke de forskellige Abonnenters Indstilling til Martinus, og jeg regnede med, at der kun blev Tale om diskrete Prøvebreve. Det er muligt, at jeg her har "gjort i Nælderne", men det er i saa Fald min Skikkelighed, der atter er løbet af med mig.

Jeg kommer til København fra 1.-8. November, og hvis alt gaar normalt, kigger jeg op til dig Mandag Eftermiddag den 2. Men gør nu ingen Anstalter i den Anledning, kæreste Lasse. Naar blot jeg maa tappe af din sprudlende Aand, har jeg absolut ingen materielle Fornødenheder.

Men samtidig vil jeg gerne herved invitere dig som min Gæst sammen med OKKULTISTENs øvrige Medarbejdere til Fredag Aften den 6. November Kl. 20,15 (lige efter Konrads Forelæsning). Mødet holdes i Wienerkafeen (Hotel Kongen af Danmark), Hjørnet

af Holmens Kanal og Niels Juelsgade. Her er reserveret et Lokale til os. Aftenens Program ser saaledes ud: Redaktøren giver en Oversigt over Tidsskriftets indre Forhold og udbeder sig Forslag, Kritik og Ideer til yderligere Forbedringer. Det er jo et internt Møde, hvor Medarbejderne skal sige deres ærlige Mening. Derpaa holder Redaktionssekretæren et Foredrag om Nostradamus Profetier for 1944, og der slutes med Kaffe og kammeratligt Samvær, hvor Medarbejderne kan lære hinanden nærmere at kende. Jeg tror, at det vil blive en interessant Aften. - Paa glædeligt Gensyn og kærlig Hilsen fra din hengivne Ven

Helmer

Rudkøbing, d. 22. Decbr. 1942 .

Kære Lasse!

Midt i en knusende Travlhed maa jeg se at faa skrevet et Julebrev til dig. Hjertelig Tak for dit sidste Brev og for Pakken med Manuskriptet. Jeg glæder mig til at studere den Afhandling grundigt i Helligdagene. Ligeledes maa jeg af ganske Hjerte takke dig for Samværet i København. At besøge dig er altid en stor Oplevelse for mig. Jeg føler mig saa godt hjemme hos dig.

Dertil kommer, at det sikkert ogsaa i første Række er dig, vi kan takke for, at vi fik en saa god Aften sammen med Medarbejderne. Dit dejlige joviale Væsen kaldte nemlig straks den kammeratlige Tone frem. Derimod var jeg ikke saa glad for Martinus-Diskussionen. Paastanden om, at hans Lære er materialistisk er det mest taabelige, jeg endnu har hørt. Den viser os da netop, at alt er Aand. Vi ser her tydeligt, hvor lidt Kritikerne har forstaaet af det hele.

Artiklen om Jesu fortidige Inkarnationer kan du ogsaa tro, at jeg ikke var glad for. Men det er jo saa pokkers svært at skuffe et Menneske. Nu er jeg jo engang kommet i Lag med Kjølbjerg, som er et rart Menneske, og jeg har hele Aaret igennem søgt at undgaa at faa Stof fra ham. Men saa sendte ham mig foruden denne Artikel et rædsomt Juledigt med Engle-Halleluja og den Slags, som jeg ikke kan udstaa.

For dog ikke at gøre ham helt ked of det nænede jeg ikke at kassere det hele og tog altsaa Artiklen. Det er ikke altid nemt at være Redaktør, naar man er et følsomt Menneske, der ikke nænner at saare. Men forresten har Bladet vel ogsaa i den sidste Tid været saadan, at det har knebet for Spiritisterne at følge med, og derfor var det maaske hensigtsmæssigt ved Aareskiftet at bringe den Smule, som de kunde forstaa. Desværre kan vi jo endnu ikke undvære disse Abonnenter. Du ser altsaa, kære Ven, at det er ikke min Vurderingsevne, der har svigtet, men jeg nænnede først og fremmest ikke at saare Kjølby.

Det glæder mig overordentligt, at du som Skribent har faaet rigtigt Indpas ved "Politiken"s Søndagsnummer. Det kan føre til noget meget betydningsfuldt (udover Æren og Fortjenesten). Jeg har jo ogsaa længe ment, at din meget levende Skriveform var saa værdifuld, at det ikke kunde være rigtigt, at du hovedsagelig skrev for din Skrivebordsskuffe. Held og Lykke med det altsammen, kære Lasse! At du ogsaa er Medarbejder ved OKKULTISTEN gør jo det hele saa meget mere ærefuldt for mig. Forhaabentlig bliver du aldrig for "fin" til det. Jeg ser, at Konrad i dette Aars Udgave of Den blaa Bog har strøget Oplysningen om, at han er Medarbejder ved OKKULTISTEN. Kære Lasse - du er den af mine Medarbejdere, der staar mit Hjerte nærmest. Jeg føler, at vi er mest aandsbeslægtede, og derfor vil der fra min Side altid være et inderligt Ønske om trofast Venskab. Du er et dejligt impulsivt, varmhjertet og ægte Menneske. Dig ved man altid, hvor man har, og det er forresten noget af det bedste, man kan sige om en Ven. Hjertelig Tak for al din gode Hjælp og Opmuntring i 1942 med mine varmeste Jule- og Nytaarsønsker.

Din altid hengivne Ven

Helmer

Fogedgaards bemærkninger om artiklen skrevet af Kjølby gælder en artikel i december 1942 side 279, "Om Jesu Inkarnationer paa denne Klode", "Af Redaktør, cand. phil. Anton Kjølby". Artiklen der er ganske kort handler om en spiritistisk seance hvor der oplyses om Jesu fire tidligere inkarnationer paa denne klode. Efter artiklen maner Fogedgaard til at

læse den med en sund skepsis. Netop dette intermezzo viser meget om Fogedgaards modenhed og velvilje overfor andre måder at tænke og forske paa.

Brevvekslingen mellem Helmer Fogedgaard og Lars Nibelvang bliver fra dette tidspunkt ret sparsom. Det skyldes ikke at den gensidige sympati de to imellem bliver mindre, men antagelig at Lars Nibelvang har det helbredsmæssigt dårligt. Vi har jo set i Fogedgaards breve til Nibelvang at Nibelvangs helbred ikke er så godt. Det er muligt at brevvekslingen delvis erstattes af at Fogedgaard besøger Nibelvang oftere.

Der er dog endnu nogle få breve som gengives efterfølgende, og som har betydning for forståelsen.

9.26 Louis Brinkfort opfordrer Helmer Fogedgaard til at anmelde tre af Martinus bøger i Okkultisten, januar 1943.

I januar 1943 får Gerner Larsson besøg af Louis Brinkfort. Brinkfort er interesseret i Martinus kosmologi. Forinden besøget hos Erik Gerner Larsson har Brinkfort opfordret Helmer Fogedgaard til at skrive boganmeldelser for "Den ideelle føde", "Paaske" og "Omkring min Missions Fødsel". Brinkfort fortæller det til Gerner Larsson. Det resulterer i at Erik Gerner Larsson, denne gang specielt paa Martinus opfordring, den 19/1 1943 skriver til Helmer Fogedgaard og beder ham om at undlade det, da Martinus ønsker bøgerne uanmeldt, og kun ønsker at få arbejdsro.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI,
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
GLAHNS ALLE 33. KØBENHAVN F
TLF GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

København F., den 19 - 1 - 43.

Kære Helmer Fogedgaard!

Jeg har lige haft Besøg af Brinkfort, der i Samtalens Løb bemærkede, at han havde bedt Dem skrive et Par venlige Ord om "Den ideelle Føde", "Paaske" og "Omkring min Missions Fødsel" i Deres Blad. I den Anled-

ning har Martinus bedt mig skrive til Dem, at det er hans Ønske, at disse Bøger indtil videre forbliver uanmeldte. Tiden er vanskelig og Martinus Ønsker kun at faa Lov til at arbejde helt i Fred.

Apropos Arbejde, saa slider vi i det til op over begge Ørene. Jeg har jo omorganiseret mine Hold, de var blevet for store, og har nu Foredrag 5 Gange den ene Uge og 6 den anden, saa jeg begynder saa smaat at længes efter Foraaret. Til Efteraaret er det mit Haab at vi begynder under helt nye og større Forhold, her er alt ved at være for smaat, og Haabet er jo endnu lysegrønt! Ellers alt vel og haaber det samme for Dem!!!

Mange kærlige Nytaarshilsner fra Deres hengivne

Erik

Efterskrift: Martinus sender ogsaa sine kærligste Hilsener!

Det Gerner Larsson hentyder til med udsagnet om større forhold er den forestående overtagelse af ejendommen på Mariendalsvej. Se herom i 6. afsnit.

9.27 Helmer Fogedgaard skriver igen til Erik Gerner Larsson med forslag til forandringer i Kosmos Feriekoloni. Gerner Larsson svarer den 3/2 1943.

København F., den 3 - 2 - 43.

Kære Helmer Fogedgaard!

Har lige modtaget Deres Brev og iler med at svare. Med Hensyn til Sommerhus stiller det sig saaledes, at vi i Øjeblikket kun har 2 Type A tilbage og det er i Perioden 27/6 - 4/7. Jeg har nu reserveret Dem det ene og beder Dem skrive snarest angaaende den Sag. Med Hensyn til Problemet Folke Ferie er det hele nu slet ikke saa let som De tror. Sagen er nemlig den at det her drejer sig dels om en mindrebeholdning Klasse og dels om en meget børnerig

Klasse Mennesker. Takket være vor specielle Stilling har vi hvert Aar kunnet tilbyde disse Mennesker en god og billig Ferie og jeg tror ikke, at der foreløbig vil blive rørt ved den Sag. Udviklingen vil snarere komme til at gaa saaledes, at vi fortsætter med at bygge Huse saaledes, at vi med Sikkerhed kan rumme vore egne Gæster i Juli Maaned. Men i Øjeblikket er det jo ikke til at tænke paa at bygge og da vore egne ikke kan belægge hele Folkeferietiden, vil det give os et Tab vi ikke kan magte, hvis vi ophævede denne Aftale. ”Den længstlevende Afgud” kommer først til Foraaret og ingen ved i dag hvor stor den bliver, idet Martinus indføjer et helt nyt Afsnit. Det er nu ikke alene de politiske Forhold der gør, at Martinus ikke Ønsker sine Bøger omtalt, han vil gerne have Fred og Arbejdsro til hans Hovedværk er Færdig, og de Bøger, der kommer fra hans Haand, er jo mere beregnet for dem, der studerer dette Arbejde. Senere kommer de mere populære Bøger, men alt tager sin Tid!

Tag i Hast en kærlig Hilsen fra Deres hengivne

Erik Gerner Larsson

9.28 Helmer Fogedgaard har under sit ophold på Kosmos Feriekoloni tilkendegivet overfor Martinus og Erik Gerner Larsson, at han vil træde tilbage som redaktør af Okkultisten, 1943.

I lighed med tidligere år deltog Helmer Fogedgaard i kurser i Kosmos Feriekoloni i Klint i perioden 27/6 til 4/7 1943. I denne periode, hvor Helmer Fogedgaard jo er på nært hold af Martinus og Erik Gerner Larsson, har der nok været nogle drøftelser hvor Gerner Larsson igen har opfordret Helmer Fogedgaard til at træde ind i et nærmere samarbejde med Livets Bogs Bureau. Allerede den 26/7 skriver Gerner Larsson følgende brev til Helmer.

LIVETS BOGS BUREAU
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEKOLONI
 KORRESPONDANCEAFDELINGEN
 GLAHNS ALLE 33 . KØBENHAVN F
 TLF GOTHAAB 9280
 POSTGIRO 29580

ligt med Mussolini! Nu er der gaaet Hul paa
 Bylden!

Kærlig Hilsen fra alle her!!!

Din hengivne Erik

København F., den p.T. Klint d. 26 - 7 - 43.

Kære Helmer!

Jeg har en rigtig sølle Samvittighed overfor dig, da jeg jo for længst burde have besvaret dit Brev, men Sommervarmen kære Ven!!! Dagene flyver og da jeg har Hænderne fulde, ja saa ved du Besked! Men altsaa: tusind Tak for Brevet, som baade Martinus og jeg blev meget glade for! Angaaende din Bekymring m.H.t. dine Medarbejdere, kunde du saa ikke i en fortrolig Meddelelse gøre Dem bekendt med din Beslutning? De har vel saa meget Takt at de, naar du beder Dem om det, kan holde det for sig selv i den korte Tid?

Ogsaa jeg glæder mig til at arbejde sammen med dig, jeg tror der vil komme noget vældig godt ud af det. Jeg forstaar dig saa inderlig godt med Hensyn til Bladet nu, men før det saa stiltfærdigt igennem til Vejs Ende som det er dig muligt. Var jeg dig, vilde jeg stadig undgaa Martinus Arbejde i det, for saa først i det sidste Nr, i en Artikel fra din egen Haand at gøre rede for din Beslutning. Men maaske faar vi Lejlighed til at ses inden den Tid og kan evt. drøfte den Sag?

Ferien heroppe forløber aldeles fantastisk, Her er et Liv saa helt usandsynligt at man selv maa opleve det, for at tro paa det. Jeg har i al Stilhed indviet Kontorchef Christensen i vor Beslutning angaaende dig, og det var han straks indforstaaet med, det er ikke dig personligt nogen har noget imod, det er, naa ja! Bladet altsaa! Men jeg skal nu i al Stilhed bane Vej for dig hos de forskellige og saa haaber jeg paa en fælles lykkelig Fremtid for os alle!!!

Du faar ikke mere denne gang, da jeg venter Posten hvert Minut. Jo, det var vel nok dej-

Af brevet fremgår det klart, at Helmer Fogedgaard nu har indvilliget i at gå ind i et nærmere samarbejde med Livets Bogs Bureau, og frigøre sig fra Okkultisten. Så vidt jeg kan forstå har Helmer Fogedgaard dog ikke lovet at han ville nedlægge Okkultisten. Helmer Fogedgaard har selv fortalt mig, at han på dette tidspunkt følte sig så ked af problemerne med forholdet til Martinus og Erik Gerner Larsen, at han nu ville ophøre med at være redaktør for Okkultisten, og på den måde frigøre sig noget for det pres som vi af de foregående breve ser, at Gerner Larsson har udsat ham for. Vi skal dog stadig være opmærksom på, at der ikke er noget som helst der tyder på, at Martinus på nogen måde har deltaget i dette pres. Det er efter min opfattelse iøjnefaldende at Martinus har været helt neutral, og kun taget stilling til Fogedgaards holdning til ham selv og hans arbejde.

Det er også interessant at læse, at der nu er flere i Martinus inderkreds der siger at de har noget imod Okkultisten, men de har ikke noget imod Helmer Fogedgaard som menneske.

Det er også interessant at lægge mærke til, at Gerner Larsson nu har skiftet stil i forhold til Helmer. Tidligere skrev han altid "Kære Helmer Fogedgaard". Nu skriver han "Kære Helmer" og skriver "Din hengivne". Dette må betyde, at de nu, efter lang tid er blevet dus, og Gerner Larsson føler, at han er kommet tættere på Helmer, sandsynligvis på grund af det nærmere samarbejde som Gerner Larsson nu igen forventede.

Erik Gerner Larsson skriver et brev til Helmer Fogedgaard dateret 27/8 1943. En situationsbeskrivelse af overflytningen til de nye lokaler på Mariendalsvej. Dette brev er gengivet i 6. afsnit.

Helmer Fogedgaard har skrevet et brev til Martinus i anledning af hans 53 års fødselsdag den 11. august 1943. Dagen efter skriver Fogedgaard et brev til Nibelvang som ses nedenfor.

Fogedgaard modtager et takkebrev fra Martinus dateret 16/9 1943, hvor Martinus, som det ses, udtrykker sin glæde over at Helmer Fogedgaard vil knytte sig nærmere til kredsen omkring Martinus.

Rudkøbing, d. 11. August 1943.

Kære Lasse!

I Dag, hvor det forresten er Martinus Fødselsdag, vil jeg skrive lidt til dig. (Har du forresten set Reportagen fra Kosmos Kolonien i det nye Nr. af "Billedbladet"?). Men hjertelig Tak for dit sidste Brev, kære Ven, og ligeledes Tak for Postanvisningen. Nu er jeg imidlertid godt tilfreds, og du skal ikke sende mig flere Penge. Hvad du fremtidig maatte faa ind for Bøgerne, skal du selv beholde. Jeg har kun solgt 4 efter Nedsættelsen. Kan vi slet ikke sælge dem, bør vi give dem til Bibliotekerne, hvor de kan gøre god Nytte. Jeg har 42 Eksemplarer tilbage. Fik du undersøgt, om Frederiksberg Kommunebibliotek indbandt det Eksempel, du forærede?

Ja, det oversanselige Stof synes jeg stadig, der er for lidt af, men du har jo Ret i, at de fleste af os kun er "Bog-Okkultister". Det er nu heller ikke fordi der er saa meget med Okkultisme i "Kosmos". De fleste Artikler der er Etik og Psykologi. Det bedste Tidsskrift, vi efter min mening har haft her i Landet i den rette Genre, var Sigurd Triers "Sandhedssøgeren". Der var Meget Stof i, som ikke var Spiritisme, og det var sjældent vulgært. Der var tillige fin Kontakt med udenlandske Kredse, og saa var Bladet saa dejligt aktuelt. Men det er altid vanskeligt at holde Dampen oppe i en længere Aarrække, fordi det hele i Reglen staar og falder med en enkelt Person, der før eller senere bliver overbelastet. - Selv om jeg altid har rigeligt med Stof, vil jeg til enhver Tid meget gerne have noget fra dig, kære Lasse, saa du maa endelig ikke holde dig tilbage, hvis du har noget paa Hjerte. Det er nemlig dit Stof, der hæver Bladets Niveau. Det kan desværre ikke siges om alt det andet, selv om enkelte af og til er heldige.

Jeg kan ellers fortælle dig, at jeg lige har købt en lille Villa i Rudkøbing og flytter ind til

1. Oktober. Jeg skal nu se at finde lidt Hus-hjælp og have indrettet mig saa hyggeligt, som Omstændighederne tillader det. Det er jo ikke sjovt at skulle købe Gardiner, Sengetøj o.s.v. i Dag. Men jeg glæder mig til at bo lidt uafhængigt af Familien og kunne leve mit eget Liv. Det bliver ogsaa nemmere for mig at modtage Gæster nu, og jeg haaber, at ogsaa du vil gøre mig den Glæde at besøge mig ved første Lejlighed.

Ellers er der ikke noget særligt at bemærke i Dag. Men jeg sender de hjerteligste Hilsner og forbliver

din altid hengivne Ven

Helmer

Frederiksberg d. 16/9 1943.

Kære Helmer Fogedgaard!

Modtag hermed en rigtig hjertelig tak for Deres kærlige Fødselsdagsbrev. Jeg har været saa glad for at læse det.

Navnlig glæder det mig, at De nu er blevet klar over, at De hører hjemme i mit arbejde. Jeg haaber derfor paa et rigtigt dejlig Samarbejde senere, kære Helmer Fogedgaard.

Med de kærligste Hilsener

Martinus.

Den 9. oktober skriver Gerner Larsson et lille brev til Helmer Fogedgaard der fortæller lidt om arbejdet på Institutet.

KØBENHAVN F., den 9 – 10 – 43.

Kære Helmer:

Vedlagt sender jeg dig "Den længstlevende Afgud", som du forlængst har bestilt. Beløbet kan du jo girere ved Lejlighed. Jeg har længe villet skrive til dig og takket dig for dit sidste Brev, men det er kun blevet ved Viljen, vi har haft saa skrækkeligt travlt. Indvielsen

er nu overstaet, det var en skøn Oplevelse som jeg kunde have undt dig at overvære. Alt er jo saa skønt her, at det er en Fryd. Men kære Ven, selvom nu alt er i Gang og Studiekresarbejdet ogsaa er begyndt under de lyseste Forhold, med stor Tilgang, saa er det alligevel som om de sidste Dages Begivenheder har lagt en Dæmper paa alt. Hvad vi har været Vidne til og hørt om, er saa brutalt at det vil tage lang Tid at glemme. Selv har jeg været en Del angst for Martinus, men selv er han helt rolig. Saa nu har vi Luftalarm, Kl. er 11.30 og man hører ikke en Maskine, Gud ved hvad de nu har for. Jeg tilstaar at jeg hidtil har taget det hele med Ro, men nu længes jeg alligevel stærkt efter at alt dette maa være overstaet. Vær glad for at du lever saa roligt et Sted, som du gør, dette her er slidsomt for Nerverne.

Men som nævnt: Studiekredsarbejdet er nu i gang og det under de skønneste Forhold. Alle er henrykte ved igen at være i gang. Jeg glæder mig meget til at vise dig det hele her, jeg ved du vil blive meget glad for at se det.

Jeg kan glæde dig med, at Kosmos fra næste Kvartal bliver tilsendt i Kuverter ligesom Korrespondancen, blot ikke lukkede. Vi har undersøgt Sagen, og det er billigere paa den Maade end med Omslag, og dertil kommer saa, at vi paa den Maade kan medsende duplikerede Meddelelser til indenbys Abonnenter, noget som nu er paakrævet med alt det, der foregaar her i Huset, jeg har hele Tiden det Ønske at være om mulig i endnu nøjere Kontakt med Sagens Deltagere end før. Naa, alt trives omkring os og naar nu alt dette faar en Ende glæder jeg mig til at se dig som aktiv Hjælper. Gud skal vide at der er Arbejde nok til os alle. Hvordan har du det selv. Jeg tænker dagligt paa dig og paa dine Bekymringer, men nu slipper du vel snart ud af alt det. Kunde du ikke begynde at pusle lidt med en lille Artikel til Kosmos? Lad mig faa et Par Ord fra dig om hvordan du lever!

Til Slut i Hast en kærlig Hilsen fra din hengivne Ven

Erik

Overflytning og indvielse som Gerner Larsson omtaler, drejer sig om overflytningen fra Glahns Alle til Mariendalsvej. Se nærmere herom i 6. afsnit her i bogen.

9.29 Erik Gerner Larsson skriver til Helmer Fogedgaard og gratulerer ham med hans beslutning om at træde tilbage som redaktør af Okkultisten, november 1943.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLON.I
KORRESPONDANCBADFDELINGEN
MARIENDALSVEJ 94 - 96
KØBENHAVN F.
TLF. GOTHAAAB 9280
POSTGIRO 29580

KØBENHAVN F., den 1 - 11 - 43.

Kære Helmer

Hjertelig Tak for dit Brev, som baade gjorde mig glad og ked af det! Glad, fordi jeg længe havde gaaet og kigget efter Brev fra dig, ked af det, fordi jeg igennem dets Tone ligesom kunde mærke den Ensomhed, som piner dig. Du har Ret i, at den sidste Tids Begivenheder gør Tilværelsen tung for en, og saa har du endda den Lykke at leve borte fra Storbyens Junglementalitet, hvor det hele føles saa uhyggeligt nær.

Du kan ikke forstaa, at jeg kan føle mig nervøs for Martinus Skæbne og jeg ser, du er faldet for Fristelsen til at mene, at han, hvis han er det vi tror, er beskyttet. Kære Ven, var det en ulykkelig Skæbne for Jesus og for Menneskeheden, at han blev kortfæstet? Hvad ved du og jeg om Forsynets Planer? Er det ikke at klatre lidt vel højt op, naar man mener, at Martinus Liv skal forme sig saadan, som vi Ønsker og tror? Nej, Helmer, den Slags Opfattelser har jeg aldrig levet paa. Hvis der skulde vederfares Martinus noget, som du og jeg vilde blive ulykkelig over, saa kan jeg sige dig, at jeg vilde møde det med den Indstilling, at hvor ubegribeligt det hele saa end forekom

mig, saa vil der bag det hele skjule sig noget, som kun kunde blive Martinus Arbejde - det er og bør være det vigtigste - til Gavn. Men denne min Indstilling forhindrer mig ikke i inderligt at haabe, at der intet sker.

Til Lykke med at du har faaet meddelt de forskellige din Beslutning! Jeg er klar over, at det ikke har været let for dig at faa det sagt, men da det skulde gøres, føler du dig sikkert bedre tilpas nu. Du ved, at jeg i Okkultisten altid har set noget andet end det, du saa, saa derfor undrer det dig næppe, naar jeg siger, at jeg uden Sorg ser det gaa ind. Din Bekymring for at du eller jeg skulde faa "Skyklapper" paa, er vist helt overflødig. Martinus Arbejde repræsenterer ingen Forening, vi har ingen Love og enhver Deltager i det staaer totalt frit. Noget andet er, at de Mennesker, der helt knytter sig til det, d.v.s gør det til et Livsstudium, de skulde jo gerne være vokset op til et Niveau, hvorfra de kan bedømme de forskellige aandelige Foreteelser, de møder paa deres Vej og holde sig klar af dem. Kære Ven, det er jo ikke saa meget det Ophavene til Spiritisme, Antroposofi etc. har skrevet - det vil enhver Forsker med Glæde lære at kende, - det er disse Bøgers Virkning i dag man skal kunne overse. Og hvis du kendte lige saa meget til disse Bevægelser, som jeg gør, tror jeg, du vilde se lidt anderledes paa dem.

Med Hensyn til Kosmos kan jeg kun sige dig, at saa længe det indeholder Fortsættelsen af Livets Bog og derfor nærmest er en Slags Subskription, har vi en Forpligtelse til at sørge for den bedst mulige Forsendelse. Og det bedste der findes er en Konvolut med Papbagside. Tro ikke at denne Beslutning er truffet af mig alene. Vær i det hele taget klar over, at samtlige Beslutninger her gennemdrøftes meget grundigt, før de føres ud i Livet. Med Hensyn til Omslag er det jo en meget kostbar Historie og da vor Reklamering jo er af underordnet Betydning foreløbig - Kolonien er jo praktisk talt udlejet til næste Aar og vore Bøger reklamerer vi med paa indlagte dupligerede Meddelelser, - saa fandt vi, at vi ved Anvendelse af Kuverter havde en Mulighed for bedre at være i Kontakt med vort indenbys Publikum hvad Studiekredse og Foredrag angaar. Noget andet er, at vi jo

meget gerne vil udvide Bladet med 8 Spalter, det havde Betydning! Saa kunde vi nemlig faa den Rubrik for Smaameddelelser vi savner, samt Adgang til flere Artikler.

Du har Ret i, at København indtil videre er vort vigtigste Arbejdsfelt. En stærk Vækst her er en Forudsætning for et stort Arbejde i Provinsen. Men kære Ven, Odense alene er de sidste 4 Aar vokset med 100% hvert Aar, syntes du det er daarligt. Ogsaa de andre store Byer er i levende Vækst. Men København skal og maa føre, indtil vi har en virkelig kvalificeret Stab af Medarbejdere og sende ud. Tilgangen herinde i Aar er meget stor. Jeg kunde ønske for dig, at du selv deltog paa det ældste af Medarbejderholdene, der hører du hjemme og du vilde der faa det Indblik i vort Arbejde du mangler. Og desuden vilde du der komme din egen Ensomhedsfølelse til livs paa en Maade, du aldrig før havde kendt. Du er et Enebarn og det præger dig for meget. Men hvad skal jeg gøre? Den eneste Trøst jeg virkelig kan give dig, er at der nu er banet Vej for dig til et lykkeligere og mere positivt Liv end før. Bare du dog nu helt vilde koncentrere dig om et grundigt Studium af livets Bog og blot et Stykke Tid vilde lade alt andet ude af Betragtning. Jeg tror at Vejen bort fra Langeland for dig gøres kortest ved at du følger mit Eksempel: at vie dit Liv alene til denne Sags Sejr. Det synes mig, at det om Martinus Arbejde gælder, at Høsten er stor, men Arbejderne faa. Jeg ved, at jeg ikke kan tjene to Herrer, jeg er tolerant indstillet overfor de andre aandelige Bevægelser, det falder mig let, da ingen af dem interesserer mig nævneværdigt, men jeg ved ogsaa, at naar jeg idag føler mig stærk overfor saa meget i Livet, beror det netop paa, at jeg i Studiet af de kosmiske Analyser fandt netop det, der skulde til for at samle alle de splittede Kræfter i mit eget Sind, og jeg tror det vil gaa dig ligesaa! Jeg vilde gerne skrive mere endnu til dig, men Tiden løber fra mig. Vi har jo "lukket" i disse Dage, derfor har jeg Tid til lidt Privatliv, noget jeg glæder mig over men alligevel længes jeg meget efter, at vi igen kan komme i Gang. Vi har lige foretaget et lille Fremstød for Korrespondanceafdelingen, det ser ud til at lykkes, den trives stadigt pænt. Lad mig nu

snart faa et Par Ord fra dig igen, du skal nok faa Svar!
Mange kærlige Hilsner fra alle her! Din hengivne

Erik.

N. B. Hvis du har et ekstra Sæt af alle Numre af Okkultisten, vil jeg gerne købe dem. Jeg vil saa lade dem indbinde.

Man må nok sige, at Gerner Larssons vurdering af sin egen viden og indsigt i andre åndsvidenskabelige retninger, sammenlignet med Helmer Fogedgaards, er mildest talt en fejlbedømmelse. Når man erindrer, at da Gerner Larsson mødte Martinus, var han ganske ung og havde aldrig studeret nogen form for åndsvidenskab.

Der er ikke nogen grund til at tro, at han har studeret nogen anden åndsvidenskab eller trosretning i den tid hvor han har været Martinus sekretær. Der er derfor grund til at tro, at Gerner Larsson i realiteten ikke har nogen som helst kendskab til andre åndsretninger end Martinus lære, og naturligvis folkekirkens kristendomsindhold.

Han skriver endda, at det falder ham let at være tolerant overfor de forskellige åndelige retninger da ingen af dem interesserer ham. Det er nok rigtigt hvad han siger, men det er ikke interessant at erfare, da han sikkert ikke har nogen dybere kendskab til dem. I bedste fald et ganske overfladisk kendskab. Udsagnet er egentlig et difust udtryk som han bruger for at fortælle Helmer Fogedgaard, at han er vokset over det stadie hvor man interesserer sig for andre åndelige synsvinkler end de Martinus lærer. Underforstået, at Helmer Fogedgaard befinder sig på et lavere stade end Gerner Larsson. Det er nok også derfor at Gerner Larsson finder det naturligt at Fogedgaard deltager som elev på et af Gerner Larssons kurser. Kurset for de ældste af medarbejderholdene.

Af det Gerner Larsson skriver fremgår det ret klart at han ikke har indsigt i nogen andre åndsretninger, og af den årsag ikke har nogen problemer med at se hvad der er det rigtige.

Helmer har til gengæld, ligesom Lars Nibelvang, studeret mange af de forskellige åndsretninger, og har været i stand til at bearbejde dem intellektuelt, så han i nogen grad er på linie med Nibelvang, og hans viden.

Brevet viser, at Gerner Larsson slet ikke fatter hvad Helmer Fogedgaard mener, når han taler om at få skyklapper på.

Det er interessant at Gerner Larsson i brevet her anmoder om at få alle de udsendte årgange af tidsskriftet Okkultisten, så han kan lade dem indbinde, når han i sine tidligere breve så klart har beskrevet sit syn på tidsskriftet Okkultisten og dens indhold.

Med den holdning som Gerner Larsson beskriver i sit sidste brev står det uden tvivl Helmer Fogedgaard ret klart, at der ikke kan opbygges et vellykket samarbejde, hvis han fuldtids giver sig til at arbejde ved "Livets Bogs Bureau". Dette er sikkert årsagen til den indstilling, som Helmer Fogedgaard tilkendegiver i sit næste brev til Erik Gerner Larsson. Men først skal vi se hvordan Helmer Fogedgaard frigør sig fra sit redaktørarbejde ved Okkultisten. En handling som er resultatet af de beslutninger han allerede har tilkendegivet for sine medarbejdere ved tidsskriftet, og derfor må stå ved og ikke kan ændre.

9.30 Helmer Fogedgaard skriver i Okkultisten om sin beslutning om at træde tilbage som redaktør af bladet, december 1943.

I decembernummeret af Okkultisten skriver Helmer Fogedgaard to artikler hvori han meddeler at han har problemer med at overkomme sit arbejde som redaktør for Okkultisten, og bruger dette som begrundelse for sin beslutning om at træde tilbage som redaktør. I den første artikel, Okkultisten, december 1943 side 265 med titlen: "Okkultisten i Farezone" skriver han følgende:

»Okkultisten« i Farezone

Det er vor tunge Pligt at meddele Læserne nogle alvorlige Kendsgerninger: „Okkultisten”s Eksistens er i Fare, og et Redaktørskifte forestaar. Det er først efter mange smerteblandede Timers Overvejelser, vi har kunnet betro vore Læsere dette, og nu er det jo ogsaa i sidste Øjeblik. En Tid saa det endog ud til, at Bladets Videreførelse ikke var mulig, og

det maatte føles som overordentlig tyngende at skulle bringe Skuffelse i de op imod 800 Hjem, hvor „Okkultisten” efterhaanden er blevet en kær maanedlig Gæst.

De 4 Aar, hvor „Okkultisten” hidtil har eksisteret, bragte baade Glæder og Sorger. Maalet at skabe et Fællesorgan for de højere Aandsretninger er ikke saa ligetil. Mange Særinteresser gør sig gældende, og Tolerancen kan det af og til knibe med. En Redaktør faar jo at føle, at Menneskenes Børn ikke altid er saa rare, som de burde være. Men trods alle Vanskeligheder maa det vist siges, at Forsøget med Okkultisten” er gaet over Forventning.

Naar vi alligevel nu oplever en Krise og ikke kommer uden om et Redaktørskifte, skyldes det forskellige andre Aarsager. Først og fremmest er Træthed og Overbebyrdethed en meget væsentlig Grund. I de sidste 4 Aar er praktisk talt al Fritid gaet til Arbejdet med „Okkultisten”: Redaktionelt Arbejde, Korrekturlæsning, Korrespondance med Medarbejdere og Læsere, Føring af Regnskab og Kartotek etc. Alt dette er for meget for eet Menneske, der skal passe en Livsstilling ved Siden af, selv om der har været mange gode Medarbejdere til at skrive Artikler.

Men ogsaa Skuffelsen over, at det endnu langtfra er lykkedes at faa Bladet til økonomisk at hvile i sig selv, gør sig stærkt gældende. I de 4 Aar, der er gaet, har undertegnede af egen Lomme maattet tilskyde ialt ca. 10.000 Kr. for at sikre Driften foruden at gøre alt Arbejde gratis. Paa Baggrund heraf kan det godt virke deprimerende at træffe Mennesker med okkulte Interesser, som ikke mener at kunne ofre 50 Øre om Maaneden til samme Formaal. Om Situationen er der saaledes kun at sige, at et Offer er bragt, og det har nu naaet sin Afslutning.

Imidlertid har en Kreds af Bladets Venner sat sig i Bevægelse for at sikre dets fortsatte Bestaaen, saavel økonomisk som i redaktionel Henseende. En Redaktør kan nemt findes, og det er saaledes den økonomiske Side af Sagen, det hele staar og falder med. Har Læserne den tilstrækkelige Offervilje, eller

har de det ikke? Hidtil har de faaet et stort Blad hver Maaned i et helt Aar for samme Pris som 4 Biografbillerter. Nu maa der ydes mere i Form af frivillige Bidrag, hvis Bladets Eksistens skal sikres. Sker det ikke, fortjener Læserne heller ikke længer at faa dette frisindede, alsidige og uafhængige Tidsskrift.

Helmer Fogedgaard.

Den anden artikel i Okkultisten, december 1943 side 272 med titlen: ”Et farvel til Læserne”.

ET FARVEL TIL LÆSERNE

I Almindelighed er en Redaktør henvist til at holde sine mere private Følelser og Betragtninger noget i Baggrunden. Han skal først og fremmest trække i Traadene og dirigere Medarbejderstaben. Men nu, da jeg som Redaktør tager Afsked med de mange Hundrede trofaste Læsere og en Snes opofrende Medarbejdere, maa nogle personlige Ord være tilladt.

Det, der nu sker, virker paa mig baade som en stor Befrielse og som en dyb Smerte. Jeg har længe været overbebyrdet, fordi jeg ingen havde til at hjælpe mig med det rent manuelle Arbejde. Alt skulde jo være færdigt til Tiden og gøres rigtigt. Det er kun de færreste af de Manuskripter, man modtager, der er i Orden til straks at sendes paa Trykkeriet. Resultatet er efterhaanden blevet, at Bladet tager al min Fritid. Jeg er blevet Slave af dette vedholdende Arbejde, der ifølge Sagens Natur ikke kan faa Ende, fordi næste Nummer skal planlægges, saa snart det foregaaende er gaet i Trykken.

At det er smerteligt efter 4 Aars Slid at skulle afgive Bladet til andres Omsorg er sikkert forstaaeligt. Jeg kan jo ikke andet end holde af det Blad, jeg har udgivet og kælet for i saa lang Tid. Den, der har det rette Journalist Blod i Aarerne, maa nødvendigvis betragte et Blad

som noget levende noget, der skal passes og plejes med Kærlighed for at kunne gro og vokse. Heldigvis er der Haab om, at Bladet kan faa Lov til at fortsætte. Læserne bestemmer det selv. „Okkultisten” bør være en selvvejende Institution. Naar blot Bladets Venner vil hjælpe det over disse vanskelige Krigsaar, skal det ogsaa nok gaa. Der har været konstant Fremgang, og Papir- og Trykkepris maa jo falde i en overskuelig Fremtid.

At Bladet skulde gaa ind - saaledes som det en Overgang saa ud til - var for mig selv en uudholdelig Tanke. Allersværest vilde det være at skuffe de mange Mennesker, som holder af „Okkultisten” og hver Maaned har kunnet hente Glæde og Inspiration i Bladets Spalter. De mange dejlige Breve, jeg i Tidens Løb har faaet fra taknemmelige og kærlige Mennesker, som berømmer Bladet for dets Frisind og Alsidighed, maatte nødvendigvis glæde mig meget. Selv om jeg nu trækker mig tilbage fra Redaktørposten, haaber jeg at kunne fortsætte som Medarbejder, hvis Bladets Eksistens bliver sikret. Det skal ogsaa nok vise sig at være en Fordel at have Redaktionen i Hovedstaden, hvor Aandslivet rører sig stærkest, og hvor det er lettere at faa kvalificeret Hjælp paa Bladets Kontor.

En Læser, som havde hørt om Faren for, at „Okkultisten” skulde gaa ind, skrev for faa Dage siden et langt og indtrængende Brev til mig og bemærkede bl. a.: ”Har De tænkt over, at De slukker Lyset i Tusind Hjem Danmark over, hvor det maaske aldrig senere vil blive tændt”? Selv om det næppe vilde gaa saa galt, kan jeg ikke fragaa, at de Beslutninger, jeg har maattet tage i den sidste Tid, er de sværeste, der har mødt mig i denne Inkarnation. Min Afgørelse er imidlertid endelig. Jeg er træt og overkørt og mener nu at have gjort min Part. Nu er det Læsernes Tur, saaledes at „Okkultisten” virkelig kan blive det Fælles-eje, det fra Begyndelsen af var Mening.

Underskudet andrager ca. 2500 Kr. om Aaret. Hvis 800 Mennesker, hvoriblandt der er mange Velhavere, ikke kan skaffe dette Beløb, er det ærligt talt en flov Historie. Ogsaa de mange Mennesker, som hidtil har læst

Bladet hos andre, kunde passende tegne Abonnement. Beløbet er dog saa ringe for den enkelte. I Virkeligheden burde dette store Blad koste dobbelt saa meget, men det har hele Tiden været mit Ønske, at ogsaa Fattige skulde have Raad til at abonnere. Imidlertid behøver det jo ikke at betyde, at Velhavernes Samvittighed er i Orden, naar de nøjes med at betale det samme som den fattige! Husk, at det er et idealistisk Tidsskrift, der er Tale om. Redaktør og Medarbejdere har kun Udgift af deres Indsats.

Desværre har okkulte Tidsskrifter sjældent faaet nogen lang Levetid i Danmark. Ikke fordi der er Mangel paa okkult interesserede Mennesker her i Landet, men fordi vi er opdelt i saa mange Grupper, der repræsenterer ligesaa mange aandelige Baase. Der er ikke noget at sige til, at vi har vore særlige Sympatier, men det vidner om aandelig Smalpothet, naar man ikke kan taale at høre andet end sine Yndlings Teorier. Saadanne aandeligt ensrettede Mennesker, der vender Ryggen til et objektivt Forskningsorgan, som ønsker at belyse Problemerne fra alle Sider, fortjener i hvert Fald ikke Betegnelsen Sandhedssøger. Kun hvor den frie Tanke taales, hvor Ordet er frit, og hvor Anskuelse fordomsfrit kan sammenlignes og vurderes, er der Tale om virkeligt Aandsliv.

Hvad Autoritetstro og Suggestion kan føre til ses tydeligst af denne Klodes Tilstand i Dag. Paa det religiøse Omraade fejrer Autoritetstroen og Suggestionen ogsaa rene Orgier. Forloren Hellighed og Vulgær Religiøsitet findes der ogsaa en hel Del af i okkulte Kredse. Derfor kan det hele til Tider blive saa ækelt at røre ved. For den virkelige Forsker kan intet være for helligt til en hensynsløs Undersøgelse. Sandheden er den højeste Værdi, der eksisterer. Maaske den eneste Værdi, naar det kommer til Stykket! Etik er et relativt Begreb, som stadig ændres, men kosmisk Sandhed er hævet over Relativitet.

Disse lidt haarde Ord undrer det maaske Læserne at se i en Afskedsartikel. De viser dog blot det ”revolutionære” og respektløse i min Natur, naar det drejer sig om konven-

tionel Autoritet. Dette har ogsaa præget „Okkultisten” baade i de ledende Artikler og maaske i særlig Grad i Spørge Rubrikken og ”Arbejdsmarken”, som jeg mest har ofret mig for. Dette Stof har ogsaa været med til at give Bladet Særpræg og Ansigt. Det var omstridt, men blev alligevel respekteret som enhver, der tør have en Mening. Ved samtidig at aabne Spalterne for modsatte Anskuelser blev „Okkultisten” det Organ for virkelig frit Aandsliv, som slet ikke kan undværes i Danmark. Gid det aldrig nogensinde vil faa aandelige Skyklapper paa! Blade, der udelukkende dyrker Særinteresser, har vi rigeligt af i Forvejen.

En utrolig Bunke Blade med hel og halv okkult Indhold har eksisteret i Tidens Løb. Og et utroligt Antal udkommer fremdeles her i Danmark - for det meste i et sølle Udstyr. Pengene er jo smaa, naar vi er delt i saa mange Grupper, og Offerviljen ikke er overvældende. „Okkultisten” har jeg hele Tiden søgt at holde i et smukt Udstyr, fordi de højeste aandelige Værdier ogsaa bør præsenteres i en værdig ydre Form. Det er dette i Forbindelse med den billige Pris, der skabte „Okkultisten”s Underskud. Med den Fremgang, der stadig er, skulde Bladet sikkert kunne klare sig selv efter Krigen, hvis dets Venner blot vil hjælpe det igennem den sidste svære Tid, der er tilbage.

Det tilkommer ikke mig at give en Karakteristik af de andre Blade indenfor „Branchen”. Jeg har heldigvis haft et udmærket Forhold til mine Kolleger, omend vi kunde være uenige om forskellige Ting. Den Aktualitet og det friske journalistiske Præg, der har været „Okkultisten”s største Force, er blevet fordømt af Kolleger med fornemme Ambitioner, mens andre har forsøgt at efterligne os. Jeg føler Ærbødighed for de virkelige aandelige Værdier, men har aldrig været nogen Ven af lummer Religiositet.

I dette Blad har vi forsøgt at bringe Fakta frem og belyse dem uden smaalige Hensyn, saaledes at Folk blev tvunget til selvstændig Tænkning. Ogsaa dette er blevet bebrejdet mig. Menneskene vil nemlig saa gerne tro

og slumre paa aandelige Sovepuder. Man har derfor fundet det ukærligt, at vi her i Bladet har bragt Tanker frem, der kan virke chokerende. Paa dette Punkt har det dog været saavel mine Medarbejdere som mig selv en Trøst, at det er en frivillig Sag at læse „Okkultisten”. Vi ønsker kun at tjene Sandheden, hvad enten den synes kærlig eller brutal.

Ingen vilde mere end jeg beklage, hvis det eneste Tidsskrift her i Landet, der beskæftiger sig med samtlige højere Aandsretninger og alle Grene af de okkulte Videnskaber, skulde lægges i Graven. Det er mit sikre Haab, at de aandelige Kræfter, som i sin Tid inspirerede mig til at grundlægge Tidsskriftet, vil være i Stand til at fremkalde den nødvendige Hjælp-somhed her paa det fysiske Plan. Et saa alsidigt Blad har vi (bortset fra ”O.M.”, der var for sensationspræget) ikke haft siden „Sandhedssøgeren”, der udkom for en Menneskealder siden. De øvrige paa sin Vis udmærkede Blade varetog mere specielle Interesser. Det er min private Mening, at Sigurd Triers „Sandhedssøgeren” var bedre redigeret end „Okkultisten”.

Tilbage har jeg at takke alle de Mennesker, der har hjulpet, glædet og opmuntret mig igennem disse 4 Aar. Mange værdifulde Venskaber vandt jeg, og dem haaber jeg inderligt at bevare ogsaa i Tiden, der kommer. Disse Aar vil staa for mig som et meget betydningsfuldt Afsnit af mit endnu unge Liv. Mange elskelige Mennesker og mange mærkelige Typer lærte jeg at kende. Det er jo som Regel ikke Dusinmennesker, der beskæftiger sig med okkulte Problemer. Jeg har erhvervet mig megen Menneskekundskab i den Tid, og jeg er blevet tvunget til at tage Stilling til meget, som kun kan have gavnet min egen Udvikling. Okkult indstillede Mennesker er et dejligt levende og interesseret Folkefærd. I saadanne Kredse vil jeg som Privatmand fremdeles færdes og have mine bedste Venner.

En speciel Tak vil jeg gerne rette til min Redaktionssekretær og de mange andre Medarbejdere, der har ofret sig fuldkommen gratis i Pagt med den Idealismens Aand, som dette

Bladforetagende fra første Færd har hvilet paa. Takket være denne prægtige Medarbejderstab og de mange Indlæg fra interesserede Læsere har „Okkultisten” altid svømmet i Stof. Dette virkede meget inspirerende, selv om det langt fra altid gjorde Redaktionsarbejdet lettere!

Og sluttelig en ligesaa hjertelig Tak til de mange trofaste Læsere, som har fulgt dette Blad med en Interesse og Hengivenhed, der mange Gange maatte røre mig dybt. Det enorme Antal Breve, jeg har modtaget fra Læserne, satte jeg stedse en Ære i at besvare, men nægtes kan det jo ikke, at denne store Korrespondance foruden at virke inspirerende ogsaa tærede paa den Kraft, hvis Udtømmelse nu er den væsentligste Aarsag til, at jeg maa gaa. Gid min Efterfølger maa møde mange hjælpende Hænder, saa han kan bruge sine Kræfter til det egentlige Redaktionsarbejde.

Paa den anden Side er det overordentlig vigtigt for en Redaktør at være i ligesaa intim Kontakt med Læserne, som jeg stadig har været. Den Glæde og Inspiration kunde jeg ikke have undværet. Skønt jeg altid har undgaaet at tigge om økonomisk Hjælp til Bladet, er der en hel Del Læsere, som af egen Drift har sendt større Beløb, end de skulde. I al Stillehed har de hjulpet uden at faa Ære eller Tak derfor. Det afslører de ædle og hjælpsomme Sind, som altid er med til at bære det højeste frem i Verden.

Saa Farvel alle kendte og ukendte Venner. Tak for den Tid, hvor vi stod Skulder ved Skulder i en højere Sandheds Tjeneste en Sandhed, som aldrig kan dø, selv om jeg og andre Menneskefnug kører træt. Og tilgiv mig, at jeg gaar med saa kort Varsel. Men om alt gaar vel, mødes vi jo stadig her i Spalterne gennem mit almindelige Medarbejderskab. Gid Forholdene maa udvikle sig saaledes, at den virkelige Sandhedssøger ikke skal savne et Organ, hvor Tanker og Meninger frit kan brydes i tolerant Kappelstrid til Gavn for en dogmefri Sandhed.

Helmer Fogedgaard.

Man kan se af det Helmer Fogedgaard skriver at Okkultisten har været hans hjertebarn, og vi må forstå, at det har været et meget stort skridt for ham, at trække sig tilbage som redaktør.

Selv om han skriver at det er af såvel arbejdsmæssige som økonomiske grunde, er det klart at han har været splittet mellem ønsket om at støtte Martinus og hans sag så godt som muligt, og at vedblive at arbejde som redaktør med Okkultisten.

Han vælger, af Kærlighed til Martinus og hans sag, at give afkald på sin indflydelse på Okkultistens videre liv, også selv om han på dette tidspunkt har erkendt, at det ikke kan blive til noget med at arbejde for Martinus, hvilket han egentlig i bund og grund havde et stort ønske om. Han vil dog ikke gå på kompromi med sin egen personlige principper og væremåde.

Med vores viden fra den brevveksling jeg har gengivet, ser vi også, at det er på grund af hans stærke følelser for Martinus og hans Sag, at han ikke med et eneste ord nævner, at det er på grund af forhold der har relation til Martinus og Sagen, at han trækker sig tilbage som redaktør. Han nævner kun at det skyldes træthed og Okkultistens dårlige økonomi. At det så kommer ud, i form af en leder fra den nye redaktørs hånd, ligger helt uden for Helmer Fogedgaards indflydelse, men på grund af den nye redaktør, ingeniør Torkil C. Johnsens nu ret negative holdning til Martinus.

9.31 Den påtænkte samarbejdssituation mellem Helmer Fogedgaard og "Livets Bogs Bureau" bliver skrinlagt på grund af Helmer Fogedgaards kritiske holdning, november 1943.

Mellem den 1/11 og 11/11 1943 må Helmer Fogedgaard have sendt et brev til Gerner Larsson hvis indhold jeg ikke kender, men det har gjort et vist indtryk på såvel Gerner Larsson som på Martinus. Det kan ses af de to efterfølgende breve skrevet på samme dag, nemlig den 11/11 1943.

LIVETS BOGS BUREAU
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEKOLONI
 KORRESPONDANCEAFDELINGEN
 MARIENDALSVEJ 94 - 96 KØBENHAVN F.
 TLF, GOTHAAB 9280
 POSTGIRO 29580

K Ø B E N H A V N F., den 11 - 11 - 43 .

Kære Helmer:

For første Gang i den Tid, du og jeg har kendt hinanden, vilde jeg ønske, at jeg havde den mentale Skarphed praktisk talt alle dine Breve giver Udtryk for. Men jeg har den ikke. Det er mig en Pine at skulle skrive til dig idag. En Pine fordi det er min inderste Natur saa umaadeligt imod at være haard.

Da jeg havde faaet dit Brev, havde jeg jo intet andet at gøre end at overlade det til Martinus. Læsningen af det havde gjort mig helt syg i Sjælen. I snart mange Aar har jeg været indstillet paa at komme dig i Møde, paa at gøre mit til, at dine Evner kunne blive taget i større Kræfters Tjeneste end de, du ellers havde knyttet dig til. Nu saa jeg, at det hele var omsonst. Fejlen er min, jeg bebrejder dig ikke noget som helst.

Da du i sin Tid saa kærligt kom mig i Møde, da jeg havde Brug for din Hjælp, lovede jeg mig selv, at jeg vilde gøre alt for paa et givet Tidspunkt at knytte dig nærmere baade til mig selv og til den Sag, jeg er saa lykkelig for at tjene. Taknemmelighed er ikke for mig en "Smagssag", det er et dybt rodfæstet Træk i min Karakter, og jeg føler fremdeles en saa dyb Taknemmelighed imod dig, at alt det, der nu er bristet, nærmest føles som en Slags fysisk Smerte.

I Almindelighed er jeg ikke naiv. Da jeg i Sommer talte med dig, og følte hvorledes du længtes over imod denne Sag, ja, da tvang jeg mig selv til at se bort fra den Angst, dine Breve altid voldte mig. Ved du af, at jeg ikke har eet, ikke eet eneste Brev fra dig, som ikke indeholder Kritik af Martinus Arbejde? Du er det eneste Menneske i de snart 15 Aar, jeg har været sammen med Martinus, der har sendt os den Slags Breve. Jeg tror ikke, at du nogen

Sinde har oplevet, hvad indbyrdes menneskelig Kærlighed vil sige, ellers kunde du ikke skrive, som du gør. Her omkring Martinus har vi altid levet i en Verden, hvor dette at tage kærligt Hensyn, at søge at forstaa, er det centrale i vort daglige Liv. I denne Atmosfære har dine Breve oftest virket som ubehagelige Lynnedslag.

Jeg vil ikke svare dig paa alle dine Mærkværdigheder, blot berøre nogle enkelte af dem. Hvem er det, der siger, at vi ikke kan taale Kritik? Jeg har kun hørt det fra din Side, og de Gange, jeg har prøvet at efterforske Aarsagen til din Paastand, er det hver Gang løbet ud i Sandet. Hvilken Kompetence har du til at sætte dig til Dommer over Livets Bog? Hvordan vilde dit daglige liv forme sig uden den Viden, den har bragt dig? Dine Stikpiller m.H.t. Kosmos og vor til Tider lidt sene Ekspedition, tror du da ikke, at vi selv hellere end gerne vilde have, at alt fungerede, som det skulde, men hvad ved du om den Travlhed, vi alle her er indspundet i? Er det ikke vigtigere, at et dødsfortvivlet Menneske bliver hjulpet, naar det opsøger os, end at en Pakke kommer en eller to Dage for sent? Hvad kender du, som næppe nogen Sinde har manglet Penge, som kan bruge 10.000 til din egen Aands Forlystelse, til, hvad manglende likvide Midler kan afstedkomme for Mennesker, som har hver eneste Time beslaglagt med Arbejde for andres Skyld? Jeg kan sige dig, at vi her har præsteret mere med de Midler, der er stillet til vor Raadighed, end nogen anden aandelig Bevægelse i dette Land. Tror du, at det er for vor personlige Fornøjelses Skyld, at Mogens og jeg hvert Foraar tager til Klint som Arbejdsmænd. Men vi gør det, og bliver ved dermed, thi vor Taknemmelighed overfor Gud, at vi fik Lov til at være med i denne Sag, er af en saadan Art, at vi endnu ikke har oplevet at møde Byrder, der forekom os for tunge. Vi gør disse Ting til Guds Ære, om du saa aldrig saa meget lever paa den Illusion, at Gud saa maa være ærekær. Personlig føler jeg, at du næsten har alt, men i fortvivlende Grad mangler den Sindets Ydmyghed, der gør et Menneske værdifuldt.

Du bebrejder Martinus, at han kun citerer Bi-

belen, samtidigt med, at du som Forsker ved, at Jesus "saaede den Sæd, i hvilken alle Slægter skal velsignes", du taler om Ensrettethed i samme Aandedrag, som du nævner Martinus som ædel og fri Forsker. Hvilket Ansvar har han eller vi, for de Mennesker, der studerer hans Arbejde? Har vi tilbudt andet end vor Hjælp til dette Studium?

Naa, jeg vil ikke bruge mine Evner til at imødegaa dine Irritationer. Jeg skrev til dig i mit sidste Brev, at "Arbejdet er stort, og Arbejderne faa" dit Brev blev mig en tung Bekræftelse herpaa, Endnu har Livet kun givet dig Evnen til at byde, og jeg, lige saa lidt som nogen anden her, vil være med til at skænke dig den anden Evne. Kun er jeg Forsynet taknemmelig, at kun saa faa er blevet indviet i vore Planer. Jeg tænker at de fleste af dine Venner vil blive henrykte for, at du "vender tilbage". Men glem alligevel ikke, at vi alle her, uanset hvad du i de første Timer efter dette tænker, stadig omfatter din Person med Kærlighed, Ærbødighed og Taknemmelighed for, hvad du i en given Stund var for dette Arbejde. At dit Sind er af en anden Slags end vort, kan ingen bebrejde dig, Jeg ved i mit Hjerte, at jeg nu har gjort alt, hvad jeg har evnet, for at række dig Haanden, og jeg beder dig tro, at denne Haand, naar du engang lærer at se dybere i Livet, end du gør i Dag, stadig vil være rakt frem imod dig!

Med min kærligste Hilsen og alle mine bedste Ønsker for din Fremtid!

Din hengivne

Erik.

LIVETS BOGS BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEKOLONI
KORRESPONDANCEAFDELINGEN
MARIENDALSVEJ 94 - 96 KØBENHAVN F.
TLF. GOTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

K Ø B E N H A V N F., den 11/11 1943

Kære Helmer Fogedgaard!

Gerner Larsson har vist mig et Brev, han har modtaget fra Dem i den ellvte Time. Jeg er meget overrasket over dets Indhold. Det udtrykker nogle meget smukke Ord om min Personlighed, men disse er i kraft af det Øvrige Indhold indpakket i en Atmosfære af Mistillid, samtidigt med at det udtrykker Deres Betingelser for et Samarbejde med mig.

Deres Paaberaabelse af, at vi er "inkonsekvent", Kosmos "meget høje Pris" – "Kosmos Afguder" Deres Frygt for at komme under "aandelig Ensretning" ved Samarbejdet med mig og endelig Deres "Skuffelse over Livets Bog" er jo en indirekte Erklæring af manglende Tillid til mig.

Dernæst udtrykker De, at Betingelserne for, at De vil gaa over til at være min Medarbejder, er, at De vil have "Lov til at revse mig, hvis De finder det fornødent". At disse Paaberaabelser virkelig er Udtryk for Deres dybeste Mening og Alvor, understreger De med at betegne dem som Udtryk for Deres "hensynsløse Ærlighed".

Ja, kære Helmer Fogedgaard! Jeg er slet ikke i Tvivl om, at De her har meddelt os, hvad De føler. Jeg vil derfor ogsaa gerne paa lige saa ærlig en Maade udtrykke de Konsekvenser, vi begge, De og jeg, er nødsaget til at drage af denne Deres Indstilling.

Deres Brev er altsaa et Mistillidsvotum, der kulminerer i Deres Betingelse for Samarbejde med mig. De forlanger Ret til at revse mig, hvis De finder det nødvendigt. Det vil altsaa sige, at De vil have Lov til at forlange, at jeg skal forandre min Arbejdsmetode og Skrive-maade, saavel vedrørende "Livets Bog" som andre Foreteelser i Sagen, der, hvor netop De

maatte finde det nødvendigt. Ét saadant Forlangende kan jeg umuligt efterkomme, kære Helmer Fogedgaard. Det er ikke en "Mester", jeg har Brug for. I den Retning har Forsynet begunstiget mig ad andre Veje. Jeg har kun Brug for - Disciple. Min Situation er nemlig saaledes, at ethvert Jordmenneskes Samarbejde med mig, der ikke er et Discipelskab, har ikke noget med min Mission at gøre.

De forstaar saaledes, at jeg under disse Omstændigheder slet ikke kan gaa med til at plante Dem om i mit Arbejde. De vil her ikke kunne faa Luft nok under Deres egne Vinger. De har en god Intelligens og er rigt udstyret med Energi, men der er noget i Deres Sind, der gør Dem kontrær overfor de Fakta, jeg ser som uundgaalige Betingelser for et velsignelsesrigt og kærligt Samarbejde.

Jeg har derfor ikke andet at gøre end at raade Dem til at fortsætte Deres egen aandelige Virksomhed. Det er alt for aabenlyst for mig, at De kun igennem Deres Blad kan faa Udfoldelse for det der for Dem synes at være det absolut rigtige.

Og i tillid til, at De forstaar, at denne Afgørelse foreløbig vil være den kærligste Løsning paa Problemet, og at vi derfor stadigt kan være Venner, selv om livet paa visse Felter adskiller os, beder jeg Dem modtage min kærligste Hilsen.

Martinus

Det er ud fra brevene klart, at Helmer Fogedgaard trods sit store ønske om at arbejde for Martinus, har fået kolde fødder, efter alt det Gerner Larsson har skrevet til ham. Helmer Fogedgaard ser nu helt klart, at han med sit intellekt vil have svært ved at underkaste sig, og lade sig ensrette, som han fornemmer at der kræves. Derfor forbeholder han sig retten til at opponere, hvis han finder noget der strider mod hvad han finder er rigtigt. Han vil og må fungere, ud fra sin karakter og væremåde, som en rigtig forsker, ikke blot som en discipel, en tilstand, som det er iøjnefaldende, at Gerner Larsson har det godt med. Han har jo i tidligere breve også begrundet, hvorfor netop han har det godt med dette samarbejdsforhold.

Af Gerner Larssons brev fremgår det helt klart, at han ikke aner hvad han skal stille op med Helmer Fogedgaards reaktion. Han fatter simpelthen ikke hvad der foregår i Helmer, fordi den måde at se tingene på, slet ikke findes i Gerner Larssons bevidsthed, hvilket han selv tidligere har tilkendegivet. Gerner Larsson bliver vred og forarget over Helmer Fogedgaards reaktion.

Martinus håndterer i sit brev problemerne på en overordentlig fin og kærlig måde, selv om jeg klart kan se, at Helmer Fogedgaard er gået alt for vidt i sin kritik af forskellige sider af Martinus aktiviteter. En overskridelse, der for det første bunder i Helmer Fogedgaards frustration over, at skulle presses ind i en bestemt form, uden at måtte opponere, hvilket så absolut strider mod hans natur. Han er jo en meget selvstændig søgende og tænkende person. Samtidig er han meget energirig og iværksættende.

Det fremgår meget klart af Martinus brev, at han fuldt ud evner at gennemskue disse forskellige sider af Helmer Fogedgaards karakter. Det er bemærkelsesværdigt, at Martinus hverken bliver vred eller skuffet over det.

Martinus konstaterer blot ganske stille og roligt, at så kan det ikke blive til et frugtbart samarbejde. Martinus har netop brug for disciple der er lærevillige, uden at bruge for meget af Martinus tid på tidskrævende diskussioner.

Det som Martinus siger i sit brev er under ingen omstændigheder et udtryk for storhedsvanvid eller en følelse af selvtilstrækkelighed i almindelig menneskelig forstand, hvilket Helmer Fogedgaard beskylder ham for, når Martinus udtrykker sig om mestre og discipel-relationer. Martinus er fuldstændig afklaret med sin opgave hvor han ser sig selv som en direkte kanal for det guddommeliges vejledning af de jordiske mennesker. Denne sin opgave ser han på med stor beskedenhed og ydmyghed. Han fremhæver aldrig sig selv som person.

Det Martinus tilkendegiver her er noget der er meget vigtigt og centralt, noget som han også har antydnet før, nemlig at han ikke har brug for en mester, men han har brug for disciple til at udføre sin opgave.

At han ikke har brug for en mester er jo helt naturligt, for det er ham der har den kosmiske bevidsthed og skal transformere sin viden ned på det menneskelige plan.

Man må dog her indvende, at det Helmer Fogedgaard anfægter, hovedsagelig er nogle praktiske forhold, som ikke specielt har noget med Martinus

specielle kosmiske bevidsthed at gøre. Netop de praktiske ting som Martinus i stor udstrækning har lagt hen til Erik Gerner Larsson. Men det indbefatter også at Fogedgaard vil have lov til at kritisere Martinus skriveform og hans analyser hvis Fogedgaard føler det nødvendigt.

At Martinus kun har brug for disciple, skal som tidligere nævnt ses i det forhold, at hans inkarnation er tidsmæssigt stærkt begrænset i forhold til den kæmpe opgave han har. Derfor er det naturligt og nødvendigt at han knytter mennesker til sig som vil være hans disciple, og som han kan oplære i sin kosmologi. At vælge sådanne mennesker har den fordel, at det går nemmere og hurtigere med indføringen af sådanne mennesker i Martinus kosmologi. Til gengæld må han affinde sig med sådanne mennesker, der åndeligt og intellektuelt passer for en sådan tilstand. Gerner Larsson er et eksempel på et menneske af denne type. Om den mennesketype specielt er mennesker med en stærk følelsesenergi i forhold til intelligensenergi er et relevant spørgsmål. Med en større intelligensenergi vil man nok mere være en type hen imod Helmer Fogedgaard. Det er mit indtryk, at Helmer Fogedgaard nærer lige så stor kærlighed til Martinus og hans kosmologi som Gerner Larsson, men at Helmer Fogedgaard først skal lade stoffet passere en intelligensanalyse, og derigennem nå til en accept af stoffet, før han ubetinget kan gå ind for det. Det er jo netop det som hver gang fremkalder problemerne. Det er jo i realiteten også det Martinus selv siger er den rigtige måde, når han udtaler at man ikke skal tro, men prøve at forstå. Han forventer dog nok som vi kan se, at hans nærmeste medarbejdere umiddelbart forstår uden at behøve at sætte spørgsmålstejn ved noget af kosmologien.

Hvis Helmer Fogedgaard kommer til en slutning der ikke passer med hvad Martinus siger, opponerer han imod den. Hvis han havde daglig omgang med Martinus, ville det utvivlsomt medføre, at en drøftelse ville klare alle problemerne til fordel for Martinus fremstilling, men han er jo ikke på så nært hold af Martinus, og en sådan situation, ville jo også netop være for tidskrævende.

Denne ovenfor skitserede problemløsningsmåde er i hvert fald forekommet i et tilfælde. I Okkultisten, februar 1944 side 25 skriver Helmer Fogedgaard en artikel med titlen: "Et par Illusioner aflives" hvor han anfægter muligheden for evig udvikling, som Martinus siger er tilfældet, kosmisk set. Helmer

Fogedgaard argumenterer logisk for sit synspunkt. I et par artikler i Okkultisten fortsætter Helmer Fogedgaard sine tankebaner. Det er i Okkultisten, april 1944 side 94 og maj/juni 1944 side 114. I en artikel i Okkultisten september 1944 side 149 går Lars Nibelvang ind i debatten til fordel for Martinus fremstilling. Først i 1945 drøfter Helmer Fogedgaard problemet med Martinus, som egentlig giver Helmer Fogedgaard ret i hans synspunkt, når det ses ud fra Guds udsigtspunkt, men det er efter Martinus opfattelse ikke den rigtige måde at se dette problem på. Gennem samtalen med Martinus bliver Helmer Fogedgaard fuldstændig klar over at Martinus har ret i det han har skrevet, og i Okkultisten november 1945 side 166 skriver Helmer Fogedgaard en artikel med titlen: "Den evige Udvikling" hvor han klart tilkendegiver, at Martinus har fuldstændig ret i sine beskrivelser.

Dette er et godt eksempel på, at Helmer Fogedgaard søger sandheden, men han kan kun acceptere den fuldt ud via sin intelligens.

Dette svarer efter min opfattelse, helt til den rigtige måde at udforske Martinus kosmologi på. Så vidt jeg kan se, opfordrer Martinus netop også mennesker til at prøve at forstå kosmologien på denne måde i stedet for kun at tro, og det er jo netop hvad Helmer Fogedgaard gør.

På basis af den holdning Martinus lægger for dagen overfor Helmer Fogedgaards forsøg på at prøve at forstå hans kosmologi, er det måske lidt underligt, at Martinus netop i det foran viste brev, opfatter Helmer Fogedgaards synsmåde som en form for mistillid til Martinus. Med ordet mistillid, har Martinus også betegnet andre af Helmer Fogedgaards synspunkter. Martinus udtrykker dog fuld forståelse for Helmer Fogedgaards måde at håndtere sit liv på, og Martinus udtrykker det i meget kærlige vendinger. Problemet er jo at Helmer Fogedgaard er bange for at blive for bundet, så han ikke kan få lov til at behandle alt på sin egen måde, medens Martinus på dette tidspunkt af sit liv ikke har brug for at afprøve sin fortolkningsform overfor modargumenter, som Martinus havde i de første års samvær med Nibelvang. På dette meget tidlige tidspunkt havde Martinus ikke fuldt overblik over sin kosmiske bevidstheds formåen og suverænitet. Dengang havde Martinus brug for den træning i fremstillingsform og afprøvning af sine sandheder som denne diskussionsform gav. Denne sikkerhed fik Martinus imidlertid meget hurtigt, hvilket også kan læses i

det Lars Nibelvang skriver om de første års samvær med Martinus (Appendiks A) Det er derfor han nu siger, ”jeg har kun brug for Disciple”.

Uden at jeg skal foregribe begivenhederne, er det også min opfattelse, at da Martinus lagde afstand til sin senere elev Per Bruus Jensen, som gik meget i dybden med sin udforskning af kosmologien, skyldtes det nok også bl. a., at det ville tage alt for meget tid for Martinus at uddybe alt i mindste detalje med ham. Læs i denne forbindelse Per Bruus Jensens bog: ”Sol og måne”.

9.32 Helmer Fogedgaard opgiver i denne omgang at arbejde for Martinus, og fortsætter som menig medarbejder ved Okkultisten. Den nye redaktør af Okkultisten, Torkil C. Johnsen åbenbarer hvad der er årsagen til Helmer Fogedgaards beslutning, januar 1944.

Helmer Fogedgaard ser klart at der ikke bliver noget af det påtænkte samarbejde med Martinus, og Fogedgaard arbejder derfor videre med Okkultisten som menig medarbejder. Der er på dette tidspunkt ikke nogen vej tilbage i denne sag, da terningerne jo er kastet.

I det første nummer af Okkultisten, januar 1944 side 16 skriver den nye redaktør, ingeniør Torkil C. Johnsen en leder med titlen: ”Okkultistens Fremtid”, hvor han slår sin nye position og målsætning fast, og åbenbarer på en korrekt men meget kontant måde, hvad der er den egentlige årsag til at Helmer Fogedgaard har trukket sig tilbage.

Okkultistens Fremtid

Som det fremgik af forrige Nummer, har Okkultisten fornylig uden Læsernes Vidende gennemgaaet en meget alvorlig Krise, der en Overgang truede med at mørklægge de Tusind Hjem og gøre en Række udmærkede Forfattere arbejdsløse. I Slutningen af Oktober 1943 blev det indenfor en meget snæver Kreds omkring Redaktionen bekendt, at Bladets hidtidige drivende Kraft, Prokurist Helmer Fogedgaard, sidste Sommer havde givet efter for de gentagne Tilskyndelser fra

Virksomheden „Livets Bogs Bureau” til at indtræde i nærmere Samarbejde med dette og deraf følgende Krav om Indstilling af Okkultisten, hvorfor han i Forbindelse med tiltagende Træthed af det krævende Bladarbejde ønskede at fratræde som Redaktør og Udgi-ver med December Nummeret 1943 og ikke kunde bidrage til at støtte dette Tidsskrifts evt. Fortsættelse.

Denne Krise er nu lykkeligt overstaaet i den ellefte Time. Forstaaende Kræfter satte sig i Bevægelse for trods det meget korte Varsel at finde en Udvej til Bladets Fortsættelse. Og Red. Fogedgaard, der paa et Kald fra aandelig Side startede Okkultisten i 1940 og i de foreløbne 4 Aar oparbejdede Bladet til en smuk Position ved mønstergyldigt at stille alle sine Evner og Kræfter i dets Tjeneste, var inderst inde ogsaa stadig overbevist om Nødvendigheden heraf. Da ovennævnte Samarbejde alligevel ikke kom i Stand, fortsætter han herefter som Medarbejder, ligesom han har stillet sit omfattende Lager og Kartotek til Disposition for Efterfølgerne. Takket være denne Omstændighed og foreløbig Støtte fra forskellig Side er det nu lykkedes at sikre Bladets Eksistens i den nærmeste Tid fremover.

Okkultisten ligger nu redaktionsmæssigt i en fast Haand. Denne Haand er ikke tilfals eller tilkøbs for noget som helst Enkeltforetagende, af hvad Art og i hvilken Forklædning dets selviske Motiver saa end skulde blive fremført under. Den har kun en eneste Opgave: at virke for Sandhedens Udbredelse i Overensstemmelse med det „Program”, der findes aftrykt paa Omslagets Bagside. Vor udstrakte Stab af eminente Medarbejdere, der staar fuldtud paa Højde med Udlandets bedste indenfor Branchen, forbliver da ogsaa herfra ganske uændret af Redaktørskiftet.

Med dette Nummer gaar vi nu i 5. Aargang ind i det begivenhedsrige Aar 1944, der iflg. Nostradamus og andre Profetier skulde bringe Afslutningen paa den blodige Krig i Europa og danne Indledningen til en lykkeligere Fremtid for vor forpinte Menneskehed. I en saadan Tid er det særlig betydningsfuldt at have et upartisk Blad som Okkultisten til at

holde sig i Kontakt med de okkulte Kræfter og derigennem faa Vejledning i de vanskelige aandelige "Efterkrigsproblemer", der griber dybt ind i hvert Menneskes Sind, og hvis Løsning er nødvendig, dersom Samfundsforholdene skal bringes frem til at sikre hvert Menneske den Tilværelse i Skønhed, Harmoni og Glæde, som alle Fremskridtsvenner haaber paa.

Efter Redaktørskiftet er Okkultistens fortsatte Udgivelse kun et Spørgsmaal om Økonomien. Men denne staar og falder til Gengæld nu alene med Læserne, saaledes som det ogsaa bør være. Dersom disse ikke formaar at skabe de økonomiske Betingelser til Sikring af Driften, fortjener de heller ikke at faa et ordentligt okkult Tidsskrift i de betydningsfulde Aar, der kommer. Men Indsatsen skal gøres nu, inden det bliver for sent. Lad det derfor i det nye Aar runge fra Skagen til Gedses, fra Nordkap til Ejderen: Vær med til at sikre dette idealistiske Tidsskrifts Eksistens!

Helmer Fogedgaard har vist følt den betydelige omvæltning omkring Okkultisten noget turbulent. Han skriver det efterfølgende brev til Lars Nibelvang for at gøre lidt rede for det passerede.

I de to efterfølgende breve gør Fogedgaard klart hvordan han føler situationen har udviklet sig, og tildels hvordan han ser på Martinus og Erik Gerner Larsson, men forsøger ikke rigtig at fordele ansvaret. Han finder sikkert ikke at dette er særlig vigtigt, idet han ikke lider af persondyrkelse, og til en vis grad ser på Martinus som "to personer" skribenten Martinus og mennesket Martinus (Hr Thomsen). Derfor lider hans syn på Martinus kosmologi ingen skade ved at han føler at have nogle problemer med mennesket Martinus.

Man kan nok undre sig over, hvorfor Fogedgaard anser sig selv for berettiget til at sætte sig selv til dommer over en "verdensgenløser" arbejde, men det er forståeligt når man bemærker, at Helmer Fogedgaard klart skelner mellem de to sider af Martinus, "skribenten" og "Hr. Thomsen", og det er klart, at det kun er "Hr. Thomsen" han stiller sig til dommer over.

Det er helt den samme indstilling som Lars Nibelvang har til Martinus og hans kosmologi.

9.33 Helmer Fogedgaard fortæller Lars Nibelvang om sin indstilling til et samarbejde med Martinus, 1943

Rudkøbing, d. 25. Novbr. 1943.

Kære Lasse!

Du er maaske lidt chokeret over mine mærkelige "Krumspring" i den sidste Tid, som Torkil formodentlig har underrettet dig om, og jeg vil derfor gerne give dig en lille Redegørelse.

De to sidste Somre, jeg har været i Kolonien, har Larsson og Martinus ønsket at faa mig til Medarbejder, men Kravet var stadig, at jeg skulde lade OKKULTISTEN gaa ind - d.v.s. at mørklægge den sidste Rest af det frie Aandsliv. Og 2 Gange har de nu atter kasseret mig, fordi jeg fremførte Kritik. Jeg maa nu give dig Ret, kære Lasse: Kritik taaes ikke paa L.B.B., og jeg tror ogsaa, der er en hel Del Forfængelighed med i Spillet. Desuden er der noget teatralisk over Larsson. Men det, der piner mig mest, er den lave Kvalitet af "Livets Bog"s 3. Bind. Der staar de mest banale Selvfølgeligheder gentaget atter og atter. Jeg skrev da ogsaa derind, at det efterhaanden var for aandelige Analfabeter og den rene Barnemad. Jeg spurgte ogsaa, hvorfor vi skulde have det ind med Skeer og hvad interesse Martinus havde i at gøre Missionsfolk forstaaeligt, at Helvede ikke eksisterede. Det er jo ikke den Slags Folk, han skal henvende sig til. Alt dette blev jo taget mig ret unaadigt op, og jeg fik at vide, at der er noget i mit Sind, der gør, at jeg trods en god Begavelse ikke egner mig som Medarbejder i Øjeblikket. Men jeg vil først og fremmest være Ærlig og sandhedskærlig, og jeg vil ikke risikere som Martinus Sekretær at skulle forsvare "Livets Bog", hvis Sprog og Form er under al Kritik. Saa maa jeg give Afkald paa at tjene en Verdensgenløser og være fri og uafhængig. Jeg fordrer Kvalitetsarbejde af en virkelig Verdensgenløser, og iøvrigt er jeg fuldkommen fri for Autoritetstro og Ærbødighed for Førelse. Ensrettethed er ikke noget for mig. Jeg er af en revolutionær Natur og egner mig næppe

for Discipelskab i klassisk Forstand. Jeg vil have Lov til at kritisere, naar jeg finder det fornødent.

Fra L.B.B. siger man, at jeg mangler Ydmyghed. Det er muligt, men hellere det end at være et ensrettet Skvat!

Men nu ligger Situationen altsaa saaledes, at Torkil forsøger at køre videre med OKKULTISTEN, hvad jeg inderligt haaber vil lykkes for ham, da Bladet ikke er til at undvære. Jeg haaber jo ogsaa, at du stadig vil være Medarbejder samt gøre dit til, at Torkil holder en pæn Tone. Jeg har jo haft mit Mas med at styre ham. Men ellers skulde han jo have alle Kvalifikationer, hvis bare han undgaar at være flabet. Det vil sikkert være til Gavn for Bladet, at det faar Hjemsted i København, og jeg trænger til at hvile mig og have det lidt mere mageligt i mit nye Hjem. Ellers fortsætter jeg jo ogsaa som Medarbejder, men vil iøvrigt stadig være den frie Mand, der kan komme alle Steder og skrive i alle Blade. Hvad ellers Skæbnebølgerne agter at gøre ved mig, aner jeg ikke, men de senere Maanedes Begivenheder gør mig lidt desorienteret.

Men nu skal du have hjertelig Tak for dit gode Medarbejderskab i min Redaktørtid, kære Lasse. Og dit dejlige Venskab, som har betydet saa meget for mig, haaber jeg fremdeles at maatte bevare usvækket.

Din altid hengivne Ven

Helmer

P.S. Vil du have Resten of dine Bøger, eller skal jeg sende dem til Torkil?

Rudkøbing, d. 22. Decbr. 1943

Kære Lasse!

Dit sidste meget interessante Brev glædede mig overordentlig meget. Hjertelig Tak for det, kære Ven. Det glæder mig, at du forstaar mig saa godt i mit mærkelige Forhold til L.B.B., og dine Kommentarer var meget morsomme.

Ja, jeg er jo saa blevet vraget for 2. Gang, fordi jeg fremførte Kritik. Larsson var jo noget

forarget over, at jeg paany fremførte Myten om, at man ikke taaler Kritik paa L.B.B., men jeg blev jo nødt til at meddele ham, at jeg nu yderligere havde faaet bekræftet, at det netop var saadan!

Du spørger, kære Ven, om det virkelig var nødvendigt for mig at faa et saadant Bevis efter det, jeg kendte til Forholdene gennem dig. Nej, egentlig ikke, men man vil jo som Regel gerne gøre sine egne Erfaringer. Desuden har jeg jo ogsaa en Trang til at komme til Hovedstaden at bo. Menneskene her omkring forstaar mig ikke, og jeg bryder mig ikke om Forretningslivet. Jeg var derfor villig til at tage til København, selv om det skulde betyde en Forringelse of min sociale Position. Men naturligvis kan jeg ikke gaa med til at hykle for Martinus. Hvis jeg mener, at nogle af hans Skrifter er mindre lødige, og at hans Sprog er daarligt, faar ingen mig til at sige det modsatte. Og den paatagede Kærlighed og øvrige teatraliske Optræden, som man møder en Del af paa L.B.B., kan jeg ikke med. Jeg har altid foretrukket det ægte i alle Livets Forhold. Jeg lader mig ikke købe – heller ikke selv om jeg samtidig slipper væk fra Rudkøbing. Naturligvis er der meget indenfor Martinus Arbejde, som tiltaler mig - det bedste i hans Lære - men deres Arbejdsmetoder har altid været mig imod. Og først og fremmest kan jeg aldrig opgive min Ret til selvstændig Tænkning. Larsson mente, at det var saa dejligt at give sig hen i trofast Arbejde for en stor Aand. Jeg maatte hertil svare, at jeg ikke var Tilhænger af Førerprincippet. Det har vi mere end rigeligt af i Verden i Øjeblikket.

Da man første Gang havde fat i mig, var det Meningen, at jeg skulde staa for Korrespondanceafdelingen. Det er jo et Foretagende, som er et stort økonomisk Aktiv, men ellers ret dillettantisk redigeret. Men høje Priser kan de jo faa for alt, hvad de udsender. Nu i 2. Omgang var det de mange Breve fra Provinstillængere, jeg skulde besvare. Man har aabenbaret opdaget i OKKULTISTENs Spørge-Rubrik, at jeg er nogenlunde inde i Martinus Analyser, og saa trænger de jo ogsaa til lidt System i deres Korrespondance. Samtidig skulde jeg betale et Omslag til "Kosmos". Nu er man gaaet en anden Vej, hvorved Omslaget spares. Larsson har ogsaa haardt Brug for Stof

til Bladet, hvad man jo nok forstaar, naar man læser det. Der har ikke været en ærlig okkult Artikel deri i flere Aar, men kun etisk-psykologiske Betragtninger, som keder i det lange Løb. Nu skal saa 4. Bind af "Livets Bog" omsider begynde, og det skal blive interessant at se, om vi saa endelig faar noget om "den højeste Ild". Hvordan Martinus skal naa alle de Special-Analyser, han har stillet os i Udsigt i sidste Bind, staar for mig som en Gaade. Skal vi slet ikke have noget at vide om Livet efter Døden? Jeg er i hvert Fald glad for, at vi har en saa fyldig teosofisk Litteratur paa Dansk, som Tilfældet er, saa vi ikke skal gaa helt for-gæves om Ting, som Martinus ikke naar.

Tak for dine smukke Ord om mit Arbejde for OKKULTISTEN, kære Lasse. Din Mening sætter jeg særlig Pris paa. Jeg har jo stadig Haab om, at mit Kælebarn maa fortsætte sit Liv, idet der er en ganske god Offervilje hos Mennesker, der har Raad til det, og dette frie Organ er jo heller slet ikke til at undvære. Det viser de mange dejlige Breve, jeg har modtaget fra Læserne i den sidste Tid, ogsaa tydeligt. Bare nu Torkil vil holde en pæn Tone i Bladet, skal det ogsaa nok gaa, for Hovedet er jo godt nok paa ham. Vil du ikke nok hjælpe mig med at rettesætte ham, hvis han bliver flabet igen? Det betyder saa meget for Bladets Fremtid, at Tonen er fin. Desuden haaber jeg inderligt, at du vil fortsætte som Medarbejder. Det er et Aktiv, som Bladet slet ikke kan undvære. Det er mig ogsaa en Trøst, at selv om Redaktørens Aand er en anden, saa vil de gode gamle Medarbejdere dog bevare deres Præg, saaledes at OKKULTISTEN ikke bliver fremmed for Læserne. Jeg er jo uhyre spændt paa Januar-Nummeret, for jeg er ikke i Tvivl om, at der skal indføres en hel Del "Reformer".

Men endnu engang hjertelig Tak for dit dejlige Brev, kære Lasse. Jeg vil ogsaa takke dig for Venskabet i den Tid, der gik, med Haab om, at vi stadig maa bevare en nær Kontakt med hinanden, selv om jeg nu mere gaar over i Privatlivet. Vi vil jo stadig faa interessante Ting at referere hinanden, og jeg tror ikke, at de endnu har opgivet mig helt paa L.B.B. Men jeg har heldigvis Raad til at gøre mig kostbar, for det er stadig dem, der har haft Bud efter mig og ikke omvendt.

Sluttelig vil jeg ønske dig en rigtig glædelig Jul, kære Lasse, med Haab om, at det nye Aar, vi snart skal begynde paa, maa bringe dig megen Glæde. Du fortjener det, for du er et dejligt sprudlende og livgivende Menneske, som vi alle maa holde af. Du er en straalende Sol i den Gruppe af Mennesker, jeg kalder mine Venner. - De hjerteligste Hilsner fra din altid hengivne Ven

Helmer

P.S. Restoplaget af din Bog er sendt til Torkil.

I disse to breve fra Helmer Fogedgaard til Lars Nibelvang får vi en klar beskrivelse af Fogedgaards syn på Martinus og Gerner Larssons reaktioner, og vi får et klart udtryk for hvordan han selv føler.

Disse to breve fra Helmer Fogedgaard er de sidste i den række jeg har til rådighed. Om brevvekslingen ophørte her på grund af redaktørskiftet i Okkultisten eller de efterfølgende breve ikke er bevaret, ved jeg ikke. I hvert fald bortfalder den brevveksling mellem Fogedgaard og Nibelvang der var nødvendig i relation til Fogedgaards redaktørarbejde. Det aller sidste brev jeg er i besiddelse af, er et brev som medarbejderne ved Okkultisten med Helmer Fogedgaard i spidsen sender til Lars Nibelvangs enke Karen Nibelvang i forbindelse med Lars Nibelvangs død den 8. januar 1947.

9.34 Erik Gerner Larsson føler sig magtesløs og meget forarget over Helmer Fogedgaards indstilling til problemerne ved et muligt samarbejde, problemer som Gerner Larsson slet ikke kan forstå, november 1943.

Allerede den 27/11, altså i tidsrummet mellem de to foregående viste breve fra Fogedgaard til Nibelvang, få dage efter de sidst viste breve fra Gerner Larsson og Martinus, skriver Gerner Larsson igen til Helmer, og nu er Gerner Larsson blevet virkelig fornærmet.

LIVETS BOGS BUREAU
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEKOLONI
 KORRESPONDANCEAFDELINGEN
 MARIENDALSVEJ 94 - 96 KØBENHAVN F.
 TLF, GOTHAAB 9280
 POSTGIRO 29580

KØBENHAVN F., den 27 - 11 - 43.

Kære Helmer:

Efter at jeg nu har gennemtænkt hele vort "Fællesproblem" grundigt, er jeg kommet til det Resultat, at en Fortsættelse af denne Korrespondance ikke alene er unyttig, men ogsaa blot vil føre til, at Afstanden imellem dig og mig øges unødvendigt, og jeg vil derfor give Afkald paa den Trang til at svare dig Punkt for Punkt, som i denne Tid har besjælet mig. Dog vil jeg gerne til Slut nævne et Par Smaating, som jeg finder det uklogt at ignorere. Naar denne Sag har faaet det Forløb Tilfældet er, beror det i høj Grad paa den Dobbeltthed, der er i din Karakter. Naar man har dig paa Tomandshaand, er man stillet overfor et umaadeligt kærligt og forstaaende Menneske, man kun kan synes om. Det er mine personlige Samtaler med dig, der førte mig til den Anskuelse, at din Plads var indenfor denne Sags Rammer. Jeg har her begaaet en Fejl som udelukkende kommer over mit eget Hoved. Thi det er ikke "os", der har haft Bud efter dig, det er mig. Med Erindringen om vort personlige Samvær bag mig, har jeg ment, at jeg turde tage Ansvaret for din Tilknytning til Martinus Arbejde, og naar dette paa Grund af Martinus højere Indsigt ikke er blevet til noget, er Skylden hverken din eller nogen andens, Skylden er min alene. Med Hensyn til Gerner Larsson som "uintellektuel Slavesjæl", ja da har jeg hørt denne Paastand saa ofte, at jeg kan smile stort af den, og at samme Person gaar under Navnet "Martinus Grammofonplade", ja da kan jeg med min bedst Vilje kun se det som en Kompliment, eftersom jeg aldrig har bedt et Menneske høre mig og alligevel aldrig har manglet Tilhørere. Blot Martinus havde nogle flere

"Plader" af den Slags, der er mere end Brug for dem! At jeg skulde være "Medium" kære Ven, med det Kendskab du har til mig, synes du saa ikke den er for banal.

Jeg studsede over den Hast hvormed Du kastede Terningerne om "Okkultisten". Ved lidt Eftertanke kan du sikkert selv se, at hvad det Blad saa end i Fremtiden bringer af godt, vil Æren derfor falde tilbage paa dig, bliver det en Pamflet, nuvel, ogsaa det kommer du til at hæfte for, hvor meget du saa end gør Krav paa at være "fri". Du har sat dette "Barn" i Verden, og en "Adoption" af det fritager ikke dig for noget Ansvar og da slet ikke hos dem der i Forvejen vidste, hvad du kunde have gjort. At vi skulde frygte dette Blad er for naivt til at det behøver at besvares. Naar vi har Ønsket det "ufødt" har det kun været for din egen Skyld, uden det havde du staaet ganske anderledes. Med Ønsket om, at du i Fremtiden vil foretrække at være "hensynsløs kærlig" i Stedet for "hensynsløs ærlig", beder jeg dig modtage en kærlig Hilsen fra, din fremdeles hengivne Ven

Erik

Helmer Fogedgaard skriver igen til Erik Gerner Larsson, og Erik Gerner Larsson skriver kort efter en julehilsen til Helmer Fogedgaard.

Julen 1943

Kære Helmer!

Jeg vilde gerne have svaret dig paa dit sidste Brev, men saa fik jeg en ret voldsom Maveblødning og har ligget siden. Jeg har netop nu faaet lov til at komme lidt op, men er desværre meget træt. Jeg har tænkt dit Problem igennem mange Gange og maa ærligt sige, at jeg ikke forstaar dig, men det kan du jo ikke gøre for! Men lad nu det hele hvile, selv vil jeg gerne have det hele lidt paa Afstand. Men tag mine kærligste Ønsker for Julen og det nye Aar! Din hengivne

Erik.

Som det ses af disse breve er Gerner Larsson meget frustreret og skuffet over Helmer Fogedgaards måde at være på.

Et meget vigtigt udsagn i Gerner Larssons brev er:

”Jeg har her begaaet en Fejl som udelukkende kommer over mit eget Hoved. Thi det er ikke ”os”, der har haft Bud efter dig, det er mig.”.

Erik Gerner Larssons åbenbarer her, at han langt hen ad vejen har handlet på eget initiativ, og ikke har taget Martinus med på råd. Det er jo ikke af ukærlighed, at Martinus viger tilbage for at tage Helmer Fogedgaard ind i sin kreds. Det er blot ikke rigtig realistisk med et nærmere samarbejde mellem Helmer Fogedgaard og Martinus på grund af Helmer Fogedgaards måde at håndtere og analysere stoffet på.

Erik Gerner Larssons viser igen at han overhovedet ikke forstår Helmer Fogedgaard. Han forstår ikke, at Fogedgaard kan være et kærligt menneske når han ikke reagerer som en udpræget discipel. Der dæmrer dog noget i Gerner Larssons bevidsthed, for han kommer i tanke om at andre, men måske også Helmer Fogedgaard, har betegnet ham som en ”uintellektuel slavesjæl”, og en ”Martinus grammo-fonplade”.

Skønt det nok ikke er helt forkert, er det dog synd for Gerner Larsson at få disse betegnelser påklippet, som jo er særdeles nedsættende. Med sin væremåde er han jo som sådan en brugbar discipel ”på godt og ondt” for Martinus. Han tilegner sig hurtigt Martinus kosmologi, arbejder overordentligt hårdt, både fysisk og med det åndelige stof. At det kniber med at blive accepteret af mere intelligensmæssigt udviklede mennesker er så den negative side af sagen. Han har jo trods alt udviklet sig meget i samværet med Martinus.

Det er ukærligt at komme med sådanne udsagn om Erik Gerner Larsson. Han arbejder hårdt, og efter bedste evne. Men på et plan som jo er meget følelsesorienteret og desværre ikke særligt velovervejet, hvilket på mange måder skader Sagen og Martinus personligt, men det er en mangel ved Gerner Larsson som Martinus har fuld forståelse for, og derfor accepterer.

Vi må erindre, at på et tidligt tidspunkt hvor Nibelvang kritiserede Erik Gerner Larsson, udtrykte Martinus sig i et større perspektiv om Gerner Larsson. Martinus sagde, at Gerner Larsson vil få en større betydning i Sagens tjeneste i sin næste inkarnation. Det er bemærkelsesværdig, at Martinus undlod at udtale sig om sin opfattelse af Erik i denne inkarnation.

9.35 Straks efter at T. C. Johnsen er blevet redaktør af Okkultisten opstår der problemer med Johnsens grove måde at formulere sig på, januar 1944.

T. C. Johnsen skriver allerede i februar nummeret noget om Helmer Fogedgaard som gør at Gerner Larsson bliver forarget. Han skriver derfor følgende brev til Fogedgaard.

KØBENHAVN F., den 18-1-44.

Kære Helmer!

Allerførst hjertelig Tak for Julehilsen og for Artiklen, begge Dele blev her modtaget med Glæde! Artiklen vil komme i Kosmos, saasnart der bliver Plads, lige i Øjeblikket er der jo Stof nok, da Bladet praktisk talt er viet Afslutningen af L.B.III.

Anledningen til mit Brev idag, er nogle rent private Oplysninger jeg har modtaget angaaende næste Nr. af Okkultisten. Allerede det første Nr. bragte jo en Indiskretion angaaende dit og vort Forhold til hinanden, foruden det formodentlig obligate Hib til os. Imidlertid afføder Johnsens Redaktionsmetoder sine egne Virkninger, og Stormen raser allerede nu temmelig kraftigt paa den lille Redaktion. Bladet skal aabenbart anlægges som et ”aandsvidenskabeligt Ekstrablade” en sikkert ret hurtig Genvej til det totale Ophør. Naa, men som antydet er det Feb. Nr. af Bladet der er Anledning til dette Brev, idet du i det Nr. angaaende Kosmos citeres med en Udtalelse om ”at der efterhaanden ingen Okkultisme findes i Martinus Arbejde”, saavel som du senere i Bladet, under en Omtale af Teosofien, udnævnes til Leder af en teosofisk Loge i Rudkøbing, noget jeg aldrig har vidst før. Er det virkelig med din Billigelse at Bladet citerer Udpluk af sikkert rent private

Breve fra dig til Johnsen? Du kan sikkert selv indse, at det bringer os i en lidt vanskelig Situation. Det er jo unægteligt vanskeligt at bringe Artikler af dig, samtidigt med, at du indirekte angriber os i et andet Blad, selvom ingen regner med dette Blad. Da jeg kender din Aabenhjertighed i Breve, imødeser jeg jo ikke uden Bekymring de næste Citater fra din Haand. At Johnsen synes blottet for almindelige Æresbegreber kan du ikke være uvidende om, og, naar jeg skriver til dig om denne Sag, er det, for at du i Tide kan træffe dine Forholdsregler. Kan du ikke faa fjernet disse Dumheder? Os gør de intet, men det besværliggør vor Stilling til dig. Jeg tænker du vil smile højt, naar du læser det næste Angreb paa os! Naa, lad nu det ulyksalige Tidsskrift passe sig selv, men du forstaar sikkert nok, at vi gerne vil vide om du virkelig er fri af det, eller om du endnu er med i det - ogsaa vi foretrækker jo rene Linier!

Mit Brev er lidt kort, da jeg er ved at drukne i Arbejde. Jeg er jo nu omtrent rask, men der ligger jo en stor Korrespondance og venter. Ellers alt vel her, vi er p.T. inde i en ganske dejlig Vækstperiode og oplever det helt usandsynlige at Holdene stiller her Kl. 18 - 19 fuldtallige samtidigt med at Martinus hver Søndag taler for en fuld Sal. Men vi længes efter Lys og Fred selvom jeg i dag ikke helt kan se, hvordan vi saa skal overkomme alt det der saa vil ske.

Med kærlig Hilsen fra alle her!

Din hengivne

Erik

Johnsens måde at skrive og tænke på.

Det Gerner Larsson refererer til i februar-nummeret 1944 er to korte indslag af T. C. Johnsen: "Fra Arbejdsmarken". Side 45: "Tiderne skifter" hvor han nævner at Helmer Fogedgaard er leder af den Teosofiske loge i Rudkøbing, og side 47: "Forsvinder Okkultismen med Ordenssansen?". Her refererer T. C. Johnsen Helmer Fogedgaard for en privat udtalelse om at "der efterhaanden ingen Okkultisme er tilbage i Martinus Arbejde. Det er udelukkende Etik, Psykologi og romantisk Religiositet." Det sidste udsagn er muligvis fremkommet på basis af, at Helmer Fogedgaard har læst Gerner Larssons artikel i Kosmos januar 1944 side 257 med titlen: "Tanker omkring et alvorligt Problem". Hvis Helmer Fogedgaards udsagn er fremkommet på dette grundlag, synes det lidt tendentiøst, men forståeligt, ud fra Fogedgaards meget intelligensmæssige og analyserende måde at se Martinus kosmologien på. Johnsen kommenterer Gerner Larssons artikel i Kosmos i marts 1944 side 70 i en kort kommentar i Okkultisten under emnet: "Fra Arbejdsmarken" og med titlen "Kosmisk eller komisk Analyse" på en noget usympatisk og nedvurderende måde. Sammenholdes de omtalte artikler i henholdsvis Kosmos og indslagene i Okkultisten, er det så vidt jeg kan se, således, at alle parter til en vis grad har ret i deres udsagn, men man kan klart se at det er mennesker med et forskelligt balanceforhold mellem følelses- og intelligensenergi.

9.36 Erik Gerner Larssons bliver nu rigtig vred og ønsker at bryde forbindelsen med Helmer Fogedgaard på grund af Johnsens artikler i Okkultisten, februar 1944.

K Ø B E N H A V N F., den 1 - 2 - 44.

Kære Helmer:

Tak for dine to sidste Breve. Jeg har tænkt temmelig meget over de Oplysninger, jeg igennem dem har faaet, baade om Okkultisten og om dig selv, og jeg er kommet til det Resultat, at det indtil videre vil være baade smukkest og værdigst for os begge, at vi ophører med vor personlige Korrespondance. Jeg ser jo, at du befinder dig i et Afhængig-

Af datoen på Gerner Larssons brev ser vi at han har skrevet det umiddelbart efter udsendelsen af januar-nummeret af Okkultisten, og altså inden udsendelsen af februarnummeret. Jeg ved ikke hvem der har givet Gerner Larsson disse oplysninger, men sikkert en af Okkultistens medarbejdere.

Det som Gerner Larsson refererer til, er først og fremmest den ovenfor gengivne artikel i Okkultisten, januar 1944 side 16, skrevet af T. C. Johnsen, bladets nyudnævnte redaktør: "Okkultistens Fremtid" hvor Johnsen nævner, at det er på grund af pres fra Livets Bogs Bureau at Helmer Fogedgaard nu har trukket sig tilbage som redaktør. Det er fuldt forståeligt at Gerner Larsson føler væmmelse ved

hedsforhold til Johnsen og hans Blad, som jeg finder det umuligt for mig at acceptere. Du synes end ikke at have Mod til at trække din Artikel bort fra dette Blad, uanset dets Redaktør foretager Rettelser i den, ingen anstændig Skribent vilde finde sig i. At du i din egen Artikel gør dig Skyld i en fundamental "Tanketorsk", staar ganske vist for din egen Regning, men et saadant Arbejde kan ikke siges at gavne den Sag, for hvilken jeg arbejder. Misforstaa mig ikke, du har ikke skuffet mig, men jeg finder, at det Grundlag paa hvilken vort Illusoriske Venskab hvilte, nu er borte og da jeg sætter min personlige Frihed meget højt, finder jeg det kærligst, at lade dig vide det Standpunkt, jeg igennem mange Timers Refleksion er kommet til. Jeg vil være dig meget taknemmelig, om du vil nøjes med at tage dette Brev ad Notam og undlade at svare mig paa det .

I taknemmelig Erindring om den Kærlighed og Ærbødighed hvormed du engang omfattede Martinus Arbejde, sender jeg dig min kærligste Hilsen!

Erik.

Dette brev viser Gerner Larssons manglende evne til at forstå Helmer Fogedgaards synspunkter og bevæggrunde til at handle som han gør, selv om man egentlig skulle tro det, ud fra den artikel Gerner Larsson skrev i Kosmos januar 1944. Her må siges: "Et er teori men noget andet er praksis". Gerner Larsson har nu givet op, og på sin meget følelsesladede måde, anmoder han Helmer Fogedgaard om ikke at skrive igen. Man kan måske synes at det virker noget barnligt, men man skal hele tiden holde sig for øje, at Gerner Larsson har en stor overvægt af følelsesenergi i forhold til intelligensenergi, som i visse tilfælde driver ham ud i reaktioner som i hvert fald jeg opfatter som noget barnagtige og ret diffuse. Som vi skal se er det blot en overgang at Gerner Larsson er så vred. Forbindelsen oprettes igen ved at Helmer Fogedgaard skriver til ham.

9.37 Lars Nibelvang skriver nu den famøse artikel: "Ord der bør siges!" hvor han offentlig kritiserer såvel Martinus som Erik Gerner Larsen for deres væremåde overfor Helmer Fogedgaard, marts 1944.

Netop nu sker der noget drastisk i hele den langtrukne sag om Okkultistens eksistens, Helmer Fogedgaards mulige tilknytning til Martinus arbejde, og Gerner Larssons forsøg på at "opdrage" og belære Helmer Fogedgaard med "pisk og gulerod". Helmer Fogedgaard er jo nær ven med Lars Nibelvang, og Nibelvang er nu, efter at have været medarbejder ved Okkultisten helt fra begyndelsen, blevet redaktionssekretær ved Okkultisten, under T. C. Johnsen som redaktør. Nibelvang og Helmer Fogedgaard har naturligvis drøftet de forskellige reaktioner på Okkultistens eksistens og indhold, som de er kommet fra L.B.B., men muligvis ikke i detaljer skelnet mellem reaktionerne fra Martinus og fra Erik Gerner Larsson. Muligvis fordi de begge har ment at det også var Martinus synspunkter, der indirekte kom til udtryk gennem brevene fra Gerner Larsson.

Det passerede får nu bægeret til at løbe over hos Lars Nibelvang, og han skriver for en gang skyld en kritisk artikel om Martinus og Gerner Larssons måde at reagere på. Artiklen kommer i Okkultisten marts 1944 side 49, og har titlen: "Ord der bør siges!". I artiklen hvor han klart skelner mellem "Mennesket Martinus" og den kosmisk oplyste "Martinus", går han stærkt i rette med såvel "mennesket Martinus" som med Erik Gerner Larsson. Han lægger i stor udstrækning skylden for den meget anstødelige væremåde, på Erik Gerner Larsson. Han kritiserer dog også "mennesket Martinus". Det er bemærkelsesværdigt, at han i artiklen kun refererer til redaktør T. C. Johnsens leder i Okkultistens januarnummer, hvor denne åbenbarer det passerede.

Jeg skal senere summarisk gennemgå det foreliggende materiale som også læseren har haft mulighed for at sætte sig ind i, og give min vurdering af hændelsesforløbet.

Ord, der bør siges!

Af Lars Nibelvang
Ane Katrinesvej 28, III, København F.

Naar man har haft Lejlighed til at studere de forskellige Verdensreligioner og beslægtede

Tankesystemer, standser man uvilkaarlig ved Rosenkruzernes Verdensanskuelse. Ganske vist indeholder alle Religioner saadanne Grundsætser som Begreberne Næstekærlighed og Tolerance. Det eneste, det skorter paa for os alle, er Evnen til at forene Teori og Praksis. Men her - just paa det vigtigste af alle Punkter - synes Rosenkruzerne at gaa af med Sejren. Efter min Mening har man aldrig set et ædlere System ført ud i Praksis. Ingen Rosenkruzer lader sig betale for sit aandelige Arbejde, alle har deres Indkomst af andre Veje. Ingen stukasdrønende Reklamebrøl. Alt er uselvvisk og gratis som selve Solens Varme og Lys. Det er muligt, at man hist og her kan finde sande Clairvoyanter og ”psykiske Healere”, som lever af disse særegne Evner; men blandt ægte Rosenkruzerne finder man dem ikke. Naturligvis kan Princippet diskuteres for eller imod, men Kendsgerningen forbliver. -

Nu skete der altsaa dette, at der for fire Aar siden dukkede et hjemligt Maanedssblad op, der, uden at tilhøre noget bestemt System, var startet i en lignende uselvvisk Aand og bl. a. redigeret med eksempelløs Tolerance: nemlig Okkultisten. Redaktøren ofrede ikke alene sin knapt tilmaalte Fritid paa Bladet, men satte endog Penge til for at holde det gaaende saa enestaaende billigt, at alle interesserede kunde faa Raad til at holde det. Og som Herren var, saa fulgte hans Svende.

Alle hans Medarbejdere skrev gratis. Skulde den Tid komme, at der blev Udsigt til Overskud, skulde det gaa til Bladets Udvidelse. Og det lod virkelig til, at Publikum forstod at skatte den Aand, jeg her har skitseret. Bladet vandt efter hjemlige Forhold betydelig Fremgang. Som sagt, vor Ven, Redaktør Fogedgaard, holdt Tolerancens Fane saa højt, at selv meget afvigende Meninger kunde komme til Orde. Dette var den nye Tone herhjemme, mine ærede Læsere!

Det Menneske, der skulde have Interesse af at skyde Okkultisten ned fra Baghold, maatte - for at bruge de mildest mulige Ord - være i Besiddelse af meget selviske Interesser. Selv de mest brødnidsfægtende Smudsredaktører

vilde sikkert rødme til Haarrødderne alene ved Tanken. Men hvad man ikke kunde vente at finde hos almindelige, materialistisk indstillede Gennemsnitsmennesker, det skulde man altsaa - i Henhold til Lederen: „Okkultistens Fremtid” i Januar Nr. 1944 opleve at finde hos en Mand, der har kaldt sig - Verdensgenløser. (Se den stærkt tendentiøse og enestaaende frejdige Artikel betitlet: Tærskelens Vogtere i „Kosmos” 1937 Nr. 7, S. 81) . Men trods alt det lyder jo næsten utroligt! Lad os se lidt paa den Aand, der gaar gennem hans skriftlige Arbejde.

I „Livets Bog” (Bind I, S. 10, L. 19 ff.) finder man følgende Ord: „Et enkelt Væsens Manifestationer, de være sig nok saa straalende og fuldkomne, vil saaledes i sig selv aldrig være mægtige nok til at overflødiggøre alle de øvrige Former for Forsynets eller Almagtens Paavirkninger af Væsenerne (NB. Altsaa heller ikke Okkultisten!). Vi har derfor aldrig set og vil aldrig nogen Sinde faa at se, at et saakaldt „Helligt Væsen” eller en saakaldt „Hellig Bog” vil være i Stand til at udgøre mere end en enkelt Nuance eller Brøddel i det mægtige Sammenspil af Kræfter, der hver Dag viser sig for os..”. Side 14, Stykke 15 varieres den universelle Tolerance endnu mere intensivt. Side 18, Afsnit 18 hedder det endvidere: „Efter disse Oplysninger haaber jeg, at man vil være i Stand til at erkende, at man fra Livets Bog ikke under nogen som helst Form vil møde Intolerance, men derimod af samme Bog bliver imødekommet med den allerstørste Forstaaelse og Sympati ganske uanfægtet af, hvilket Bevidsthedsniveau eller hvilken Karaktertilstand man saa end maatte tilhøre, og som Følge heraf ogsaa ganske uanfægtet af, hvilken Holdning til Livets Bog man saa end maatte indtage.”

Her staar man altsaa overfor nogle af de mest tolerante og uselviske Ord, der nogensinde er udtalt, og denne Aand danner netop Grundtonen i hele Martinus’ Verdensbillede. Disse Ord er trykt, vidnefaste og følgelig kontrollable til alle Tider. Mon man efter saadanne Citater ikke skulde have Lov til at forstaa Martinus saaledes, at Bladet Okkultisten ogsaa havde og har en vis beskeden Rolle at spille

i „det gigantiske Eventyr, der hedder Tilværelsen”? Og mon man ydermere ikke har Ret til at forudsætte, at Bladet i det mindste fra denne Kant burde være beskyttet mod usmagelig „Jagt og Fiskeri”?

Ikke desto mindre har det længe været en offentlig Hemmelighed, at Okkultisten var en Torn i Øjet paa Redaktøren Martinus. Ja, man traadte endog saa meget ved Siden af simpel Takt og Coutume paa L. B. B.s Kontor, at man i 1941 frabad sig Bladet tilsendt! Men nu skulde man altsaa ifølge Okkultistens Oplysninger opleve, at Herr Martinus og hans evigt smilende, næsten kosmiske Generalsekretær har vovet sig saa langt ud i Hængedyndet, at de har kastet en mental Medekrog ud til Herr Fogedgaard med en lille Forfængelighedens Orm som Madding. Man tilbød ham nemlig ifølge samme Kilde en Plads som kvalificeret Medarbejder blandt „Sagens Venner”. Men vel at mærke ja, der er unægtelig en Del at mærke! paa den Betingelse, at han skulde lade det Blad gaa ind, der havde bragt Trøst, Glæde og Oplysning til saa mange af de smaa „jordmenneskelige Han og Hunindivider” (tilgiv, at jeg har smykket min Stil med et Par af Martinus’ mange stilistiske Nyskabelser), der ikke havde „fødte” Betingelser for at kunne følge Martinus’ kosmiske Analyser.

Hvis dette er Tilfældet, har der altsaa været to om at træde Revner i Martinus’ Logik plus hans moralske Autoritet. Man vil jo saa nødig tro, „at Skæbnen skulde have sat et Par aandelige Halte til at lære sin Samtid at gaa”. Som en ringe Undskyldning maa det naturligvis indrømmes, at det er betydelig lettere at lege Engel paa det uskyldshvide Papir, end skal vi sige f. Eks. paa en Slagmark. Vi lever nu engang i en Verden, hvor Naturen har fundet det nødvendigt at bevæbne alle sine Skabninger, fra Rosens Torne til Elefantens Stødtænder. Historien, saavel som de daglige Erfaringer, har vist os alle, at de mindre maa kæmpe for Livet og de større for Sandhed og Ære. Selv en Kristus fandt det nødvendigt at vaske Fernissen af Ansigtet paa Farisæismen og endvidere at rense Templet for Kræmmerne. Og en Del af Nutidens Eksempler har

da ogsaa vist adskillige af os, at der ikke er gaaet mere „Vinge” i enkelte af de største Moralprædikanter, end at de har været rede til at liste uden om Princippet „at vende den højre Kind til”, hver Gang Egeninteressen eller øvrige penible Situationer tvang dem til at anvende smaa „jordmenneskelige Individer”s gangbare, haardhuede Metoder.

Men Gudskelov, der findes endnu nogle selvstændigt tænkende Mennesker, der skal vide at skelne mellem skøn, teoretisk Tolerance og praktisk, inkvisitorisk Diktatur. Et nyt, ufejlbarligt Pavedømme med Devisen: Vi alene vide! skal vi meget have os frabedt.

Skulde Martinus oftere vove sig uden for sit eget Moralperspektiv, kan man ganske roligt lægge Armene over Kors; ingen behøver at røre en Haand. Privatmanden Martinus vil - hvad alene mine smaa Citater har vist - øjeblikkelig blive bekæmpet af - Skribenten Martinus. Vægten af en gigantisk Aands Produktion - hvoraf meget trods alt vil bestaa sin Prøve for Tidernes Domstol - vil slaa ham i Grus og spærre alle hans Smuthuller, indtil han gennem Selverkendelsens Gethsemane finder ind i hint inderste Lønkammer, hvor der for ham, saavel som for os alle, er Plads til Ordene: Fader, forlad os vor Skyld - og lær os at forlade vore Skyldnere!

. . . Jeg har nu sagt de Ord, som mange har tænkt. Det er blot beklageligt, at den samme Pen, som i mange Aar har været indstillet paa at fremhæve hans aandelige Storhed, i dette Tilfælde skulde vendes mod hans menneskelige Handlemaade. Men det er ikke mig, der har gjort mig til Martinus’ Dommer - det er Kendsgerningerne. Jeg har kun været deres Tolke.

9.38 Efter Lars Nibelvangs kritiske artikel skriver Helmer Fogedgaard til Martinus. Martinus svarer, og kommenterer indirekte Nibelvangs artikel, april 1944.

Det ser ud til, at Helmer Fogedgaard den 3. april har skrevet et brev til Martinus, sikkert for at fremkomme med sine synspunkter omkring den kontro-

versielle artikel af Lars Nibelvang. Man kan her, som i flere tidligere tilfælde se, at Helmer Fogedgaard ikke sådan vender ryggen til eller gemmer sig når der opstår problemer, men går ind i sagen for at tilkendegive sine synspunkter. Helmer Fogedgaard er på trods af sin analyserende måde at være på, et meget kærligt menneske, selv om Gerner Larsson i hvert fald i sine breve ikke rigtig kan se det. Vi må også være opmærksom på, at Helmer Fogedgaard nærer megen kærlighed såvel til Martinus, som til Erik Gerner Larsson. Vi bør f. eks. huske på, at Helmer Fogedgaard på trods af Gerner Larssons noget ubehagelige breve, alligevel, på hans indtrængende opfordring, gav ham adresselister over mulige emner for abonnenter på Kontaktbreve.

Martinus svarer Helmer Fogedgaard med et brev dateret 15/4 1944.

KØBENHAVN F., den 15/4 1944.

Kære Helmer Fogedgaard!

Dette for at sige Dem hjertelig Tak for Deres kærlige Brev af 3. ds. hvis Indhold jeg har været meget glad for at læse.

Det er rigtigt, at "Okkultisten" ikke er mig særligt, venligt stemt og af al Kraft Søger at give sine Læsere et Vrangbillede af min Sags virkelige Natur. Denne Uvenlighed eller meget slet camouflerede Indignation og Bitterhed imod mig maa vel skyldes den Omstændighed, at Bladet i en fremtrædende Grad er Talerør for Personer, hvis Ønske om at faa en fremtrædende Rolle indenfor mit Arbejde ikke har kunnet efterkommes herfra. Det forekommer mig, at "Okkultisten" nu er blevet en Understregning af disse Væseners aandelige Umodenhed og derved gør det til Kendsgerning, at jeg handlede rigtigt overfor den Sag, der er blevet min Mission, og kærligt overfor de Væsener for hvem samme Sag er blevet en Livsbetingelse, ved ikke at acceptere de nævnte Væsener som Medarbejdere. Grunden til denne min Handlemaade var dog ikke i nogen som helst Retning dikteret af Uvenlighed eller Antipati, men derimod ene og alene begrundet i den Omstændighed, at et førende Medarbejderskab i et højere okkult eller aandeligt Arbejde slet ikke, saaledes som Tilfældet er med materialistiske Foreteelser,

kan uddeles paa Grundlag af private Sympatier eller personligt Venskab eller som Tak for ydede Tjenester, men derimod udelukkende kun i Kraft af Væsenernes egen medfødte Skæbnebestemmelse. Enten har man naaet det nødvendige Udviklingstrin og kan da umuligt holdes ude fra den højintellektuelle Rolle, ens Liv da af Naturen er bestemt til at skulle udfylde, eller ogsaa har man ikke naaet nævnte Trin og vil da umuligt kunne udfylde omtalte Rolle. Et Væsens Udviklingstrin kan ikke omgaaes, saaledes som man kan omgaa juridiske Love. Det fornægter sig ikke, og kan ikke i Længden camoufleres eller dækkes af private Sympatier, Luner eller Venskab. Enhver maa her blive paa sit Trin og kan kun forlade det ved Udvikling. Jeg har derfor en god Samvittighed. "Okkultisten"s Forfølgelse af mig og min Sag kan saaledes ikke blive den "daarlige Karma", som jeg, efter Hr. Johnsens Mening, har til Gode, men er derimod kun udgørende den Slags Ubehageligheder, jeg paa Forhaand helt bevidst hellere udsætter mig for end at give min Sags Magt mere eller mindre i Hænderne paa Mennesker, der endnu ikke har "fundet sig selv", og derved udsætte dem for et Ansvar, de er altfor umodne til at bære!

Men det er dog en Trøst for mig at vide, at Forsynet har sin kærlige Plan med disse mine Forfølgere og engang ogsaa vil bringe dem til at glæde sig over den lysende Vej ud af Mørket, mine Analyser er bestemt til at være for alle Mennesker.

Med min kærligste Hilsen og endnu engang Tak for Deres Tillid.,

Martinus

Af Martinus svarbrev ovenfor ser vi "mennesket Martinus" overordentlige store kærlighed til alle mennesker, ogsaa dem der angriber ham. Han henviser her klart til Johnsen, der er direkte ubehagelig. Med udsagnet om dem, hvis nærmere tilknytning til Sagen, ikke har kunnet imødekommes, hentyder han naturligvis først og fremmest til Lars Nibelvang, men ogsaa i nogen grad til Helmer Fogedgaard. Denne bemærkning vedrørende Helmer Fogedgaard er nok ikke så tungtvejende som mod Nibelvang. Vi skal jo huske, at Helmer Fogedgaard gerne vil være medarbejder hos Martinus, men på grund af sine

kritiske holdninger, selv afskærer sig derfra. Med baggrund i situationen som den har udfoldet sig, tager Martinus netop dette til indtægt for, at det er rigtig hvad han har gjort, nemlig at undlade at tage Nibelvang og Helmer Fogedgaard ind som nære medarbejdere. Disse udsagn indebærer dog ikke, eksplisit, at Martinus er af den opfattelse, at Gerner Larsson er højere åndelig udviklet end Nibelvang og Helmer Fogedgaard. Vi skal huske, at Martinus tog Gerner Larsson ind som sin nærmeste medarbejder, udelukkende fordi Martinus intuition sagde ham, at forsynet havde udvalgt Gerner Larsson til hans medarbejder. Vi husker også at Martinus har udtalt, at Gerner Larsson ville få en større betydning i sagens tjeneste i sin næste inkarnation.

9.39 Helmer Fogedgaard skriver og forsvare Lars Nibelvang overfor Martinus, maj 1944.

Helmer Fogedgaard skriver igen til Martinus den 3. maj og tager Nibelvang i forsvar, men siger også, at Nibelvang tager afstand fra en bestemt artikel i Okkultistens april-nummer. Det drejer sig om artiklen: ”Hvor langt Martinismen er nået i Dag – eller nyt Jysk Propagandatalent”. Martinus svarer Helmer Fogedgaard i brev dateret 10/5 1944.

KØBENHAVN F., den 10/5 1944.

Kære Helmer Fogedgaard.

Mange Tak for Deres venlige Brev af 3. ds. i hvilket De saa kærligt gør Dem til Talsmand for Hr. Nibelvang. Det er meget smukt af Dem. Men overfor mig behøver Hr. Nibelvang ingen Fortalere eller Forsvarere. Jeg har aldrig forfulgt ham og kunde heller aldrig faa den Tanke nogen Sinde at skulle forfølge ham eller andre. Men det forhindrer naturligvis ikke, at jeg er nødsaget til at maa tage Afstand fra enhver Vej eller Retning, der afviger fra det der for mig staar som urokkelig Pligt eller min Missions afstukne Bane. At Væsenet, der har gjort det magtpaaliggende at forsøge at faa mig til at gaa ad andre Veje, der for dem forekommer at være de eneste rigtige, derfor bliver skuffet, kan jeg naturligvis umuligt forhindre.

For øvrigt forekommer det mig vanskeligt at se, at Hr. Nibelvang har noget at bebrejde Hr. Johnsen med Hensyn til hans Udfoldelse i ”Okkultisten”s April nummer angaaende mig og min Sag, naar man erindrer Hr. Nibelvangs egen Publikation i Martsnummeret af samme Blad, og hvor min Fremtræden fremstilles som værende af en saadan Art, at ”de mest brødnidsfægtende Smudsredaktører sikkert vil rødme til Haarrødderne alene ved Tanken”, og i hvilket Nummer af nævnte Blad man yderligere docerer Dem som ”hjælpeløs”, fordi De bed paa den af mig udkastede ”Forfængelighedens Medekrog”.

Naa, lad mig med det samme pointere, at jeg ikke nævner disse Ting af Uvilje eller Bitterhed imod Hr. Nibelvang - ingen kan jo i Udløsningsøjeblikket være anderledes, end de netop er. Naar jeg ikke desto mindre har berørt Problemet her, er det fordi, De, kære Helmer Fogedgaard, synes ganske at have overset, at Hr. Nibelvang ligesaavel som Hr. Johnsen med sin Publikation selv har sat Punktum for sin Glæde over Studiet af mine kosmiske Analyser.

At de Herrer ikke mere vil faa nogen Glæde ved disse Livets højeste Analyser, før nævnte Punktum igen er visket ud, skyldes jo ikke mig, men derimod Skæbnens evige Love eller den sande og virkelige ”Okkultisme”, mine to Forfølgere i saa høj Grad tror at være Repræsentanter for.

Med kærlig Hilsen.

Martinus.

Martinus gør her igen rede for sin kærlige holdning til dem der ikke er tilfreds med hans måde at håndtere sin Sag på. Helmer Fogedgaard og Nibelvang tager afstand fra en artikel i Okkultistens april-nummer. Den artikel der er tale om er underskrevet K-a, og med titlen: ”Hvor langt Martinismen er naaet i dag – eller Nyt jysk Propagandatalent”. Det drejer sig om en i alle henseender meget primitiv og usympatisk artikel om Martinus. Om det er Johnsen der har skrevet den under pseudonym, eller det er en udefra der har skrevet den, ved jeg ikke. Jeg har spurgt Helmer Fogedgaard, men han kunne ikke huske hvem det var. Man må imidlertid huske, at

Johnsen på dette tidspunkt er redaktør af tidsskriftet, og derfor er ansvarlig for hvad der optages og trykkes i dette.

Martinus mener, at Nibelvang i hvert fald ikke har grund til at være forarget, henset til den artikel som Nibelvang selv skrev i marts-nummeret af Okkultisten under titlen: ”Ord der bør siges!”. Jeg skal ikke kommentere denne artikel her. Udsagnet om at Helmer Fogedgaard ”bed på den af Martinus udkastede ”Forfængelighedens Medekrog”” er jo refereret direkte fra Nibelvangs ovennævnte artikel.

Efter min mening er dette udsagn fra Nibelvang også urigtigt set i lyset af de faktiske forhold som vi har set gennem de foran viste breve. Disse breve viser klart at det ikke er Martinus der har gjort noget sådan, idet han altid har skrevet meget neutralt og kærligt til Helmer Fogedgaard.

Af det foregående kan det derimod ses, at det er Gerner Larsson alene der har kørt frem med de forskellige synspunkter for egen regning.

Hvis det skal betegnes som en ”Forfængelighedens Medekrog”, må man sige, at jeg egentlig ikke ved om Gerner Larsson har følt det sådan, jeg tror det næppe. Det kan i hvert fald siges, at det ikke var en medekrog som Helmer Fogedgaard ville opfatte som sådan, idet han på ingen måde var forfængelig i den retning. Det var han alt for selvstændig og udviklet til. Naturligvis havde Helmer Fogedgaard et stort ønske om at vise mennesker, at Martinus kosmologi var den rigtige, hvilket Martinus også har nævnt overfor Fogedgaard i et tidligere brev, men forfængelig med hensyn til opfattelsen af sin egen person i den retning, var Helmer Fogedgaard ikke, så havde han ikke handlet som han gjorde.

I forhold til de hårde, og efter min mening uberettigede, angreb imod Martinus, som de to artikler indeholder, må man sige, at mennesket Martinus håndterer kritikken med stor kærlighed, og uden overhovedet at fordømme nogen af disse mennesker.

Vi må også lægge mærke til, at selv om det må siges at være Gerner Larsson der har trådt meget ved siden af, som Nibelvang også nævner i sin artikel, siger Martinus ikke et ord imod hans håndtering af situationen, selv om den falder tilbage mod Martinus selv. Dette er også et udtryk for Martinus store kærlighed til mennesker, og forståelse for at de ikke kan være anderledes end de på det aktuelle tidspunkt er udviklet til.

Martinus siger i slutningen af sit brev: ”...at Hr. Nibelvang lige saavel som Hr. Johnsen med sin Publikation selv har sat Punktum for sin Glæde over Studiet af mine kosmiske Analyser.”.

Dette udsagn er i hvert fald ikke rigtigt hverken for Helmer Fogedgaards eller for Lars Nibelvangs vedkommende, da de aldrig har været i tvivl om at Martinus kosmologi var det absolut rigtige, og noget som de satte over alt andet. Både Helmer Fogedgaard og Lars Nibelvang skelner jo også mellem ”mennesket Martinus” (hr Thomsen) og den kosmisk bevidste Martinus, hvilket Martinus, som vi ser i brevet, naturligvis ikke gør da han fuldt ud opfatter sig selv som kun én person.

Helmer Fogedgaard svarer Martinus med et brev dateret 9/11 1944, hvor han også bringer sin tidligere fremsendte artikel beregnet for udgivelse i tidsskriftet Kosmos, i erindring. Martinus anser nu sagen for afsluttet, og skriver følgende korte brev til Helmer Fogedgaard dateret 11/11 1944.

KØBENHAVN F., den 11/11 1944.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Brev af 9. ds. Da jeg endnu ikke har fundet Tidspunktet belejligt for Anvendelsen i ”Kosmos” af Deres for øvrigt udmærkede Artikel, og jeg forstaar af Deres Brev, at De ønsker, at den netop skal trykkes nu, sender jeg den hermed venligst retur, saa den derved kan være fri for Dem til Anvendelse andet Steds.

Modtag samtidig en hjertelig Tak for Deres venlige Forespørgsel angaaende Arbejdets Gang her i København. Jeg har den Glæde at kunne meddele Dem, at Tilslutningen til Studiekredse, Foredrag, Korrespondancebrevene, ”Kosmos”, samt Salget af Bøger etc. aldrig har været bedre, og at denne Fremgang derfor tvinger os til Beskæftigelse med Tegninger og Planer til ny Udvidelse, saavel for Bureauets som for Koloniens Vedkommende.

I Haab om at De selv har det godt, beder jeg Dem hermed modtage min kærligste Hilsen.

Martinus

9.40 Redaktør T. C. Johnsen fratræder som redaktør af Okkultisten og redaktørposten overtages af Ib Langsted, december 1944.

Med udgangen af 1944 fratræder T. C. Johnsen som redaktør af okkultisten. Han har på dette tidspunkt været redaktør i et år, kalenderåret 1944. Alle ansvarlige har nu indset, at hans fortsatte virke som redaktør ville medføre Okkultistens død, idet mange, også blandt læserne, tog skarpt afstand fra hans usympatiske måde at skrive på. Redaktørposten bliver nu besat af civilingeniør Ib Langsted som er et ukendt navn inden for den okkulte verden, men som har god erfaring i tidsskriftvirksomhed. Helmer Fogedgaard fortsætter med at redigere rubrikken ”Fra Arbejdsmarken”. Redaktørskiftet medfører at man på alle fronter vender tilbage til den gamle venlige og kultiverede stil, som da Helmer Fogedgaard var redaktør. Okkultistens koncept forbliver dog stadig det samme, med en bred orientering og debat, de enkelte åndsvidenskabelige retninger imellem.

9.41 Helmer Fogedgaard skriver til Martinus i anledning af hans 55 års fødselsdag, og Martinus inviterer Fogedgaard til at besøge ham og gennemdrøfte misforståelser, august/september 1945.

Helmer Fogedgaard skriver et brev til Martinus hvor han ønsker ham tillykke med hans 55 års fødselsdag den 11. august 1945, og får følgende kærlige svarbrev fra Martinus.

KØBENHAVN F, DEN 19. Septbr. 1945.

Kære Helmer Fogedgaard!

Hermed rigtigt hjertelig Tak for Deres kærlige Brev til min Fødselsdag. Det skal glæde mig meget, hvis vi ved en Samtale kunde faa korrigeret Deres særlige Syn paa visse af mine Analyser. Jeg føler mig kun tilskyndet til at mene, at De vil kunne forstaa Problemerne, naar jeg mundtlig kan uddybe disse for Dem. Det undrer mig blot, at De ikke for længe siden netop har benyttet Dem af den Mulighed til personlig at faa Begreberne

nærmere klarlagt, der altid staaer mine Venner aaben i Tilfælde, hvor de befinder sig i Tvivl eller Misforstaaelse angaaende mine Analyser. Meget Sympatiødelæggende eller tilsyneladende ukærligt Skriverseri i ”Okkultisten” kunde da være undgaaet.

Nu glæder jeg mig imidlertid til, at De ved Lejlighed vil aflægge Bureauet et Besøg. Da vi ligger i stor Ombygning, har Håndværkere baade i Kontorer, Studielokaler og Privatværelser, har jeg ikke kunnet invitere Dem til at komme her i September. Men da Ombygningen er færdig til 30. September, hvilken Dag vi aabner Sæsonen, skal De være hjertelig velkommen fra og med denne Dato, hvis De blot meddeler mig et Par ord derom i Forvejen.

Med de kærligste Hilsener.

Martinus.

I brevet inviterer Martinus, som vi ser, Helmer Fogedgaard til at komme til København for at få en samtale med ham. Martinus mener at det vil kunne rydde alle misforståelser vedrørende Martinus kosmiske analyser af vejen.

Det er egentlig også underligt, at Helmer Fogedgaard ikke har benyttet sig noget mere af denne mulighed. Han har dog, når han deltog i kurserne i Klint, haft særdeles gode samtaler med Martinus. Helmer Fogedgaard har selv fortalt mig, at han var meget lykkelig ved disse personlige samtaler. Samtaler som han i enkelte tilfælde havde med Martinus på tomandshånd.

Det Martinus hentyder til vedrørende Helmer Fogedgaards misforståelser af Martinus analyser, er den serie af artikler i Okkultisten som jeg har omtalt tidligere, hvor Helmer Fogedgaard argumenterer for at Martinus synspunkt vedrørende den uendelige udvikling, beskrevet i spiralkredsløbet, ikke kan være rigtig. Nibelvang skriver også en artikel i debatten hvor han siger, at Helmer Fogedgaard tager fejl. Denne findes i Okkultisten september 1944 side 179 under titlen: ”Fogedgaard kontra Martinus”. Se i 7. afsnit, hvor den er omtalt mere udførlig.

Dette brev medfører at Helmer Fogedgaard tager imod Martinus tilbud om en personlig drøftelse af problemet. Dette resulterer i at Helmer Fogedgaard

bliver overbevist om at Martinus har ret, og at divergensen skyldes at, som Martinus siger, Helmer Fogedgaard har set situationen ud fra Guds udsigtpunkt, og at hans synspunkter derfor er rigtigt set ud fra dette perspektiv. Dette perspektiv er dog for mennesket ikke aktuelt, da vi er en del af det guddommelige, og ikke selve det guddommeliges helhed. Martinus og Helmer Fogedgaard når da til en erkendelse af, at begge har ret men fra to forskellige udsigtsniveauer. Helmer Fogedgaard skriver en artikel i Okkultisten november 1945 side 166 med titlen: ”Den evige Udvikling” om sine samtaler med Martinus om dette emne.

9.42 Tidsskriftet Okkultisten skifter redaktør idet Helmer Fogedgaard igen overtager redaktørposten, november 1945.

Ib Langsted er ikke redaktør ret længe. I Okkultisten, Nov. 1945, s 176 ses en artikel skrevet af Redaktionen: ”Medarbejdermøde med store konsekvenser for Okkultistens Fremtid. Et Medarbejderraad overtager Ledelsen med Helmer Fogedgaard som ansvarshavende Redaktør”.

Helmer Fogedgaard er nu igen redaktør. Der er desuden nedsat et forretningsudvalg bestående af Prokurist Helmer Fogedgaard, Grosserer Hermes, Metafysiker Georg Talmer, Hr. Poul Bendix Pedersen og Civilingeniør Ib Langsted.

Der er ansat en medarbejder for hver åndelig retning. Martinus’ Åndsvidenskab dækkes af Lars Nibelvang, Antroposofi: Knud Asbjørn Lund, Religionsfilosofi: Aksel Stender med flere. Se Okkultisten 1946, side 10.

9.43 Erik Gerner Larsson skriver igen til Helmer Fogedgaard, januar 1946.

Som vi så foran i det sidste brev fra Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard dateret 1. februar 1944, skrev Gerner Larsson i sin frustration over at han overhovedet ikke forstod Helmer Fogedgaards holdninger, at han ønskede at deres korrespondance skulle standse. Det ser ud til at have været tilfældet i en periode. Der foreligger i hvert fald ikke noget brev fra Gerner Larsson før efterfølgende brev dateret 7/1 1946, som er svar på et brev fra Helmer Fogedgaard.

Man skal her være opmærksom på, at Gerner Larsson overhovedet ikke skriftligt har udtalt sig om eller kommenteret sagen som opstod med Lars Nibelvangs artikel ”Ord der bør siges!” i Okkultisten marts 1944.

Jeg ved ikke, og har ikke nogen mulighed for at finde frem til, hvad Gerner Larsson i denne sammenhæng har ment og følt. Det fremgår heller ikke af de efterfølgende breve, idet Helmer Fogedgaards og Gerner Larssons brevveksling nu begynder igen på Helmer Fogedgaards initiativ. Helmer Fogedgaard sender Gerner Larsson sin nu i 3. oplag genoptrykte og udvidede bog: ”Tilværelsens Mysterium. Livets og Dødens gaader i aandsvidenskabelig Belysning”, 56 sider, Okkultistens forlag 1946. Anmeldt af Poul Bendix Pedersen i Okkultisten marts 1946 side 56. Erik Gerner Larsson svarer Fogedgaard med følgende brev.

København F., den 7 - 1 - 46.

Kære Helmer!

Tag med disse faa linier en hjertelig Tak for den tilsendte lille Bog, som jeg glæder mig til at læse! Jeg har lige modtaget den og skal af sted med Toget i Eftermiddag, saa der vil jeg sidde og nyde den! Ogsaa Tak for din kærlige Anmeldelse af min egen Bog, det var meget elskværdigt af dig!

Jeg har ogsaa kigget de sidste Numre af Okkultisten igennem og jeg vil ærligt sige dig, at som du skal ha Ris, naar du fortjener det, skal du ogsaa ha Ros, naar du fortjener det. Og jeg synes at Okkultisten nu er til at være i Stue sammen med! Jeg her netop i dag foreslaaet Martinus at vi, dersom det kan lade sig gøre, tegner os for Bladets Bagside i et Aar, hvad mener du om det? Kan det lade sig gøre, vil du saa ikke meddele mig det, samt hvor mange Gange og hvornaar, vi evt. kan ændre tekst? Stadig under Forudsætning af at det kan lade sig gøre, kunde vi tænke os, at anvende det Billede af Instituttet der findes i vor Brochure over en Tekst, hvis Indhold nærmest skal være Litteraturlisten i samme Brochure. Men som skrevet, lad mig høre om Pladsen er ledig!

Noget egentlig Nyt har jeg ikke at fortælle. Arbejdet gaar sin rolige Gang og vokser sig stadigt større. Jeg muntre mig jo i Sverige og Holdet har næsten fordoblet sig i den forløbne Tid. Men lad være med at skrive om det foreløbig. Jeg ved det vil glæde dig at høre, at jeg nu er inviteret til Stockholm og at ogsaa Gøteborg og Oslo ligger indenfor Rækkevidde. Men jeg vil bede dig tage disse Oplysninger som noget privat. Jeg hader Forhaandsreklame, men du skal nok faa Besked, naar der foreligger facts. Kan du nok styre alle dine "Kokke"? I den Retning finder jeg, at du er en Pokkers modig Mand!!! Tag til Slut en rigtig kærlig Hilsen fra os alle her. Martinus beder mig hilse dig specielt fra ham. Med Haabet om at du har det godt og er allrigt, sender jeg dig en kærlig Hilsen og endnu engang! Tak for Bogen!
Din hengivne

Erik

P.S. Jeg rejser ikke til Stockholm i denne vinter! Jeg har ikke Tid.

Helmer Fogedgaards brev og fremsendelse af bogen skal ses som et forsøg på at bløde op på forholdet til Erik Gerner Larsson, der jo blev afbrudt ved at Gerner Larsson den 1. februar 1944 skrev til Helmer Fogedgaard at brevvexlingen måtte ophøre. Dette forsøg på en opblødning ses at virke.

Som det ses af brevet, har Gerner Larsson ogsaa opdaget at Okkultisten har skiftet redaktion, og at det nu er tilbage i den gamle stil med Helmer Fogedgaard som redaktør, og dermed ansvarlig for indholdet.

Man kan også se, at Gerner Larsson nu igen er interesseret i at der skal indrykkes annoncer i Okkultisten. Herudover er brevet kun et øjebliksbillede af hvad der foregår omkring Martinus.

Erik Gerner Larssons tanker om at annoncere i Okkultisten må dog igen udskydes som det ses af næste brev fra Gerner Larsson dateret 25/2 1946.

København F., den 25 - 2 - 46.

Kære Helmer!

Tak for dit kærlige Brev af 11 ds.! Jeg har haft saa meget om Ørene, at jeg første nu faar Tid til at svare dig. Dels har jeg været paa Rejse til de store Kredse i Jylland og dels hober Arbejdet sig op her, blot man dog kunne strække Døgnet lidt længere!!!

Desværre maa jeg bedrøve dig med, at vi indtil videre maa opgive den paatænkte Annoncering. Jeg fik et helt Chok ved vor Statusopgørelse, idet det viser sig, at vort Bogsalg det sidste Aar har været saa stort at vi, om det fortsætter i samme Tempo, faar udsolgt L.B. I. og II Del i Løbet af dette Aar. Og som det er med disse to Bøger er det ogsaa med de Øvrige. Vore Oplag er jo ikke saa store, saa vi maa fare med Lempe. Vi vil nemlig helst prøve at klare os igennem de første to Aar saaledes at Martinus kan overse sit Hovedværks Afslutning, hvorefter han kan tage Stilling til en Nyudgave. Vi vil jo meget gerne ind paa en Standardudgave af samtlige Martinus Skrifter, men dels vil det koste en Formue og dels er der i dag intet Papir. Om to Aar skulde disse Vanskeligheder være overvundet haaber vi da!!!

Ellers alt vel her, og haaber det samme hos dig!

Mange kærlige Hilsner fra alle her!

Din hengivne Erik.

KØBENHAVN F., DEN Klint d. 1 - 5 - 46.

Kære Helmer!

Selvom jeg har suspenderet enhver Form for Skriverseri af privat Art indtil videre, skal du alligevel have et Par Ord til Tak for dit velkomne Brev. Ja, du har Ret, det var mig en Glæde at vi kunde magte dette Køb, selvom jeg indrømmer, at jeg idag hvor det hele nu er i endelig Orden, er usandsynlig træt. Vi ar-

bejder med et Drøn paa af den anden Verden, men vi skaber ogsaa i Øjeblikket noget af det mest imponerende vi indtil nu har foretaget os. Selvfølgelig vil det tage Tid at faa hele dette store Kompleks bragt direkte i Sagens Tjeneste, men foreløbig har vi erobret Retten til at styre Udviklingen og det betyder dog noget. Livet synes jo i disse Aar at flytte mig fra den ene fysiske Opgave til den næste. Jeg havde ellers haabet paa et lille Pusterum efter Ombygningen i København. Men maaske skal det blive saadan ved et Stykke Tid endnu. Eet er i hvert Fald givet, den Sag baade du og jeg lever for, er i en straalende Vækst og med den Viden i Hjertet kan man godt arbejde endog meget haardt et langt Stykke Tid. I hvert Fald takker jeg Forsynet inderligt for det Liv jeg har faaet, det er jo dog saa uendeligt langt lykkeligere end det store Flertals. Jeg glæder mig til at vise dig det hele heroppe gamle Dreng det vil glæde din Sjæl!!! Ellers alt vel hvilket jeg ogsaa haaber for dig!
Mange kærlige Hilsner fra din hengivne Erik

Det som Gerner Larsson omtaler i sit brev som det store køb er købet af Klintsøgård som er nabo til Feriekolonien i Klint. Ombygningen der er afsluttet, er ombygningen på Mariendalsvej i København.

9.44 Helmer Fogedgaard skriver et fødselsdagsbrev til Martinus og Martinus skriver tilbage, august 1946.

Helmer skriver igen et fødselsdagsbrev til Martinus til hans 56 års fødselsdag den 11. august 1946, og får følgende brev som tak.

KØBENHAVN F., DEN 21. August 1946.

Kære Helmer Fogedgaard!

Modtag hermed en rigtig hjertelig Tak for Deres kærlige Brev til min Fødselsdag. Det var mig saa meget desto mere kærkomment, eftersom jeg jo ikke var helt fri for Samvittighedsnag over ikke at have faaet svaret paa

Deres Brev angaaende Hannemanns Artikel. Og jeg beder Dem meget undskyldte. For øvrigt er Besvarelsen af personlige Breve til mig blevet noget af et Problem. Jeg mangler en Medarbejder, der helt kunde tage sig af den Sag. Selv vil det være umuligt at overkomme Besvarelsene af alle de rent personlige Breve, der indløber til mig, uden at det maatte gaa ud over det, der er min virkelige Mission. Nogle af disse Breve er nemlig fyldte med saa mange Spørgsmaal, at Besvarelsen nødvendigvis maatte blive en hel Bog. Ligeledes sender man Manuskripter, Bøger og Blade til mig, som man mener, jeg vil kunne have godt af at studere. Jeg maa naturligvis lade alt dette ligge og nøjes med at besvare de Breve, hvis Besvarelse jeg finder mest paakrævet. Men det er mit Haab, at jeg efterhaanden ogsaa kan faa den Side af Sagen bragt i Orden, saa alle kan faa Svar paa Deres Henvendelse. Før er Problemet naturligvis ikke tilfredsstillende løst.

Med Hensyn til Hannemanns Artikel er jeg heller ikke selv helt tilfreds, men jeg opdagede for sent, at den kunde misforstaas. Men jeg ser af Deres Brev, at Deres seksuelle Indstilling er i Kontakt med mine Analyser. Og De har derfor ingen Grund til at være ængstelig med Hensyn til den, kære Fogedgaard. For øvrigt vil jeg gerne her henvise til Korrespondancebrevet af 12/4 1946 (Juleevangeliet), hvor jeg har berørt netop den Side af Problemet, der her er Tale om, rent bortset fra alle de Øvrige Analyser, jeg har givet paa dette Felt plus den store Hovedanalyse af den højeste Ild i Symbolform, der nu er meget nær forestaaende i "Livets Bog".

For øvrigt havde jeg haabet, at vi kunde have drøftet Problemet, naar De kom paa Ferie i Kolonien. Jeg vidste ikke, at De ikke kom i Aar før jeg hen mod Slutningen af Sæsonen fik at vide, at De ikke havde lejet Plads. Men jeg ser af Deres Brev, at De kommer til København i Efteraaret. Hvis De da kunde afse Tid til et lille Visit paa Mariendalsvej, skal De være hjertelig velkommen. De vil da kunne faa Problemet afklaret helt til Bunds. Og nu medens jeg er ved at skrive til Dem, føler jeg stærk Trang til at udtrykke min In-

derligste Tak for Deres Trofasthed og Kærlighed til mit Arbejde gennem Aarene. Selv om der har været mindre væsentlige Situationer, De ikke straks har forstaaet, kære Helmer Fogedgaard, har dette dog ikke kunnet forhindre mig at mærke Deres ædle Hjertevarme og Trofasthed overfor alt i mit Arbejde, der naaede ind til Deres Forstaaelse.

Og hermed min kærligste Hilsen.

Martinus

Den artikel som Helmer Fogedgaard refererer til i sit brev til Martinus, er en artikel i tidsskriftet Kosmos. Artiklen er et referat af et foredrag som Civilingeniør I. G. Hannemann har holdt på fredagsholdet i en af studiekredsene, den 19/1 1945 med titlen "De ulykkelige Ægteskabers Zone". Artiklen begynder i novembernummeret 1945 side 169, og slutter i marts-april nummeret 1946. Den omhandler udviklingen af seksualiteten fra dyrenes stadium til det fuldkomne menneskestadium, og omhandler også homoseksualitet. Jeg ved ikke hvad Helmer Fogedgaard specielt har påpeget i artiklen som kan misforstås, men Helmer Fogedgaard var homoseksuel så det har uden tvivl været noget desangående. Helmer har flere gange drøftet sine følelser desangående med Martinus, og vi ser her, at Martinus finder Helmer Fogedgaards opfattelse heraf helt i overensstemmelse med de kosmiske analyser, og henviser til hvad han har skrevet desangående i disse. Dette skal dog ikke forstås således, som nogen fejlagtigt tror, at homoseksualitet er en vej til højere udvikling. Det er det efter Martinus beskrivelser slet ikke. Martinus kosmologi giver imidlertid en logisk forklaring på hvordan homoseksualiteten opstår hos nogle mennesker. Han siger også at det er af kortere varighed, set over en række inkarnationer.

Med dette brev tilkendegiver Martinus også, at han er helt klar over Helmer Fogedgaards syn på Martinus kosmologi.

9.45 Erik har nu genoptaget korrespondancen med Helmer i fuldt omfang, hvilket de følgende breve viser, august 1948.

KOSMOS FERIEBY
Pension KLINTSØGAARD
Klint
Nykøbing Sj.
Tlf. Højby 90
Klint d. 26 - 8 - 46.

Kære Helmer!

Paany er jeg nu alene tilbage paa Villa Rosenberg. Sommeren ebber stille ud og om blot otte Dage staar jeg igen paa Talerstolen i København. Sommeren - ja, af alle de Somre jeg hidtil har oplevet, turde denne vist siges at være den ejendommeligste. Paa een og samme Tid en Lykkerus og et Mareridt. En Lykkerus fordi vi i den ikke alene erobrede Klintsøgaard, men ogsaa - og det er for mig selv langt det vigtigste, - fik sprængt den Provisidyl der langsomt var ved at stivne omkring os heroppe. Det var Synd for dig selv, at du ikke fik Martinus Foredrag i Aar! Selv har jeg aldrig før hørt Martinus tale med en saadan Myndighed. Aften efter Aften var Salen fyldt med et nyt Publikum der fik Ilden til at flamme op i ham. Jo, denne Sommer var helt Igennem usædvanlig.

Men, som jeg skrev, den var ogsaa et Mare-ridt. Du kender mig og ved, at det jeg nødigst vil være, er Direktør. Og saa røg jeg hovedkuls lige ind i Stillingen. Ved du hvad det vil sige at styre et Hotel med over 20 Kvinder? Jeg kaldte dem Marekatte, for saadan virkede de paa mig. Naa, vi kom igennem og jeg blev Erfaringer rigere jeg aldrig havde drømt om at faa. Vi fik, som du maaske ad andre Veje har erfaret, "grand Succes", Vi har - hele Brevet er internt at du ved det!!! - indtil nu naaet en Omsætning paa smaa 100.000 heroppe, saa du forstaar at det er ved at blive en Virksomhed af Format.

Vi er nu i færd med at gøre Byggeregnskab op og vor Revisor arbejder nu med den store Partialobligation. Vi "rydder" al vor Gæld heroppe og betaler netop i denne Tid de

sidste Rester ud saaledes at Obligationen kan komme til at dække hele Kosmos Feriebyomraadet. Saavidt jeg kan se, kommer den til at lyde paa 750.000 af hvilke de ca. 120.000 er Sagens egne. Renten bliver 4 % og den bliver formodentlig udbudt i næste Maaned efter at Indenrigsministeriet har godkendt den. Vi faar altsaa ca. 600.000 at forrente hvilket med Skat etc, vil sige ca.30.000 eller ikke engang Lejeindtægten af Klintsøgaard. Forstaa mig ret Helmer, naar jeg indvier dig i dette er det dels for at vise dig vor egentlige Plan som gaar ud paa, at lade dette Omraade blive vor Financier til vore Bøger og dels for at spørge dig, om du ikke kunde tænke dig at glæde Martinus med at være med i denne store Plans Løsning. Vi har i Øjeblikket en Mængde Tilsagn om Deltagelse i Partialobligationen, men før den kan træde i Kraft skal vi udbetale ca. 50.000. Disse Penge arbejder Martinus i Øjeblikket med at skaffe og jeg forstod sidst paa ham, at det er ved at være i Orden. Hvis du har Lyst og Evne ved jeg, at det vilde glæde ham meget om du vilde være med. Han spørger dig næppe selv, da du allerede een Gang har været storsindet overfor ham. Paa den anden Side beder jeg dig om at forstaa, at jeg ikke paa nogen Maade Ønsker at forpligte dig. Jeg fik blot i Morges den Indskydelse at skrive til dig. Jeg ved jo ikke hvor meget du disponerer over eller kan frigøre, men jeg ved, at det her drejer sig om et sikret Omraade og om en Tjeneste der vilde knytte dig og Martinus endnu mere sammen. Kan det ikke lade sig gøre, saa lad blot som ingenting. I denne Sag beholder jeg det hele for mig selv, baade om du hjælper eller ej. Af andet Nyt kan jeg glæde dig med, at Kosmos fra Nytaar sandsynligvis opstaar som det Organ du altid har længtes efter. Vi arbejder paa at adskille L.B. og Kosmos og sammenslutte Korrespondanceafd. og Bladet i et virkeligt fornemt Tidsskrift. Alt er ganske vist endnu Planer som faktisk kun Martinus og du og jeg nu ved, saa ogsaa der maa jeg nævne Ordet "internt". Livet har jo vist at jeg kan stole paa dig og da jeg ved at denne Plan vil glæde dig, fordi du saa faar virkelig Lejlighed til Medarbejderskab, faar du den at vide. Tilslutningen til Vinterarbejdet bliver, saavidt jeg kan forstaa fra Kbhvn. aldeles overvæl-

dende. Vi har haft mange Svenskere her og jeg glæder mig til inden længe at sende dig min Bog i svensk Udgave. (Lad forresten Nibelvang skrive lidt om den, det vil vist glæde den gamle Svend) . Selv fortsætter jeg jo i Sverrig og ligger inde med meget kraftige Invitationer til at komme til Gøteborg og Stockholm, men jeg aner faktisk ikke hvordan jeg skal naa det. Foreløbig skal jeg nu have omdannet Klintsøgaard til et virkelig fornemt Rekreationshjem fra 15/9 og naar det er overstaaet, skal jeg saa til at tage Stilling til de andre Problemer. Som du vil forstaa har vi nok at tænke paa, men Tingene løser sig jo paa kærligste Vis for os. Tænk nu lidt over mit Spørgsmål og hvis du kan undvære en Sum da lad Martinus det vide, sov blot ikke for længe paa det!

Og kig saa over til os en Dag! Jeg gaar ud fra at du ved, at Inger og jeg venter os en Baby til Oktober - det glæder vi os alle til, hvad jeg nu tror du forstaaer. Vi har jo ikke saa meget Hjemmeliv, specielt ser min kone jo ikke meget til mig, jeg har den Tro at denne Begivenhed, om den da løses paa lykkelig Vis, vil give mig Mulighed for lidt personlig Frihed, jeg har jo snart Seletøjet paa Døgnet rundt. Blot haaber jeg at det ikke er en ren Bandit der inkarnerer hos os!!!

Tag til Slut en kærlig Hilsen fra din travle, men hengivne Ven.

Erik

Dette brev giver et øjebliksbillede af det store arbejde der udføres for at få indrettet og finansieret det store projekt med Klintsøgaard.

KØBENHAVN F, DEN 9 - 9 - 46,

Kære Helmer!

Hjertelig Tak for dit kærlige Brev! For straks at faa det rent Økonomiske overstaaet, - Gud, hvor skal jeg være lykkelig den Dag, jeg ikke mere skal skrive til mine Venner om Penge!!!

- vil jeg være dig meget taknemmelig, hvis du en af Dagene vil sende mig de 5000, , saa skal jeg faa Eigil Hansen til at lave dig et Dokument. Lad mig ogsaa vide Din "Rentefod" - for Liv og Døds Skyld maa jeg jo have Orden i vore Sager! Og hvornaar du skal have dem igen, undskyld!! Det var det, og det lettede!!! Saa kan jeg skrive mere frit, ja, oprigtigt talt kære Ven, har jeg ofte spurgt mig selv hvordan det dog er gaaet til, at jeg der hader Penge og Forretning, i den Grad skal bruges til netop det. Naa, skal det gøres, skal det ihvert Fald gøres ordentligt. Og nu, da jeg er ved at lægge sidste Haand paa Omdannelsen af Klintsøgaard til et af Landets skønneste Kurbade, vil jeg i hvert Fald have Lov til at sige, at nu er hele Omraadet deroppe saneret saa godt som jeg evner det, saa haaber jeg blot at Forsynet bifalder mit slid og hjælper mig med Resten, og det plejer det jo da!

Jeg er jo nu i Gang herinde og det gaar som det skal. Men for første Gang i mit Liv har jeg oplevet Træthedens Byrde. Misforstaa mig ikke, dette her er ingen Jammerskrivelse, men Sliddet kan gaa en saadan paa Nerverne at der kommer en reaktion, og den oplever jeg i Øjeblikket. Paa den anden Side oplever jeg jo ogsaa Skabelsens Glæde, og den er stor her. Men udover det, jeg tumler med i denne Tid, vil jeg ærlig og redelig sige dig, at det jeg nu mest ser hen til er Omdannelsen af Kosmos, noget jeg har længtes efter lige siden 1939. Men hvor er det svært at lave saadan noget lige i Øjeblikket. Dels koster Papiret ad H. til og dels ved man daarligt om man kan faa det. Og Prisen! Naa, denne gang har jeg nu ræsonneret som saa, at vi baade laver det smukt og dyrt. Det skal være ordentligt og du har at være Medarbejder - værsgod!!! Tak fordi du sender mig Okkultisten, jeg spekulerer stadig paa, om du selv er glad for det? Kender du Talmer? Hvad er det for en Mand? Naa, alt det vedkommer jo ikke mig, men jeg har til Tider lidt svært ved at finde dig i alt det. Jeg havde Besøg af Nibelvang forleden. Han læste en Artikel, han havde skrevet om sit Møde med Martinus og som, naar den kommer hos dig, vil blive varmt anbefalet af os, vi kan jo ikke godt selv bringe den, men, den indeholdt Ting som rent historisk er af stor Værdi. Nibelvang og jeg er jo nu

Perlevenner og jeg tror det holder sig. Der er jo ikke saa meget Kriger i mig og det var mig dengang en Sorg at Forholdet var saa tosset. Nibelvang er jo ikke kedelig at være sammen med og jeg haaber at ogsaa han vil tage et Nap med, naar vi nu kommer i Gang. Tro mig, det er svært at blive oplagt til at skrive i et Blad der i Virkeligheden blot er Omslag, derfor glæder jeg mig til paany at dykke ned i det Hav af Aand Martinusbevidstheden har beriget Verden med, men som skrevet, du har at være med, denne gang faar du ikke Lov til at nøjes med at læse Korrektur paa os!!! Hm!!! Og saa glæder jeg mig til at hilse paa dig her i Byen en Dag!

Mange kærlige Hilsner fra din hengivne og taknemmelige Ven

Erik

Igen et brev der beskriver det store arbejde med Klintsøgaard og Kosmos Feriby i Klint. Det viser ogsaa at økonomien er noget stram. Da Helmer Fogedgaard hører om situationen tilbyder han et lån på 5000 kr. til at klare den akutte økonomiske situation.

Man skal i dette brev ogsaa lægge mærke til, at Gerner Larsson nu igen udtaler sig meget kategorisk og med mange udråbstegn om at Helmer Fogedgaard skal være medarbejder, og ikke blot læse korrektur. Gerner Larsson antyder endvidere at han håber at Lars Nibelvang ogsaa vil være med som skribent i Kosmos.

Man kan ikke se om Gerner Larsson har rygdækning for sine udsagn hos Martinus. Det ser egentlig ud til at han nu igen er på vej ud af tangenten til sin egen tankeverden. En tankeverden som nok er dikteret af hans ønske om at blive aflastet i noget af sit arbejde.

Herudover giver brevet endnu en facet af Gerner Larssons tanke- og følelsesverden. Man ser her hvordan Gerner Larsson ganske unuanceret ser på Lars Nibelvangs venlighed, og opfatter sig nu som "perleven" med Nibelvang. Et udsagn som jeg mener hverken har rygdækning i hans egne følelser for Nibelvang eller Nibelvangs følelser for Gerner Larsson.

Mariendalsvej 94/96. F. d. 10 - 1 - 47.

Kære Helmer!

Midt i det hele skal der lige være Tid til en lille Hilsen til dig! Tak for din kærlige Julehilsen og for Artiklen, der allerede er gaaet i Trykken! Ja, Huset staar jo paa gloende Pæle i Øjeblikket i Anledning af det nye Blad. Jeg haaber det naar at udkomme til den 15., men helt sikker paa det er jeg ikke, - vi har lige været igennem den vildeste Kamp for at faa Papir og det lykkedes da. Men oprigtig talt, det er ved at blive en skrap Verden at leve i! Man farer rundt som en skoldet Abe og faar oven i købet at vide, at "man skal være glad til", - naa, det er jeg nu ogsaa, selvom Glæden bliver lidt vel meget slidt i denne Tid.

Vi havde en aldeles dejlig Jul! En enorm Mængde Breve og nogle faa helt fredelige Dage til at nyde Livet i. Men Freden varede ikke længere end til den 1.ste Januar, saa væltede det ind med saa mange Bestillinger paa Ferie til Sommer at vi nu, den 10 Januar, igen maa melde pas. Det er ærlig og redelig til at blive jævnt fortvivlet over. Selve Feriebyen er udlejet og vi æder os meget stærkt ind paa Klintsøgaard. Naturligvis er vi glade for, at det gaar saa godt, det er klart, men paa den anden Side vil vi jo gerne hjælpe enhver til en god Ferie, og det gør mig altid ondt for dem, som ikke paa nuværende Tidspunkt kan sige, hvornaar deres Ferie falder.

Obligationstegningen gaar meget fint. Vi passer vist i disse Dage de første 100.000 og da vi har Tilsagn om endog meget store Beløb, anser jeg det der for løst. Dermed være ikke sagt, at jeg ikke har nok at slaas med ogsaa der, men Uge efter Uge falder det hele i Leje.

Vi havde en meget fin Jul deroppe, der var dobbeltbelagt og stor Tilfredshed. I Løbet af kort Tid regner jeg med, at vi igen har Ekspektanceliste og saa passer det sig selv, I Øjeblikket er jeg meget optaget af at realisere den Ide, jeg nævnte for dig, med at lade Martinus Foredrag udkomme i en "Pocketudgave", jeg har tænkt mig, at Serien skulde hedde "Kosmosbøgerne", men alt er endnu i Støbeskeen. Naada, hvor der var en, der havde faaet Nibel-

vangs Artikel galt i Halsen, men du svarede vældig fint. Men hvad siger Nibelvang til at du svarede? Jeg har intet hørt til ham i lange Tider, han har vist lidt Bronchitis. Ja, dette var i Hast en kærlig Hilsen herfra. Jeg haaber du er allright og jeg eller rettere vi, Ønsker dig alt godt i det Aar, vi nu har taget Hul paa! Jeg haaber paa flere Artikler fra dig!!! Mange kærlige Hilsner fra din hengivne

Erik.

Også dette brev er hovedsagelig en situationsbeskrivelse, hvor det nu ser ud til at økonomien er kommet på plads, og at man nu tager tilløb til at udgive Martinus foredrag i bogform.

Det bliver til serien af småbøger der udkommer med nr. 1 i 1948. I denne første serie udkom i alt syv småbøger. Denne serie bliver senere efterfulgt af nye udgivelser så antallet bliver væsentligt større.

Martinus har nu optaget en artikel i Kosmos som Helmer Fogedgaard har skrevet. Den har titlen: "Livet i Mikrokosmos. Hverdagsgaader i Andsviden-skabelig belysning", Kosmos, januar 1947 side 5.

9.46 Helmer Fogedgaard skriver til Erik Gerner Larsson og påpeger det uheldige i, at man foruden vegetarmad også vil servere kød og alkoholiske drikke på restauranten på Klintsøgaard. Gerner Larsson og Martinus svarer Helmer, juni 1947.

Helmer kan ikke rigtig lade være med at komme med synspunkter og forslag til at gøre tingene på en anden måde end Martinus og Gerner Larsson gør dem. Han foreslår Gerner Larsson at ændre pagineringen af tidsskriftet Kosmos, og han skriver om sin forargelse over at man nu vil til at servere kød og vin på restauranten i Klintsøgaard. Dette sidste får Gerner Larsson og Martinus til at svare ham i de efterfølgende to breve.

Klint d. 20 - 6 - 47.

Kære Helmer.

Jeg har for længst sendt dit første Brev til Martinus med Anmodning om at besvare det. Jeg sender dit Brev af i dag til Martinus - det er dog dets rigtige Adresse.

Min eneste Kommentar er den, at hvis du er den Mand, jeg anser dig for at være tager du over og taler med Martinus, saa faar du Svar paa Tiltale, Har du ikke Mod til det, saa gør mig den Tjeneste at lade mig blive fri for flere Breve fra dig.

Venligst

Erik

Som vi kan se er Gerner Larsson i sit brev temmelig irriteret og kort for hovedet. Gerner Larsson har dog gjort det eneste rigtige i denne sag, nemlig at overgive brevet til Martinus, så han kan svare på de kritiske holdninger som Helmer Fogedgaard har fremsat i sit brev, vedrørende tanken om at servere kød og alkoholiske drikke i hotelpensionen på Klintsøgaard i Klint.

Martinus svarer Helmer Fogedgaard med efterfølgende lange brev.

København F. den 21. Juni 1947.

Kære Helmer Fogedgaard!

Nu har De igen vovet Dem ud, der hvor Engle ikke tør træde. Alle Vegne, hvor en klar Kilde vælder frem, vil dens yderste Periferi altid uundgaeligt være omgivet af en Ring af Slampøl. Jeg synes, at De ligesom ikke magter at komme ind over den, kære Fogedgaard. De kan derfor ikke faa fat i det rene og klare Kildevælds Forfriskning. De ser Kilden, men kun igennem Slampøleens Dunster og slimede Taager. De vil der ligesom saa mange andre ligestillede, tage Fejl af Pølen og Kilden. Hvis De havde ofret en Jernbanebillet til København og blev informeret her hos mig selv, saaledes som jeg mente, vi allerede ved en

tidligere Lejlighed blev enige om, vilde De have kunnet skaane Dem selv for den giftige Atmosfære af Misforstaaelse og "indre missionsk" Nidkærhed, som endnu har til Huse i min Sags yderste Periferi hos de Mennesker, der ikke forstaar, men tror, at jeg ved enhver afgørende Lejlighed disponerer forkert, og at jeg i et og alt burde være ligesom dem.

Man skulde jo tro, at dette, at Forsynet har sat disse Mennesker i Periferien, medens jeg har faaet Plads i Centrum, maatte være tilstrækkeligt overbevisende om den guddommelige Villie. Med al deres Forargelse, "hellige Vrede" og "retfærdige Harme" raaber de det ud, uden at vide hvor de i Virkeligheden træder, at Gud tager fejl, det var os, der skulde have befordret Aandsvidenskaben, det er os, der har den rene Luft i vore Stuer, det er os, der har den rigtige Moral. Vi nyder skam ikke Spiritus, danser, spiller Dam, Skak, Sorteper eller paa anden Maade underholder os med Djævlespil. Kære Fogedgaard, De er virkelig altfor højt udviklet til ikke at vide, at det er den Slags "hellige Mennesker", der er Stene og Pukler paa Verdensgenløsningens Vej. Hvorfor ikke være med til at fjerne disse Stene og Pukler i Stedet for at hæge omkring disse?

Hvordan kan De mene, at det er i Kontakt med mine kosmiske Analyser, at sætte diktoriske Moralbud op over en Serie Mennesker, som Forsynet har betinget at skulle huses inden for min Sags Omraade? Er det ikke netop den allerhøjeste Form for Praktisering af Forstaaelse, Tolerance og Kærlighed at kunne leve midt iblandt anderledes tænkende Mennesker med sin egen Kultur og høje Moralopfattelse, uden at det paa nogen som helst maade skal være en nedsættende Bandstraale imod disse vore Gæster og den levevis, der ifølge deres Udviklingstrin maa være naturlig for dem? Er det noget højt eftertragtelsesværdigt Ideal at danne en Klike af ligesindede Væsener og lukke alle anderledes tænkende Mennesker ude herfra? Er det ikke en altfor letkøbt Praktisering af Idealisme? Hvem kan ikke være kærlig imellem alle sine ligesindede Venner eller imod en Samling Mennesker man særligt holder af og ser op til? Er det ikke denne i Kliker indkapslede Idealistiske Væremaade, der har været Religionernes,

Sekternes eller de religiøse Sammenslutningers største Skavank? Har man ikke netop her gjort sig saa "hellig" og "ophøjet", at man slet ikke har haft andet end en nedsættende Fordømmelse og Intolerance tilovers for de i Udvikling yngre og derfor anderledes opfattende Væsener? Tror De, kære Helmer Fogedgaard, at mit Arbejde skal gaa ud paa at gøre dets Tilhængere til en Klike Væsener, der skal betragte sig selv som "Guds udvalgte Folk" og alle andre som "Hedninger"? Har jeg nogen Sinde igennem min egen Væremaade saavel som igennem mine kosmiske Analyser paaberaabt mig ikke at vilde tolerere eller være sammen med anderledes tænkende Mennesker? Er ikke mine Analyser et Defensorat for alle de Væsener, der endnu ikke forstaa, men lever i Udskejelserne og Overtrædelserne af Livslovene og dermed i Ulykkens og Lidelsernes Zone? –

Forstaa De endnu ikke, kære Fogedgaard, at mine Analyser skal gøre hvert enkelt Menneske til et Væsen i Kristi Fodspor, altsaa til et Væsen, der ikke trækker sig tilbage i fornemt afsondrede høje Moralkliker, hvor det er let at leve Livet Paradisisk eller at faa "ren Luft i sine Stuer", men derimod af hele sit Hjerte raaber det ud: "Kommer til mig alle I, som er besværede, og jeg vil give Eder Hvile"? - Hvis det, at omgaas "Syndere og Toldere" eller at "forstaa" Røvere og Mordere skaber uren Atmosfære, hvor maa der saa ikke være uren Luft omkring Kristus for ikke at tale om den Stank, der da maa være i Vorherres Stuer. Kære Fogedgaard, vil det ikke her være godt at huske paa Jesu Ord! „Hver den, som synes at staa, se vel til, at han ikke falder". Disse Ord kan undertiden være mere aktuelle for det enkelte Væsen, end han eller hun er tilbøjelig til at mene. Den Tro, man har paa andres "Afsporing", kan undertiden være et ufejlbarligt Symptom paa, at man selv er afsporet eller befinder sig i hjælpeløs Uvidenhed.

At Kolonien er blevet til en "tarvelig Beværvirksomhed" eller et Hjem for Drikkeri og Sold, en Dansebule, et Spillehelvede eller noget andet af det, De peger paa, kan jeg hverken fysisk eller kosmisk se. At Kolonien er blevet et Hjem for "overklasseagtig" Atmosfære,

"Materialisme" og "Nydelssyge", maa ogsaa tilskrives Dunsterne fra Slampølen. At "almindelige jævne Mennesker maa flygte langt bort" fra dette foregøglede Sodoma kan kun være rigtig, hvis man ved "almindelige jævne Mennesker" forstaa den Type, der paa indre missionsk Vis er bundet til Dogmer, Klikevæsen og stærk Intolerance imod virkelig kulturel Frihed og humane Fremskridt.

Nej, kære Fogedgaard, hverken Kolonien eller jeg selv er blevet "afsporet", men det forekommer mig i høj Grad, at De selv har tabt Kursen. Hvorfor ved De ikke, at Pinsen i Kolonien i Aar blev den fineste og mest vellykkede, vi har haft i den Tid, Kolonien har eksisteret? Hvorfor ved De heller ikke, at Foredragssalen var stuvende fuld til Pinsens Foredrag af overordentlige glade og lykkelige Mennesker? Hvorfor ved De ikke, hvilken overvældende Vækst Sagen har haft i Foredragstilslutning, Bogsalg og Studiekredse? Hvorfor kender De intet til den Glæde over Sagen, der her præger alle de Mennesker, der virkelig kommer i personlig Berøring med den og dens Forhold? Hvorfor ved De ikke, at Koloniens Skabelse ikke finder Sted ved en fornem Dirigeren fra en Kontorstol, men ved, at Mennesker ofrer sig i den Grad for Sagen, at de nu i ugevis med Gerner Larsson i Spidsen har arbejdet rent fysisk indtil 16 Timer i Døgnet med at fuldende de Foreteelser, der ikke kunde naas sidste Aar? Det forekommer mig at være en ikke saa lidt bedre stabiliseret Kærlighed til Sagen end den selvbestaltede og nedsættende Kritik, der kommer fra Væsener, for hvem Sagen aldrig har kostet dem en eneste Sveddraabe eller Deltagelse i nogen som helst Grad af Ansvarsfølelse.

Kære Fogedgaard! De lever altsaa saa meget i Sagens Periferi, at De intet kender til den Glæde over Sagen, der her præger alle de Mennesker, der virkelig kommer i personlig Berøring med den og dens Forhold. Hvorfor kommer De ikke her paa Mariendalsvej eller til Feriebyen og ved eget Selvsyn ser og iagttaget Tingene og bliver direkte informeret af os, naar jeg saa hjerteligt har tilbudt Dem det? Var det ikke kærligere at modtage dette Tilbud end at lytte til den Medvind i Indignation og Harme, De altid vil kunne faa hos de

Væsener, der, under Foregivende af at være "Sagens Venner", selv, ligger under for den saakaldte "hellige Vrede" eller "retfærdige Harmen" over, at min Sag bliver ledet af Dispositioner, der ikke er i de Ønskers og Forestillingers Favør, de havde tænkt sig. Disse Væseners Indignation viser jo, at de intet ser og intet forstaar af det, der virkelig foregaar i Sagens Centrum med Hensyn til dens Fremtid. Jeg kan dog ikke, for at behage en i Dag eventuelt eksisterende saadan lille Klike af Mennesker, lade min Sags Fremtidsbestemmelse gaa i Vasken, Den er et stort Fremtidsforetagende for selve Menneskeheden, der er i sin første begyndende Rodfæstning og Stabilisering. Men saa længe nævnte Foretagende endnu ikke er færdigt og derfor heller ikke kan være fuldkomment, kan det selvfølgelig ikke opfylde sin Bestemmelse. Et Hus kan jo heller ikke give fuldkommen Ly for Vej og Vind, før det er færdigt.

At vi helt kunde have Kolonien for os selv, saalænge vi ikke havde mere Jord og flere Ejendomme, end vi kunde befolke med Sagens egne Mennesker, er selvfølgelig. Og hvis Forholdene havde været saadanne, at der var Mulighed for, at vi kunde købe de nødvendige Arealer i det Forhold der svarer til Koloniens Vækst og Udvikling, behøvede Kolonien ikke at være større end lige akkurat passende for vore egne. Men saaledes er Forholdene ikke mere, Tiden er kommet, da den guddommelige Villie ønsker at føre Sagen ind i en ny og endnu mere menneskekærlig Bane. Derfor kom Koloniens Chance for at kunne faa tilegnet sig de Arealer, der er nødvendige for dens Fremtid som internationalt Centrum for mit Aandsarbejde, til at foreligge sidste Aar. Hvis jeg havde svigtet denne Chance, havde vi ganske vist haft Koloniens 22 Huse for os selv. Men vi maatte da fortsætte med en Koloni der netop kun kunde rumme en mindre Brøkdelen af alle de Mennesker der i Dag er interesserede i Sagen. Disse Huse var hvert Aar udlejet allerede i Januar. Alle, der ikke kunde meddele Tidspunktet for deres Sommerferie saa tidligt, kunde aldrig komme i Betragtning ved Udlejningen af Husene. Og da det sikkert ikke bliver tilladt at bygge Sommerhuse de første tre fire Aar, blev det

temmeligt pinligt at skulle fortsætte med at holde Koloni blot for en enkelt lille Del af Sagens Venner, Der var derfor ikke nogen som helst Vej udenom Købet af Klintsøgaard og dens Strand og Parkarealer. Kolonien er dermed blevet forøget med netop de Omraader, der er nødvendige for dens Fremtidsmaal.

Men denne Forøgelse er ikke en Foræring. Tværtimod, den skal "forrente"s, foreløbig endog med høje Renter. Og da jeg ikke selv er Kapitalist, kan jeg ikke i Dag forære Sagens Venner billigt Ophold eller garantere dem, at der ikke bliver lukket fremmede Mennesker ind paa Koloniens nye Besiddelser. Hvordan skulde saa Rentebeløbet skaffes til Veje? At vi er kommet i Besiddelse af Klintsøgaard, betyder jo ikke, at jeg kan anvende den for min Sags Venner lige akkurat saaledes, som jeg selv Ønsker. For at dette kan finde Sted, maa den aarlige Rentebyrde jo nedbringes. Men hvem skal hjælpe mig med dette? Ja, kan der her være Tale om andre end netop Sagens virkelige Venner og interesserede? Og det er jo netop derfor, at Partialobligationslaanet blev iværksat. Igennem dette blev der givet alle Sagens Venner, baade fattige og rige uden Undtagelse, Mulighed for at være med til at bære Sten til det store fælles Fremtidsmaals Opfyldelse. Ja, der er endog Mennesker, der slet ikke vil have Renter af det indsendte Beløb. Saa det er heldigvis ikke alle Sagens Venner, der er "bedrøvede", har tabt Tilliden eller tror, at jeg er "afsporet". Men det er ikke blot Rentebyrden, der skal gøres lettere. Gælden maa ogsaa nedbringes, saaledes at Feriebyen kan blive Sagens virkelige Ejendom, hvilket vil sige, at den kan blive en selvejende Institution. Derfor maa de erhvervede Ejendomme bringes til at svare Afdrag. I samme Grad Gælden kan nedbringes, i samme Grad kan Besiddelserne jo overgaa til deres virkelige Bestemmelse i Feriebyens Fremtidsmaal. Men indtil da maa disse jo forblive under de Betingelser, der udgør de forretningsmæssigt normale ved enhver Kapitalanbringelse. Dette vil altsaa i det her foreliggende Tilfælde betyde, at vi maa udleje til samme betingelser og Priser som de, der er gældende for andre Hoteller og Storpensionater.

Da Sagens egne repræsenterer en stor Part

af Mennesker, der ikke kan betale disse Priser, er vi jo nødsaget til at maatte leje ud til fremmede. Jeg kan derfor ikke, grundet paa de nævnte Økonomiske Forpligtelser, aflaae Klintsøgaard med den Motivering, at vi ikke vil have andre end Sagens Egne. Men da vi saaledes er nødsagede til at maatte have fremmede indenfor Sagens Omraade, kan jeg ikke indlade mig paa, ud over den almindelige Justits eller Disciplin, at diktere disse Mennesker Moral og Levevis. Det er dog mit Arbejdes Mission at lære Menneskene at forstaa alle Mennesker i deres særlige Trin og med den Moralopfattelse, de hver især maa have paa deres specielle Trin. Hvordan skal man ellers kunne være i "Guds Billede"? Og er det ikke netop her, at Kosmos Ferieby eller min Sag er andre Aandsretninger eller religiøse Sammenslutninger overlegen. Den lukker sine Døre op for anderledes tænkende Mennesker og "forstaaer" disse Mennesker. Tror De ikke, kære Fogedgaard, at den Reaktion, der derved maa opstaa i disse anderledes tænkende Menneskers Bevidsthed overfor os, er mere i Favøren af vort Aandsarbejde og dets Fremtidsmaals Opfyldelse med Hensyn til Feriebyen, end hvis vi ligesom alle de andre religiøse Bevægelser koldt afviste ethvert anderledes tænkende Menneske som uværdigt til at være i Feriebyen eller vor Nærhed?

Det er rigtigt, at man har givet mig den Bevilling til fri Udskænkning, som er nødvendig, hvis man skal drive Hotel eller Storpensionat for Mennesker, der ikke har vor Opfattelse, og ikke er "Afholdsfolk" og ikke er Vegetarer, men hvilken Synd er der i det? – Vilde det ikke være en Frihed, alle Mennesker ejede, hvis de var udviklede nok dertil? Er det ikke Mangel paa Moralitet og Udvikling, der i det hele taget har nødvendiggjort, at denne Udskænkingsret er blevet et Spørgsmaal om Bevilling? Og nu mistænker De, kære Fogedgaard, Ophavet til "Livets Bog" for at ville skabe store Ulykker med den. Men har De eller nogen anden nogen Sinde set fulde Mennesker, Drikkeri og Sold paa Klintsøgaard eller i Kosmos Ferieby? Hvis De tror, at nævnte Ophav vil indlade sig paa at skabe nedbrydende Misbrug af denne Art, hvad har De saa haft ud af Deres Læsning af "Livets

Bog"? Nej, kære Fogedgaard, De maa lære at forstaa, at man ikke kan skære saa stort et materielt Omraade bort fra det moderne Samfund og dets levevis og saa pludseligt ved hitlersk Diktatur eller Magtbud gøre det helligt. Det kan udelukkende kun gøres ved, at man selv lever midt i disse Menneskers Omraade og i Kærlighed med vor egen Kultur og kosmiske Opfattelse inficerer deres Omraade. Et hvilket som helst andet Forsøg vil give en tilsvarende hitlersk selvmorderisk Død og Undergang.

Deres Paastand om at "falde i Unaade" hos os og om at vi skulde blive "fornæmede" over Deres Kritik, maa være vanemæssige Fantasier fra Deres Forhold til andre Mennesker. Jeg har aldrig ladet noget Menneske falde i Unaade hos mig, ligesom jeg heller ikke ved af i noget Tilfælde at have ladet mig fornærme af nogen. Men det betyder naturligvis ikke, at jeg lader mig diktere bort fra min Missions Detaljer og Hensigter af de Væsener der altid tror at vide meget bedre, hvordan en Mission skal befordres end de Væsener, Forsynet har sat til at udføre Missionen, ligesom jeg heller ikke føler mig forpligtet til at besvare den Slags Væseners Kritik.

At man har støttet min Sag Økonomisk enten med laan eller Gaver gør ingen Undtagelse fra denne Regel. Jeg har for længst givet Udtryk for, at enhver Hjælp eller Haandsrækning til mig eller min Mission kun kan modtages paa den Maade, at jeg stadigt har min fri Vilje til at udføre mine Dispositioner, saaledes som jeg føler, de skal udføres for at være i min Sags største Favør, ganske uafhængigt af, hvor uforstaaelige disse Dispositioner saa end maatte være for vedkommende Hjælper eller Giver i Dag. De tager overordentlig meget Fejl, kære Fogedgaard, hvis De tror, at jeg er til Købs af min Sags Bidragsydere og Hjælpere. Og med Hensyn til det Laan, De har ydet min Sag, skal det hurtigst muligt blive betalt tilbage, saafremt det, efter at De har læst dette Brev, er Deres Ønske, at jeg skal betragte Hentydningen til nævnte Laan i Deres Brev af 11. Maj som en Opsigelse.

Det gør mig ondt, at De saaledes har tvunget mig til at udarbejde denne Lektion. Men jeg

haaber inderligt, at den maa tjene til at give Dem Forstaaelsen af, hvor uværdigt det er, at en Mand som Dem saaledes farer til Skrivemaskinen og "maler Fanden paa Væggene", hver Gang der er noget i min Sag, De ikke forstaaer eller forekommer noget, der ikke passer Dem, i Stedet for at modtage mit Tilbud om at komme her hos mig og paa en kærlig Maade faa klarlagt alle Deres Tvilsspørgsmaal, og i Særdelehed naar De alligevel ikke kan leve mit Arbejde foruden.

Og hermed min kærligste Hilsen.

Martinus.

Som vi kan se, er Martinus svar meget kærligt men bestemt, og helt i overensstemmelse med hans kosmologi og personlige kærlige og tolerante holdning overfor sine medmennesker. Man må nok også sige, at det kniber lidt med Helmer Fogedgaards tolerance i denne sag. Men det er uden tvivl en af Helmer Fogedgaards mærkesager. Vi husker jo, at han ligeledes opponerede da Martinus tidligere åbnede kolonien for mennesker fra Dansk Folkeferie. Vi har her fået et perfekt bevis for, at holdningerne hos "mennesket Martinus" er helt i overensstemmelse med det som Martinus gør rede for i sin kosmologi.

Efter disse breve går korrespondancen mellem Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard i stå igen. Der udveksles kun mere forretningsmæssig korrespondance.

9.47 Forskellige småartikler, bog anmeldelser og notater i Okkultisten, 1948.

I den forløbne tid har Helmer Fogedgaard skrevet rubrikken: "Fra Arbejdsmarken" i Okkultisten, hvor han giver oplysninger om hvad der sker omkring Martinus og Livets Bogs Bureau. Se også appendikset "Artikler i relation til Martinus i Okkultisten" sidst i bogen.

Den 8. januar døde Lars Nibelvang. Georg Talmer og Helmer Fogedgaard skrev i Okkultisten, februar 1948 side 28: "Lars Nibelvang in memoriam". I Ja-

nuar-nummeret 1948 af Kosmos side 13-14 skrev Martinus en nekrolog med overskriften: "Forfatteren Lars Nibelvang in memoriam".

I april-nummeret af Okkultisten 1948 side 67 skrev Wilhelm H. Münster en artikel med titlen "Det store Spørgsmaal" der omhandlede spørgsmålet om hvad der er forskning og hvad der er subjektive fornemmelser. Münster var positivt indstillet overfor Martinus. Helmer Fogedgaard skrev et indlæg i Okkultisten i juni 1948, side 106, og Münster svarede i et indlæg juli 1948 side 129. Helmer Fogedgaard påpeger i sit indlæg, at det i praksis har vist sig, at Martinus analyser stemmer med virkeligheden, medens Münster fastholdt at det drejer sig om subjektive forestillinger såvel det Martinus siger, som det der er blevet sagt af teosoffer og antroposoffer.

I Okkultisten Januar 1949 side 12 anmeldte Helmer Fogedgaard den første lille bog, indeholdende foredrag af Martinus, med titlen: "Mellem to verdensepoker". Det var den første bog af den første serie af småbøger af denne art, som man planlagde at udgive.

I marts 1949 side 57 anmeldte Helmer Fogedgaard det første hefte som Gerner Larsson udgav under titlen: "Kursus i Martinus åndsvidenskab". Heftet havde Helmer Fogedgaard fået tilsendt fra Institutet den 16/12 1948. Det er disse to sidste anmeldelser der er årsag til at Gerner Larsson igen skriver til Helmer Fogedgaard, og det er disse som Gerner Larsson refererer til i sit brev af 13-1-49 og 10-3-1949.

9.48 Erik Gerner Larsson opfordrer Helmer Fogedgaard til at skrive flere artikler i Kosmos, og omtaler ændringerne i tidsskriftets format, 1949.

København F., d. 13-1-49.

Kære Helmer!

Tak for din venlige omtale af kursuset i dit sidste brev, den glædede mig meget; Også tak for omtalen i Okkultisten af "Mellem to Verdensepoker"!

Jeg skriver til dig for at gøre dig opmærksom på, at to artikler om året i KOSMOS fra din hånd, er vel lidt, hm!!! Men altså, jeg synes,

at du bør Omsætte din viden lidt hyppigere i artikelform. Vi arbejder p.t. under højtryk med at ændre KOSMOS totalt, Fra og med januar udkommer det som magasin på samme måde som "Det Bedste". Det bliver på 40 sider af hvilke de 20 er reserveret udgivelsen af Kosmos bøgerne således at vore læsere ca. hver tredje måned får en bog, de lige kan sende herover og få smækket et originalt bind på for næsten ingen penge, Tryk og papir bliver som i de allerede udkomne, medens resten af bladet bliver tospaltet præcis som Readers Digest. Det er takket være vor nye maskine at dette kan arrangeres. Læserne får betydeligt mere stof og vi får samtidigt udgivet alle Martinus egne manuskripter. Der bliver udsendt meddelelse om det i nær fremtid, så du må behandle denne meddelelse lidt fortroligt. Du forstår sikkert, at især jeg er glad for denne nye ordning, der på een og samme tid løser to opgaver. Tiden er jo vanskelig og jeg begyndte at frygte for udgivelsen af disse dejlige småbøger, som nok er små, men meget dyre at fremstille.

Kursus'et går strålende! Jeg glæder mig meget til fortsættelsen, tænk når I i næste hefte får alle X'erne - dyrt, men dejligt!!!

Dette var kun en lille hilsen i hast, Jeg kan ikke skrive alt vel her, da Inger om kort tid skal gennemgå en stor operation, men i den sag kan man jo kun lægge det hele i forsynets hånd, men slemt er det og bedrøvet er jeg, det kan jeg ikke nægte. Inger har lidt meget efterhånden, og jeg ville være meget lykkelig, om hun nu kunne få lov til at blive helt rask!

Men husk så en artikel ved lejlighed! Mange kærlige nytårshilsner fra alle her!

Din taknemmelige

Erik

MARTINUS AANDSVIDENSKABELGE INSTITUT
"LIVETS BOG" S BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEBY
Mariendalsvej 94 - 96
København F.
Godthaab 9280. KL. 9 - 16
Postgiro 29580

København F., d. 10 - 3 - 49.

Kære Helmer;

Først tak for din venlige omtale af mit kursus og af KOSMOS i Okkultisten i dag, det var pænt af dig! Jeg vedlægger din artikel, som jeg beder dig kigge igennem og omarbejde på en sådan måde, at den kan rummes i 4 af Kosmos' nuværende spalter. Altså ikke fordi den ikke er god nok, men fordi vi af pladshensyn må lære vore medarbejdere begrænsningens kunst!

Og tak for brevet, det havde jeg nær glemt! Jeg var glad ved at høre fra dig. Vi tænker jo ofte på dig og taler jævnligt om dig, vi hører jo ikke så meget fra dig mere, men du ved: intet nyt, godt nyt!

Medens jeg alligevel skriver til dig, er der et par ting, jeg føler trang til at berøre overfor dig, men kun rent privat at du ved det. Det første er spørgsmålet om dit tilgodehavende hos os. Er det nødvendigt for dig at få renter af det? Du ved at kampen er jernhård for os, og skal du have det, skal du også få det! Dernæst: jeg skal i dette forår realisere de sidste grunde ved Klint. Jeg har kun 20 tilbage og de skal sælges fordi en ny lov, som kan Ødelægge det hele for os, er ved at blive til. Disse grunde koster 5000 kr. fordelt på 60 år, altså rene 5% papirer. Du bør vide, at de Øvrige er købt af sagens unge, som her er med i vor kamp, fuldt vidende om, at det reelt er en støtte, de deltager i, Når disse 20 er borte er området deroppe saneret så godt som jeg formår det. Efter din bemærkning i sin tid om, at "jeg altid kunne finde dig, når jeg skulle låne" har jeg ikke været meget for at skrive til dig! det ved du, men du ved også, at jeg aldrig har bedt på mine egne vegne. Det er

Martinus og hans sag I alle har hjulpet og da jeg efterhånden med mit kursus står som den, der klarer de fleste Økonomiske forpligtelser, denne sag har taget sig på, føler jeg mig nu mere fri. Vil sagens venner ikke hjælpe med andet end skønne ord til Martinus, er deres venskab ikke meget værd, derom er vi sikkert begge enige. Jeg mener at de for hvem renter betyder det daglige bred, skal have det, men ellers må vi bort fra denne uskik, der lammer os alt for meget. Hvis du kan afse 250 kr. om året til en grund plus de 100 kr. den koster at frigøre een gang for alle, så lad mig det vide. Hvis du senere i livet ikke vil bruge den selv til et hus, så lad mig sælge den til en anden til den tid. Du ved, at jeg vil være glad for at vide dig med i vor kamp, men jeg vil ikke presse dig og hører jeg ikke fra dig ret snart, behøver du slet ikke at berøre denne sag mere.

Vinteren har været hård. Jeg rejser meget og er utrolig træt, men jeg kan glæde dig med fremgang og vækst. Min kone har jo været meget syg, men slap dog igennem operationen. Hun er stadig meget svag, men en af vore svenske venner, chefen for lazarettet i Malmø, får hende nu derover og vil søge at hjælpe hende.

Når jeg når majmåned, rejser jeg til Klint og vil prøve at skrive hele mit kursus færdig, jeg vil meget gerne have det ud i år, idet det vil hjælpe mig i kampen i Norge.

Disse vare ordene! Lad nu være med at fare i blækhuset på grund af dette brev, jeg kan ikke give dig større pant på mit venskab end min absolutte åbenhed i de ting, jeg kæmper med. Jeg har altid forstået dit venskab derhen, at du, som jeg, var parat til at ofre meget for at hjælpe Martinus og du har også gjort det, men vi er begge for unge til at sige som en af vore "venner" en direktør "jeg har ofret min part på den sag" jeg håber for denne mand, at vorherre syntes det samme!

Og hermed en kærlig hilsen og håndtryk fra din altid taknemmelige ven

Erik.

P.S. Jeg vedlægger et kort over grundene. Vil du have en, kan du blot krydse den ud, og jeg

skal klare resten for dig det består iøvrigt i et pantebrev, som straks deponeres i banken.

Erik Gerner Larsson skriver igen til Helmer Fogedgaard den 18/3 1949.

MARTINUS AANDSVIDENSKABELGE INSTITUT
 "LIVETS BOG" S BUREAU
 MAANEDSBLADET KOSMOS
 KOSMOS FERIEBY
 Mariendalsvej 94 - 96
 København F.
 Godthaab 9280. KL. 9 - 16
 Postgiro 29580

København F., d. 18-3-49

Kære Helmer!

Tak for dit brev, Ved du egentlig af, at du skrev det på min fødselsdag, jeg kunne ikke lade være at smile da jeg fik det, dig ved man da hvor man har!

Nå, godt ord igen, jeg har begået en fejl i mit sidste brev og kun givet dig 4 spalter, der skulle have stået 8 - 12, jeg må jo ha sovet, da jeg klaprede det andet ned!

Du tar nu alligevel fejl på eet område, jeg kan nemlig udmærket "fordrage" din kritik, det eneste jeg ikke kan fordrage er, at den altid er negativ. Du glemmer nemlig hver gang, at du har åben spalteplads hos os og at du jo selv kunne behandle et såkaldt okkult problem. Du har søgt så meget og ved så meget, at du kun har din åndelige dovenskab at takke for, at Kosmos ikke tilfredsstiller dig. I er nemlig så søde alle sammen, at I venter, at vi altid skal lave det hele! Du ved, at jeg snart mange gange har bebrejdet dig, at du ikke skriver flittigt nok, mon ikke du selv kommer sandheden nærmest i dit første brev, hvor du skriver, at du "altid roder dig ind i så meget" - Og væn dig af med, at jeg nogen sinde skulle have tiltænkt dig "onde hensigter". Jeg har aldrig fundet dig ond, blot unødvendigt irriterende, og det er noget andet. Nå, godt ord igen jeg er bare begyndt at forlange noget mere af mine venner end venlige breve. Skal alt det løses vi kæmper for, må hver gøre sin

part. Jeg ved, at jeg efter evne gør, hvad der står i min magt for at følge Martinus direktiver og du ved, at disse ting ikke alene skal frem, men vil komme frem. Men som skrevet: tag dig tid ved din skrivemaskine og send mig en række bidrag, så er du med og så kan du for min skyld godt skælde mig ud i hvert brev, du lægger ved, jeg har da overlevet alle dine hidtidige sk. baller og jeg overlever også nok de kommende!

Du skal nok få en grund og jeg skal nok personligt passe den. Vil du ikke selv have den, sælger jeg den for dig en dag. Men når det hele en dag vises frem, er jeg glad ved at vide, at du er med, tak!

Og så blev jeg altså 42 og oplever netop i disse dage i erindringen de dage for tyve år siden, hvor jeg mødte Martinus. Tyve år er en lang tid, men vorherre gav mig et dejligt liv, selvom jeg af og til synes, at han er en skrap arbejdsgiver!

Endnu engang tak for brevet og kærlig hilsen fra din hengivne

Erik.

P.S. Jeg har ikke meddelt Martinus indholdet af dit brev endnu, det skal være en overraskelse til ham sammen med oplysningen om, at alle grundene er solgte, jeg ved, at han vil sende dig mange kærlige tanker desangående og du hører jo nok fra ham til den tid!

Som man kan se af brevene, glatter Gerner Larsson nu ud og glæder sig over at Helmer Fogedgaard har givet tilsagn om at købe en grund i Kosmos Feriekoloni i Klint. Man ser også, at Gerner Larsson nu er glad hvis Helmer Fogedgaard vil skrive artikler til Kosmos. Han har på dette tidspunkt droppet tanken om at Helmer Fogedgaard skal knyttes nærmere til Martinus arbejde og flytte til København, ligesom han nu heller ikke længere harcelerer over Okkultisten.

MARTINUS AANDSVIDENSKABELIGE
INSTITUT
”LIVETS BOG”S BUREAU
MAANEDSBLADET KOSMOS
KOSMOS FERIEBY
PENSION KLINTSØGAARD
Mariendalsvej 94-96 København F.
Godthaab 9280. K1. 9 16
Postgiro 29580

København F., d. Klint den 18-6-49.

Kære Helmer!

Hjertelig tak for dine to breve, som jeg jo er i brevskyld for. Men du ved, at jeg har nok om ørene heroppe og så går det lidt ud over korrespondancen. Det sidste brev gjorde mig virkelig glad. Jeg skævede ellers lidt til det og tænkte: “Så, skal jeg nu ha en skideballe igen!” men som skrevet, glæden bredte sig i mit lille Mikrouivers, da jeg læste det!

Jeg forstår godt, at du har dine vanskeligheder rent seksuelt set, men på den anden side rummer livet vel også den barmhjertighed for dig, at årenes erfaring gør det lettere for dig at regulere disse kræfter. Vent blot ikke at de vil aftage! Åndelig skabelse ejer jo det ved sig, at den holder ilden vedlige og nærmest, hvor mærkeligt det end lyder, forstærker den! Men meningen med denne ekstrastyrke er jo, at den skal anvendes til fordel for de andre, skrivning etc. så først giver den virkelig glæde.

Kom blot herop, men tag et godt råd forinden! Husk hele tiden på, at dette område endnu ikke er “vort” i den forstand du og jeg ønsker det! På den anden side er jeg netop færdig med udarbejdelsen af nogle planer som med et slag ændrer hele billedet således at vi til næste år kan fejre Martinus på værdig måde. Jeg vil tro, at perioden 1 - 14 august 1950 bliver noget i retning af en drøm heroppe i hvert fald vil jeg slide mig sjælen delvis ud af kroppen for at det skal blive det!!!

Jeg er nu i gang med mit kursus - jeg ville ønske du kendte den glæde arbejdet med det lader mig opleve! Jeg kunne blot ønske, at jeg kunne “flygte op i bjergene” og der i ensomhed fuldbyrde alt det, der rører sig i mig i forbindelse med dette værk. Men altså: vor-

herre vil ha det anderledes og jeg siger som Emerson: ”Jeg forlanger ikke, at vorherre skal være på min side, men jeg beder til, at jeg altid må være på hans!”

- Disse vare ordene plus en oprigtig kærlig hilsen fra din altid taknemmelige

Erik

Perioden 1 – 14 august er perioden omkring Martinus 50 års fødselsdag som er den 11. august.

MARTINUS AANDSVIDENSKABELIGE
INSTITUT

”LIVETS BOG”S BUREAU

MAANEDSBLADET KOSMOS

KOSMOS FERIEBY

Mariendalsvej 94 - 96 København F.

Godthaab 9280. KL. 9 - 16

Postgiro 29580

København F., d. 18 - 10 - 49.

Kære Helmer!

Tak for dit brev og artiklen - den er allerede i trykken! Dit brev virkede dejligt glad det var jeg glad for! Her alt vel, vi har meget at gøre, men det er som om hele den tunge ende er ved at ordne sig. I hvert fald føler jeg det som om jeg er blevet befriet for et stort tryk og jeg er p.t. fuld af liv og ideer. Hefte II er nu i trykken her, men det er et kolossalt arbejde at få det registreret etc. Imidlertid er det altså på vej og jeg tror du bliver glad for det, i hvert fald for de skønne symboler!!! Men altså: du kunne vel ikke skrive en artikel til??? . Hm!!! Men jeg ville altså meget gerne have en til, til dec. nr.

Mange kærlige hilsner fra din hengivne
plageånd Erik

Den artikel som Gerner Larsson her taler om har titlen: ”Kontrasternes Verden”, Kosmos, oktober 1949 side 190.

9.49 Der bliver nu meget længere mellem brevene fra Martinus og Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard og brevvekslingen dør langsomt ud i årene 1950 til 1956.

København den 13 - 2 - 50.

Kære Helmer!

Tak for skideballen vedrørende annoncen, taget til efterretning. Hvornår får jeg så en lang og gnistrende åndfuld artikel fra dig????

Alt vel her, jeg har hekseskud i ryggen og ellers gruelig travlt!!!

I hast en kærlig hilsen fra din hengivne

Erik

De sidste tre korte breve viser den fortrolige tone der nu er mellem Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard, samt Gerner Larssons ønske om at Helmer Fogedgaard skal skrive nogle flere artikler til Kosmos. Man ser også at der nu er noget længere mellem brevene.

København F. den 13. Oktober 1950.

Kære Helmer Fogedgaard!

Rigtig hjertelig Tak for Deres kærlige Brev af 6/10. De er selvfølgelig hjertelig velkommen her hos mig. Deres Besøg vil være mig en meget stor Glæde. Naar De kommer til Byen, kan De jo blot ringe mig op, saa kan vi aftale Tidspunktet.

Det var et interessant Blad, De sendte mig. Det glæder mig, at man indenfor de særlige mentale Omraader har kunnet danne Organisationer og derigennem hente en Del af den Lykke, den Sympati og Forstaaelse, der i mange Tilfælde ellers er nægtet dette begyndende nye Køn. Nu maa man Ønske og haabe, at den Magt og Styrke, som Organisationer og Sammenslutninger afføder, strengt maa blive brugt til at styre og vejlede det nye Køns normale Udvikling, saa det kan komme til at repræsentere den Værdighed, der kan

faa Almenheden til at forstaa, at her er vi ved den Organfunktion, uden hvilken Næstekærligheden og dermed Himmeriges Rige, Julens forjættelse: Fred paa Jorden og en virkelig Velbehagelighed for Menneskene evigt maatte forblive en Frase.

Med de kærligste Hilsener.

Martinus

Af brevet ovenfor fra Martinus ser vi, at Helmer Fogedgaard har sendt ham et nummer af det tidsskrift Helmer Fogedgaard har startet. Tidsskriftet hedder "Vennen". Det blev startet i 1948, og er et tidsskrift for homoseksuelle mænd. Helmer Fogedgaard gik åbenlyst og energisk ind for at der skulle oprettes en af samfundet accepteret forening af sådanne. Vi ser, at Martinus ser med kærlige og forstående øjne på dette nye tiltag. Både Martinus og Gerner Larsson har hele tiden vidst at Helmer Fogedgaard var homoseksuelt orienteret, det havde han aldrig lagt skjul på, og man kan også, af nogle af de foregående breve læse, at han har omtalt denne sin seksualitet over for dem begge. Det er i øvrigt Helmer Fogedgaard der har indført begrebet "homofil" i dansk sprogbrug.

Vi ser også af Martinus brev, at han håber at det vil blive en værdig start dette organisatoriske tiltag vil kunne fremvise.

Der er en ting der ikke må misforstås i Martinus udsagn om, at det er en organfunktion der må gennemleves for at komme videre i sin udvikling. Det Martinus siger er, at tilstanden af dobbeltpolethed som Martinus beskriver i sin kosmologi, og som betyder at ethvert menneske såvel mænd som kvinder vil udvikle sig til at være dobbeltpolede. Det skal forstås således, at der med tiden vil blive en balance mellem den maskuline og den feminine pol i ethvert menneske således, at de stærke dragninger af seksuel art, mod det modsatte køn vil aftage samtidig, med at seksualiteten i dens nuværende form også vil være i aftagende. Det vil medføre at man lettere kan være "Menneskekærlighed", næstekærlighed (her tales ikke om seksuel kærlighed) mod såvel sit eget som det modsatte køn.

Martinus siger at homoseksualitet (som seksualitet betragtet) er en tilstand hvor den modsatte pol i et menneske er blevet for stærkt udviklet. Dette bevir-

ker at man retter sin seksualitet mod sit eget køn. Det medfører at homoseksualiteten på denne måde opstår. Denne ubalance i modsat retning, som er en udbredt misbalance i udviklingen imod dobbeltpoletheden vil dog også udjævnes, så der igen opstår en balance hen imod den fremtidige mennesketype, hvor den mandlige og kvindelige pol er netop lige meget udviklet. For Martinus er homoseksualiteten derfor fuldt forståelig men kun en midlertidig "fejludvikling". Denne fejludvikling er ikke en nødvendighed for den rette udvikling. Det er kun et mindretal af mennesker der vil svinge for kraftigt over i den modsatte pol.

Det er desværre sådan, at nogle mennesker der interesserer sig for Martinus kosmologi, har misforstået dette, så de tror, at man skal gennemgå en homoseksuel fase, for at blive mere udviklet. Det er helt forkert, hvilket man let kan forvise sig om ved at læse Martinus bøger. Der skal ikke siges mere om dette her. Det skal dog lige nævnes, at Martinus var fuldt balanceret i den maskuline og feminine pol således, at han ikke nærrede nogen form for seksuelle følelser, hverken overfor det modsatte køn eller sit eget køn. At Gerner Larsson var almindelig heteroseksuelt udviklet ses af hans fire ægteskaber.

Den 5. november skriver Erik Gerner Larsson følgende brev til Fogedgaard.

København den 5 - 11 - 51

Dybt fortroligt

Kære Helmer!

Tak for din fine artikel og for din kærlige hilsen! Begge dele var mig meget velkomne. Ja du, jeg kom hjem fra England, men jeg synes ,du skal vide, at sjældent er et menneske kommet hjem til en mere ulykkelig oplevelse end jeg kom. En time efter at jeg var i mit hjem var alt det slået i stykker som jeg derovre havde længtes så meget efter.....

Et afsnit af brevet af mere privat og familiær karakter, er udeladt.

.....Og alt dette har ramt mig på et tidspunkt hvor jeg står i den hårdeste kamp for at føre sagens økonomi over et meget svært punkt. Jeg ved godt, at du mener vi i sin tid købte for dyrt, men Helmer, du kender ikke sagens virkelige natur. Klintsøgaard blev os foræret. Det der har voldt vanskeligheder har været driftsformen, som nu endelig falder i leje. Når jeg bruger udtrykket "foræret" er det fordi sagens rige venner ganske simpelt har afskrevet de beløb, de investerede. De kunne gøre det uden at miste det mindste. I dag bevæger vi os langsomt over de vanskeligheder disse år har bragt mig eller os, om du vil. Martinusfonden er blevet modtaget med stor kærlighed og vokser for hver dag støt og roligt. Bogsalg etc. alt er i fremgang. Men du ved selv, at vort arbejde ikke er en forretning i almindelig forstand, og at vi derfor ikke har den omsætning endnu, der er nødvendig. Imidlertid når vi også det inden længe, så jeg ser sådan på det, at de her nævnte vanskeligheder nu endelig synger på sidste vers. Men jeg føler mig syg Helmer. Det er som jeg langsomt forbløder indefra af træthed og sorg. Mine venner og for dens sags skyld også mine fjender her i byen har slået kreds om Martinus og mig og jeg mærker fra alle sider stor sympati. Men jeg er ovre det værste. Jeg føler, at jeg klarer dette, men hvis du kan, ville jeg være glad, om du kunne tænke dig at komme over og tale med mig. Sagen er i vanskeligheder, det ved du, men jeg tror ikke at du ved, at det hele nu blot er et spørgsmål om en smule tillid. Jeg ville så gerne drøfte dette med dig på tomandshånd fordi jeg tror, at du mener mig dit venskab oprigtigt.

Jeg fik mange venner i England og kunne vende tilbage dertil i morgen om jeg ville. Fra Island er der kommet invitation. De islandske teosoffer underordner sig helt Martinus arbejde og tilbyder at betale alle omkostninger ved en rejse derop med foredrag i alle byer. Et østrigsk forlag har tilbudt at udgive mit kursus og det samme har Rider og Co. i London. Men jeg har ingen kræfter i Øjeblikket. Mit mavesår har været i opbrud og mit hjerte er medtaget. Men gør dig ingen bekymringer for mig, jeg skal nok klare mig. Men tabet af begge mine piger virkede som et dobbelt

dødsfald og mine svigerforældres glødende had, der forekommer mig helt tåbeligt - Gardes vil ikke have det mindste med sagen at gøre mere - gør ikke livet lettere for mig. Nej du, selv for Gerner kan livet være yderst kompliceret. På den anden side synes jeg også du skal vide, at jeg ikke har mistet evnen til at sige tak også for dette. Jeg har lært meget og selvom prisen først synes helt umulig for mig at klare, blev den klaret. Nu samler jeg alle mine kræfter om de opgaver, der skal og må løses. Det kan lyde paradoksalt, men netop det, at jeg står i så store vanskeligheder har været min største hjælp i denne tid. Ingen sorg er dog så stor, at den ikke i sig selv er camoufleret lys og selvom der stadig er stunder, hvor min bevidsthed hvirvles ned i dybder, der synes endeløse, så, ved jeg dog min vej - og går den.

Tilgiv mig hvis brevet er lidt usammensat. Det volder mig stor besvær at betro dette til papiret. Men lad mig høre fra dig!

Kærlig hilsen
fra din altid hengivne

Erik.

Brevet fra Gerner Larsson er et øjebliksbillede af hvad der sker omkring Martinus, og et billede af den vanskelige økonomi med Klintsøgaard. Der sker også det, at Gerner Larssons kone Inger (født Gaarde) har fundet en anden. Årsagen er måske den at Gerner Larsson har haft for travlt med sit arbejde for Martinus. Vi ser også af brevet, hvor højt Gerner Larsson efterhånden sætter Helmer Fogedgaard som åndelig støtte.

Erik Gerner Larsson støtter sig naturligvis meget til Martinus som hjælper ham meget, åndeligt set, men Helmer Fogedgaard er, føler Gerner Larsson, mere på ligefod med ham, og en kærlig hjælper og rådgiver. Gerner Larsson føler ikke Martinus på samme måde. Han er læreren der står højt over Erik Gerner Larsson, og som Gerner Larsson ikke føler han kan tale med på samme måde.

Jeg ved fra Helmer Fogedgaard, at Gerner Larsson flere gange når han følte sig aller mest frustreret, og i vildrede med sig selv, rejste ned til Helmer Fogedgaard i Rudkøbing helt privat. Helmer Fogedgaard fik ham så igen ned på jorden, og gav ham på ny

livsmodet tilbage og evnen til at finde sig selv. Det er også med denne baggrund, at Gerner Larsson i dette brev beder Helmer Fogedgaard om en samtale og støtte.

Helmer Fogedgaard skriver straks til ham og søger at give ham nyt livsmod, hvilket kan ses af det efterfølgende brev som Gerner Larsson skriver til Helmer Fogedgaard den 16/11 - 1951. Herudover er brevet en øjeblikksbeskrivelse af aktiviteterne omkring Martinus.

København den 16 - 11 - 51.

Kære Helmer!

Tak kære ven, for dit dejlige brev! Jeg har nu læst det adskillige gange og det har hjulpet mig meget. Jeg kan glæde dig med, at selvom der endnu er mange timer for mig, der er meget svære at komme igennem, fordi jeg savner min lille datter forfærdeligt, så har jeg mødt så megen kærlighed og forståelse, at mit sind dag for dag genvinder sin sundhed. Mit hold er nu igen "normalt" hvilket vil sige, at her var fuldt hus. I mandags, da Martinus talte i studenterforeningen, klappede de som vilde, de blev ved, så Martinus var helt befippet. Der var fuldt hus og det ser ud som om sagen nu står overfor en art gennembrud, selvom jeg i den retning hører til dem, der ikke venter mig det usandsynlige. På den anden side vokser vort bogsalg nu stærkt og også på andre områder mærker vi en begyndende solid medgang. Med hensyn til Klintsøgaard har jeg den store lykke, at min svoger og søster nu overtager jobbet som ledere deroppe. Min svoger har fulgt mig i "tykt og tyndt" i mange år. Han er ligeså idealistisk som du og jeg og det er min søster også. Dertil kommer at han er knaldende dygtig og vældig charmerende. Han løber en stor risiko for sagens skyld, idet han har en fin stilling, men nu vil de altså og glæder sig meget til det. Med ham kommer vi netop det til livs du anker over - de vil blive meget fine repræsentanter for Martinus arbejde.

Jeg har denne gang en bøn til dig. Kan du ikke låne mig personlig 1500 - 2000 kr.? Min skilsmisse har påført mig nogle hårde krav, som det kniber mig at magte netop nu og jeg

vil så nødtigt bede Gaardes om henstand. De har behandlet mig på en sådan måde, at selvom jeg har valgt at "vende den højre -" til, er der dage, hvor det kniber mig forfærdeligt at være i kontakt med dette krav. Jeg kan ikke love dig hvornår du ser dine penge igen, blot at du gør det. Du ved hvor meget det er mig imod at bede om lån til mig selv, men jeg må gøre det og kan du ikke, så lad mig det vide ret hurtigt. Jeg kan sælge mine bøger, men du ved, det vil i hvert fald for mig være som at sælge en af mine venner.

Du ved jeg har kæmpet hårdt med bankerne. Jeg kan glæde dig med, at jeg nu synes at komme igennem nåleøjet. Det er ikke helt i orden endnu, men skanse efter skanse falder. Jeg tror det ville more dig at overvære mine forhandlinger, selvom jeg åbent indrømmer, at jeg skal være lykkelig den dag, jeg aldrig mere skal slås med de fyre. På den anden side holder jeg ikke op for jeg har fået disse problemer lagt fast. Fonden er blevet en vidunderlig oplevelse for os, med den ser jeg endelig frem til den tid, hvor vi helt kan arbejde med vore åndelige problemer. Netop i dag har Martinus lagt sidste hånd på Livets Bog V. Der er kommet en vidunderlig analyse frem om polprincippet to "hjernecentre" - du har noget at glæde dig til!

Endnu engang tak for brevet Helmer og så til slut en kærlig og taknemmelig hilsen fra din hengivne

Erik

Efter dette brev bliver korrespondancen meget sparsom. Den omfatter kun nogle få breve som mest sendes i anledning af jul og nytår samt vedrørende mere private forhold. Et enkelt fra den seneste periode er dateret 2/1 - 1956 og er en øjeblikksbeskrivelse af aktiviteterne omkring Gerner Larsson og Martinus.

København den 2 - 1 - 56

Kære Helmer!

Du skal nu lige have en lille hilsen fra mig, dels til tak for din venlige julehilsen og dels for den storartede artikel du lige har skrevet i Psykisk Forum. Jeg holder ikke bladet, men

fik det tilsendt i anledning af artiklen om Martinus, som i øvrigt er godt skrevet. Men læsningen af din artikel gjorde mig i godt humør, du har været i et brillant humør, da du skrev den. Den var skarp og klog – du modnes fint kære ven! Sjovt nok hørte jeg i Stockholm at du skulle have angrebet os for intolerance. Jeg måbede jo lidt, da jeg hørte det. Men ærlig talt du, teosofien er nu en døende bevægelse, selvom det måske varer flere hundrede år før den er død. Jeg har ikke et sekund tænkt på intolerance i den forbindelse, da jeg jo har kontakt med vidunderlige teosoffer, hvis venskab jeg sætter meget højt og nødigt vil såre. Men de siger det selv, uden fortrydelse! Nå, jeg har ikke læst hvad du skrev, så det kan være det hele er grebet ud af luften. For mig er imidlertid alle nuværende åndelige bevægelser ”døende”. Alt eftersom de har opfyldt deres bestemmelse, glider de ud. At Martinus verdensbillede vil overleve dem alle ved både du og jeg, og det ligegyldigt hvem der så kommer til at stå for det efter os.

Vi fik de vidunderligste breve fra hele verden til denne jul. Fra Paul Brunton kom der meget hjertelige hilsner med forespørgsel om, hvad han kunne gøre. Han dukker nok op her indenfor en overskuelig tid. Selv flyver jeg til London først i april og bliver der til midten af maj. Vi har fået meget fine kontakter i England og Frankrig, som jeg skal møde. Derefter tager jeg til Amsterdam, hvor der er en fin kreds, og så gør jeg klar til Indien, hvortil rejsen går i slutningen af september. Jeg tror du forstår at jeg glæder mig til den opgave som, ihvad den end bringer med sig, vil blive meget udviklende for mig selv,

Dette var nu kun tænkt som en lille hjertelig hilsen til dig, jeg håber alt står godt til hos dig! Tak for trofast venskab gennem mange år og til slut mange venlige tanker fra Martinus og din hengivne

Erik.

Den artikel som Gerner Larsson omtaler at Fogedgaard har skrevet i Psykisk Forum er i november 1955 side 86 - 91. Den har titlen: ”Tolerancen blandt de mange åndsretninger”. Se nærmere om dens indhold i appendiks C her i bogen.

9.50 Hvad har vi set og lært omkring Erik Gerner Larsson og specielt omkring Martinus som menneske gennem denne meget omfattende brevveksling, der har strakt sig fra 1936 til 1956.

Det meget omfattende brevmateriale som jeg her har præsenteret læseren for, er en meget betydningsfuld kilde til at få et nærmere kendskab til Gerner Larsson og Martinus som mennesker. En vurdering af dem, alene på grundlag af det de har skrevet i form af deres artikler og deres foredrag, kan ikke give en så detaljeret indsigt i deres tænkemåde som en privat brevkorespondance. Skribenten og foredragsholderen ved, at det der siges og skrives vil blive vurderet og kritiseret af læsere og tilhørere, og skal derfor være meget velovervejet og balanceret. Korrespondance, af den ovenfor viste karakter, vil ikke være belagt med lignende bånd. Her kan man fremføre sine specielle synspunkter, kun tilpasset for den enkeltperson man skriver til. Når parterne i en brevveksling kender hinanden godt, og det må man sige er tilfældet her, vil disse ikke være bange for at vise en større del af deres eget nuancerede tanke og følelsesliv.

Netop når en korrespondance, som den ovenfor viste, også omhandler ømtålelige emner, som man i særdeleshed finder i denne brevveksling, er det den næst bedste måde at se hvad et menneske virkeligt indeholder. Den bedste, er naturligvis at sidde ansigt til ansigt med vedkommende og tale sammen. Det har ikke været muligt for mig at opleve samtaler med hverken Martinus eller Gerner Larsson. De døde mange år inden jeg blev bekendt med deres eksistens.

Helmer Fogedgaard har jeg derimod haft mulighed for, i de sidste år af hans liv, at have nogle værdifulde samtaler med.

Det er jo specielt Martinus, og i anden række Gerner Larsson vi skal prøve at se nærmere på her. Vi skal specielt se på, om det var berettiget at Lars Nibelvang skrev den fordømmende artikel om disse to mennesker i Okkultisten i marts 1944, med titlen: ”Ord, der bør siges”, og om der virkelig var en stor forskel, på ”skribenten Martinus” og ”mennesket Martinus” som Lars Nibelvang taler om i sin artikel, samt om det er væsentlige forskelle der tales om når andre mennesker som jeg kender, siger at de kunne høre forskel, når det var Martinus, og når det var ”Hr. Thomsen”, der talte.

Vi har i nogen grad set brevvekslingen tage fart. Vi har set hvilke følelser og synspunkter der blev vekslet da brevvekslingen var mest intens og omfattende. Vi har set Martinus og Erik Gerner Larssons holdninger hver for sig, og deres individuelle syn på tidsskriftet Okkultisten som Helmer Fogedgaard startede, og som er det eneste tidsskrift der har indeholdt artikler af betydning, der omhandlede, og forholdt sig til Martinus og hans kosmologi. Vi har også set hvordan denne brevveksling, trods forskellige modsætningsforhold fortsatte, og hvordan brevvekslingen af forskellige andre årsager ebbede ud.

Brevvekslingen der forløb over årene 1936 til 1956, altså over 20 år, har som helhed givet os mange overordentlig værdifulde oplysninger om Martinus og Erik Gerner Larssons tankegang. Samtidig har en del af brevene givet os interessante øjebliksbilleder af arbejdet omkring Martinus, og arbejdet i Sagens tjeneste, øjebliksbilleder der også indimellem giver os følelsen af den 2. verdenskrigs rædsler.

De breve der i det væsentlige kun giver os øjebliksbilleder og situationsbeskrivelser, er indført i 5. – 6. og 7. afsnit her i bogen.

De breve der har bidraget til belysning af det aktuelle emne i dette afsnit er indført her, også selv om de samtidig indeholdt situationsbeskrivelser. Det er derfor af betydning at man sammenholder oplysninger i sådanne breve med oplysninger i de ovennævnte tre tidligere afsnit.

Vi skal her, hvor vi har det fulde overblik over materialet, se på, om vi gennem brevene kan komme tættere ind på menneskene Martinus og Erik Gerner Larsson, for at se hvad det egentlig var for nogle mennesker der var ophavet til, og medhjælper ved, udarbejdelsen og formidlingen af Martinus kosmologi.

Var Martinus helt det menneske som han gav sig ud for? Levede han op til den kosmologi, som han modtog information om gennem sin kosmiske bevidsthed? Eller var der en forskel mellem de to "Martinus'er" som Nibelvang antyder i sin artikel.

Vi skal samtidig se, hvordan Gerner Larsson håndterede sit arbejde for Martinus. Vi skal se på hvor meget han i det daglige var talerør for Martinus, og hvor meget han på eget initiativ improviserede i forhold som f. eks. Det Nibelvang kritiserede.

De foran viste breve taler i realiteten for sig selv

med hensyn til de nævnte problemstillinger. Men jeg skal lige sammenfattende ridse op, hvad jeg ser og forstår ved læsning af brevene. Læseren kan så ud fra sin egen vurdering være enig med mig eller det modsatte.

I brevvekslingen mellem Martinus, Erik Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard har vi imidlertid et lille dilemma, idet vi ikke har brevene som Fogedgaard sendte til de to, men kun brevene som Helmer Fogedgaard modtog som svar på sine egne breve. Det betyder, at vi ikke har dokumentation for hvad der rører sig i Helmer Fogedgaard, og som han giver udtryk for overfor Martinus og Gerner Larsson. Her har vi imidlertid en særdeles kvalificeret erstatning, nemlig de breve som Helmer Fogedgaard sender til Lars Nibelvang i perioden 1940 til 1943. I disse breve får vi netop oplysning om Helmer Fogedgaards følelser og holdninger i relation til "Livets Bogs Bureau" repræsenteret ved Martinus og Gerner Larsson. Følelser og holdninger som han viderebringer til Lars Nibelvang, og som måske til en vis grad er med til at påvirke Nibelvangs fortsatte indstilling til Martinus.

Vi ser gennem brevtteksterne, at det til en vis grad er uklart for Fogedgaard, om det han bliver informeret om fra Gerner Larsson er Gerner Larssons egen indstilling eller det også er Martinus indstilling. Det ses, at Fogedgaard langt hen ad vejen er af den opfattelse, at det Gerner Larsson skriver er baseret på, har rygdækning i, Martinus egen indstilling til situationen. Trods alt har Fogedgaard dog alligevel sin tvivl, og siger flere gange til Nibelvang at det muligvis er Gerner Larsson der er den egentlige årsag til miseren.

Vi skal også lægge mærke til, at det muligvis er Helmer Fogedgaard der er den der har skabt begrebet "skribenten Martinus" kontra "mennesket Martinus". Vi ser nemlig at han flere gange siger at selv om Martinus har en, efter Fogedgaards opfattelse, forkert indstilling til visse ting, har det ingen indflydelse på Fogedgaards indstilling til det Martinus skriver i sin kosmologi. Hermed er grunden lagt til at skelne mellem de to sider af Martinus: "mennesket Martinus" og "skribenten Martinus" som Nibelvang opererer med i sin artikel. Vi ser her, at Fogedgaard videregiver denne sin skelnen til Nibelvang. Vi kan derimod ikke se om Nibelvang også fra begyndelsen har haft samme opfattelse af Martinus som "to personer" eller det er en opfattelse

han har annekteret fra Fogedgaard fordi det passede godt med Nibelvangs egen opfattelse.

Det ser i hvert fald ud til at disse to mennesker Fogedgaard og Nibelvang er dem der har lanceret opfattelsen af at Martinus kunne opdeles som bestående af to ”karakterer”/”personer”. At de har haft indflydelse på andre menneskers opfattelse skal ses i lyset af, at Nibelvang og Fogedgaard var to personer med stor betydning som formidlere af forskning i okkulte emner, og betydelige kulturpersonligheder inden for dette område.

Berettigelsen i at foretage denne skelnen mellem to sider af Martinus karakter, kan derimod i allerhøjeste grad diskuteres når vi ser Martinus breve til Fogedgaard, og når vi ser hvad det var for sider af Martinus karakter som Fogedgaard fandt kritisable.

Lad os nu se på, og analysere de viste breves indhold.

9.51 Brevene fra Erik Gerner Larsson.

Erik Gerner Larsson holdt fra begyndelsen en vis distance til Helmer Fogedgaard. Denne distance blev gennem årene ophævet, og de to blev venner. Helmer Fogedgaard så klart det følelsesladede, og til en vis grad ubalancerede, og dermed lidt umodne sind, som Gerner Larsson var i besiddelse af. Når jeg siger ”umodne” går det på, at Gerner Larsson ikke var i besiddelse af den intelligensenergi der var så stort behov for, til at styre hans impulsive følelsesbetonede sind og tanker, hvorfor de af beskueren må opfattes som barnligt umodne, henset til den position som Erik Gerner Larsson jo indtager i Sagens tjeneste. Helmer Fogedgaard måtte senere, da han blev ven med Erik Gerner Larsson, i flere tilfælde fungere som Gerner Larssons intelligensenergi, og bringe ham i balance, når han havde bevæget sig ud ad en eller anden tangent, og i visse tilfælde blev meget vred på Martinus. Dette skete i sådanne tilfælde ved at Gerner Larsson tog ned til Helmer Fogedgaard på Langeland og var der et par dage, hvor han blev kølet af.

Vi skal se på Gerner Larssons breve, for at lære mennesket Erik Gerner Larsson at kende, som det menneske der er Martinus nære medarbejder, og som i visse tilfælde er medvirkende, i andre tilfælde er primus motor, i de aktiviteter der udspiller sig omkring Martinus. Vi skal prøve at forstå hans situation, og hans medvirken. En medvirken der gav

anledning til den kritik, som Lars Nibelvang fremførte i sin artikel om Gerner Larsson og Martinus og deres reaktioner på Helmer Fogedgaard og tidsskriftet Okkultisten.

Jeg har allerede, i en vis udstrækning, i forbindelse med gengivelsen af brevene, kommenteret disse og sagt hvad jeg kan læse af dem. Her skal jeg give en lille sammenfatning, og i første omgang se på situationen omkring Gerner Larssons syn på tidsskriftet Okkultisten m. m.

Erik Gerner Larsson kæmper jo som Martinus medarbejder, med at få økonomien til at løbe rundt, samtidig med, at der skulle være mulighed for at udgive såvel tidsskriftet Kosmos som Kontaktbrevene. Disse udgivelser koster i begyndelsen Martinus en del penge fordi antallet af abonnenter, til at begynde med ikke var så stort. Gerner Larsson så nok ikke til at begynde med, faren ved Okkultistens fremkomst, som en risiko for at antallet af abonnenter på Kosmos og Kontaktbreve muligvis kunne falde. Gerner Larsson havde endda tanker om at annoncere i Okkultisten, samt at skrive artikler til denne. Dette ønskede Martinus imidlertid ikke, da han så en risiko for at der ville opstå en polemik om Martinus kosmologi som han ikke ønskede, og slet ikke på dette tidspunkt, hvor den langt fra var skrevet færdig. Dette fik Gerner Larsson til at vende på en tallerken, og nærmest søge at gøre det han tidligere havde skrevet, til uskrevet. En meget umoden måde at håndtere problemet på.

Erik Gerner Larsson arbejder hårdt for at få antallet af abonnenter på Kosmos og specielt på Kontaktbrevene til at stige, så der kunne komme lidt flere penge i kassen. Gerner Larsson fik muligvis efterhånden øje på det forhold, at Okkultisten kunne være en konkurrent og dermed, ved sin tilstedeværelse, kunne være med til at holde abonnentantallet på Martinus to skrifter lavere end det ville være hvis Okkultisten ikke eksisterede.

På et meget tidligt tidspunkt, i 1942, det andet år af Okkultistens 11 årige eksistensperiode fra 1940 til 1950 udtrykte Gerner Larsson klart at Helmer Fogedgaard burgde opgive Okkultisten, han forstod slet ikke meningen med Okkultisten. At han ikke forstod meningen hænger naturligvis sammen med, at han ikke kendte noget som helst til andre åndsretninger end Martinus kosmologiske beskrivelse og

så kristendommen, selv om han selv påstod noget andet, og endda udråbte sig selv som mere vidende end Helmer Fogedgaard på dette felt.

Erik Gerner Larsson fik på et vist tidspunkt nogle store visioner om, hvordan han skulle få antallet af kontaktbrevsabonnenter til at stige. Han havde fået øje på en nem løsning, og denne gik ud på, at hvis han fik adresselisterne over abonnenter på Okkultisten fra Helmer Fogedgaard, så kunne han skrive direkte til disse mennesker (Okkultist-abonnenter), og tilbyde Martinus to tidsskrifter til disse. Endvidere forestillede han sig, at Helmer Fogedgaard skulle komme og overtage hans arbejde med Korrespondanceafdelingen da han, nok med rette, følte sig hårdt presset arbejdsmæssigt. Okkultisten skulle så vidt mulig ophøre med at udkomme, så den ikke ville være en konkurrent til Kosmos og Kontaktbrevene.

Dette er netop de ingredienser der fik ham til at skrive flere provokerende breve til Helmer. Det er muligt, at Gerner Larsson bevidst prøver at lokke Helmer Fogedgaard med en medarbejderstilling, hvilket han vitterlig gør, men det er ikke sikkert at Gerner Larsson har denne bagtanke. Jeg ved det ikke, for det kan lige så godt være det store arbejdspress der tilskynder ham til at opfordre Helmer til at blive medarbejder ved Livets Bogs Bureau. Ikke desto mindre skriver han på en måde så det kan opfattes som Lars Nibelvang har opfattet det.

Erik Gerner Larsson prøvede, så vidt jeg kan se, bevidst at forstærke disse sine synspunkter over for Helmer Fogedgaard ved at antyde, at alt hvad han gør og siger er i overensstemmelse med Martinus ønske, og at han har drøftet det med ham.

Dette er iøjnefaldende ikke rigtig, som vi kan se i det tilfælde hvor Gerner Larsson sagde til Helmer Fogedgaard at han ville annoncere og skrive artikler i Okkultisten. Det er i hvert fald heller ikke rigtig i netop det mest alvorlige tilfælde, hvor han prøvede at overtale Fogedgaard, samt lokke ham til at udlevere sit abonnentkartotek, da denne fremgangsmåde er i et klart modsærtningsforhold til Martinus karakter og tankegang. Dette er ikke en formodning men ses klart når vi læser Martinus breve til Fogedgaard.

Man behøver ikke at have mere end det ene øje åbent for at se hvor euforisk, uovervejede og højtsvævende Gerner Larssons tænkning, eller lad os sige følelsesenergi, var i netop denne periode. Dette forhindrede dog ikke, at Helmer Fogedgaard af kærlig-

hed til Martinus kosmologi, som det også kan ses af Fogedgaards brev til Nibelvang, sendte Gerner Larsson de ønskede adresser.

Det giver som forventet af begge parter, såvel Helmer Fogedgaard som Gerner Larsson, det positive resultat som Gerner Larsson efterfølgende fortæller Helmer, nemlig at abonnenttallene på specielt Kontaktbreve er blevet stærkt forøget.

Det er også forståeligt, og en helt naturlig og kærlig reaktion, at Lars Nibelvang, som er ven med Helmer, bliver meget forarget over en så provokerende og ukærlig væremåde, som Erik Gerner Larsson udviser ved at forsøge på at få Helmer Fogedgaard til at opgive Okkultisten. Han tager sagen op til vurdering og fordømmer den på det kraftigste.

Der er blot den lille uheldige hage ved det, at Nibelvang ikke har haft muligheden for at se hvem det var der alene var ansvarlig for den ukærlige handling. Som vi kan se mener han at Martinus og Erik Gerner Larsson er enige om dette.

Det er helt klart, i hvert fald for mig, at Martinus ikke har haft kendskab til Gerner Larssons synspunkter og pression før det hele kommer for en dag ved Lars Nibelvangs artikel. Det synes jeg helt klart fremgår af de breve som Martinus har sendt til Helmer Fogedgaard, og som vi ser på nedenfor.

Hvis Nibelvang skal have en lille smule ret i sin kritik af ”mennesket Martinus”, kan det kun være ud fra det synspunkt, at en leder langt hen ad vejen er ansvarlig for hvad hans medarbejdere foretager sig, men på et rent administrativt niveau.

En sådan synsvinkel er helt relevant når man ser på virksomhedsledelse i almindelighed, men efter min opfattelse kan man ikke anlægge den samme betragtning for det her passerede, da Martinus så på sine medmennesker og medarbejdere på en helt anden måde end almindelige virksomhedsledere.

9.52 Brevene fra Martinus.

De allerførste breve fra Martinus er mere forretningsprægede og viser, at Martinus, på dette tidspunkt (i 1939), selv tager del i det almindelige administrative arbejde, men naturligvis også i årene forud.

I 1939 beslutter Martinus, som et kærligt tiltag, men også af økonomiske grunde, at give Dansk Folkeferie lov til at leje sig ind i kolonien, men kun i be-

stemte perioder. Helmer Fogedgaard kritiserer Martinus for at tage andre mennesker ind i kolonien, end dem der er interesseret i Martinus kosmologi. I sit svar til Helmer Fogedgaard viste Martinus sin store menneskekærlighed.

I denne forbindelse (i 1939) gjorde Martinus det klart, at han fuldt ud forstod sin opgave i livet, og han viste fasthed og ansvarsfølelse overfor denne opgave. Det udtrykker han ved at sige, at han får den fulde støtte fra det guddommeliges verdener til at gennemføre sin opgave. Denne sikkerhed i Martinus sind er dog ikke ny. Han har allerede de første år efter at han fik kosmisk bevidsthed, tilkendegivet i ord og handling, at han var bevidst om dette forhold. Derfor var der ikke nogen rysten på hånden hos Martinus når han blev kritiseret for nogle af sine dispositioner.

Vi ser det også helt klart i Martinus lange brev til Helmer Fogedgaard i anledning af dennes kritik af den af Martinus godkendte ordning der bestod i, at der måtte serveres kødretter og øl og vin for kødspisere i hotelpensionen på Klintsøgaard.

I forbindelse med de skiftende tanker om at knytte Helmer Fogedgaard til den nærmeste kreds af medarbejdere, kan vi se, at polemikken desangående har været ført af Erik Gerner Larsson alene. Martinus har kun skrevet i tilfælde hvor han, antagelig på grund af Gerner Larssons indstilling, er blevet opfordret til det. I enkelte tilfælde er Martinus breve besvarelser af breve som Helmer Fogedgaard har skrevet direkte til Martinus.

I disse breve har Martinus gang på gang i kærlige vendinger tilkendegivet, at han gerne så Helmer Fogedgaard som sin medarbejder. Når han så efterfølgende erfarede, at Helmer Fogedgaard kun var indstillet på at indgå i samarbejdet, hvis han kunne bibeholde sin ret til at kritisere Martinus, og diskutere med ham om forskellige, dog ofte praktiske tiltag, måtte Martinus melde fra. Dette gjorde Martinus på en overordentlig kærlig måde ved at konstatere, at der alligevel ikke kunne blive mulighed for et samarbejde. Uanset hvad Helmer Fogedgaard end har skrevet til Martinus, har Martinus altid behandlet Helmer Fogedgaard kærligt, forstående, og altid været åben for at tingene kunne ændre sig.

Lad os nu se specielt på Martinus breve, med henblik på en vurdering af, om Lars Nibelvang har ret i sin kritik af ”mennesket Martinus” i forbindelse med ”forsøget på at lokke Helmer Fogedgaard til at

opgive udgivelsen af tidsskriftet Okkultisten, ved at tilbyde ham at træde ind i kredsen omkring Martinus som medarbejder”.

Det er iøjnefaldende for mig, at Martinus ikke med et eneste ord har antydning noget som kan begrunde det han er blevet beskyldt for.

Martinus tilbud til Helmer Fogedgaard om at blive medarbejder, var som sagt udelukkende baseret på Helmer Fogedgaards eget ønske, og på Gerner Larssons indstilling til at få en god medarbejder der kunne aflaste ham i sit arbejde, bl. a. med korespondanceafdelingen. Noget som Gerner Larsson i perioder havde overordentligt meget brug for når han følte sig arbejdsmæssigt presset.

Når Martinus tilbød Helmer Fogedgaard at blive medarbejder, var der aldrig antydning af nogle betingelser af den art som Nibelvang antyder. Martinus betingelser var udelukkende, og til enhver tid, at Helmer Fogedgaard skulle gå helt og fuldt ind for Martinus dispositioner, uden tidskrævende diskussioner. Han skulle for at være med i kredsen, som de andre, fungere som en discipel-medarbejder.

Martinus var aldrig reelt i tvivl om Helmer Fogedgaards ubetinget positive indstilling til kosmologien. Det skal også bemærkes, at Martinus aldrig har anfægtet berettigelsen i tidsskriftet Okkultistens eksistens, selv om han tilkendegav, at nogle artikler, var mindre heldige.

Vi skal her erindre at Erik Gerner Larsson, da han i starten omtalte Okkultisten for Martinus, fik Martinus holdning at vide, og efterfølgende skrev til Helmer: ”Jeg har drøftet sagen med Martinus, men han er jo, som altid i den slags sager, 100 % neutral, han ønsker det bedste for Dem”.

Vi skal også lægge mærke til, at Martinus ikke med et ord imødegår Lars Nibelvangs kritik. Martinus så fortsat på Nibelvang med kærlige øjne og udtrykte kun det han også forklarer i sin kosmologi, at man ikke kan forlange mere af mennesker end det de er udviklet til at forstå på det givne tidspunkt.

Dette er en indstilling der også medfører, at man ikke kan bære nag til nogen, hvilket Martinus, så vidt jeg kan se, heller aldrig gjorde. Det var jo ellers en følelse, som i givet tilfælde skulle høre ”mennesket Martinus” til. Her ser vi altså heller ikke nogen forskel på ”skribenten Martinus” og ”mennesket Martinus”.

Helmer Fogedgaards kritik af Martinus musikvalg i forbindelse med foredragene i Kosmos Feriebry kan

reelt ikke tages alvorlig. Fogedgaard er en stor nyder af klassisk musik hvilket er meget naturligt. Han kan imidlertid ikke med rette forvente at Martinus skulle vælge musik, der måske ikke sagde gennemsnitstilhørerer så meget fordi det måske lå på for højt et plan. Det er mere naturligt, og måske også det kærligste, at vælge en lødige musik som gennemsnitstilhørerer var i harmoni med. Verner Mogensens udsagn desangående antyder, at Martinus har valgt det rigtige for sine tilhørere. Her kan man, efter mit skøn, heller ikke se at der er nogen forskel på ”mennesket Martinus” og ”skribenten Martinus”.

Jeg tror egentlig ikke at denne skelnen mellem to forskellige karakterer hos Martinus stammer fra Lars Nibelvang, men derimod fra Helmer Fogedgaard. Denne skelnen var imidlertid en brugbar løsningsmodel for Lars Nibelvang i sin kritik af Martinus i artiklen ”Ord der bør siges”, idet Lars Nibelvang ligesom Helmer Fogedgaard aldrig var i tvivl om kvaliteten af Martinus kosmologi og hans analyser, og derfor ikke ville anfægte den side af Martinus.

Det skal også bemærkes, at Martinus aldrig tog til genmæle for at påpege, at det Nibelvang kritiserede ham for var holdninger som Martinus ikke selv havde, men som stammede fra Erik Gerner Larsson. Martinus kritiserede heller ikke Gerner Larsson med et eneste ord, selv om Gerner Larsson i særdeleshed her, men også i andre tilfælde, skaffede Martinus forskellige vanskeligheder på halsen.

Den eneste indirekte ”kritik” jeg har hørt at Martinus har udtalt om sine medmennesker og dermed også de mennesker der stod ham nærmest, er udsagnet om, at hans omgivelser ikke vidste hvor anstrengende det var, altid at være omgivet af ”børn”. Når det gik rigtig højt sagde Martinus at han følte sig omgivet af ”Trolde”. Disse udtalelser, som naturligvis skal ses på baggrund af Martinus eget udviklingsstade, må siges at være en mild ”kritik”.

Gennem studiet af denne brevveksling, hvor vi kommer så tæt på ”mennesket Martinus” som vi kan, når vi ikke kan sidde ansigt til ansigt med ham, mener jeg at kunne se, at der ikke er forskel på ”mennesket Martinus” og ”skribenten Martinus”, som Nibelvang siger i sin kritiske artikel. Martinus som menneske så klart sin mission her i livet, og søgte at opfylde denne med en stor fasthed og styrke som det fremgår af de breve, hvor han må retvise og slå sine bevæggrunde fast. Men herudover var han et i bedste forstand uhøjtideligt, humoristisk og lattermildt menneske, og imellem kom han med små uskyldige vittigheder, hvor jeg har nævnt en som Alf Lundbeck refererer vedrørende aber.

Det er min opfattelse, at man på baggrund af den meget omfattende brevveksling, hvorigennem vi har haft mulighed for at se på såvel Martinus som Erik Gerner Larsson som mennesker, kan sige, at der ikke er nogen ting, hverken i ord eller handling, der begrundet en skelnen mellem to forskellige Martinus’er, ”mennesket Martinus og ”skribenten Martinus”, som udtryk for to forskellige åndelige kvaliteter hos Martinus.

Det er min opfattelse at Helmer Fogedgaards og Lars Nibelvangs skelnen mellem de to forskellige Martinus’er skyldes forventede idealtilstande hos Martinus, som ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til samspillet med almindelige mennesker, og som derfor, hvis de blev udlevede af Martinus, ville være ukærlige, og dermed, paradoksalt nok, ikke ville være i overensstemmelse med Martinus kosmologiske synsvinkler, idet de ville være ukærlige. Herudover skyldes deres skelnen, til en vis grad misforståelser, og at de opfattede en del af Gerner Larssons udsagn, som stammende fra Martinus, hvilket som vi har set ikke er rigtigt.

9.19 - Mariendalsvej 94 - 96, Frederiksberg, som var Martinus bolig og hovedkvarteret for hans aktiviteter fra 1943 og til han døde i 1981. - tb

9.20 - Martinus vinker fra trappen op til kabinen inden han går ind for at flyve til Island. - tb.